PULSUL PLANETEI

COMPROMISURI ŞTIINŢIFICE

şi transplantul de personalitate

Porcul, o instituţie de lux

Pentru a ne justifica afirmaţia de mai sus, preluăm şi noi informaţia conform căreia suma afacerilor cu organe de porc folosite pentru xenotransplanturi va atinge, în anul 2020, nivelul de şase miliarde de dolari. Independent sau nu de această ştire, American Heart Association (organizaţia medicală americană care supraveghează nevoia de transplanturi de inimă) scoate la lumină următoarea statistică: în SUA, din 40 de mii de pacienţi care ar trebui să beneficieze de o inimă nouă, numai 2300! Nici măcar 10 la sută din cei aflaţi în stare critică nu au şanse să supravieţuiască, şi atunci...

Una din soluţii, a cărei strategie de aplicare a debutat în 1992, este „umanizarea" porcului. Deşi tentativele de acest fel sunt mult mai vechi, decriptarea codului genetic ar putea face posibilă ameliorarea compatibilităţii între om şi porc, adaptarea sistemului imunitar uman faţă de zestrea genetică a ţesutului porcin şi de unii viruşi incorporaţi de acesta, inofensiv pentru proprietar dar periculos pentru receptorul uman. Mai devreme sau mai târziu, obstacolele de această natură vor fi depăşite. Însă există şi latura psihică şi moral-religioasă a problemei. Pentru un astfel de „împrumut" trebuie acordul pacientului. *Ar trebui acesta (implicit specia umană) să-şi simtă lezată personalitatea?*

Răspunsul care ar putea fi dat din punctul de vedere al eticii ne-ar propulsa într-un labirint de idei şi teze privind *compromisurile* la care ştiinţa poate recurge pentru a salva şi prelungi o viaţă. De aceea vom privi xenotransplantul din perspectiva a ceea ce în mod simplu orice dicţionar de filosofie defineşte prin personalitate: *ceea ce face omul, nu ceea ce este.* Dacă, aflat într-o stare critică (fără donor uman disponibil), un savant sau un mare inventator ar primi o inimă de porc şi ulterior ar produce o operă (indiferent de domeniul său de preocupări) utilă umanităţii, ar mai conta faptul că-n pieptul lui palpită cordul unui porc mutant? Exemplul se referă la nivelul *macrosocial*, însă la fel de edificator este şi cazul *microsocialului*; ce n-ar face familia unui suferind pentru se mai bucura un timp nedefinit de prezenţa unui om drag în mijlocul ei?

Aceste întrebări, dincolo de pragmatismul (finalitatea xenotransplantului) lor, sunt retorice. Ceea ce-i leagă pe oameni nu poate fi zdruncinat de sentimentul uman de jenă faţă de provenienţa organului „împrumutat". Iar la rândul ei, această obsesie psihică va dispărea cu timpul, va intra în banalitate şi liberul arbitru nu se va mai simţi lezat în nici un fel.

„Tehnologia devastează umanitatea"

Transplantul de cap, readus în actualitate cu aceeaşi îndrăzneală ca şi clonarea embrionului uman (în scopuri terapeutice), face să explodeze mistuitoarea întrebare, deocamdată retorică: cum ar afecta acest împrumut-limită personalitatea pacientului, dincolo de noblețea finalităţii gestului în sine? Şi umanclonistul profesor Antinari, şi chirurgul de capete Robert J.White (care revine mereu în actualitate cu astfel de idei) ating de fapt una şi aceeaşi problemă: mai are demnitatea omului vreun cuvânt de spus în faţa aplaudabilului scop privind îmbunătăţirea existenţei sale?

Dacă Einstein s-a înşelat cu privire la gimnastica Universului (îl credea staţionar, deşi din înseşi teoriile sale reieşea că este în expansiune), cu afirmaţia din titlul acestui capitol, mai adevărată şi mai răscolitoare decât oricând în istoria umanităţii, marele fizician ar fi trebuit să tulbure conştiinţele unor experimentatori dubioşi. Cu atât mai mult cu cât un contemporan al savantului secolului XX a fost şi medicul american Charles C.Guthrie. De numele acestuia este legat *primul transplant de cap la mamifere şi prima zămislire a unui monstru*: un câine cu două capete! Era anul 1908. Cinci decenii mai târziu, omul de ştiinţă rus Vladimir P.Demikov a „sudat" partea superioară a unui câine de talie mică (cu tot cu membrele superioare) de gâitul unui câine de talie mare; acest nou monstru a trăit 29 de zile...

După anul 1970 a venit rândul maimuţelor rhesus să devină cobai pentru transplantul de acelaşi gen. Una din aceste sărmane vieţi, purtând pe umeri capul unei surate, a supravieţuit 8 zile.

Preluând ideea punerii în evidenţă a personalităţii umane faţă în faţă cu posibilităţile oferite generos (uneori prea generos) de către ingineria genetică, ne vom permite să punem accentul asupra unui alt aspect referitor tot la şansele individului de a rămâne el însuşi atunci când este confruntat cu situaţii de criză. Este vorba despre ceea ce am putea numi industria specială transplanturilor, adică aceea în care „piesa" bolnavă a unui organism uman este înlocuită cu o „piesă" non-umană (xeno şi cibertransplanturile), dar şi la incredibilul scenariu, aproape secular, al transplantului de cap.

Se spune că, după ce dispăruse efectul anestezicelor, „pacienta" reuşea să-şi plimbe cele două perechi de ochi prin încăpere, parcă încercând să înţeleagă ce i s-a-ntâmplat. Succesul – căci a fost un triumf pentru experimentatori – a vrut să demonstreze că aceeaşi operaţie poate fi suportată şi de către om; ba chiar intervenţia ar fi mai uşoară, pentru dimensiunile terminaţiilor nervoase şi ale vaselor de sânge sunt mai mari.

Recent, cu un cinism care sfidează orice grad de comparaţie, prof. Robert J.White explica circumstanţele care condiţionează reuşita acestui gen de transplant la om: un donator cu trupul sănătos, dar aflat în moarte cerebrală, şi un receptor cu un cap sănătos, dar cu unul sau mai multe din organele bolnave în stare critică... găzduite de trup. Nu, nu este vorba de o joacă de-a dezmembratul unor păpuşi sau de un puzzle pe criterii estetice cu fragmente de manechine luate dintr-o vitrină dezafectată. E vorba de oameni cărora neurochirurgul suspomenit le doreşte *binele*. Asta-i o certitudine pentru el. Singurul aspect dilematic al doctorului White şi al adepţilor săi este denumirea exactă a operaţiei: *transplant de cap sau de corp?*

Transplant de personalitate, ar fi opinia noastră. Iar rezultatul, fiinţa mixtă obţinută astfel, nu ar fi un monstru în sensul somatic al termenului, ci în sensul absurdităţii relaţiilor dintre noul cap şi vechiul trup, sau viceversa. O dată cu noul creier se transferă memoria, temperamentul, caracteristicile emoţionale şi funcţionalitatea glandelor endocrine (pentru a enumera doar atât) ale donatorului de cap. Presupunând că din punct de vedere chirurgical totul a decurs în mod optim, ne întrebăm cum va răspunde noul corp la comenzile unui nou sistem nervos central? Ignorând poarta deschisă de o astfel de interogaţie spre zona umorului macabru, ne aducem aminte de vechiul deziderat impus de filosofii Greciei antice: *armonia dintre soma şi psyche*, condiţie a unei existenţe confortabile. Şi ne gândim tot la un exemplu limită: un foto-model, cu supleţea şi frumuseţea lui copleşitoare, nu indiviază deloc un laureat al Premiului Nobel, iar reciproca este valabilă. Nimeni nu-i va pretinde Claudiei Schiffer un coeficient de inteligenţă einsteinian, iar un mare specialist în calculatoare nu va încerca să aibă trupul unui atlet şi se va împăca de minune şi cu o talie XXL. Şi asta pentru că trupul însuşi are personalitatea lui, însă una subordonată pshihicului.

Alianţa dintre electron şi celula vie

Epilogul articolului nostru readuce în atenţie cibertransplantul, una din finalităţile bionicii. Termenul de bionică, introdus încă din 1960 de J.Steele, sugerează faptul că „dispozitivele" viului pot fi preluate de biocibernetică (vezi dezideratul numit computer neuronal). Deja se vorbeşte despre o inimă cibernetică, un ficat sau un rinichi supus aceleiaşi dictaturi a electronului care este pus să facă armistiţiu cu celulele vii ale unor suferinzi. Mai nou, unii specialişti americani avansează şi ideea unui ciberuter pentru femei care vor dar nu pot avea copii, sau pentru cele care nu-şi doresc urmaşi. Pare genul de transplant „curat", în care un organ microelectronie specializat se integrează ansamblului personalităţii corpului. Numai că scepticii au replică promptă şi-n acest caz, subliniind ideea că se va ajunge la robotizarea parţială a organismului uman, un alt compromis ştiinţific, în pofida finalităţii intenţionale cât se poate de nobile...

Singura certitudine la ora actuală este discrepanţa dintre numărul mic de donatori şi numărul imens de posibil receptori. Această stare de criză îşi va găsi, neîndoielnic, o soluţie. Iar noţiunea de compromis, atunci când este vorba de viaţa unui om, va fi discutată după alte criterii peste câteva decenii.

PAUL IOAN

POLENUL, indicator al efectului de seră

Încălzirea planetei ar putea aduce mari necazuri unei categorii de persoane şi aşa destul de greu

încercate. Este vorba de persoanele alergice, care, după cum se ştie, sunt deosebit de sensibile la polen.

Departamentul american al agriculturii (USDA) a demonstrat că prin creşterea procentului de dioxid de carbon în atmosferă – cauză majoră a încălzirii planetei – se produce şi o creştere a cantităţii de polen. Pentru această demonstraţie, oamenii de ştiinţă de la USDA au realizat culturi de plante parfumate într-o atmosferă în care au creat nivelul de dioxid de carbon de acum un secol, din zilele noastre şi pe cel din viitor – calculat după o serie de parametri precişi. Rezultatele au fost elocvente: au produs de patru ori mai mult polen decât cele de acum un veac. (I.S.)

SCHIMBĂRILE CLIMATICE SI DESTINUL SPECIILOR

Supraîncălzirea planetei noastre generează rapide şi dramatice schimbări în viaţa speciilor animale, cu efecte ireversibile. În lanţul de cascade din Oregon (SUA), populaţia broaştelor *Bufo boreas* se află într-un declin evident: diminuarea precipitaţiilor din lacurile şi mlaştinile unde îşi depune ouăle acest batracian stă la baza scăderii natalităţii. Nivelul scăzut al apei nu mai oferă suficientă protecţie, pentru ouă, împotriva radiaţiilor ultraviolete, şi acestea devin foarte vulnerabile la acţiunea mucegaiului *Saprolegnia ferax*. Şi în Europa se pot observa clar efectele amintite, ale căror martori şi victime sunt în special păsările migratoare. În ultimele ierni, s-a constatat că rândunelele, berzele, cocorii cenuşii, păsărelele, care iernează la latitudini unde clima este mai caldă, au rămas în zonele – până acum – cu ierni reci. În schimb, au migrat păsările cărora le plac temperaturile mai scăzute. Este un prim semnal; ce se va întâmpla cu celelalte specii? *(A.N.P.)*

Elefanţii şi solul

Problema scăderii numărului de elefanţi preocupă întreaga comunitate ştiinţifică. Cercetătorii încearcă nu doar să stăvilească

bolile şi braconajul, ci să găsească şi factorii favorabili traiului uriaşelor pachiderme. Iată de ce Raphael Ben-Shabar, zoolog de la Oxford, ia probe de sol din Botswana, de acolo unde elefanţii sunt încă puternici. El pare a nu fi deranjat de aceşti stăpâni ai locurilor care, de altfel, nu-i dau nici o atenţie. *(I.S.)*

Anatomia secundei

TRUPE STELARE

*Cu câteva decenii în urmă scriitorul de Science Fiction Robert Heinlein a scris un roman controversat, **Starship Troopers** – în româneşte, chiar titlul „anatomiei mele – care demonstrează că societatea viitorului ca purta în ea, pentru eternitate, violenţa şi războiul.*

Ei bine, trupele stelare, adică soldaţii hi tech, încărcaţi cu parafernalia înaltelor tehnologii mărşăluiesc astăzi pe plentă şi, probabil, vor ieşi, în deceniile următoare, şi în spaţiul cosmic – exact ca în romanul lui Heinlein. Căci, ratând politicienii momentul de pace oferit de căderea Zidului Berlinului şi de înţelepciunea lui Gorbaciov, generalii armatelor Pământului, aceşti iubitori de violenţă şi moarte, după câţiva ani de infiltrare în lumea diplomaţiei şi a politicii, au revenit la suprafaţă şi, păcate, alături de fabricanţii şi negustorii de arme, par gata să preia conducerea metabolismului societăţii umane.

Profitând, de pildă, de groaznicul act de terorism de la 11 septembrie 2001 – dată ce va fi în vecii vecilor pomenită, ca unul dintre cele mai monstruoase acte de război, comandate de generali fundamentalişti musulmani –, urmată de războiul-fulger al armatei americane în Afganistan, ţară adusă de talibani la starea de sălbăticie a Evului mediu, mai marii SUA, aflăm, au hotărât ridicarea bugetului de război (care război? împotriva cui? De ce?) la 400 miliarde dolari, ceea ce înseamnă, pentru comparaţie, de aproape 50 de ani şi de aproape 10 ori bugetul, respectiv PIB-ul (Produsul Intern Brut) al unei ţări „de pluton", România noastră.

Un război pe cale de a se transfera, în lupta împotriva terorismului, în Filipine, Somalia, Yemen, dar şi Iran, Irak şi, poate, mai târziu, în Coreea de Nord sau Cuba, de ce nu, din moment ce teribila maşinărie de război s-a pus în mişcare, ea are nevoie, nu-i aşa, de adversari pentru că bugetul militar de cercetare în SUA este, acum, de aproape 40.000.000.000 dolari şi savanţii propun mereu industriaşilor noi şi noi invenţii şi inovaţii aplicabile, care fac să se învârtă această eficientă economie a războiului şi a morţii violente. Ultimele „străpungeri" vin de la compania Millenium Jet din California şi par coborâte direct din ideile SF ale lui Robert Heinlein: un exoch?? Metalic, inventat, proiectat şi construit de inginerul – probabil, belicos – Lamont Drechsel, care „învăluie" trupul soldatului, de la tălpi până la umăr, transformându-l într-un fel de... fortăreaţă la purtător. „Scheletul" exterior astfel dobândit permite luptătorului să facă toate gesturile umane (îndoaie genunchii sau capul, mişcă umărul, se apleacă, se răsuceşte) dar îl ajută, prin micromotoare instalate în articulaţii, să execute mişcările mult mai repede, mult mai performant şi cu mult mai puţină cheltuială de energie. Robocop-ul astfel transformat – printr-un contract cu DARPA, agenţia americană de cercetare pentru proiecte militare – poate transporta 200 kg în „raniţă" şi în buzunare, este acoperit de plăci de metal şi compozite şi cască ultradură, care îi apără organele vitale, are asupra lui un mic frigider-depozit de alimente şi apă, care oferă o autonomie de câteva zile, aleargă, propulsat de electromotoare alimentate de microbacterii, de 2-3 ori mai repede decât cel mai rapid sprinter terestru, poate sări obstacole de 3 metri înălţime şi, bineînţeles, este dotat cu microprocesoare care îl ajută să observe, să decidă şi să efectueze acţiuni de luptă cu maximum de eficienţă şi minimum de risc. Ba chiar, urmare a colaborării cu Universitatea Berkeley, îşi mai poate „adăuga" un braţ-macara cu care, la nevoie, poate ridica, mişca, coborî o bombă, mă rog, o sarcină, de câteva sute de kilograme.

Înspăimântătorul robocop coboară, deci, din romanele şi filmele SF pe câmpul de bătălie – acolo unde există câmp de bătălie.

Iar acolo unde nu există – şi, din fericire, Terra este în cea mai mare parte a ei o planetă paşnică, pe care mai fiecare Homo sapiens vrea să-şi trăiască în linişte unica şi irepetabila sa viaţă – nu ne rămâne decât să sperăm că aceste kit-uri de război vor coborî în civilie, vor adăuga „arsenalului" tehnologia paşnic şi vor face bine oamenilor.

Noi, specia Sapiens, nu avem nevoie nici de trupe stelare, nici de trupe terestre. Categoric, nu Moş Teacă – Robocop este personajul pe care omenirea îl aşteaptă – chiar dacă o ţară ajunge la aberaţia că bugetul de apărare/război să fie mai mare decât tot PIB-ul Lumii a Treia...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Încălzirea vremii ne ispiteşte să credem că s-a dus iarna... Şi totuşi, deşi aparent este cald, umezeala, răbufnirea capriciilor meteorologice, fac să năspustească asupra organismului uman o diversitate de îmbolnăviri. Dimineţile cu ceaţă şi ploi, nopţile reci, redeşteaptă, între altele,

PRIMĂVARA ÎNŞELĂTOARE

guturaiul de primăvară, bronşitele cronice, emfizemul pulmonar, astmul şi chiar durerile reumatice. Şi toate acestea pentru că încep ploile, la munte mai ninge, ori – în unele zone – sunt zile întregi cu ceaţă mohorâtă şi umedă.

Îmbrăcat nepotrivit, prea gros ori din contră, complet neprotejat, la toate vârstele, omul poate fi ţinta unor boli, mai ales dacă străbate distanţe mari. Frigul şi umezeala influenţează negativ în special cardiopatia ischemică, durerile articulaţiilor, îndeosebi ale celor care au suportat traumatisme.

Aşadar, trebuie să ţinem seama de prezenţa schimbătoare a factorilor meteorologici şi protecţia organismului să se facă acum, primăvara, în primul rând cu îmbrăcămintea cea mai potrivită. Uşoară, dar călduroasă, îmbrăcămintea trebuie să ne apere de ploi ori de fulguirile târzii ale primăverii. Nu ar trebui să uităm că, asociată, temperatura scăzută cu umiditatea, fac să se acutizeze catarurile mucoaselor nazale şi conjunctivale, să fie aduse ca suferinţe pe prim plan bronşitele, durerile de tot felul legate de trecerea bruscă spre încalzirea ori răcirea vremii. Deci hiperprotecţia vestimentară ori neglijenţa acestei laturi, cu gândul că a venit primăvara, pot fi dăunătoare. Oferindu-ne condiţii de stimulare a călirii organismului, ne apărăm de îmbolnăvirile sezoniere.

Chiar după o iarnă aproximativ uşoară, nouă, celor mai mulţi, ne lipsesc vitaminele, aceste enigmatice elemente de sănătate. Iată de ce trebuie consumate acum multe fructe, legume şi verdeţuri de sezon.

Este vremea când trebuie eliminate toxinele adunate de organism, dintr-o alimentaţie cu multe cărnuri grase. Sucurile naturale din fructe, în special din citrice nu ar trebui să lipsească de la nici o masă. De asemenea preparatele lactate, ouăle, peştele, ne aduc sănătatea necesară. Să nu le ignorăm.

Dr. VALERIU MANTA

Anotimpul cu trei tendinţe...

...dantele, flori şi dungi. Dacă Paco Rabanne a reintrodus dantelele şi volanele în moda primăvară-vară 2002, colecţiile lui Valentino sunt o ploaie de flori. Imprimeurile strălucitoare, pline de flori, confirmă reîntoarcerea la prospeţime şi natural. (În această vară motivele florale vor fi prezente şi în accesorii: poşete, sandale, cordoane). Galliano şi Céline au redescoperit dungile, omniprezente în prezentările de modă. Aceasta este cea de-a treia tendinţă despre care vorbeam.

CU IMAGINAŢIE şi sensibilitate

Relaţia omului cu mediul ambiental a fost studiată încă din antichitate, atunci când s-au conturat reguli valabile şi azi. Astfel, vechii egipteni credeau cu fermitate că spaţiul de locuit şi energiile ce se concentrează în el influenţează – pozitiv sau negativ – şi energiile umane, destinul omului şi relaţiile cu ceilalţi.

Un alt adevăr ce nu mai trebuie demonstrat este acela că o treime din viaţă ne-o petrecem dormind, deci în dormitor. În consecinţă, felul în care decorăm această cameră are un mare impact asupra psihicului nostru şi, implicit asupra relaţiei cu partenerul. Dormitorul are rolul, nedeclarat, de a aduce relaxare minţii şi căldură inimii. Cum trebuie să arate un dormitor de vis? Cu siguranţă, trebuie să fie decorat cu bun-gust, să nu lase impresia unui spaţiu ticsit de mobile masive, să lase suficient spaţiu de mişcare. Aici este locul unor obiecte decorative, încărcate, eventual, de amintiri comune celor doi soţi. Oricum, cu puţină imaginaţie şi multă sensibilitate puteţi obţine confortul de care aveţi nevoie. Şi încă un amănunt: din când în când, operaţi mici schimbări. Nu vă sugerăm să mutaţi patul, dar schimbând planta decorativă din dormitor sau locul unde o plasaţi, „aruncând" pe podea un bol cu flori de

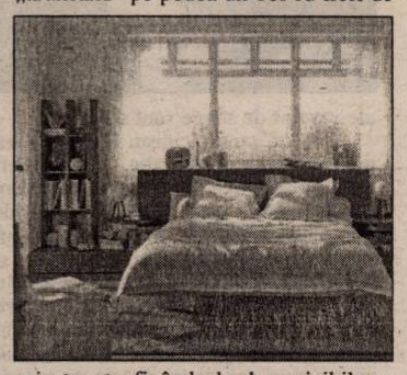

primăvară, fixând, la loc vizibil un „decalog al iubirii nemuritoare", aduceţi câteva elemente de noutate în aspectul general al camerei.

Loc extrem de intim, personal, dormitorul nu este numai o încăpere în care se doarme, ci, de cele mai multe ori, i se atribuie însuşirile şi funcţiile unui sanctuar al familiei. Şi din acest motiv este foarte important modul în care îl amenajaţi şi decoraţi. Dormitorul ar trebui să reflecte exact viaţa dv. de cuplu, ar trebui să fie zona în care vă simţiţi cu adevărat acasă.

Iată şi câteva idei concrete:

● Evitaţi să instalaţi un televizor, în dormitor; talk-show-urile nocturne nu vă pot asigura întotdeauna o atmosferă calmă. Dar, cu o combină muzicală sau un casetofon puteţi asculta muzica preferată, mai ales dacă urmăriţi să aveţi şi o colecţie vastă de CD-uri şi casete.

● Nu faceţi din dormitor depozit sau sală de fitness pentru că, în timp, veţi remarca o senzaţie neplăcută.

● Camera trebuie să fie întotdeauna curată şi fiecare lucruşor la locul său.

● Pentru a fi protejaţi de zgomotul stresant al străzii, ideal ar fi să aveţi geamuri termopan.

● Alături de perdele, covorul dă personalitate încăperii, deci trebuie ales cu grijă, în culori asortate cu mobilierul şi perdelele (sau draperiile). (În ultimul timp au redevenit moderne blănurile de urs. O blană poate înlocui covorul tradiţional. De asemenea, cerga câştigă teren).

● Este foarte important să dormiţi pe o saltea de bună calitate, să aveţi aşternuturi frumoase, albe sau în culori şi imprimeuri pastelate, bine apretate şi călcate.

Ca elemente decorative, pernele moi, de diferite mărimi şi culori ar trebui împrăştiate, la întâmplare, în toată camera.

Culorile cele mai indicate pentru a crea o ambianţă de intimitate sunt culorile calde: bej, ecru, maro-aluniu, culoarea cafelei cu lapte.

● Lumina adecvată joacă un rol important în crearea unei atmosfere

plăcute. Puteţi obţine un efect relaxant folosind lumină indirectă (aplice, spoturi, scafe).

● Florile sunt un „detaliu" delicat pentru orice încăpere, inclusiv pentru dormitor. Fie că este vorba despre plante decorative, mari, în ghiveci, fie despre flori plasate în vaze delicate ele împrospătează atmosfera, creând şi o frumoasă pată de culoare.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

TRUCURI PRIMĂVĂRATICE

1 Dacă doriţi să fiţi în formă şi să arătaţi bine, învăţaţi să respiraţi. Astfel, dimineaţa când vă treziţi întindeţi-vă timp de 5-10 minute în faţa ferestrei deschise şi respiraţi adânc. Aerul proaspăt vă va pune sângele în mişcare, iar muşchii vor fi în formă maximă pentru o zi ce poate fi chiar şi istovitoare.

2 Pasul următor îl faceţi spre duş. Un duş cu gel cu extracte de mentă sau lămâie vă va energiza. Nu evitaţi, însă şi un jet final cu apă rece. Diferenţa de temperatură va stimula celulele epidermei, iar pielea va căpăta o culoare sănătoasă.

3 Pentru a scăpa de paloarea iernii şi a vă înviora tenul palid, aplicaţi, cu ajutorul unei pensule, pe obraz şi pe decolteu, o pudră într-o nuanţă pastelată. Cu siguranţă veţi fi încântată de noul dv. aspect.

4 Frigul, vântul şi aerul uscat, de afară şi din încăperi şi-au lăsat amprenta pe tenul dv., care a devenit uscat şi lipsit de strălucire. Aplicaţi săptămânal o mască hidratantă, bazată pe produse apicole. Aceasta vă va ajuta să recăpătaţi un ten proaspăt şi catifelat.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 8
Valabil până pe data de: 28 FEBRUARIE 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

LUNA FEBRUARIE, SEZONUL CITRICELOR

Citricele sunt fructe foarte preţuite pentru calităţile lor nutritive. Sunt acide, conţin multe vitamine (A, B şi mai ales C), ne reaminteşte dna ***Matilda Schuster Tudoriu,*** *cititoarea noastră fidelă din* ***Cluj-Napoca.*** *Se pot prepara în multe feluri mai ales pentru desert.*

Sirop de portocale

1 kg portocale, 1 kg zahăr, zeama de la 2 lămâi.

Se rad portocalele. Coaja rasă se amestecă cu zahărul şi zeama de lămâie. Se pune într-un borcan şi se lasă o săptămână. Se fierbe apoi un litru de apă, se lasă să se răcească şi se toarnă în borcanul cu coajă de portocale şi zahăr. Se lasă aşa şi se amestecă de 1-2 ori pe zi, timp de patru zile. Se strecoară prin tifon şi se pune la sticle. Se astupă şi se ţine în cămară. Când se foloseşte, se bea cu apă rece sau minerală.

Dulceaţă de portocale

1 kg zahăr, 3-4 portocale mari (miezul, pentru că din coajă am făcut siropul), 1 lămâie, 1/2 baton vanilie, 1 pahar cu zeama în care au fiert portocalele.

Se rade coaja galbenă de la portocale şi apoi se pun întregi să fiarbă. Când intră uşor furculiţa în ele se scot, se lasă să se răcească, după aceea se taie feliile în 1/2. Se pune zahărul cu un pahar din zeama în care au fiert portocalele şi se lasă să fiarbă. Când încep să dea în clocot se pun vanilia şi sucul de la o lămâie. Când siropul este aproape legat se pun portocalele şi se lasă să fiarbă câteva clocote. Când s-a răcit se pune în borcane, cu capac sau legate cu celofan. Este delicioasă.

Gem de portocale

2 portocale, 2 grepfruit, 2 lămâi, zahăr, apă.

Se rad portocalele şi grepfruitul de coaja galbenă. Se scoate coaja cu totul de la lămâi. Se taie fructele ca tăiţei. Se pun într-un vas de dulceaţă şi se adaugă peste ele de trei ori mai multă apă (se măsoară cu paharul). Se lasă 48 ore în apă. Apoi se pun la fiert şi se lasă să fiarbă până ce zeama scade 1/3 din cantitate. Se măsoară cu paharul şi se adaugă tot atâta zahăr. Se lasă să fiarbă la foc mic, amestecând mereu, până se leagă bine. Se pune fierbinte în borcane.

Tort de portocale

Blatul: *4 gălbenuşuri, 140 g zahăr pudră, coaja rasă şi zeama de la 1 portocală, 140 g nuci date prin maşină, 4 albuşuri, pesmet alb.*

Crema: *2 gălbenuşuri, zeama unei portocale, 40 g zahăr pudră, 1 pachetel de zahăr vailat, 3 linguri de vin alb bun, 250 g frişcă.*

Glazura: *200 g zahăr pudră, zeama unei jumătăţi de portocală.*

Se freacă gălbenuşurile cu zahărul pudră până când amestecul creşte şi se albeşte. Se picură câte puţin din sucul portocalei, se adaugă şi coaja rasă, apoi nucile date prin maşină şi albuşurile bătute spumă. Dacă compoziţia este prea moale, se adaugă puţin pesmet alb cernut fin. Se toarnă într-o formă unsă şi tapetată cu hârtie. Se coace la foc moale. Pentru cremă, se freacă cele 2 gălbenuşuri cu zahărul pudră, se adaugă câte puţin suc de portocală, apoi zahărul vanilat şi vinul. Se amestecă bine şi se fierbe în bain-marie. Când se îngroaşă, se pune la rece, apoi se amestecă cu frişca. Blatul rece se taie în două sau trei şi se umple cu crema preparată, iar pe deasupra se pune glazura, pregătită din: 200 g zahăr pudră amestecat cu zeama de la o jumătate de portocală. Se picură apă fierbinte până se obţine un sirop gros, care se toarnă peste tort. Acesta se ţine câteva clipe la gura cuptorului pentru a căpăta luciu. Se garnisesţe cu felii de portocală date prin sirop de zahăr.

Remedii naturale

DURERILE ÎN GÂT

Durerile în gât însoţesc de obicei laringita, faringita, amigdalita şi sunt foarte supărătoare în special la înghiţirea alimentelor. Cum se pot ameliora?
◆ Prin aplicarea pe faţa anterioară a gâtului a unuia din următoarele preparate, sub formă de cataplasme calde: ceapă coaptă; felii de cartof crud; praz fiert şi presărat cu puţin piper; miez de pâine îmbibat cu spirt sau rachiu; mămăliguţă caldă sau terci cald de tărâţe; comprese cu apă caldă.
◆ Făcând gargară cu unul dintre următoarele preparate: infuzie de muşeţel (o lingură la o cană cu apă); infuzie de coajă de salcie (o linguriţă la o cană cu apă); apă caldă cu puţină sare, oţet sau zeamă de lămâie.

PARODONTOZĂ, GINGIVITE, TARTRU

Unele persoane din mediul rural obişnuiesc să se spele pe dinţi cu sare de bucătărie şi rezultatele din punctul de vedere al igienei, dar şi al sănătăţii dinţilor şi gingiilor este foarte bun. O reţetă întrucâtva asemnătoare este deosebit de eficientă în ameliorarea procesului de parodontoză, în întărirea gingiilor sensibile şi sângerânde la cea mai mică zgârietură, în curăţarea tartrului, precum şi în cazul predispoziţiei de a face frecvent afte. Ingredientele sunt următoarele: 10 aspirine pisate (pulbere), o linguriţă cu sare şi o linguriţă cu bicarbonat alimentar. Se amestecă şi compoziţia se foloseşte în fiecare seară, la spălatul pe dinţi. Se umezeşte periuţa şi se presară pe ea o mică parte din preparatul respectiv. Nu se introduce periuţa udă în cutiuţa cu pulbere deoarece preparatul se umezeşte imediat în totalitate şi apoi se întăreşte, nemaiputând fi folosit.

Inamic adeseori perfid

CONSTIPAŢIA

◆ Dacă suferiţi de constipaţie, dar consideraţi că administrarea de laxative este o rezolvare simplă a problemei, vă înşelaţi. ◆ Laxativele se administrează doar în cazuri excepţionale, altfel creează dependenţă şi accentuează disfuncţia tranzitului intestinal normal. ◆ Alimentaţia bogată în fibre vegetale este una dintre soluţiile ideale, care poate (şi trebuie) practicată permanent.

Constipaţia este o disfuncţie intestinală care, transformată în afecţiune cronică, afectează extrem de multe persoane, indiferent de vârstă sau sex. Iar dacă nu devine cronică, imposibil să nu apară în viaţa oricui, măcar în unele perioade. Statisticile arată că aproximativ jumătate din numărul populaţiei masculine suferă de constipaţie şi în medie 80% dintre femei se confruntă cu aceeaşi problemă. Desigur, soluţia cea mai la îndemână pentru rezolvarea disfuncţiei este folosirea unui laxativ. Pe moment, într-adevăr este eficient, dar, folosit timp îndelungat, acesta nu face decât să agraveze disfuncţia intestinală.

Simptomele constipaţiei sunt cunoscute: ele se manifestă prin diminuarea frecvenţei eliminării materiei fecale sau prin dificultăţi de evacuare. Totuşi, e bine de ştiut că nu se poate vorbi neapărat de constipaţie dacă acest proces, în mod normal zilnic, este accidental perturbat sau nu are această frecvenţă. Specialiştii sunt unanim de acord că fiecare persoană are propriul său ritm digestiv, astfel încât în unele cazuri normalul înseamnă de trei ori pe zi, iar în alte cazuri doar de două ori pe săptămână. Şi asta fără să însemne pentru prima situaţie diaree iar pentru cea de a doua constipaţie. Problema constipaţiei se pune doar atunci când ritmul propriu, bine cunoscut de fiecare persoană în parte, înregistrează perturbări semnificative. În plus, când apar şi alte simptome, cum ar fi dificultatea de eliminare, durerile abdominale, migrenele, stările de oboseală şi nervozitate, apariţia de puncte acneice pe piele, potenţate de toxinele ce stagnează în organism etc., situaţia trebuie corectată.

Cele mai frecvente cauze

Stilul de viaţă (obiceiurile) indică foarte clar cele mai frecvente cauze ale constipaţiei şi acestea sunt legate în mod special de sedentarism şi alimentaţie săracă în fibre vegetale (legume şi fructe). Merele, perele, cireşele negre, varza, soia, salatele de crudităţi (morcov, ţelină etc.) fasolea, cerealele nerafinate (integrale) sunt considerate un fel de „măturâ a intestinelor„. Legumele, chiar fierte în abur sau preparate sub formă de soteuri, sunt la fel de indicate.

Dar, mai poate fi vorba şi de alte cauze: ◆ Consumul scăzut de lichide (supe, ciorbe, apă, compoturi, lapte, sucuri de fructe). ◆ Folosirea un timp îndelungat a laxativelor (uneori, administrate în cadrul diferitelor cure de slăbire forţată, pentru a grăbi tranzitul intestinal). ◆ Depresii psihice. ◆ Diferite probleme neurologice. ◆ Disfuncţii endocrine. ◆ Administrarea prelungită de analgezice, narcotice, antidepresive, anticonvulsive, antiacide etc. ◆ Iritaţii ale colonului. ◆ Blocarea tranzitului intestinal datorită constipaţiei prelungite. ◆ Perioada de sarcină la femei.

Soluţii

➤ Constipaţia întâmplătoare se rezolvă simplu, doar prin modificarea dietei obişnuite, care trebuie îmbogăţită în mod substanţial cu fibre.

➤ Fibrele alimentare nu au aport energetic semnificativ, dar ajută la buna funcţionare a organismului în general, aşa că acestea nu ar trebui să lipsească în nici o zi din alimentaţia omului modern. În plus, fibrele alimentare înlătură stările de balonare, de acumulare de gaze, ajuntând totodată la digestia mai rapidă a hranei. Evident, nu este însă indicat ca alimentaţia oricărei persoane şi nici măcar a celor predispuse la constipaţie cronică să se bazeze doar pe alimente bogate în fibre.

➤ Practicarea gimnasticii, a mişcării în general este deopotrivă un remediu împotriva constipaţiei. Mersul pe jos zilnic (o oră), dar şi exerciţiile de flexări abdominale ajută la prevenirea constipaţiei sau la înlăturarea acestei probleme. Important este însă ca acèste măsuri să intre în obişnuinţa zilnică, să devină o permanenţă a stilului personal de viaţă.

➤ Formarea reflexului de defecare la aproximativ aceeaşi oră din zi (ideal dimineaţa) intervine în mod favorabil în realizarea unui tranzit intestinal normal.

➤ Introducerea în micul dejun, după preferinţe, a unui fruct, a unei linguri de miere sau dulceaţă, a unui suc natural de fructe, a cerealelor, a iaurtului etc. este, de asemenea, o metodă binevenită pentru funcţia intestinului.

Nu, laxativelor

Laxativele, chiar şi cele bazate pe plante medicinale, luate permanent, în condiţiile în care alte metode legate de stilul de viaţă şi alimentaţie sunt total ignorate, nu fac decât să lenevească intestinul şi, în final, să creeze dependenţă. Mai mult, produsele de sinteză conţin şi substanţe iritante care, în timp, îşi spun cuvântul asupra stomacului şi intestinelor, riscul de a se declanşa diferite boli gastrice fiind destul de crescut. De aceea, recurgerea la aceste „ajutoare" este indicată doar atunci când este absolut necesar şi numai pe durata unui tratament stabilit de medic.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

I. M. din Bucureşti. *Depresia de care suferă soţia dv. poate avea într-adevăr la bază şi o componentă genetică, dacă spuneţi că mai mulţi membri ai familiei din care provine suferă de aceste stări. Acest tip de depresie, biologică, poate să apară şi să dispară fără cauze evidente. În*

DEPRESIA

general, trebuie consultat un medic de specialitate pentru stabilirea unui tratament, la care boala răspunde de obicei bine, deşi suferinţa psihică poate persista câteva luni, în ciuda tratamentului. Cum poate fi ajutată o persoană depresivă? În primul rând va trebui îndemnată să adopte o alimentaţie cât mai uşoară, bogată în fructe şi legume. Apoi să se ferească (sau să fie protejată) pe cât posibil de situaţiile stresante, să beneficieze de mai multă odihnă şi cel puţin de unadouă zile pe săptămână în care să se relaxeze într-un mediu liniştit şi calm. Are nevoie de 7-8 ore de somn pe noapte. Practicarea zilnică a unui exerciţiu fizic activ are şi el rolul său în creşterea bunei dispoziţii, în ridicarea moralului, în refacerea somnului odihnitor, în despovărarea de stres. Totodată, persoana depresivă trebuie stimulată să facă ceva util pentru ea însăşi şi pentru familie: de la munca la serviciu, la practicarea unei activităţi preferate, până la simpla pregătire a mesei, ştersul prafului în casă, orice îi poate stimula sentimentul că a făcut zilnic ceva folositor pentru sine sau pentru ceilalţi. Încurajaţi-o să-şi propună un ţel, să urmărească să-l realizeze, indiferent cât de uşor e de fapt de atins. Chiar şi persoanele cu forme severe de depresie sunt apte să ia decizii cotidiene cum ar fi să nu zacă în pat toată ziua, să nu rămână în pijama toată ziua, să nu privească la televizor de dimineaţa până seara, ci să facă ceva util etc. În ceea ce priveşte medicaţia, aceasta trebuie să fie justificată prin motive specifice (şi numai medicul o poate face, după un consult de specialitate) şi, totodată, limitată pentru anumite intervale de timp. Folosirea permanentă a medicamentelor poate crea dependenţă şi poate accentua depresia, transformând-o dintr-o etapă trecătoare într-o boală cronică.

Viaţa conjugală şi copilul - dorit sau nu

Sexualitatea

– Prima scrisoare ne soseşte astăzi de la o cititoare foarte tânără, are doar 15 ani, se numeşte Mica (evident, un nume sub care îşi ascunde identitatea) şi este din Bucureşti. Mica ne întreabă dacă se poate vorbi despre o vârstă-prag (aşa o numeşte ea) pentru ca o fată să-şi înceapă viaţa sexuală.

– Dacă ne limităm la accepţia pur anatomică, trebuie spus că vaginul unei femei poate primi organul masculin cu mult timp înainte ca organismul în general, corpul uman, să fie capabil să genereze un copil. Şi înainte ca persoana respectivă să poată aborda cu maturitatea necesară un consens raţional în acest scop. Dar majoritatea fetelor încep să fie atrase de sex între doi şi şase ani de la momentul intrării lor în pre pubertate. Chiar dacă pentru început este vorba numai de fantezii...

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

– Dl. Sandu Toader, din Judeţul Dâmboviţa, ne scrie: „Sunt căsătorit de mai mulţi ani, dar nu am reuşit până acum să avem copilul pe care ni l-am dorit atât de mult, şi eu şi soţia mea. Am fost pe la mulţi doctori, dar problema nu s-a rezolvat. Care credeţi că ar putea fi cauzele acestei infertilităţii?"

– Mult iubite cititor, cauzele sterilităţii, atât ale celei masculine cât şi ale celei feminine, sunt multiple. Plecând de la malformaţii congenitale şi până la sechelele unor avorturi sau infecţii venerine, sunt numeroase cauzele acestor infertilităţi. Investigarea atentă, atât a bărbatului cât şi a femeii vor stabili cauzele cât şi tratamentul.

Acesta este sfatul pe care vi-l dăm. Şi dacă nu sunteţi siguri că răspunsul vă satisface, mai încercaţi prin consult şi la alţi doctori.

MIHAELA DOROBANŢU

Poluarea afectează inima

Un studiu care a avut în vedere 40 de subiecţi – muncitori într-un mediu cu grad mare de poluare – a confirmat efectele nefaste ale poluării asupra ritmului cardiac. Inhalarea de microparticule acţionează în mod negativ asupra sistemului nervos, inducând fenomene de stres la nivelul simpatic al organismului şi favorizând producerea unor substanţe (citoxine) cu capacitate inflamatorie asupra cordului.

APNEEA ÎN TIMPUL SOMNULUI, MAI FRECVENTĂ LA MENOPAUZĂ.

Apneea în timpul somnului (scurtă întrerupere a respiraţiei, soldată cu senzaţia de sufocare şi tuse) este mai frecventă după menopauză. Aceasta este concluzia unui studiu efectuat pe 1300 de femei, supuse unor examinări (polisomnografie) care constau în înregistrarea simultană a variaţiilor electrice a celulelor cerebrale şi a parametrilor respiratorii în timpul somnului. Episoadele apneice sunt în general mai severe după menopauză şi asta independent de gradul de obezitate sau de poziţia gâtului şi a capului în timpul somnului.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

PLANETA GIGANȚILOR

Parcă știind că nu poate face față onorabil megafaunei erei secundare (acum 245-65 milioane de ani), omul și-a amânat apariția pentru vremuri mai sigure. Dar nici măcar monștrii mitologiilor sale, care i-au pus zdravăn la încercare fantezia, nu se compară cu ceea ce abia în secolul XIX avea să descopere. Rămășițele unui carnivor biped, găsit în comitatul Oxfordshire din Anglia în 1824, au condus la apariția termenului științific acoperitor de *dinozaur*, adică șopârlă teribilă (de la grec. deinos=teribil și sauros=șopârlă).

Hidoșeniile gi-gantice ale mărilor, din romanele lui Jules Vernes, începeau să fie veridice. Apoi a venit anul 1933, când a debutat pseudolegenda scoțiană a monstrului din Loch Ness, căutat cu sonare și-n gaură de șarpe și fotografiat (?) cu aceeași disperare cu care OZN-urile sunt imortalizate pe pelicule dubioase – până la proba contrarie... Nevoia de basme horror din vremuri imemoriale a ajuns la saț ietate astăzi cu ajutorul paleontologilor, cei care din doar câteva oase pot reconstitui creaturi inimaginabile și pentru somnul rațiunii. Și, o dată sistematizați după felurite criterii, stăpânii erei secundare au devenit eroii unor dispute științifice încă nefinalizate, focalizate în jurul unor întrebări fundamentale: cum de a fost posibil să apară un astfel de gigantism, ce relație cauză-efect a condus la aberațiile biologice de tip saurian? În ce împrejurări climatice planetare au dispărut? Au avut unele megareptile, precursoare ale mamiferelor, sânge cald? A fost apariția treptată a gigantismului rodul unor mutații genetice determinate de radiații cosmice și/sau de depozite de metale radioactive? Este repetabilă o astfel de biografie a faunei terriene? Răspunsul fiecăreia dintre aceste interogații poate avea dimensiunea unei biblioteci întregi, așa că vom lăsa colecția noastră de superlative și imagini să vorbească de la sine.

☛ *Brahiosaurii (șopârle cu brațe), care au trăit începând cu perioada Triasicului (acum 230 de milioane de ani), puteau atinge 23 de metri lungime și o înălțime de 6 metri la umeri și 14 metri cu capul ridicat la maximum; greutatea lor a fost apreciată la 31-33 de tone. Patria lor a fost teritoriul de astăzi al Africii de est.*

☛ *Ultrasaurus macintoschi,* ale cărui rămășițe au fost descoperite în SUA, a avut o lungime estimată la 30 de metri și o greutate de 100-130 de tone.

☛ **Rivalii brahiosaurienilor** au fost, printre alții, *titanosaurienii.* Dintre aceștia, *Antarctosaurus giganteus* (despot al Americii de Sud și al Indiei de acum 100 de milioane de ani) cântărea peste 50 de tone și numai femurul avea 2,5 metri.

☛ *O ireală înălțime pare să fi avut Supersaurus vivianae, care ar putea fi comparat cu un bloc cu cinci etaje; el făcea umbră Pământului de la 16,5 metri, iar lungimea totală a corpului, calculată în consecință, ar fi atins 25-30 de metri.*

☛ **O adevărată glumă** sinistră a naturii a fost reprezentată de *diplodoci* („grindă dublă") a căror lungime depășea 35 de metri! Este cazul dihaniei poreclite *Seismosaurus (șopârla producătoare de cutremure),* ale cărei oseminte au fost găsite în New Mexico, SUA. Cu toate acestea, după urmele lăsate de picioare, cel mai lung dinosaur ar fi fost un *Breviparopus,* o vertebrată care nu se sfia să atingă 48 de metri, fapt care, pe timp de ceață, îl împiedica să-și vadă coada.

Carcharodontosaurul (șopârla cu dinți de rechin) viețuia acum 110-90 de milioane de ani în America de Nord; avea o lungime de 8-14 metri și cântărea 8 tone. Dinții săi puteau atinge 20 de centimetri.

Un grup de Ceratopsiene (dinozauri cu coarne), care au existat în Cretacicul superior (acum 80-65 de milioane de ani)

Comparație între craniul faimosului *Tyranosaurus rex* (foto 1) și om; temutul carnivor, care a domnit pe Terra acum 85-65 milioane de ani, avea o lungime de 12-13 metri și o înălțime de 4,5-5 metri. Înaintea lui, acum 110 milioane de ani, *Gigantosaurus carolinii* (foto 2) – comparat în schița alăturată cu statura omului – a trăit în ambele continente americane și a fost, se pare, primul mare superprădător al megareptilelor. În a treia imagine, omul este comparat cu cel mai mare crocodil al tuturor timpurilor, *Sarcosuchus imperator* (foto 3).

Dinojobalia a trăit acum 135 de milioane de ani în Africa; avea 20 de tone, 21 de metri lungime și o înălțime de 9 metri; numele său provine de la o creatură legendară nigeriană numită Jobar.

Unul dintre cei mai rapizi dinosauri a fost *Eoraptorul,* un biped care putea atinge viteza de 30-40 de kilometri/oră. Aceștia sunt strămoșii foarte îndepărtați ai tiranozaurilor și chiar ai păsărilor.

Conflictele dintre monștrii de acum 110-65 de milioane de ani par instantanee dintr-un coșmar care s-a desfășurat aievea; imaginea alăturată ne prezintă atacul lui Sarcosuchus imperator asupra spinozaurului Suchomimus tenerensis, venit să prindă pești într-un fluviu care în acele timpuri străbătea Sahara de astăzi.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ ...maniocul este o plantă tropicală cultivată în Brazilia, Indochina, Madagascar? Din tuberculii săi se prepară tapioca, o făină bogată în amidon.

◆ ...poetul Edward Young (1683-1765) este unul dintre reprezentanții de seamă ai preromantismului englez? Capodopera sa, un volum de elegii intitulat „Tânguirea, sau gânduri în noapte, despre viață, moarte și nemurire", a avut o considerabilă influență în literatura europeană.

◆ ...în țările române „soitarul" era un măscărici care făcea parte din suita domnitorului la parade și alaiuri? El apărea și la sărbători, mai ales în petrecerile de la curte.

◆ ...murezul este un gen de melc având cochilie spiralată, masivă, prevăzută cu spini și cu o prelungire în formă de tub? Din speciile care trăiau în Marea Mediterană se extrăgea, în antichitate, purpura.

◆ ...prin „maracas" se înțelege un instrument de percuție

de origine sud-americană? Are forma unei cochilii cu mâner, în interiorul căreia se găsesc bile și se utilizează în pereche.

◆ ...miogenul este o proteină de tipul albuminelor? Ea se găsește în țesutul muscular.

◆ ...obcinele sunt culmi muntoase prelungi, rotunjite, uneori aproape plate cu înălțimi cuprinse între 900 și 1600 m? Din loc în loc, de pe ele se ridică vârfuri nu prea înalte.

◆ ...cea mai înaltă construcție a antichității este piramida

lui Keops? Situată în apropierea orașului Gizeh, are o înălțime de 146,6 m. (I.S.)

Știați că...

„Aventurile" Giocondei

Întruchiparea femeii frumoase, cu zâmbetul enigmatic și surâsul abia perceptibil, a fermecat timp de patru secole și jumătate pe toți aceia care au privit-o, *Gioconda* fiind una dintre prețioasele exponate ale marelui muzeu francez Luvru. Vom încerca în următoarele rânduri, să urmărim „viața aventuroasă" a acestei splendide opere de artă, de la creație și până aproape de zilele noastre.

În anul 1503, pe când Leonardo da Vinci era la Florența, Francesco del Giocondo i-a comandat un portret pentru cea de-a doua soție, Mona Lisa. Patru ani a lucrat ilustrul artist la această pictură, pe care a îndrăgit-o atât de mult încât nici pe patul morții n-a voit să se despartă de ea. În 1517, la invitația regelui Franței Francisc I, Leonardo s-a mutat în castelul Clou și a adus cu el tabloul ce o înfățișa pe Gioconda. Regele i-a cerut să-i vândă tabloul dar artistul a refuzat. Doi ani după aceea, cu puțin timp înainte de moartea lui Leonardo da Vinci, suveranul a cumpărat, totuși, lucrarea cu suma de 12000 franci. Mai târziu, în anul 1625, chipul Mona Lisei se găsea în castelul regal din Fontainebleau. Atât de mult a ținut Ludovic al XIII-lea la portretul Giocondei, încât l-a refuzat pe regele Angliei, Carol I, care i-l ceruse ca dar de nuntă cu prilejul logodnei sale cu sora suveranului francez. În timpul domniei lui Ludovic al XIV-lea, Gioconda împodobea palatul Versailles iar mai târziu, în anul 1800, Napoleon l-a dus la Tuileries, dar după puțin timp l-a donat Luvrului. Se părea că „aventurile Giocondei" s-au terminat însă pe 21 august 1911, lumea întreagă a fost stupefiată la vestea că renumita pictură a fost furată din salonul Carré al Luvrului. Timp de peste doi ani și trei luni mulți detectivi au căutat-o pe Gioconda. Pe 13 decembrie 1913, chiar hoțul oferea spre vânzare unui negustor, celebra pictură contra sumei de 500000 de franci.

Revenind la Luvru, *Gioconda* a fost, după puțin timp, pusă la adăpost de urgia bombardamentelor, atât ale primului război mondial cât și ale celui de-al doilea. Scăpată de tirul armelor, minunata operă de artă a fost readusă la Luvru, dar, ca un blestem, în 1957, un bolnav psihic a aruncat cu o piatră în tablou. Restaurat, în 1962, cel mai vestit tablou din lume a trecut Oceanul și a ajuns să fie expus la Galeria Națională din Washington, fiind protejat cu o pavăză de sticlă rezistentă la gloanțe. După trei săptămâni Mona Lisa a putut fi admirată de iubitorii operelor de artă la Metropolitan Museum of Art din New York.

După această călătorie, „aventurile Giocondei" au luat sfârșit. Revenită la Luvru și astăzi îi întâmpină pe admiratori cu același zâmbet misterios...

IOANA PROCA FLORIA

Lumini și umbre în București de odinioară

La Piață!

Una din marile bătăi de cap din toate timpurile și un continuu motiv de probleme de bani și prețuri o constituie piața. Care rămâne totodată indiscutabilă plăcere, dincolo de nevoile stricte de aprovizionare. Fiecare cartier bucureștean are cel puțin o piață „de referință", după cum „embleme" pentru oraș sunt din acest punct de vedere Oborul sau Amzei.

Biserica Curtea Veche și Târgul din Năuntru (Piața Sf. Anton), azi Piața de Flori din str. Carol. (Colecția Zweifel)

– Și cum din vremea celor care erau copii acum vreo 50 de ani, fascinația și farmecul pieților lor erau și mai pregnante, aș vrea să vă invit, stimate Domnule ADRIAN MAJURU, să vorbim astăzi despre felul cum au „debutat" piețele în peisajul citadin al Bucureștilor...

– Orașul București a apărut și a evoluat ca un centru comercial regional. Existența piețelor, transformate adesea în târguri sezoniere, era deci un fenomen normal. Negustorii își vindeau în general marfa în fața propriilor ateliere sau a prăvăliilor. Cei care vor stabili coordonatele spațiale ale viitoarelor piețe sunt astfel negustorii ambulanți. Una dintre piețele cele mai vechi ale Bucureștilor a fost „Piața de Flori", aflată între zidurile orașului, unde negustorii prezentau familiei domnitoare cele mai valoroase produse, spre cumpărare.

– La prețuri care probabil nu pot fi comparate cu cele de astăzi...

– Vă voi oferi câteva date istorice interesante care ne vor permite să ne facem o idee. Dacă, de pildă, ne-am fi dus la piață prin 1815, am fi cumpărat măslinele cu 3 bani ocaua, smochinele cu 72 de bani, săpunul cu 1 leu, untul cu 30 de bani, brânza cu 24 de bani, cașul cu 18 bani, pâinea albă de 300 de grame cu 3 bani iar uleiul cu 1 leu și 36 de bani.

– Nu am vrut să întrerup „lista de prețuri", dar trebuie să amintim că în Țara Românească ocaua avea 1,271 kg, sau pentru măsurarea lichidelor ea echivala cu 1,288 litri, iar pentru cereale măsura 1,698 kg. „Conversia" prețurilor nu și-ar avea rostul...

– ...Să continuăm și cu alte exemple. Pe atunci se vindea și apă, care se cumpăra cu 6 bani ocaua în centru și 9 bani în mahalale. O oca de mălai costa însă doar 1 ban, tot la fel costa și un ou, iar laptele îl cumpărai cu 6 bani ocaua. Și nu uitați: în vremea aceea în Dâmbovița puteai prinde crap, somn și mreană, peștele vânzându-se cu 30 de bani ocaua...

– Era mult? Era puțin? Cam care erau câștigurile, ca să ne putem face o idee?

– Păi, tot la 1815, un zidar câștiga 60 de bani pe zi și mâncare, un dulgher – 75 de bani iar un simplu salahor, 35 de bani. Și nici chiar peste 100 de ani situația nu s-a schimbat prea mult: cu doar câțiva lei puteai cumpăra pe săturate brânză, măsline și chiar mâncăruri felurite. O descriere foarte vie a atmosferei cotidiane a acelor ani o găsiți de altfel în romanul lui Alexandru Ștefanopol, *„Mahalaua Grand"*...

MIHAELA DOROBANȚU

Vestigii ale civilizației MAYA

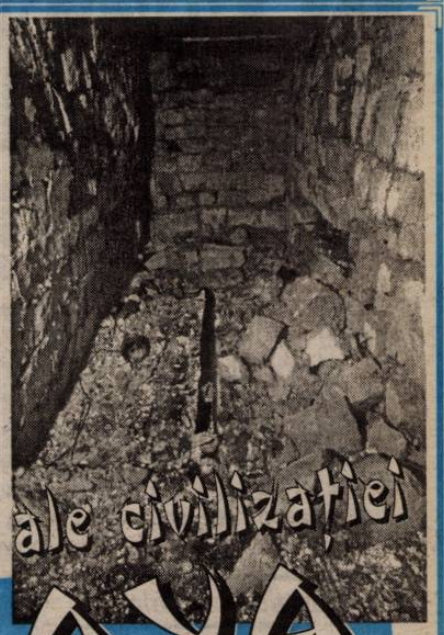

Mărturiile găsite în urma săpăturilor urmărind civilizația maiașă, una dintre cele mai vechi civilizații ale planetei, sunt din ce în ce mai surprinzătoare. Cercetătorii au stabilit câteva trăsături specifice ale Rutei Maya, subliniind mai ales importanța uriașei moșteniri lăsată de acești stranii locuitori ai continentului american. După cât se pare ei au avut mai multe cetăți decât vechiul Egipt, iar în satele îndepărtate tradițiile și meșteșugurile au supraviețuit mai bine de 3000 de ani.

Această Rută Maya se întindea din Peninsula Yucatan spre Belize, Guatemala, Honduras și El Salvador. Pretutindeni au fost descoperite temple, fortificații, piramide, toate abandonate sau înghițite de jungla. Cu fiecare descoperire se dovedește geniul vechilor maiași cu toate că de multe ori oamenii de știință au fost nevoiți să se mulțumească numai cu ceea ce a rămas în urma jefuitorilor de morminte.

Descoperirea cetății Copan, din Honduras, i-a ferit însă pe cercetători de neplăcerile amintite. Pe lângă ruinele imensului oraș care trebuie să fi avut o viață înfloritoare în jurul anilor 650 d.C., în valea Copan, arheologii, sprijiniți de autorități și de organismele UNESCO, au dezgropat, decenii începând din anii '80 ai secolului trecut, o necropolă în piatră și un impresionant monument funerar aparținând, după cât se pare unui rege. Mai mult decât un cimitir, aceste vestigii constituie o metaforă a concepției despre viață. Edificiul regal prezenta o structură largă, la mormântul propriu-zis putându-se ajunge printr-un culoar îngust din interiorul piramidei. La început au fost găsite doar fragmente de oase și de vase ceramice. Apoi bijuteriile bogate au condus la ideea că dacă nu suveranul, cel puțin un apropiat al acestuia trebuia să fie găsit aici. Rămășițele unui tânăr au probat faptul că acesta a fost sacrificat în onoarea regelui. Au fost apoi găsite ornamente de jad și chiar un portret al celui mort care trebuie să fi fost unul dintre cei 18 mari conducători, menționați pe stela numărul 12.

Catalogul obiectelor dezgropate de săpăturile de al Copan este imens. Au fost scoase la lumină nu doar podoabe arme și piese de cult, ci și obiecte necesare vieții de fiecare zi, cum ar fi ingenioasele mașini de bărbierit. Desenele și basoreliefurile probează ritualuri străvechi ca sacrificiul jaguarului, dar și modul de trai al oamenilor obișnuiți: adăpost, hrană, comerț. În acest fel Copanul devine o piesă importantă în urmărirea unei civilizații dispărută în mod misterios.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

TIMED – satelitul polivalent:

Începând din ianuarie 2002 un nou satelit științific, construit și lansat de NASA și-a început activitatea de explorare globală a zonelor înalte ale atmosferei terestre: el se numește TIMED, de la inițialele cuvintelor Thermosphere, Ionosphere, Mesosphere Energetics and Dynamics (Dinamica și energeticia termosferei, ionosferei și a mezosferei).

Specialiștii de la NASA consideră că datele ce le vor recepționa de la acest satelit vor permite să se înțeleagă și să fie delimitate modurile în care activitatea Soarelui respectiv activitățile umane, afectează atmosfera înaltă, considerată ca fiind domeniul de tranziție dintre Cosmos și mediul din imediata vecinătate a Pământului.

Orbita satelitului TIMED a fost astfel aleasă încât majoritatea traiectoriei acestuia să cuprindă regiuni ale atmosferei înalte, respectiv acea parte a atmosferei terestre care se întinde de la înălțimea de 80-100 km și care poate fi investigată doar folosind sateliți artificiali dotați cu aparatură corespunzătoare (coronografe, spectrometre, sonde Langmuir, magnetometre, sonde pentru plasmă etc.). Luând în considerație variația temperaturii atmosferei cu altitudinea, în atmosfera înaltă se disting următoarele zone: troposfera (sub 10 km), stratosfera (sub 50 km), mezosfera (sub 90-100 km), termosfera (între 100 și 250 km). Una dintre cele mai interesante zone ale atmosferei înalte este ionosfera, zona unde limita inferioară este situată la altitudinea unde apare o concentrație suficient de mare de ioni și electroni datorată radiației solare ultraviolete, și a cărei limită superioară ajunge până la 1200 km și chiar aproape de magnetosferă (18000 km). Maximele densității electronice din ionosferă provoacă absorbția radio-undelor medii și scurte și reflectarea celor de lungime mare de undă. Întrucât parametrii ionosferei depind de activitatea Soarelui, Terrei și a radiației cosmice, datele ce vor fi transmise de TIMED vor fi deosebit de prețioase pentru radiocomunicații.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

BLESTEMUL FARAONILOR revine în actualitate!

Cine nu a auzit măcar o dată vorbindu-se despre celebrul blestem al lui Tutankhamon! Descoperirea din anul 1922 a mormântului, de către Howard Carter, a „declanşat" imediat o suită de drame inexplicabile care au generat şi legenda existenţei blestemului. Şi iată că, „Blestemul Faraonilor", după ce a lovit de multe ori, nu se mai „limitează" nici la faraonul care a făcut să se nască legenda, nici la misterioasele ţinuturi ale Egiptului: în ultimele zece luni, se poate spune, trei asemenea cazuri se înregistrează la... Torino.

Emoţie la Torino!

21 ianuarie, anul acesta. Tania şi Alessandra, două fetiţe de 11 ani care veniseră la cel mai mare muzeu de egiptologie din Torino să vadă sarcofagul cu mumia faraonului Ini, leşină. După doar câteva clipe, o a treia fetiţă izbucneşte în lacrimi şi începe să tremure. Sunt duse de urgenţă la spital. Imediat după ce le-au acordat primul ajutor, medicii au testat prezenţa în sânge a monoxidului de carbon. Nici o urmă!

Şi nu era prima oară: în martie 2001, doi copii din Como s-au trezit din senin cu nişte cumplite dureri de cap şi o temperatură extrem de mare; o lună mai târziu, o fetiţă de nouă ani se îmbolnăveşte şi ea subit, în aceleaşi condiţii, şi trebuie dusă de urgenţă la spital.

„Există fără îndoială o explicaţie raţională – declară Agenţiei Reuter, Anna Maria Donadoni, curatorul muzeului – dar toată lumea devine brusc interesată pentru că se vorbeşte din nou despre blestem. Oricum – se vedea ea obligată să adauge – nu există nici o otravă atât de puternică încât să facă pe cineva să se prăbuşească în cinci minute!"

Muzeul din Torino este celebru pentru colecţia sa de antichităţi egiptene, inclusiv un sarcofag decorat, o cameră mortuară, un mic templu, toate datând din anul 1400 î.e.n. şi aduse în Italia de la sfârşitul secolului XVIII de Regele Carlo Emmanuele III.

Primele victime

La 5 aprilie 1923 se împlineau şapte săptămâni de la deschiderea oficială a camerei mortuare a lui Tutankhamon – un faraon care a domnit acum 3300 de ani. Fiu al lui Amenhotep IV şi al unei soţii de rang inferior, Kiya devine faraon la doar 9 ani şi domneşte alţi 9 moare într-un accident sau asasinat: craniul mumiei poartă urmele unei răni. Numele său, şters de pe toate monumentele de către urmaşi, avea să revină în atenţia publică de-abia

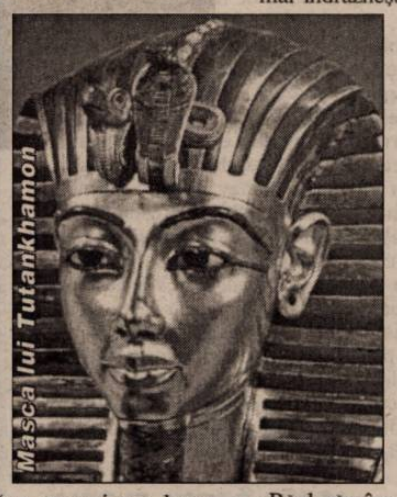
Masca lui Tutankhamon

transportat de urgenţă la Cairo. La puţin timp după sosire, hotelul în care fusese dus rămâne fără electricitate. Când lumina revine, lordul Carnarvon este găsit mort în patul său. Se mai spune chiar că exact în momentul când Lordul se stingea în hotelul unde era îngrijit, luminile s-au stins în întreg oraşul Cairo (nu tocmai un lucru neobişnuit, totuşi, la vremea aceea) iar Susie, câinele său favorit, rămasă în Anglia, a urlat prelung şi a murit şi ea în acelaşi moment. Câteva săptămâni mai devreme, Mari Corelli, romancieră, afirmase în public că oricine ar fi intrat în mormântul sigilat de veacuri trebuia să se aştepte la cele mai groaznice consecinţe. Ziarele publică o inscripţie în hieroglife de la intrare: *„Pentru cei care vor intra în acest sacru mormânt vor bătea în curând aripile morţii"*. Mare adept al ocultului, celebrul scriitor Sir Arthur Conan Doyle lansează formula care va face epocă: ***„blestemul faraonului"***. După cinci luni moare şi fratele mai mic al Lordului Carnarvon. După zece ani de la deschiderea mormântului, 10 din cele 26 de persoane care fuseseră prezente îşi pierd viaţa. Ceilalţi – trăiesc până la vârste rezonabile. Howard Carter, primul care a pătruns în mormânt, trăieşte până la 65 de ani – moare deabia în 1939...

Titanicul – o poveste incredibilă!?!

Spuneam că de multe ori s-a invocat acest blestem al faraonilor. Dar poate că cel mai bine documentat caz este cel al Prinţesei lui Amon Ra, care a trăit cu 200 de ani înaintea lui Tutankhamon. Trupul său a fost pus într-un sarcofag de lemn şi îngropat într-o criptă, pe malul Nilului, la Luxor. Descoperit în timpul excavărilor de la sfârşitul lui 1890, sarcofagul este tras la sorţi de 4 tineri englezi, bogaţi şi extravaganţi. Câştigătorul îl duce cu el la hotel. Peste doar câteva ore personajul este văzut ieşind şi îndreptându-se spre deşert. Nu avea să se mai întoarcă niciodată! Ceilalţi trei nu au fost nici ei mai norocoşi. Unul a fost împuşcat accidental în braţ de un servitor arab şi braţul a trebuit să-i fie amputat, banca celui de-al doilea a dat faliment, iar cel de al treilea s-a îmbolnăvit atât de grav încât a rămas fără serviciu şi a sfârşit vânzând chibrituri pe stradă. Sarcofagul ajunge totuşi la Londra, în posesia unui om de afaceri. Acesta, după cei trei membri ai familiei suferă un accident cumplit şi casa îi arde, îl donează British Museum. Sărim peste tot ce s-a întâmplat pe timpul „simplei" transportări a sarcofagului în muzeu, dar adevăratele necazuri încep după instalarea în sala egipteană. Paznicii aud noaptea suspine şi lovituri ce veneau din sarcofag. Toate obiectele din sală se scutură şi se mişcă din loc. Un paznic moare în timpul serviciului. Nimeni nu mai îndrăzneşte nici măcar să facă curăţenie în jur. Când un vizitator flutură în bătaie de joc o cârpă de praf deasupra sarcofagului, copilul îi moare de pojar după numai câteva zile. Autorităţile decid mutarea mumiei la subsol, în izolare. Ce necazuri mai putea face acolo? Dar şeful echipei de transport este găsit mort la biroul său. Ziarele află. Un reporter face fotografii dar când le developează, observă pe una din ele o înfiorătoare figură umană. Se duce acasă, se încuie în atelier şi îşi trage un glonţ în cap. Muzeul vinde mumia unui colecţionar privat. Acesta o cheamă pe celebra *Madame Blavatsky* să o exorcizeze: „Răul rămâne pentru totdeauna", va spune aceasta, implorându-l să scape de mumie. Nimeni nu are curajul să o ia cu el. În final, un american care nu lua în seamă aceste lucruri o achiziţionează la preţ pipărat şi se hotărăşte să o ducă în Statele Unite. Se îmbarcă împreună cu sarcofagul pe un strălucitor vas de linie care tocmai pornea în cursa inaugurală. Era luna aprilie 1912 şi vasul se numea Titanic.

În loc de concluzie

Aşteptăm rezultatele analizelor încă din luna martie – spune Anna Maria Donadoni – Dacă ar fi găsit ceva, ni s-ar fi spus". Inutil de spus că motivul îmbolnăvirii copiilor din Torino rămâne un mister. Testele continuă evident pentru detectarea altor posibile substanţe toxice sau a unor gaze. Nici o posibilitate nu este eliminată *a priori*, după cum nu se trec cu vederea nici condiţiile de ventilaţie din subsolul muzeului, unde se află expus sarcofagul, departe de a fi perfecte. S-ar fi putut ca şi acestea să contribuie, dar şi specialiştii şi persoanele oficiale sunt de acord că este cel puţin ciudat ca exact acelaşi tip de incident, cu aproape exact aceleaşi simptome să se petreacă în acelaşi loc, pe parcursul a doar zece luni. S-ar putea oare ca „blestemul" să fie datorat unor anumite gaze degajate de mormânt? Sau cauzele celor trei bruşte îmbolnăviri – ca şi ale inexplicabilelor morţi din cei 80 de ani care au trecut de la descoperirea mormântului trebuie căutate în altă parte? Şi unde?

MIHAELA DOROBANŢU

Un zeu privește impasibil cum muritorii de rând încearcă să pătrundă în împărăția sa.

peste trei milenii şi un sfert! Când cel care finanţase toate lucrările, Lordul Carnarvon, moare şi el în condiţii cel puţin stranii. Căzut pradă unei stranii otrăviri a sângelui, este

UN MORMÂNT VECHI de peste 3000 de ani

Arheologii egipteni au descoperit la Abu Sir, o localitate situată la 34 km sud de Cairo, mormântul unui preot care a trăit pe vremea faraonilor, cu peste 3000 de ani în urmă. Specialiştii au apreciat că mormântul datează din perioada Noului Regat, care a durat între anii 1500-1000 î.Ch. şi că inscripţiile de pe monumentul funerar indică faptul că acesta a fost construit în memoria lui Bin Amon, preot şi totodată Augur al Templului lui Ptah, zeu al creaţiei în vechiul Egipt. (A.P.)

Panteon creştin

Ţările creştine venerează sfinţii ca modele de viaţă şi de smerenie, ca parte integrantă a bisericii, prin care oamenii au dăinuit în ciuda vitregiilor vremurilor. Revista noastră vrea să ofere cititorilor câteva exemple de asemenea slujitori ai credinţei pentru ca, împreună cu imaginile locaşelor de închinăciune, să avem o imagine mai completă a spiritualităţii creştine.

Cuviosul Ioan Iacob Hozevitul

Un asemenea exemplu este Cuviosul Ioan Iacob Hozevitul, plecat de pe meleagurile româneşti. Fiu de ţărani, crescut în credinţă, Sfântul s-a născut în 1913 în satul Crăiniceni, comuna Horodiştea din judeţul Dorohoi. În cartea sa închinată şi prăznuirii sfinţilor, preotul Nicolae Barbu menţionează faptul că Sfântul a rămas orfan de ambii părinţi la vârsta de trei ani. Mama sa murise după naştere, iar tatăl său a pierit pe front în timpul primului război mondial. De creşterea copilului s-a ocupat bunica lui, Maria, nepotul dovedindu-se inteligent şi bun la învăţătură. În 1930 termină liceul la Cozmeni-Cernăuţi şi, cu toate că rudele sale, simţindu-i aplecarea către Cele Sfinte, vor să-l trimită la Facultatea de Teologie el alege viaţa monahală intrând la Mănăstirea Neamţ unde îndeplineşte funcţiile de bibliotecar şi îngrijeşte de bolnavi. În 1936 primeşte rasa călugărească şi, totodată, noul nume, Ioan, în locul celui vechi, Ilie, pe care i-l dăduseră acasa. În acelaşi an, spre toamnă, pleacă la Ierusalim, stabilindu-se într-o peşteră din Ţara Sfântă. În 1938 ajunge la Mănăstirea Sfântul Sava de lângă Betleem unde slujeşte ca paracliser şi apoi ca infirmier remarcându-se prin devotamentul cu care-i îngrijea pe suferinzi. Nopţile pe care nu şi le petrecea în infirmierie erau închinate rugăciunilor, traducerilor de texte religioase în limba greacă şi alcătuirii de versuri întru slava Domnului. După anii tulburi ai războiului, în 1974, este hirotonit diacon în Biserica Sfântului Mormânt, apoi devine preot şi este numit egumen la schitul românesc Sfântul Ioan Botezătorul de lângă Iordan, perioadă în care se remarcă printr-o activitate intensă, ţinând slujbe, predicând, scriind pagini de dreaptă învăţătură.

Din 1952 vine la mănăstirea Sfântul Gheorghe Hozevitul şi locuieşte în peştera Sfânta Ana,pe o stâncă. Aici îşi impune o viaţă aspră, mâncând o dată pe zi: pesmeţi, măsline şi smochine, bând apă de izvor şi dormind pe o scândură, cu o piatră în loc de pernă. Restul timpului era închinat privegherilor, rugăciunilor şi scrierilor patristice. Stingându-se din viaţă la 5 august 1960, este înmormântat în peşteră, iar după 20 de ani, în 1980, trupul său a fost găsit întreg şi mirosind a mir. Depus la mănăstirea Sfântul Gheorghe Hozevitul, a fost trecut în rândul Sfinţilor în 1992, cu numele Sfântul Ioan cel Nou de Neamţ, fiind prăznuit pe 5 august. Viaţa sa devine astfel o pildă de credinţă şi de lepădare de cele lumeşti, pusă în slujba mântuirii semenilor săi.

IRINA STOICA

Lumile de dincolo de lume

VRIL – limba uitată a atlanţilor

Considerată o adevărată „Coroană a Magilor", Aggartha este simbolul celui mai înalt loc la care poate tinde fiinţa umană – un fel de rezultat ultim al unui milenar proces de „selecţie" a oamenilor, exemplarele cele mai desăvârşite ajungând aici. Dar au existat oameni care s-au întrebat de-a lungul timpului: poate exista într-adevăr o „supra-umanitate"? „Ceva" care... urmează umanităţii? Un final al acestei curse spre absolut, care începe cu regnul mineral şi cel vegetal pentru a ajunge la o serie de existenţe superioare printre care se numără şi Aggartha... Este vorba aici de adevărate centre spirituale de unde se transmite în mod regulat o cunoaştere specială de care lumea să poată beneficia. Depozitul acestei cunoaşteri iniţiatice nu se află însă nici în subordinea, nici sub stăpânirea vreunei organizaţii occidentale, fie ea sau nu una secretă, ci se găseşte în Extremul Orient, centrul suprem rămânând aproape inaccesibil pentru noi în vremea pe care o trăim.

Şi cum o „supra-omenire" este un lucru nu doar greu de găsit, ci chiar greu de căutat, s-a încercat, cum ştim, căutarea „supra-omului". „Povestea" este una simplă. În timp ce se afla la închisoarea Landsberg şi scria „Mein Kampf" cu ajutorul lui Rudolf Hess – cel care avea să-i devină mâna dreaptă şi apoi să-l părăsească – Hitler era vizitat de Generalul Karl Haushofer, director al Institutului de Geopolitică din München şi profesor universitar. Aşa s-a născut printre altele ideea nevoii de „spaţiu vital" care urma să fie căutat şi cucerit în Est. Cum am mai spus, înclinat spre esoterism şi fondator al „Lojii Luminoase", Haushofer, elev al magului rus Gurdjieff, urmărea, pe lângă cercetarea originilor rasei Ariene, să pună la punct exerciţiile de concentrare necesare pentru a trezi forţele „Vrilului". Ca şi acesta, el pretindea că pe parcursul contactelor cu societăţile tibetane secrete, intrase în posesia secretului „Supraomului". Este suficient să reamintim că din aceasta făceau parte Hitler, Himmler, Göring, Rosenberg şi Dr. Morell, medicul personal al lui Hitler. Care, el însuşi obţinuse acces la tehnicile psihologice secrete ale societăţilor esoterice, ceea ce, după unii cercetători, ar explica neobişnuitele puteri de sugestie ale Führerului.

Cum spuneam, Vril este considerată a fi fost limba atlanţilor. Societatea care i-a purtat acest nume – una din extrem de multele societăţi secrete create în Germania la sfârşitul Primului Război Mondial – s-a născut în 1917 în urma întâlnirii plasate sub vălul misterului şi al unui secret total, a patru oameni într-o cafenea din Viena. Erau trei bărbaţi şi o femeie, aceasta având dovedite calităţi de mediu. Subiectul discuţiei lor a fost unul multiplu: venirea unei ere noi, sfera destinului, magia pietrelor, posibilitatea de a intra în legătură cu vechi popoare dispărute şi cu lumi îndepărtate. Sursa puterii lor era Soarele Negru – un fascicul infinit de lumină, invizibil ochiului liber, dar real şi prezent acolo unde se aflau ei. Acesta avea să devină emblema noii societăţi. Pe simbolul său avea să se fondeze filosofia care să ducă la instaurarea celui de-al Treilea Reich. În plus, folosind informaţie furnizată de surse extraterestre, ei ar fi construit „maşina Vrilului", în formă de farfurie, un obiect de zbor interdimensional, o altă maşină a timpului. Primul zbor pilotat se spune că a avut loc în anul 1934.

MIHAELA DOROBANŢU

Vrabia din mână şi...

AMANTUL DE PE GARD

Esther Williams a fost o foarte iubită stea de cinema a Hollywood-ului anilor '40 şi '50. Povestea acestor fabuloşi ani a spus-o într-o carte intitulată „O sirenă de un milion de dolari". O poveste care cuprinde şi incredibila relatare a două divorţuri, urmate de o căsătorie, urmată de... alt divorţ. Strălucitoarea carieră a lui Esther a început pe când era încă o adolescentă care se prezentase la filmări pentru un număr de balet acvatic. De aici s-a ajuns la un box-office de 80 de milioane de dolari în perioada amintită şi... la primele sale două căsătorii. Cea de a doua în particular, cu Ben Gage, dura fericită de 12 ani şi cei doi părinţi se bucurau de cei trei minunaţi copii ai lor.

Dar cum soarta joacă mai totdeauna câte o festă, Esther a considerat că în cale i-a ieşit dintr-o dată marea iubire a vieţii ei, sub chipul frumosului Jeff Chandler. Divorţează, deci, fără nici o ezitare şi cei doi îndrăgostiţi se refugiază în cuibuşorul lor de nebunii din Beverly Hills. Unde, într-o seară pe când Esther, pe post de soţie iubitoare pregătea cina în bucătărie, se aude vocea lui Jeff chemând-o cu un oarecare ton de urgenţă în dormitor.

Cu gândul la promisiunea unei nopţi lungi şi de neuitat, Esther lasă totul baltă în bucătărie şi o ia la fugă în sus pe scări. Intră ca o furtună în dormitor, dar se opreşte siderată în uşă şi tot ce reuşeşte este să urle de groază: în faţa ei se află o femeie înaltă, într-o rochie lungă, înflorată, pantofi cu tocuri şi o perucă roşie. „Nu te speria, iubito, sunt eu, Jeff!" Dar lui Esther îi este aproape imposibil să recunoască în figura grotescă pe care o avea în faţă, pe omul pentru care îşi părăsise familia şi 12 ani de calm şi fericire. Căruntul Romeo se dezbracă şi se demachiază şi, mai mult, îşi manifestă chiar surprinderea că Esther nu se entuziasmează la travestiurile sale.

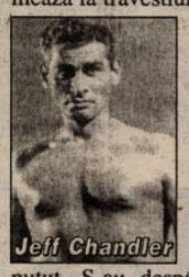
Jeff Chandler

Viaţa pentru ei a continuat, dar nu a mai fost niciodată aceeaşi. Au încercat să-şi salveze căsnicia, dar nu s-a mai putut. S-au despărţit în curând, Esther spunându-i cu un ultim efort de umor lui Jeff: „eşti totuşi prea mare ca să îmbraci un costum de dansat polca!". Uneori, chiar dacă nu are toate penele aurite, este mai sigur să păstrezi vrabia pe care o ai deja în mână... *(M.D.)*

Confuzie şi amuzament

Două echipe de cercetători britanici s-au aflat la un pas de a face o constatare senzaţională, niciodată bănuită până acum, în studierea lumii animale. Cei de la Universitatea din Bristol au comunicat mai întâi că indivizi dintr-o specie de liliac, urmăriţi cu ajutorul unor receptoare radio, se deplasau cu agilitate, în mod incredibil, prin apă. În acelaşi timp, colegi de la Oxford înregistrau un alt fenomen stupefiant: şoareci de câmp care... zburau cu o viteză de 10 km/h pe deasupra arborilor şi a mărăcinişurilor.

Emoţia descoperirii a fost însă dublată, în mod inspirat sau poate norocos pentru cercetătorii în cauză, de o derută ce a generat cuvenitele verificări. Şi, cum prevederea e mama înţelepciunii, s-a depistat astfel sursa confuziei; căci despre o confuzie era vorba. Cele două echipe de cercetători urmăreau speciile amintite prin receptoare radio care utilizau aceleaşi frecvenţe. Astfel, cei care se credeau pe urmele liliecilor urmăreau, de fapt, şoareci şi reciproc. O nefericită aventură ştiinţifică, relevând lipsa de comunicare dintre specialişti, a cărei morală nu e deloc greu de formulat... *(A.N.P.)*

Examenul-loterie

ANALFABET,
admis la universitate

Un brutar analfabet din Rio de Janeiro şi-a pus în cap să devină student la o mare universitate privată – Estacio de Sa. S-a prezentat la examen şi a ales absolut la întâmplare răspunsurile la testele-grilă cu zeci de întrebări. Şansa i-a surâs – rezultatele obţinute l-au înscris pe locul 9 de pe lista candidaţilor admişi la... facultatea de drept. Toate bune şi frumoase, numai că fericitul viitor student, Severino da Silva în vârstă de 27 de ani, trebuia, după susţinerea examenului, să aducă diploma de absolvire a liceului, lucru imposibil pentru el, care niciodată nu fusese la şcoală. În copilărie, deprinsese cât de cât taina cititului într-o parohie de la periferia oraşului. Întâmplarea a stârnit, evident, largi comentarii şi vii proteste la adresa sistemului de admitere practicat de învăţământul privat din Brazilia, interesat în special de latura mercantilă a activităţii şi mai puţin de selectarea celor mai buni candidaţi şi de formarea reală de specialişti. Ministerul Educaţiei şi Culturii, care tocmai aprobase încă 50 de noi cursuri private, în timp ce peste 40000 de profesori din învăţământul universitar se aflau de peste trei luni în grevă pentru mărirea salariilor, a fost nevoit să-şi spună punctul de vedere: „succesul la examen al brutarului analfabet poate fi comparat cu şansa oricărui om de a câştiga la loterie, ceea ce este inadmisibil". Desigur, după atâta tevatură în jurul cazului său, Severino da Silva n-a avut în cele din urmă norocul să devină coleg cu cei 60000 de studenţi, câţi numără universitatea particulară Estacio de Sa. Dar asta nu înseamnă că în învăţământul privat brazilian s-au schimbat regulile. *(A.P.)*

Celula nefumătorilor

O solicitare mai puţin obişnuită, a unui deţinut de la închisoarea Rovereto (Italia), pe nume Davide Ditail, a ridicat o problemă la care nici măcar vigilentele autorităţi nu se gândiseră. Davide a intrat în greva foamei, pentru a i se recunoaşte dreptul de a fi cazat într-o celulă pentru... nefumători. Aparent banală, această cerere absolut firească pare, în mod paradoxal, aproape imposibil de soluţionat. Motivul – toţi ceilalţi deţinuţi sunt fumători înrăiţi, obicei la care nu vor să renunţe sub nici o formă, întrucât consideră că astfel se consolează mai uşor cu gândul că nu sunt liberi, iar timpul par-că trece mai repede!

S-ar părea că aici intervine dreptatea lui Solomon: ambele părţi au argumente solide. Numai că Davide invocă anumite drepturi ale oricărei fiinţe umane, punând problema foarte tranşant: un deţinut ocupă un spaţiu public sau unul privat? Până una-alta, directorul închisorii şi ceilalţi responsabili solicitaţi să ia măsurile corespunzătoare s-au trezit într-o dilemă din care – vorba lui Caragiale – nu pot ieşi. Mai tenace, Davide a declarat că va adresa cereri asemănătoare premierului Berlusconi, ministrului Justiţiei şi ministrului Sănătăţii. E dreptul lui, mai ales că răbdare are, iar despre timp – nici nu mai vorbim... *(Gh.R.)*

Amendă olfactivă

Nu se poate spune că autorităţile americane sunt indiferente la sensibilitatea unora dintre concetăţeni. O măsură legislativă aprobată în statul american Maryland e cât se poate de concludentă în acest sens. În virtutea noii legi, sunt sancţionaţi toţi cei care îşi deranjează vecinii prin intermediul mirosurilor, mai mult sau mai puţin plăcute, cum ar fi cel al fumului de ţigară sau al grătarului plin cu cotlete şi cârnăciori care invadează curtea vecinului. Amenda pentru o astfel de infracţiune se ridică la suma de 750 de dolari dar se va aplica doar dacă vinovaţii continuă să-şi trimită fumurile în curţile vecinilor după ce au fost avertizaţi de câteva ori. (D.M.)

PRIETENUL MEU,
„Domnul Celebru"

„Fraţii Smoothers" este un cunoscut şi îndrăgit program comic de televiziune. Ed Shaw este gazda unui alt talk show, de data aceasta radiofonic, care poate fi ascultat în toată lumea. Amuzant este că Ed Shaw şi Dick Smoothers, unul dintre fraţi, au fost colegi în anul 1957 la Colegiul El Camino din Torrance, California şi au trăit împreună o serie întreagă de poveşti amuzante. „Locuiam la doar trei case distanţă", îşi aminteşte Ed Shaw, „şi mi-l amintesc pe Dick ca pe un băiat drăguţ şi timid, care purta ochelari şi care cu greu putea fi făcut să iasă afară din casă. Eu eram gura mare a cartierului..." Apoi Ed a început să se întâlnească cu sora de doar 14 ani a lui Dick (el însuşi având 17 ani). După care... i-a furat prietena lui Dick. S-a întâmplat în timpul unui party, la care Dick nu dansa cu prietena cu care se întâlnea de mai bine de doi ani, Ed a profitat de ocazie şi a invitat-o la dans, apoi... s-au trezit în TR3-ul decapotabil al lui Ed! „Nu credeam că o să-mi mai vorbească vreodată", a spus atunci Ed! Dar „momentul culminant" al „ciocnirilor" celor doi a fost... respingerea de către Ed a lui Dick ca participant la marele spectacol de varietăţi al Colegiului. Ed îşi aminteşte cum Dick – care niciodată nu a fost un personaj comic! – a venit purtând acelaşi pulover cu iniţialele EC pe care îl purta când încuraja strigând într-un megafon echipele de basket, fotbal şi dirt-track ale Colegiului. Ed era regizorul spectacolului şi a trebuit să-i lase „să se producă" pe cei doi fraţi, Dick şi Tommy. A fost un dezastru. Erau tot timpul în dezacord, era clar că nu se simt în largul lor pe scenă, iar timiditatea lor maladivă îi făcea de-a dreptul ridicoli. „I-am respins", spune el, amintindu-şi amuzat de zilele acelea. Dar chiar de a doua zi, Dick şi Tommy s-au pus pe muncă, s-au dedicat în special muzicii folk şi în curând au ajuns să pună la punct un perfect duet comic. Drumul spre lumea showbiz-ului le era deschis şi au făcut carieră! Aşa că Ed, amintindu-şi cu un pic de nostalgie zilele acelea, nu se poate împiedica să spună: „Nu-mi aduc aminte ca Dick să fi fost vreodată amuzant – dar, ce să faci, probabil că totuşi nu mă pricep!". Tot el şi-a amintit însă că tatăl lui Dick şi Tommy fusese ucis în al doilea război mondial, mama lor rămăsese singură cu trei copii şi îşi luase un serviciu la Asistenţa Socială, aşa că... erau o familie de luptători. Iar show-ul lor rezistă şi astăzi. Cum ar spune un cunoscut cântec, spectacolul trebuie să continue... (M.D.)

Coincidenţe maternale

Pe 14 ianuarie a.c., Landis Hershey, din Massachusetts, se pregătea, împreună cu soţul ei şi cei doi copii ai lor, să-şi sărbătorească cea de-a 40-a aniversare. N-a apucat însă să aducă tortul pe masă că, însărcinată fiind, s-au declanşat durerile naşterii. A adus pe lume o fetiţă sănătoasă, de 3,5 kg pe care a botezat-o Lydia Sky. Aparent nimic deosebit, numai că în urmă cu trei ani, tot pe 14 ianuarie, o născuse pe cealaltă fiică a ei, Hana, iar în urmă cu cinci ani, în aceeaşi zi, a venit pe lume primul ei copil, un băieţel, Nathan. „Medicii m-au asigurat că Lydia se va naşte pe 19 ianurie, dar ea s-a grăbit să apară de ziua mea, povestea fericita mamă. La fel s-a întâmplat cu Hana, trebuia să se nască pe 9 ianuarie, dar a mai aşteptat. Şi Nathan a întârziat câteva zile, parcă special pentru a fi darul meu de aniversare." *(A.P.)*

Bombă sexuală

Elevii şi profesorii unui liceu din Tangerang, un oraş în apropiere de Jakarta, au trecut prin momente de groază până la sosirea poliţiei pe care au alertat-o. În faţa şcolii au observat un pachet, care, după firul care ieşea din el, părea să conţină o bombă. Surpriza pe care specialiştii în dezamorsarea bombelor aveau să o scoată la iveală din pachet avea însă să fie de proporţii: o păpuşă gonflabilă, care se comercializează în magazinele sex-shop. Iar firul ameninţător nu era altceva decât un accesoriu al... apetisantei bombe sexuale. *(A.P.)*

Nuntă cu bucluc

Nunţile sunt – după cum se ştie – un prilej de bucurie. Oamenii petrec, dansează, cântă dar, uneori, din păcate se întâmplă şi să piardă controlul propriilor acte. Aşa s-a întâmplat, nu demult la o cununie în Alaroa, localitate din sudul Noii Zeelande. Totul părea să se desfăşoare normal până când tânărul care o însoţea pe sora miresei a început brusc să insulte lumea din jur. La început ceilalţi oaspeţi nu i-au dat nici o atenţie, considerând că respectivul a băut mai mult alcool decât ar fi trebuit şi că nu merită să se pună cu el. Văzându-se neglijat însă, acesta a devenit violent şi atunci unul dintre chelneri, şi fratele său, care lucra în acelaşi local, s-au hotărât să intervină. Pentru cei doi nu a fost un lucru prea inspirat pentru că tânărul furios a scos repede din buzunar un box pe care şi l-a pus pe mână şi i-a trântit pe adversari la pământ. Unul a fost lovit în piept iar celălalt în cap, ambii având nevoie de copci. A fost nevoie de intervenţia poliţiei pentru a se restabili ordinea, turbulentul musafir riscând chiar pedeapsa cu închisoarea. Cu toată neplăcerea pricinuită de incident, părinţii miresei răsuflă uşuraţi considerându-se fericiţi că tânărul, care voia să o ia în căsătorie pe cealaltă fiică a lor, şi-a arătat adevăratul caracter, iar fata este chiar bucuroasă că n-a apucat să ajungă alături de el în faţa altarului. *(I.S.)*

Săptămâna 22 – 28 FEBRUARIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Strict necesar 9.10 Film: „Dublă expunere" (r) 11.00 TVR Craiova 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.00 Poveste de dragoste 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.35 Serial: „Baywatch Hawaii" 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Rondul de noapte" (coprod., 1995). Cu: Pierce Brosnan 22.30 Ştirile de sâmbăta asta 23.00 Serial: „Amy" 0.05 Film: „Invincibilul Jack" (M. Britanie, 1994).

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 10.20 Serial: „Necazuri de puştoaică" 12.45 Debut 50 Plus 14.00 Desene animate 14.10 Film: „Indianul" (SUA, 1998) 16.00 Garantat 100% 17.00 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Muzica e viaţa mea! 20.00 Jurnal 20.35 Serial: „Titanii" 21.30 Film: „Gradul zero" (SUA, 2000) 23.30 Film: „Răul pe care îl poţi face" (SUA, 1984). Cu: Charles Bronson.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.40 Serial: „Horace şi Tina" 10.30 Viaţa satului 13.00 Conferinţa de presă 14.30 Film: „Hocus-pocus" (SUA, 1993) 16.05 Festivalul Naţional al Cântecului de Dragoste, ediţia a V-a (II) 17.30 Bravo, bravissimo! 19.30 Glume, boacăne, aventuri 20.00 Jurnal 20.35 Ghici cine vine la tine? 21.35 Film: „Ferma din Iowa" (SUA, 1997). Cu: Jessica Lange, Michelle Pfeiffer.

LUNI 7.30 Strict necesar 10.45 Film: „Ferma din Iowa" 13.30 Spectacolul lumii 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 18.35 Serial: „Baywatch Hawaii" 19.35 Serial: „Becker" (ultimul ep.) 20.00 Jurnal 20.50 Iartă-mă! 21.50 Serial: „Oraşul îngerilor" 22.45 Faţă-n faţă 0.45 Marele jazz.

MARŢI 7.30 Strict necesar 11.00 TVR Timişoara 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Serial: „Baywatch Hawaii" 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Lumină în întuneric" (SUA, 1993). Cu: Alyssa Milano 22.45 Frontal 0.00 Lumea dansului 3.05 Film: „Ultima atingere" (SUA, 1997).

MIERCURI 7.30 Strict necesar 11.00 TVR Cluj 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.00 Medicina pentru toţi 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Serial: „Baywatch Hawaii" 19.35 Glume, boacăne, aventuri 20.00 Jurnal 20.50 Teatru Naţional TV prezintă: „Detectiv fără voie" 21.50 Cu ochii' 4 22.50 Recurs la morală.

JOI 7.30 Strict necesar 11.10 TVR Iaşi 15.15 Eveniment 16.30 Panorama 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.30 Serial: „Baywatch Hawaii" 19.35 Glume, boacăne, aventuri 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Dublă expunere" (partea a II-a) 22.40 Starea naţiunii 0.00 Profesioniştii 3.30 Film: „Grotesc" (M. Britanie, 1995).

MICHELLE PFEIFFER
ROMÂNIA 1, duminică, 21.35

acasa

VINERI 7.00 – 12.40 Reluări 13.30 Serial: „Ramona" 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Amor de cătel" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 Serial: „Trandafirii sunt pentru cei bogaţi" 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dădaca" 1.35 Muzica de acasă, muzica nopţii.

SÂMBĂTĂ 9.30 Serial: „Îngeraşul" 13.30 Serial: „Ramona" 16.00 Serial: „Femei înşelate" 17.30 Serial: „Amor de cătel" 18.30 Povestiri adevărate 19.00 Serial: „Intrusa" 20.30 Serial: „Mariu" 22.00 Serial: „Nord şi Sud" 2.40 Muzica de acasă, muzica nopţii.

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 14.45 Serial: „Alice în Ţara Minunilor" 15.30 La casa de vis 16.00 Ia-mă acasă! 16.30 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Amor de cătel" 19.00 Serial: „Intrusa" 21.30 Petrecerea 22.30 Serial: „Jake şi grăsanul" 23.45 Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.00 – 14.00 Reluări 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Amor de cătel" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 20.50 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dădaca" (ultimul ep.) 23.45 Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – 12.40 Reluări 13.30 Serial: „Ramona" 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Amor de cătel" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 20.50 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dragoste şi putere" 23.45 Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.00 – 12.40 Reluări 13.30 Serial: „Ramona" (ultimul ep.) 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Amor de cătel" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 20.50 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dragoste şi putere" 23.45 Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.00 – 12.40 Reluări 13.30 Serial: „Micuţele doamne" (ep.1) 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Amor de cătel" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 20.50 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dragoste şi putere" 23.45 Serial: „Sânge din sângele meu".

WALTER MATTHAU
PRO TV duminică, 14.35

ROSANA ARQUETTE
PRO TV luni, 2.00

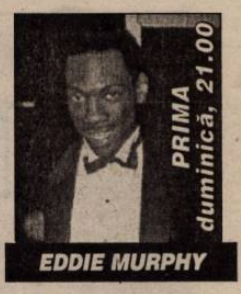

EDDIE MURPHY
PRIMA duminică, 21.00

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa! 11.30 Serial: „Nebun după tine" 12.00 Serial: „Lege şi ordine" 13.00 Serial: „Jocul puterii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Desperado" (SUA, 1995). Cu: Antonio Banderas, Salma Hayek 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Serial: „Prietenii tăi" 23.30 Film: „Dovezi de curaj" (SUA, 1995) 1.30 Film: „Nimic nou pe Frontul de Vest" (SUA, 1930).

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 10.00 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.30 Film: „Serenadă în Valea Soarelui" (SUA, 1941) 13.00 Serial: „Lano şi Woodley" 13.25 Serial: „Dădaca" (ep.1) 13.50 Film: „Faimoasa pianistă" (SUA, 1988) 15.45 Magazin Liga Campionilor 16.45 Bucătăria lui Radu 17.15 Film: „Indienii din Cleveland" (SUA, 1989). Cu: Tom Berenger, Charlie Sheen 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Film: „Reţeaua" (SUA, 1995). Cu: Sandra Bullock 23.00 Serial: „Oz, închisoarea federală" 23.45 Film: „Glasul nopţii" (SUA, 1988) 1.35 Film erotic: „Cuşca cu femei" 3.00 Film: „Boemul" (SUA, 1989).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.30 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.00 Parte de carte 13.00 Film: „Patru neghiobi şi un cal" (SUA, 1986) 14.35 Film: „Hello, Dolly!" (SUA, 1969). Cu: Barbara Streisand, Walter Matthau 17.25 Film: „O nouă şansă" (SUA, 1983). Cu: John Travolta, Olivia Newton-John 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Tango & Cash" (SUA, 1989). Cu: Sylvester Stallone, Kurt Russel 22.00 Serial: „Familia Bundy" 22.30 Film: „Crimele din Saigon" (SUA, 1987). Cu: Willem Dafoe 0.15 Film erotic: „Poveşti adevărate".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 11.45 Serial: „Nebun după tine" 12.15 Serial: „Lege şi ordine" 13.15 Serial: „Jocul puterii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Lanţul slăbiciunilor 21.00 Serial: „Răzbunare fără limite 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Sub semnul întrebării 0.50 Serial: „La limita imposibilului" 2.00 Film: „Povestea unei mame" (SUA, 1998). Cu: Rosana Arquette.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 11.30 Serial: „Nebun după tine" (ultimul ep.) 12.00 Serial: „Lege şi ordine" 13.00 Serial: „Jocul puterii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Lanţul slăbiciunilor 20.45 Urmărire generală 21.30 UEFA Champions League 2.30 Film: „Un străin suspect" (SUA).

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 12.30 Serial: „Lege şi ordine" 13.30 Serial: „Jocul puterii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Labirintul crimei" (SUA, 1998) 21.30 UEFA Champions League 1.30 Film: „Scandalul de la baza militară" (SUA, 1994).

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 12.30 Serial: „Lege şi ordine" 13.30 Serial: „Jocul puterii" 16.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Răzbunarea lui Logan" (SUA, 1988). Cu: Chuck Norris 22.30 Serial: „Familia Bundy" 0.20 Serial: „La limita imposibilului" 1.45 Film: „Havana" (SUA, 1990). Cu: Robert Redford.

prima

VINERI 8.00 Zid 13.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 14.00 Desene animate 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Reuniunea de clasă 22.00 Real TV 0.00 Serial: „Nemuritorul".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 www.primatv.ro 15.30 Serial: „Justiţie militară" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Vrei să fii miliardar? 20.00 Banc Show 22.30 Camera de râs 0.00 Serial: „Nemuritorul".

DUMINICĂ 7.30 Program pentru copii 10.30 Top Zid 11.30 Documentar 18.00 Focus 19.00 Vrei să fii miliardar? 20.00 Obiectiv 21.00 Film: „Poliţistul din Beverly Hills" (SUA, 1987). Cu: Eddie Murphy 23.00 Serial: „Providence" 0.00 Serial: „Nemuritorul".

LUNI 7.00 Desene animate 8.00 Zid 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Un poliţist dur" (SUA, 1998) 23.00 Focus Plus 0.00 Serial: „Nemuritorul".

MARŢI 7.00 Desene animate 8.00 Zid 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Copiii spun lucruri trăsnite 21.00 Film: „Răsplată pentru crimă" (SUA, 1987) 23.00 Focus Plus 0.00 Serial: „Nemuritorul".

MIERCURI 7.00 Desene animate 8.00 Zid 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Aleasa inimii" (SUA, 1996). Cu: Cameron Diaz 23.00 Focus Plus 0.00 Serial: „Nemuritorul".

JOI 7.00 Desene animate 8.00 Zid 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Alomania 23.00 Focus Plus 0.00 Serial: „Nemuritorul".

2

VINERI 7.50 Poftă bună cu Petrişor! 8.55 Serial: „Fete vesele" 10.40 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Televiziunea, dragostea mea! 16.50 Jocurile Olimpice Salt Lake City 2002 19.05 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.30 Piramida 21.00 Jocurile Olimpice Salt Lake City 2002 0.30 Serial: „Captiv în viitor" 1.20 Jocurile Olimpice Salt Lake City 2002.

SÂMBĂTĂ 7.50 Veni, Video, Vici! 8.40 Arta apărării 10.30 Arca lui Noe 11.00 Lumea lui Chit-Chiţ 11.45 Serial: „Magicianul" 12.10 Serial: „Piatra magică" 12.40 Serial: „Avocaţi şi asociaţi" 14.05 Planeta singuratică 15.05 Bărbaţi, la cratiţă! 16.10 Serial: „Andromeda" 16.50 Jocurile olimpice Salt Lake City 2002.

DUMINICĂ 7.30 Serial: „Piatra magică" 8.00 Serial: „Magicianul" 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Prietenii lui Piticot 11.45 Serial: „Magicianul" 12.10 Serial: „Piatra magică" 12.45 Serial: „Wishbone" 14.00 Anotimpul iubirii 16.10 Serial: „Andromeda" 16.50 Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 18.30 Serial: „Captiv în viitor" 19.20 Film: „Domnişoara Mary" (SUA, 1986) 21.00 Serial: „Invitaţie la râs" (ultimul ep.) 21.50 Jocurile Olimpice Salt Lake City 2002 0.30 Serial: „Captiv în viitor".

LUNI 8.00 Serial: „Fete vesele" 8.30 Cafeaua de dimineaţă 10.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 16.05 Oprirea obligatorie 16.55 Jocurile olimpice Salt Lake City 2002 19.10 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.30 Piramida 21.00 Puls 2002 22.00 Telejurnal 22.30 Teatrul Naţional TV prezintă: „Slugă la doi stăpâni" de Carlo Goldoni.

MARŢI 8.50 Serial: „Fete vesele" 10.40 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 16.00 Tribuna partidelor parlamentare 18.00 Cinematograful, o istorie vie 19.05 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.30 Piramida 21.00 Serial: „Captiv în viitor" 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Faimosul Paparazzo" (România, 1999).

MIERCURI 8.55 Serial: „Fete vesele" 10.45 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 16.00 Clepsidra cu imagini 17.30 Mit şi istorie 19.05 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.30 Piramida 21.05 Serial: „Captiv în viitor" 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Lumina ochilor tăi" (Spania, 1998). Cu: Penelope Cruz.

JOI 8.50 Serial: „Fete vesele" 10.40 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate (r) 15.15 Toţi, împreună 16.30 Din coasta Evei 17.30 Afaceri la cheie 18.05 Documentar 19.05 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.30 Piramida 21.00 Serial: „Captiv în viitor" 22.00 Telejurnal 22.30 Film: „Un cadavru printre noi" (SUA, 1991).

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 8.00 Observator 10.30 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 11.15 Film: „Străzile crimei" (r) 13.20 Serial: „Clanul Popeştilor" 16.00 Serial: „Amazon" 17.20 Serial: „Ispita" 19.00 Observator 20.00 Gong Show 22.35 Film: „Noua lege" (SUA, 1998) 1.30 Film: „Urmărire în viitor" (SUA, 1992).

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Generalul Yen" (SUA, 1933) 9.00 Serial: „Calea misterelor" 10.00 Casa de piatră 11.00 BIT 13.30 Serial: „Misiune imposibilă" 16.30 Film: „Emisarul ţarului" (coprod., 1999, partea I) 18.00 Serial: „Ispita" 19.00 Observator 20.00 Film: „Forţe de elită 2" (SUA, 1999) 22.00 Fotbal.

DUMINICĂ 10.00 Desene animate 12.00 Film: „Casino Royale" (coprod., 1967) 14.00 Hi-Q noi 16.00 Serial: „Roswell" 17.00 Serial: „Ispita" 18.00 7 zile 19.00 Observator 20.00 Film: „Trauma" (SUA, 1997). Cu: Nick Nolte, James Coburn, Sissy Spacek 22.00 Contraatac 23.00 Film: „Aventurile lui Tennessee Buck" (SUA, 1988).

LUNI 8.00 Observator 10.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.20 Serial: „Clanul Popeştilor" 16.00 Serial: „Amazon" 17.20 Serial: „Ispita" 19.00 Observator 20.00 Film: „Oraşul groazei" (SUA, 1999) 22.00 Marius Tucă Show 23.40 Film: „Un rol de coşmar" (SUA, 1994) 2.00 Film: „Atracţia Broadway-ului" (SUA, 1992).

MARŢI 8.00 Observator 10.30 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.20 Serial: „Clanul Popeştilor" 16.00 Serial: „Amazon" 17.20 Serial: „Ispita" 19.00 Observator 19.50 Brigada mobilă 20.20 Film: „În braţele unui ucigaş" (SUA, 1992) 22.00 Marius Tucă Show 23.40 Film: „Agentul secret" (SUA, 1998) 2.00 Film erotic: „Punctul culminant" (SUA, 1997).

MIERCURI 8.00 Observator 10.30 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.20 Serial: „Clanul Popeştilor" 16.00 Serial: „Amazon" 17.20 Serial: „Ispita" 19.00 Observator 20.00 Film: „Ucigaşul plătit" (SUA, 1972). Cu: Charles Bronson 22.00 Marius Tucă Show 23.40 Film: „Identitate pierdută" (SUA, 1992) 2.00 Film: „Trenul vieţii" (Australia, 1984).

JOI 8.00 Observator 10.30 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.20 Serial: „Clanul Popeştilor" 16.00 Serial: „Amazon" 17.20 Serial: „Ispita" 19.00 Observator 20.00 Film: „Crocodilul 2" (SUA, 2000) 22.00 Marius Tucă Show 23.40 Film: „A fost odată o crimă" (coprod., 1991). Cu: John Candy, James Belushi 2.00 Film: „Suspect de crimă" (coprod., 1994).

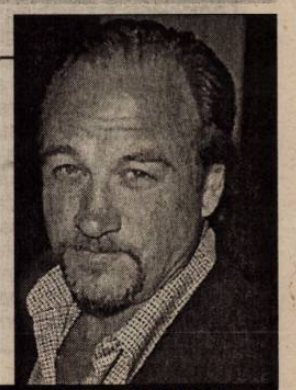

JAMES BELUSHI
ANTENA 1, joi, 23.40

tele 7 abc

VINERI 10.00 Tentaţii 11.00-17.00 Reluări 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 20.30 Film: „Mefisto" (coprod.) 23.45 Muzică.

SÂMBĂTĂ 10.00-12.00 Reluări 12.30 Cinetour 13.00 Cântece populare 13.30 Melodii, melodii 16.20 Club ABC 18.30 Telejurnal 19.30 Reportaj 7 abc 20.30 Film: „Azilul de noapte" (URSS, 1987) 23.45 Muzică.

DUMINICĂ 7.35-14.00 Reluări 15.30 Documentar 16.00 Cântece populare 17.00 As show (r) 18.30 Telejurnal 19.30 Reportaj 7 abc 20.30 Film: „Departe de Tipperary" (România, 1973) 22.30 Loto – Pariu Trio – Bingo.

LUNI 7.35-17.00 Reluări 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 20.30 Film: „Călăuza" (coprod., 1978) 23.45 Muzică.

MARŢI 7.35-17.00 Reluări 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 20.30 Film: „Moara cu noroc" (România, 1956) 23.45 Muzică.

MIERCURI 7.35-17.00 Reluări 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 20.30 Film: „Căsătoria" (URSS, 1977) 22.15 Reportaj 7 abc (r) 23.45 Muzică.

JOI 10.00 Tentaţii 10.30 Desene animate 13.00 Muzica 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 20.30 Film: „Trecătoarele iubiri" (România, 1973) 23.00 Loto – Joker – Pariu Trio 23.45 Muzică.

PENELOPE CRUZ
TVR 2 miercuri, 22.30

PIERCE BROSNAN
ROMÂNIA 1 vineri, 20.50

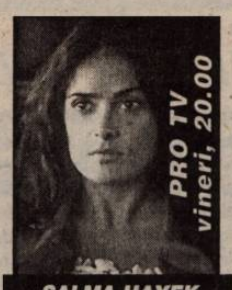

SALMA HAYEK
PRO TV vineri, 20.00

ROBERT REDFORD
PRO TV joi, 1.45

HARRY POTTER

şi noile lui isprăvi

„Harry Potter" i-a vrăjit nu doar pe americani şi pe europeni, ci şi pe chinezi. Copiii din China au fost de-a dreptul fascinaţi de... piatra filozofală. Nu-i de mirare că micuţii cu ochi oblici, după ce au văzut de câteva ori filmul, i-au luat cu asalt pe părinţii lor să-i dea la „şcoala de vrăjitoare". Cu o săptămână înainte de lansarea peliculei la Centrul Filmului din Shanghai, erau vândute toate cele 1118 bilete (capacitatea sălii), iar numărul celor care solicitau în continuare bilete părea nesfârşit. Aşa că autorităţile au făcut toate demersurile posibile şi în ultimul moment au reuşit ca pelicula să se difuzeze concomitent încă într-o sală cu 500 de locuri.

Pentru producător, regizor şi actori a fost poate cea mai mare dovadă că isprăvile micului vrăjitor trec dincolo de orice barieră culturală. Cu câteva ore înaintea începerii filmului, părinţii şi copiii lor au poposit în holul cinematografului şi s-au aşezat la cozi interminabile pentru a cumpăra vreunul din produsele derivate din film sau pentru a comanda un portret alături de eroul din film („magia" fiind posibilă graţie tehnicii informatice!).

Ce-i drept, actorii din film n-au ajuns şi ei până în China pentru promovarea filmului, dar se pare că asta n-a dăunat succesului de box-office, şi acolo, ca în întreaga lume de altfel „Harry Potter" a bătut toate recordurile la capitolul încasări. În schimb, o vedetă tot s-a aflat în mijlocul publicului chinez: Xu Gang, un adolescent de 15 ani care, îmbrăcat în capă neagră şi purtând ochelari rotunzi, a împărţit autografe în dreapta şi-n stânga. El a fost vocea chineză a micului vrăjitor Harry Potter.

Xu Gang a declarat că protagonistul filmului, căruia el i-a dublat vocea în chineză, nu putea decât să-i fascineze pe micii săi compatrioţi. „Harry e un copil curajos, are simţul prieteniei şi îşi iubeşte enorm părinţii, spunea Xu Gang, valori pe care în China se pune mare preţ în educaţia copiilor.

Numeroşi factori de decizie privind achiziţionarea şi difuzarea filmelor în China au fost iniţial îngrijoraţi de felul cum ar putea fi percepute şi înţelese aventurile din „Harry Potter"; se temeau că universul magic creat în film rezonează doar cu sufletul şi imaginaţia occidentală. Ca măsură de prevedere, traducătorii au încercat să înlocuiască unele replici originale sau referiri la anumite valori culturale occidentale cu expresii sau idei specifice tradiţiei chineze, deopotrivă foarte bogată în poveşti cu fantome şi personaje magice.

O altă mare problemă a distribuitorilor chinezi este lupta cu piraţeria: filmul rulează doar în 20 de cinematografe din marile oraşe ale ţării, în schimb, încă de la lansarea lui „Harry Potter" în America (în noiembrie anul trecut), piaţa neagră chineză a fost invadată de casete-pirat conţinând filmul. „Foamea" chineză de „Harry Potter" era deja mare pentru că în luna octombrie apăruseră pentru prima oară traduse cele patru volume ale aventurilor micului vrăjitor, rod al imaginaţiei scriitoarei J.K. Rowling. Vânzarea celor patru volume a înregistrat imediat un record istoric în China în ceea ce priveşte cartea pentru copii: trei milioane de exemplare.

„A Beautiful Mind", ARĂTAT CU DEGETUL

Cum e şi firesc, nu toată lumea e dispusă să aplaude o producţie cinematografică doar pentru că vocile autorizate spun că se bazează pe o creaţie regizorală de excepţie şi că protagonistul îşi interpretează magistral rolul. Aşa se întâmplă cu „A Beautiful Mind", care a stârnit nu numai admiraţie, ci şi oprobiul celor ce consideră că nu e normal să se „înfrumuseţeze" biografia şi caracterul unui personaj real. Filmul narează viaţa matematicianului de geniu John Forbes Nash atins de o maladie psihică gravă, personajul fiind interpretat, după cum se ştie, de Russell Crowe; într-adevăr, regizorul Ron Howard a omis prezentarea în film a tendinţelor spre homosexualitate ale matematicianului, precum şi faptul că a avut un fiu nelegitim. În biografia reală, John Forbes Nash a divorţat de Alicia la puţin timp după ce matematicianul a fost declarat bolnav de schizofrenie, apoi s-au recăsătorit. Dar, în film această perioadă de fractură a cuplului nu apare.

Actriţa Jennifer Connely care dă viaţă personajului Alicia are propria ei versiune asupra întregii poveşti: „Nu există nici o dovadă că unele dintre faptele omise în film şi contestate de o anumită parte a publicului au fost cu adevărat reale. Cel mai important lucru este că familia Nash nu a avut obiecţii în privinţa modului în care a fost prezentată în film personalitatea acestui om de geniu".

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Oscar, la gunoi

În timp ce la noi, în pubelele de gunoi poţi să ai surpriza ucigătoare de a da peste un nou-născut de mama lui, la periferia Los Angeles-ului, cineva a rămas mut de uimire să descopere pe 5 februarie un Oscar, celebra statuetă care se acordă ca premiu actorilor de cinema. Cui aparţinuse şi cum a ajuns acolo? Poliţia, după ancheta şi cercetările de rigoare, a confirmat că statueta era a actriţei de culoare, Woopy Goldberg, primită în 1990 pentru rolul din „Ghost". Fusese furată dintr-un magazin unde actriţa o dusese pentru a fi restaurată. Dar, ce să ne mai mirăm de vreme ce, în anul 2000, au fost furate 55 de statuete fabricate în vederea ceremoniei de decernare a premiilor Oscar din acel an; evenimentul se petrecuse cu doar câteva zile înaintea debutului festivităţii, dar, din fericire, 52 dintre preţioasele statuete au fost găsite... tot într-un loc de depozitare a gunoiului.

Pompierii se tem de „Harry Potter"

Un grup de pompieri voluntari din Pennsylvania, specializaţi în supravegherea zonelor cu pericol major de incendiu au încercat să oprească o manifestare sportivă organizată de YMCA, o asociaţie a tinerilor creştini. Motivul invocat? Tinerii ar fi adepţi ai vrăjitoriilor practicate de Harry Potter, în care „elementul foc" apare adesea. Robert Fichthorn, căpitanul „poliţiei voluntare a incendiilor" a declarat că opt dintre membrii echipei sale de intervenţie au votat în favoarea boicotării celei de-a 27-a competiţii de triatlon pe care tinerii sportivi de la YMCA urmează să o desfăşoare în luna septembrie. Fichthorn a mai spus că deţine informaţii sigure potrivit cărora, începând din noiembrie anul trecut, după lansarea filmului „Harry Potter" în cinematografe, best-seller-ul mondial al autoarei J.K. Rowling a devenit „cartea de căpătâi" a adolescenţilor de la YMCA, fapt foarte periculos. „Nu mi se pare corect ca sistemul de educaţie a acestor copii să permită imixtiunea fascinaţiei pentru vrăjitorie, a mai adăugat căpitanul. Din nefericire, dacă nu intervenim, lucurile nu se vor opri la simpla lectură a cărţii, ci vor deveni foarte periculoase." Mai mult, poliţistul şef al focului şi-a exprimat îndoiala asupra integrităţii religioase a factorilor de decizie de la YMCA, de vreme ce nu-şi pun întrebarea: „aventurile lui Harry Potter servesc voinţei Domnului?".

Ce se va mai întâmpla rămâne de văzut, dar deocamdată YMCA se gândeşte că va trebui să apeleze la alte forţe de supraveghere şi de ordine menite să asigure securitatea curselor de nataţie, ciclism şi maraton din cadrul competiţiei. În rest, Michael Carr, directorul asociaţiei tinerilor creştini nu e deloc îngrijorat că boicotul mistico-literar declanşat de poliţiştii voluntari îi va descuraja pe cei 600 de tineri înscrişi în competiţia sportivă. Fie ei vrăjitori sau nu...

CAMERON DIAZ, pe urmele Juliei Roberts

Cameron Diaz e pe cale să se înscrie pe lista celor mai bine plătiţi actori (şi actriţe!) de la Hollywood. După ce a refuzat mult timp să mai joace într-o continuare a filmului „Îngerii lui Charlie", fapt care i-a pus pe jar pe producători, eroina din „Mary cea cu vino-încoa" mai că ar spune acum DA, de vreme ce i s-au promis 20 de milioane de dolari pentru rol. Lucy Liu şi Drew Barrymore şi-au dat deja acordul pentru a lucra la continuarea filmului. Singurul care a spus un NU categoric participării la un nou episod al... „Îngerilor..." a fost Bill Murray. Dincolo de suma în sine, ce înseamnă pentru Drew Barrymore un câştig de 20 de milioane de dolari pentru un rol? Că va fi, după Julia Roberts, cea de-a doua actriţă plătită la nivelul... actorilor privilegiaţi din acest punct de vedere. Printre aceştia se numără: Tom Hanks, Mel Gibson, Jim Carrey, Tom Cruise. Singurul care de curând a bătut toate recordurile este Arnold Schwarzenegger care, potrivit ultimilor ştiri, a fost plătit cu 30 de milioane de dolari pentru un..."Terminator 3".

Din culisele Oscarului

Eroismul american

Afişul oficial al celei de-a 74-a Gale a Premiilor Oscar a fost recent dat publicităţii la Los Angeles. El poartă semnătura desenatorului Alex Ross, al cărui nume, bine cunoscut îndeosebi la Hollywood, se leagă de o serie de seriale de televiziune cum ar fi: „Marvels", „Kingdom Come", „Uncle Sam", „Wonder Woman: Spirit of Truth". Intenţia autorului privind mesajul afişului pentru Oscarurile de anul acesta a fost legată de dimensiunea eroică a poporului american.

Robert Redford şi Sidney Poitier – statuete pentru întreaga activitate

S-a stabilit deja ca Robert Redford şi Sidney Poitier să fie personalităţile cărora li se va decerna anul acesta câte un Oscar pentru întreaga lor carieră cinematografică.

◆Premiul pentru ***ROBERT REDFORD*** va constitui o recunoaştere a valorii sale ca actor, regizor şi producător. „Pasiunea lui Bob pentru cinematograful independent a avut un imens impact pozitiv asupra industriei filmului după ce, în urmă cu 20 de ani, a înfiinţat Festivalul «Sundance»", a ţinut să precizeze Frank Pierson, preşedintele Academiei americane de artă şi ştiinţă.

Robert Redford, în prezent în vârstă de 64 de ani, a realizat de-a lungul a patru decenii de carieră cinematografică zeci de roluri ca actor, apoi ca regizor (în 1980, cu „Oameni obişnuiţi" a obţinut premiul Oscar pentru film şi regie, iar în 1994 filmul „Quiz Show" a avut două nominalizări la Oscar). Numele său va rămâne în istoria filmului cel puţin pentru câteva filme de referinţă: „Butch Cassidy şi Sundance Kid" (1969), „Marele Gatsby" (1974), „Toţi oamenii preşedintelui" (1976), „Propunere indecentă" (1993) şi, evident, „Oameni obişnuiţi".

◆În prezent în vârstă de 75 de ani, ***SIDNEY POITIER*** este unul dintre primele super-staruri afroamericane create de sistemul hollywoodian. Lui i-au urmat Richard Pryor, Eddy Murphy, Danzel Washington, Samuel L. Jackson, Will Smith... În 1964, Sidney Poitier a fost primul actor de culoare căruia i s-a decernat un Oscar pentru rolul din „Crinii Câmpului" şi asta după ce, în 1958, fusese admis pe lista nominalizaţilor pentru rolul din „Lanţul". Mai târziu, în 1982, primea trofeul „Cecil B. DeMille" (în cadrul Galei Globul de Aur) iar în 1999 meritele sale ca actor, dovedite de-a lungul întregii cariere, erau din nou recunoscute prin decernarea premiului „Screen Actors Guild Life Achievement Award". Printre cele mai mari succese în rândul publicului s-au numărat peliculele: „În arşiţa nopţii" (1967) şi „Ghici cine vine la cină" (realizat în acelaşi an). Axându-se pe climatul de mare tensiune rasială care domnea în acea perioadă în Statele Unite, filmul „Ghici cine vine la cină" a avut un deosebit impact, în special asupra americanilor şi poate în mai mică măsură asupra europenilor, care nu puteau să accepte uşor căsătoria dintre un bărbat de culoare şi o tânără albă. Filmul a avut atunci şi meritul de a-i imprima pentru totdeauna în memoria publicului pe Katherine Hepburn şi Spencer Tracy.

Anthony Head, colocatar cu o fantomă

Spre deosebire de Buffy care se luptă cu unele fobii, colegul ei de serial, Anthony Head alias Rupert Giles, e fericit că trăieşte acasă în compania... fantomelor adevărate, după cum declară actorul. Adică, insistă el să spună curioşilor, locuinţa sa aflată într-un imobil din secolul 19 e bântuită de spiritul unei fetiţe blânde. O fantomă plăcută, care... îi umple casa! „Ştiu cum arată, mai precizează actorul, pentru că am găsit în locuinţă două fotografii de-ale ei, de la începutul secolului trecut. Două persoane deja au zărit-o şi i-au auzit vocea prin casă. Nu provoacă frică. Este de-a dreptul adorabilă, o prezenţă dulce, care nu suportă oamenii ursuzi şi răutăcioşi. Când am amenajat locuinţa, unii dintre lucrători glumeau pe seama acestei istorii, deşi au recunoscut că au avut multe neplăceri din cauza micii fantome care se amuza inducându-i în eroare în privinţa măsurătorilor." Nu degeaba se spune că realitatea întrece ficţiunea şi că actorii confundă adesea cele două planuri!

GÂNDUL CARE VINDECĂ

Cu câteva săptămâni în urmă, în publicaţia noastră a apărut relatarea unei experienţe personale cu totul insolite. Materialul, semnat de cunoscuta bioterapeută ANA POPESCU, a suscitat interesul mai multor cititori, poate pentru că era vorba despre un gen de – să-i spunem – intervenţie chirurgicală care prezintă detalii legate de extrasenzorial şi mai puţin de medicina clasică. Revenim aici cu argumente prezentate chiar de către amintita terapeută, referitoare şi la alte tratamente a căror eficacitate a fost confirmată de cazurile avute în vedere. Accentuăm însă în mod deosebit ideea că nu latura aparent senzaţională, a unor asemenea relatări, trebuie să atragă atenţia, ci aceea că remedii există pentru orice suferinţă, însă depinde foarte mult şi de pacient în ce măsură va merge (sau nu) pe calea vindecării.

Începuturi în clandestinitate

Ana Popescu s-a născut într-o noapte de Crăciun şi numeroase momente de cotitură din viaţa sa s-au situat tot în preajma unor importante sărbători religioase. De altfel, ne mărturisea convingerea sa că întreaga existenţă îi stă sub semnul intervenţiei unor forţe extraumane. Cum, de altfel, se va fi petrecând cu fiecare dintre noi, într-un grad mai mare ori mai mic. Oricum, ceea ce ne interesează acum este dobândirea capacităţilor extrasenzoriale şi folosirea lor în tratamente, alături de metode aşa-zicând mai accesibile omului obişnuit: magnetoterapia, masajul reflezogen, psihoterapia.

La modul empiric, mai degrabă, Ana Popescu îşi folosea câmpul bioenergetic foarte puternic, în perioada copilăriei, atunci când îi îndepărta tatălui său durerile de cap ori cele provocate de ciroză. Mai târziu, un coleg care practica bioterapia clandestin (era în anul 1969) – pe numele său Rusu Bahmut Alexandru – i-a spus că are capacităţi deosebite, pe care le va putea folosi în vindecări. Ceea ce s-a şi întâmplat, ulterior, după ce acelaşi coleg a instruit-o inclusiv în realizarea aşa-numitelor „operaţii psi", practicate şi în prezent, în cazuri deosebite, după cum vom arăta mai jos.

Trupul se tratează deopotrivă cu spiritul

„Practic, pot trata orice boli – spune Ana Popescu – dar, în acelaşi timp, trebuie precizat că nu am puteri nelimitate. Să zicem că există o «negociere» între mine şi spiritul pacientului. Nu mi se interzice niciodată să lucrez, însă anumiţi bolnavi nu mai pot lupta, deja spiritul lor se află în faţa trupului, nu mai e în interior, iar legătura dintre cele două părţi abia se ţine într-un fir şi-atunci eu le mai pot transmite împăcare, linişte, înţelegerea propriei situaţii, ceea ce înseamnă totuşi mult. Dar vă vorbeam despre cazuri grave, tratate cu succes. O boală care ştim că nu iartă este cancerul. Am avut pacienţi cu metastaze multiple, cărora medicii nu au putut decât să le estimeze perioada de viaţă rămasă, de obicei cam două-trei luni. I-am tratat, i-am ajutat să-şi revină şi au trăit în continuare încă vreo câţiva ani. Din punctul meu de vedere, nici un fel de cancer nu trebuie operat, pentru că se extinde, se generalizează. De aceea, când vin la mine asemenea bolnavi spunându-mi că am rămas ultima lor speranţă, eu îi contrazic, îi fac să înţeleagă că sunt de fapt prima speranţă. Cum lucrez? În primul rând, colaborez cu medicii generalişti. Ei citesc analizele, radiografiile, tomografiile, iar ceea ce interpretează ei se alătură la ce văd eu în interiorul pacientului. În schimb, tratamentul îl fac eu, şi nu medicul. În vechime, când bisturiul şi antibioticele erau ca şi inexistente, medicii cunoşteau foarte bine şi astrologia, de mare ajutor în tratamente. Astăzi, mulţi ignoră chiar şi plantele medicinale sau Biblia..."

Chirurgie psi şi boli nediagnosticate

Ana Popescu spune, ca majoritatea terapeuţilor, că normal nu este să vorbim despre boli, înainte de a vorbi despre bolnavi, căci fiecare individ vine cu amprenta lui, specifică, şi în suferinţele organismului. Bolile le dau, în primul rând, stresul şi frustrările de tot felul, care au invadat lumea. De aceea, terapeuta le dă pacienţilor săi temă de gândire, de la primele şedinţe: „Ce fac eu, pentru a nu fi stresat şi cu cât îi stresez eu însumi pe cei din jur?". Ce rost are o asemenea introspecţie? Răspunsul este aparent simplu, dar punerea lui în practică se dovedeşte frecvent dificilă: cunoscându-şi propria fiinţă, omul va putea să se ajute singur mult mai mult, eliminând „balastul" de gânduri negative, de obişnuinţe nocive, de impulsuri necugetate, primitive. Dacă această revizuire în sens pozitiv a mentalităţii şi a comportamentului este completată cu apropierea sinceră, deschisă, de Divinitate şi de înţelesurile textelor sfinte, câştigul este incontestabil. O demonstrează – mărturiseşte Ana Popescu – chiar impresionante cazuri de exorcizări pe care a fost nevoită să le facă, la un moment dat.

În privinţa bolilor trupeşti, aşa cum le înţelegem cu toţii, ele au venit din cele mai diverse zone, în evidenţa terapeutei: cancere şi astm bronşic, calculi renali şi biliari, fibroame, chisturi şi noduli mamari, angiom cerebral, boli ale întregului traiect digestiv şi chiar SIDA – nevindecată total, dar ameliorată. Un loc aparte îl ocupă aici bolile nediagnosticate clinic; sunt acele cazuri când pacientul se simte din ce în ce mai rău, deşi analizele de laborator indică o sănătate aproape perfectă. Asemenea suferinţe sunt tratate, Ana Popescu folosind aşa-numita tehnică a chirurgiei psi. O posibilă vizualizare (deşi la modul concret nu se poate vorbi despre imagini) ar fi „pătrunderea" mentală până la organul bolnav, îndepărtarea ţesutului vătămat, cu ajutorul unui „bisturiu" de lumină şi refacerea părţii sănătoase, datorită energiei vii. Şi o ultimă remarcă a terapeutei: „Eu îi trateaz la fel pe cei din vârful piramidei şi pe cei de la bază, pe tineri şi pe bătrâni, pe creştin şi pe musulman, pentru că toţi suntem oameni, egali în faţa bolilor, ca şi în faţa singurei Divinităţi care ne guvernează."

PUBLICITATE

Centru de recuperare bio-psihoenergetică ANA BIOCRIP NIN S.R.L.

Condus de binecunoscuta terapeută Ana POPESCU abordează orice fel de afecţiuni (exceptând schizofrenia şi alte boli psihice grave), utilizând *bio-psihoterapia, magnetoterapia, reflexoterapia, masajele bioenergetice* sau *chirurgia telepatică*.

Dintre cazurile în care s-au obţinut rezultate concludente, remarcăm ● *angion cerebral* ● *diferite forme de cancer* ● *astm bronşic* ● *pietre la bilă, pietre la rinichi* ● *formaţiuni şi calcifieri pe traiectul digestiv* ● *boli pulmonare* ● *SIDA* ● *fibroame, chisturi, noduli*.

Un *pachet de terapii* este constituit din câte trei proceduri pe zi, de luni, până vineri.

Pensionarii cu venituri mici, studenţii şi elevii beneficiază de *reducerea tarifului cu 25%*.

Actuala adresă a cabinetului (mutat din vechiul sediu, aflat în str. Sabinelor nr. 7A) este: *str. Slobozia nr. 26, secotr 4, Bucureşti.* Telefon: 01/335.30.19; tel. mobil: 096/49.58.97.

OBOSEALA *– boală „modernă"*

Când noi, europenii, aflăm despre japonezi că mulţi s-au ataşat atât de mult de muncă, încât refuză să accepte concediile ori măcar o zi de odihnă săptămânală, ajungem să credem că trăim în lumi diferite. Într-un fel aşa şi este, dacă ţinem cont de ceea ce ne deosebeşte de rasa galbenă, în planul mentalităţii, al educaţiei şi al tradiţiei. Dar, vrând-nevrând, trebuie să recunoaştem că noi ne şi lăsăm repede do-borâţi de inamici redutabili, pe care-i neglijăm în mod repetat, considerându-i „ingrediente" ale vieţii cotidiene, până când constatăm că reprezintă fenomene din ce în ce mai grave. Unul dintre aceştia este *oboseala*, o boală complexă a lumii moderne, care se manifestă tot mai agresiv.

De ce suntem stresaţi?

Este normal – zicem noi – să te simţi obosit după un efort intelectual sau fizic: o porţie de somn zdravăn şi incomoda senzaţie va dispărea. Totuşi, nu se întâmplă întotdeauna astfel. Într-un stadiu incipient, oboseala este utilă, dacă o percepem ca pe semnalul de alarmă al organismului, în scopul de a ne determina să ne oprim, să ne recuperăm forţele, să ne refacem proviziile de energie consumate în timpul muncii. Dacă aceste rezerve s-au consumat, apare epuizarea. Cel puţin la fel de îngrijorătoare sunt şi oboselile survenite în afara oricărui efort, cele ce ating mai puţin muşchii şi mai mult dispoziţia generală, care nu dispar prin repaos şi se fac simţite încă de dimineaţă, după trezire. Aţi recunoscut, desigur, *astheniile*. Modul de viaţă (stresul, alimentaţia necorespunzătoare, dezechilibrul vieţii cotidiene, supraîncărcarea la serviciu etc.) reprezintă cel mai frecvent cauza acestei oboseli prelungite. Femeile sunt cele mai ameninţate, pe parcursul întregii vieţi. Motivul principal, de la pubertate, până la menopauză, adeseori este ciclul lunar. Ciclurile lungi şi abundente produc carenţă de fier, la final înregistrându-se şi scăderea nivelului de progesteron. De asemenea, oboseala poate însoţi diverse boli, de la cele mai benigne, până la cele mai grave, devenind uneori semnul cel mai edificator în depistarea unor asemenea stări.

La ce ne putem aşteptă? Oboseala prelungită însoţeşte infecţiile (gripă, mononucleoză, tuberculoză, hepatite virale etc.), o disfuncţie a tiroidei, un diabet, boli ale sângelui, ale muşchilor, ale inimii şi ale vaselor sangvine ş.a.m.d. De asemenea, abuzul de medicamente (tranchilizante, somnifere) şi consumul de alcool pot sta la originea oboselii. În sfârşit, nu trebuie ocolit aspectul psihic al problemei. Deseori, medicii consideră depresie o oboseală fără cauze evidente. În asemenea situaţii, tulburările de somn generate de depresii sunt responsabile de apariţia oboselii.

Tratarea oboselilor comportă mai multe aspecte:

● Căutarea cauzei, pentru a trata oboseala ce va dispărea simultan, în caz de infecţie, depresie, dezechilibru diabetic.

● Abordarea unui mod de viaţă nou, dacă oboseala a fost cauzată de o igienă inadecvată (stress, regimuri repetate – medicale, de slăbit etc.).

● Asimilarea unor remedii împotriva oboselii, care asociază vitamine (în special, vitamina C), minerale (fier, calciu, fosfor, zinc, cupru, mangan, seleniu, potasiu, fluor) şi aminoacizi.

Desigur, modul de viaţă echilibrat (include şi amintita alimentaţie corectă, ca şi igiena corpului şi a minţii, a gândurilor) apare implicit într-o asemenea opţiune, care va face ca fieare zi să fie mai plină de lumină.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

PUBLICITATE

SALIN

aparatul care alungă răceala şi gripa

Purificatorul de aer – SALIN, invenţia domnului inginer *Constantin PASCU* din Buzău (principalul realizator al aparatului de purificat apa cunoscut sub numele de AQUATOR), ajută substanţial la *remedierea afecţiunilor aparatului respirator.*

SALIN poate fi folosit acasă, la birou, în maşină, îmbunătăţind calitatea aerului prin reţinerea prafului, eliminarea fumului de ţigară şi a mirosurilor neplăcute (transpiraţie, mucegai, cărţi vechi etc.) şi împrospătând totodată atmosfera, prin realizarea unui conţinut discret, dar permanent, de aerosoli.

Efectul terapeutic remarcabil, semnalat de cunoscuţi medici din clinici renumite şi menţionat şi de pacienţi, se referă preponderent la boli localizate la toate nivelele aparatului respirator. Astfel, afecţiunile ORL, pneumologice şi generale se remediază după o durată mult redusă şi fără medicaţie abundentă. *Rinite, sinuzite, alergii, astm bronşic, silicoze, mucoviscidoză, recuperări în TBC* – iată doar câteva boli cu evoluţie dramatică, în care SALIN a demonstrat o eficienţă deosebită.

Apreciat ca atare în întreaga lume, purificatorul de aer cu plăci saline *alungă bolile specifice iernii*, dar vă ajută şi la dobândirea unui *confort general al organismului*, la preţ foarte avantajos.

Pentru comenzi, persoanele sau instituţiile din provincie se pot adresa firmei producătoare - S.C. TEHNO BIONIC S.R.L. Buzău, fie prin poştă, la adresa str. Triumfului nr. 39, cod 5100, fie telefonic, la 038/719.188. Pentru Bucureşti, doritorii se vor adresa la CENTROFARM - telefon: 01/315.78.96 sau la 093/703.121 (Tiberiu Gheorghe, directorul reprezentanţei Bucureşti). Menţionăm că se asigură şi setul de plăcuţe saline cu perioadă medie de folosire de 6 luni.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

EMILIA VLĂDESCU *răspunde cititorilor*

Florenţa Filip – Jud. Olt: *Din păcate, **boala dumneavoastră** este accidentală, cauzată de proasta relaţionare cu soţul dv., de la începutul căsniciei. Starea sănătăţii poate fi îmbunătăţită consistent dacă urmaţi o „terapie a sufletului". Gândiţi-vă mai mult la dv. şi mai puţin la soţ, daţi-i **„sufletului"** ce are nevoie, şi, uşor, uşor, tensiunea din casă şi din organismul dv. o să dispară. Aveţi **multă încredere** în Natură şi în Dumnezeu. Problemele de la sâni au apărut ca urmare a excesului de foliculină de-a lungul vieţii. Se simte că din partea soţului nu aţi avut parte de o viaţă liniştită, armonioasă şi plină de satisfacţii pe toate planurile, inclusiv cel sexual.*

*Bolile ce vă afectează organismul sunt localizate, în general, pe partea dreaptă (sânul drept, rinichiul drept, tiroida – lobul drept). Fibrom uterin, ovarul stâng, sinuzită, reumatism localizat la încheieturi (picioare, genunchi), uşor, plămânul drept. Ar fi foarte bine dacă aţi putea veni în Bucureşti, pentru mai multe **detalii**.*

Rodica Târlie – Jud. Argeş: ***Au fost două persoane.*** *Una dintre ele este un bărbat brunet (ţigan), pe care-l cunosc, căruia îi place băutura. Acesta locuieşte foarte aproape de dv. şi are un copil (nepoată) în jur de 5-8 ani. Atenţie: acest bărbat este un om rău, dornic de răzbunare.*

Cam asta este tot ce vă pot spune prin fotografie. Se pot obţine mai multe informaţii în cazul în care aţi putea veni dv. personal în Bucureşti.

De vorbă cu avocatul casei

Doamnei ANA PETRE din Bucureşti

Ne întrebaţi care sunt regulile moştenirii legale ca urmare a faptului că urmează să începeţi o procedură succesorală notarială în vederea partajării bunurilor succesorale.

Din cele prezentate de dv. reiese că moştenitori legali veţi fi dv., în calitate de soţie supravieţuitoare şi fiul dv., în calitate de descendent. Ne spuneţi de asemenea că fiul dv. nu are nici o pretenţie asupra bunurilor moştenite şi că doreşte să renunţe la moştenire în favoarea dv.

Trebuie să vă spun că lucrurile nu stau chiar aşa de simplu şi pentru aceasta trebuie să înţelegeţi noţiunile de ACCEPTARE şi RENUNŢARE la moştenire.

Acceptarea şi renunţarea la moştenire

Orice succesor al defunctului poate accepta sau poare renunţa la moştenire doar într-un termen de 6 luni, numit termen de opţiune succesorală şi care începe să curgă de la data deschiderii moştenirii, adică de la data morţii. Acceptarea moştenirii poate fi făcută în mod expres sau în mod tacit.

Acceptarea expresă trebuia făcută în formă scrisă, printr-un act autentic sau sub semnătură privată.

Acceptarea tacită presupune anumite acte sau fapte ale moştenitorului din care să rezulte că acesta a acceptat moştenirea.

Astfel dacă succesorul preia, deţine sau foloseşte bunuri ale defunctului, dacă se mută definitiv în casa moştenită, dacă efectuează lucrări ce nu sunt urgente sau dacă construieşte pe terenul şi în gospodăria defunctului, înseamnă că a acceptat moştenirea. Spre deosebire de acceptarea moştenirii care poate fi atât expresă cât şi tacită, renunţarea la moştenire nu poate fi decât expresă.

Renunţarea este un act juridic solemn, care se face în faţa notarului public şi se înscrie într-un registru special de renunţări ţinut la biroul notarial.

Faţă de cele explicate de renunţare la moştenire, el va deveni străin de moştenire. Dv. însă, nu veţi rămâne unica moştenitoare pentru că veţi intra în concurs cu clasa a doua de moştenitori şi va trebui să împărţiţi cu ei bunurile succesorale. De asemenea, fiul dv. nu poate nici să renunţe la moştenire „în favoarea dv." aşa cum ar dori el, pentru că o astfel de renunţare reprezintă tot un act de acceptare a moştenirii care va fi însoţită de un act de înstrăinare, adică o eventuală vânzare/cumpărare sau donaţie.

Faţă de cele prezentate, în opinia noastră, ar exista două soluţii. Într-o primă ipoteză fiul dv. ar putea accepta moştenirea (partea care îi revine), şi apoi ar trebui să încheiaţi cu el un contract de vânzare/cumpărare sau de donaţie pentru a vă înstrăina cota sa.

Dacă nu doriţi să vă însuşiţi ipoteza de mai sus nu vă rămâne decât să aşteptaţi 6 luni pentru a trece termenul de opţiune succesorală şi să faceţi acte de acceptare tacită a moştenirii în tot acest timp.

Fiul dv. dacă nu va face astfel de acte va fi considerat că nu a acceptat moştenire în termenul legal şi astfel veţi rămâne unica moştenitoare, aşa cum doreşte fiul dv.

Av. BIANCA ALECU

Cabinete asociate de avocaţi MIHĂILĂ & OANCEA

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:
NEGRUL MUTĂ ŞI CÂŞTIGĂ

LENGYEL - B. CLAUSSEN, 1982

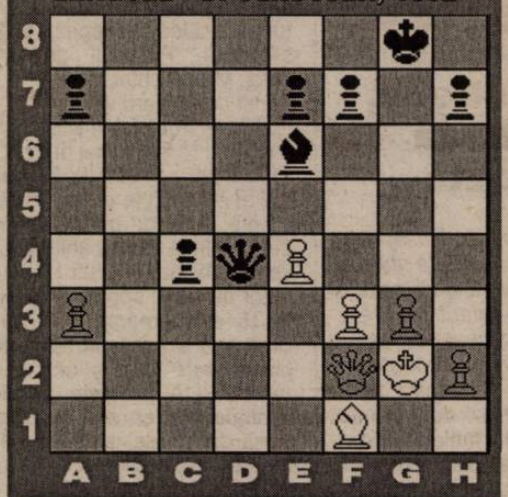

DEZLEGARE: 1... Nh3! 2. Rg1 (2. Rh3? Dl2 - +) 2... Da1!! 3. De2 c3 4. Rf2 Dl1 şi pionul se transformă imparabil.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

Test

Încercaţi să reconstruiţi cele şase bucăţi (numerotate) în aşa fel încât să obţineţi două coloane egale. (Gh.R.)

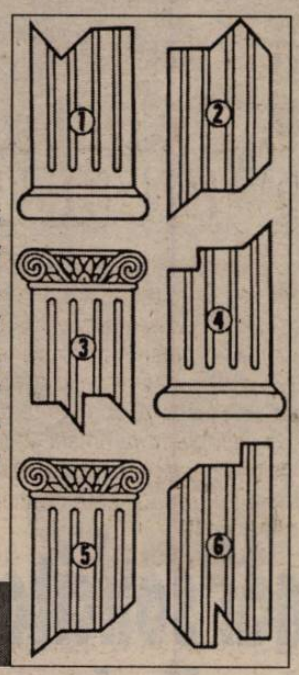

SOLUŢIA
A - din 1, 2, 5
B - din 4, 6, 3

Umor

Ce părere ai despre versurile mele?
– Ca cititor sau ca prieten?

Mămico, de ce pe vremea bunicii verighetele erau groase şi late, iar acum sunt subiri şi înguste?
– Pentru că atunci o verighetă era destul pentru toată viaţa!

Tatăl îşi ceartă fiul:
– Ai înnebunit? Ai declarat procurorului un venit de trei ori mai mare decât ai! Cum ţi-a venit asta?
– Vreau să mă însor cu fiica lui!

La primărie doi tineri comentează căsătoria unui prieten:
– Şi acum, dacă s-au căsătorit, crezi că el o s-o mai iubească?
– Sigur! Lui i-au plăcut întotdeauna femeile măritate!

Verificaţi-vă cunoştinţele

VALURI

1. Ce înseamnă un „val" din punct de vedere geografic?
2. Unde şi când s-a produs cel mai înalt val măsurat pe oceanul planetar?
3. Care a fost cel mai puternic val seismic?
4. Unde s-a produs cel mai mare val provocat de alunecări de teren?
5. Cine a scris cartea „Al treilea val"?
6. Cui aparţine sculptura în onix „Valul", expusă la Muzeul Rodin din Paris?
7. Cine a fost interpreta rolului principal feminin în filmul „Valurile Dunării", regizat în 1960 de Liviu Ciulei?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Din punct de vedere astronomic Luna este satelitul natural al Pământului. 2) În mitologia greacă Luna se numea Selene. 3) Unul dintre craterele de pe partea invizibilă a Lunii a primit numele savantului român Spiru Haret (1851-1912). 4) Romanul „Luna şi doi bani jumate" a fost scris de prozatorul şi dramaturgul englez William Somerset Maugham (1874-1965). 5) Cântecul „Câmpia sub Lună" a fost compus în 1961 de Vasile Veselovski pe versurile lui Aurel Storin. 6) Poezia „Apostrofe la Lună" a fost scrisă de George Topârceanu (1886-1937) şi face parte din volumul „Parodii originale", fiind parodiat aici „Un începător de talent". 7) Filmul „Paşi spre Lună" a fost realizat în 1963 de regizorul român Ion Popescu-Gopo (1923 -1983).*

Poşta cititorilor *După cât se pare, cititorii noştri, indiferent de ocupaţie, vârstă etc. rămân permanent atraşi de legendă. Aşa se explică numărul mare de scrisori la întrebările cu tema „Cavalerii Mesei Rotunde". Din lipsă de spaţiu nu-i vom menţiona însă decât pe aceia care au răspuns corect la toate cele şapte întrebări. Aceştia sunt:* Elena Ispas – Piatra-Neamţ; Florentina Gorea – Topliţa; Maria Iova – Constanţa *(a cărei revenire printre corespondenţii permanenţi ai rubricii ne bucură nespus),* Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei; Mihai Waspusch – Bucureşti şi Dan Victor Mirescu – Galaţi *pe care l-am lăsat special la urmă pentru a-l felicita că, în sfârşit, nu s-a mai grăbit şi a dat* **toate** *răspunsurile bune.*
(I. Stoica)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„EXPOZEU"

FLECĂREALĂ ATRAG MÂNIA CERULUI		GET CAVALERIST ROMÂN		GIGANT TULUMBA DIN FAŢĂ!		ARMATELE LUI VODĂ STRĂVECHI		ÎN CAMERĂ! CAP DE NĂPÂRCĂ!		CUPTOARE CRUCI LA RĂSPÂNTII
CASĂ COMUNĂ FĂCUT DIN MERS									CURTE! MIRESELE DOMNULUI	
			A SE LĂBĂRŢA A CUCERI O ÎNĂLŢIME					UMBRA DE URS IARBĂ DUPĂ COSIT		
PODGORIE NU-L DUCE MINTEA				ŞUVOAIE SUVERAN RUS						
					OM CU CARTE GERMANI-ROMÂNI					A SCOATE BASMA CURATĂ ÎN INSTANŢĂ
SĂGETĂTORI SIMBOL DE ARGINT							AIA E JGHEABUL CU MASA VITELOR			
		A FOLOSI PLUGUL PROGRAM DE ŞCOALĂ				A-ŞI FACE APARIŢIA CONDEI				FOND DE REZERVĂ LA BANCĂ
ZEUL VÂNTURILOR E UN TURNĂTOR				VEDETĂ... ASTRALĂ PALIER					CEH! ARBORE DE CEAI	
								PĂHĂREL DE RACHIU MIROS DUBIOS		
CUTIE... AUTO LUPTĂ JAPONEZĂ					MUŞTERIU					
						A STA ÎN CUMPĂNĂ				

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „EXPOZEU". *Orizontal:* I - C - D - B - C - INCAPATANARE - SARA - INUMAN - HARPIST - DACI - NAI - ALA - TAC - FAR - ARUNCARE - TEACA - IAR - R - OO - TUFA - TIP - SUA - AULA - IG - DISTANTA - POR - ROATE - BLANA - IERTA - FEERII.

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Filodendronul

Filodendronul este unul dintre cei mai decorativi arbuşti de apartament. Numele acestei plante vine din limba greacă. „Philos" înseamnă prieten iar „dendron" arbore. Genul Philodendron cuprinde peste 200 de specii, fiecare fiind decorativă prin forma, mărimea şi culoarea frunzelor, foarte deosebite de la una la alta. La unele specii, frunza este iniţial protejată de o teacă bine dezvoltată, la rândul ei deosebit de decorativă. Nefiind un arbust prea pretenţios, creşte fără probleme în apartamentele de bloc, singura problemă fiind însă spaţiul pe care îl ocupă. Cel mai bine „asortează" cu mobila masivă, dar şi într-un spaţiu modern mobilat are farmec.

Este un arbust cu creştere rapidă şi uşor de îngrijit. Cel mai răspândit este soiul cu frunze care, în prima fază de dezvoltare, au formă de inimă, apoi se desprind în fâşii, par decupate. Plantele mature dezvoltă nişte rădăcini aeriene cu ajutorul cărora extrag substanţele hrănitoare din pământ. În condiţii cu totul excepţionale se întâmplă să şi înflorească.

Filodendronul este o plantă perenă, cu frunzele permanent verzi şi cu o creştere continuă, dacă beneficiază de condiţii optime. Temperatura ideală pentru această plantă este de 18-22 grade C; dacă este amplasat în locuri luminoase, dezvoltă un frunziş bogat, distanţa dintre nodurile de pe tulpină fiind scurtă. Dacă însă este amplasat într-un colţ mai vitreg al camerei (îndeosebi din punctul de vedere al luminii), se dezvoltă mai greu iar aspectul devine mai anemic, dar nu moare pentru că suportă şi semiumbra, şi aerul uscat, şi fumul de ţigară, şi gazele. Singura mare pretenţie a filodendronului este apa. De aceea, trebuie udat regulat şi abundent, în aşa fel încât pământul să fie umed întotdeauna. Ideal este ca ghiveciul în care se află planta să fie aşezat pe un strat de pietriş umed. Primăvara şi vara necesită hrăniri suplimentare, o dată la două săptămâni, cu îngrăşământ soluţie.

Plantele mature trebuie sprijinite iar cele care au crescut exagerat să fie tăiate la dimensiunea dorită. Transplantarea se face destul de rar, o dată la trei-patru ani, folosindu-se un pământ afânat, cât mai permeabil şi gras. În ceea ce priveşte înmulţirea, aceasta se realizează prin butaşi de lăstari, puşi în apă; după ce apar rădăcinile se pot sădi în pământ. Periodic, frunzele filodendronului trebuie şterse cu un burete umed sau, dacă e posibil, spălate cu duşul.

IMPORTANT DE REŢINUT: ◆ Îngălbenirea frunzelor poate fi cauzată de insuficienţa apei şi luminii sau de lipsa îngrăşământului. ◆ Soarele direct provoacă înnegrirea extremităţilor frunzelor. ◆ Atmosfera rece şi excesul de apă duc la înmuierea şi căderea frunzelor. ◆ Planta poate fi atacată de păduchele cu scut şi de păianjeni. ◆ În cazul unor udări excesive, cu băltirea apei în ghiveci, pot apărea ciuperci care determină putrezirea tulpinei. *(A. Popescu)*

Găini sau cocoşi?

Să ne amintim ce-a fost. Săptămâna trecută naţionala noastră de fotbal, avându-l pe generalul lordănescu în capul lotului s-a deplasat în Franţa pentru a se da cocoşi într-un amical contractat cu mai bine de un an de zile în urmă. Spun asta ca să înlătur din start întrebarea multora privitoare la oportunitatea unei astfel de partide. Şi au plecat în Franţa băieţii noştri nu ca să devină ciuca bătăilor, ci „ca să învingem", l-am citat pe preşedintele fantezist al FRF. E drept că tricolorii noştri n-au jucat deloc mai rău decât tricolorii lor, cocoşi galici, chiar dacă cele două goluri ale francezilor au venit cam repede. În ciuda previziunilor pesimiste ale celor rămaşi acasă, scorul n-a căpătat proporţii astronomice, ci a ajuns la un confortabil 1-2 care chiar dacă nu e o înfrângere grea, tot înfrângere se numeşte. Ca să fim cinstiţi până la capăt, trebuie să spun că ne puteam întoarce cu un egal în faţa campionilor mondiali şi europeni dacă Mutu, cea mai strălucitoare eroare din lotul naţional n-ar fi ratat un penalty. Nu ştiu ce trebuie să se întâmple în România ca responsabilii fotbalului nostru să vadă marea pocnitoare care este parfumatul gigolo Mutu. Cum se spune „ajunge un ciomag la un car cu oale". Uneori ajunge un jucător care nu numai că nu face nimic în teren, dar mai reuşeşte şi performanţa de a strica toate fazele unei întregi echipe. Ceea ce este cel mai rău lucru care se poate întâmpla într-un sport colectiv. În fine, până la urmă, admit că poate fi doar o părere personală pe care nu vreau s-o impun nimănui cu forţa.

SPORT FLASH

Rusia – SUA: Războiul Rece, mai viu ca niciodată

Echipa de hochei a Rusiei şi-a înecat amarul lung de 22 de ani, din 1980 de când a pierdut la Olimpiadă în faţa SUA. Mult aşteptatul meci-revanşă a venit în sfârşit pe gheaţa de la Salt Lake, sâmbătă noaptea.

Partida a avut o miză mică, pentru că în grupe se joacă doar pentru stabilirea poziţiei pe tabloul sferturilor de finală, însă ambiţia şi orgoliul au fost calităţile puse în joc. Ambele echipe au jucat la sânge, demonstrând că Războiul Rece continuă, chiar dacă autorităţile spun că s-a încheiat de câţiva ani. Având avantajul publicului, echipa SUA a spart gheaţa în minutul al şaselea din repriza secundă. Portarul gazdelor, Mike Richter, care a fost ca un gard viu, a fost învins de Valeri Bure care a egalat. Rusia a mai marcat o dată, în repriza a treia prin Sergei Fedorov şi s-a aflat la un pas de victorie, cu mai puţin de trei minute rămase din joc. Însă americanii aveau în lot un jucător numit Brett Hull, un marcator de rasă, sportiv din NHL, care în 18 ani a marcat 650 de goluri. Brett Hull a prins un şut puternic şi plasat care a dus scorul la 2-2. Astfel, SUA şi Rusia au plecat la vestiare fără să ştie care este mai bună dintre ele, având însă şansa de a se întâlni la Salt Lake în fazele superioare ale competiţiei.

GEORGE CUŞNARENCU

Maşini consumatoare de... canabis

Să nu vă treacă prin minte că nenorocirea cunoscută sub numele de toxicomanie a-nceput să facă ravagii şi printre autoturisme! Este vorba, pur şi simplu, despre o idee interesantă, a unor cercetători australieni, aceea de a încorpora fibre de canabis în caroseria automobilelor, pentru a înlocui fibrele de sticlă. Argumentul – proprietăţile fizice ale celor două tipuri de fibre sunt forte apropiate, de mare importanţă fiind rezistenţa sporită la şocuri. În acelaşi timp, protecţia ocupanţilor maşinii ar fi ameliorată şi reciclarea caroseriilor facilitată. Totul e să nu creeze dependenţă... *(A.N.P.)*

Platina este folosită atât în laboratoarele industriei chimice şi în tehnica dentară, dar mai ales în artă şi la confecţionarea bijuteriilor. Indienii precolumbieni o culegeau din apele curgătoare şi o amestecau cu aur, realizând podoabe. În secolul al XVIII-lea s-a descoperit că platina devine maleabilă prin adăugare de arsenic. O astfel de operă de artă este zaharniţa din imagine purtând semnătura lui Marc Etiénne Janety, bijutierul lui Ludovic al XVI-lea. Meşterul francez a reuşit să depăşească pericolele pe care le-ar fi întâmpinat aspirând vaporii toxici de arsenic, substanţă care în aliaj cu platina devine, după cât se pare inofensivă. (I.S.)

Cel mai solicitat tren din lume

Nu e vorba de un tren de călători, ci de o garnitură în miniatură, considerată de colecţionari ca fiind o „piesă rară". Trenuleţul a fost fabricat în 1906 de celebrul constructor german de jucării Marklin; se compune dintr-o locomotivă de 3,35 m lungime, care trage după ea un tender şi trei vagoane, pe un circuit de 67 m. Trenuleţul poate să transporte un copil mic. Specialiştii îl consideră ca fiind unul dintre cele mai rare trenuri în miniatură din lume. Acestea au fost fabricate pentru a decora vitrinele unor magazine. În ceea ce priveşte trenuleţul din imagine, pe care s-a scos la licitaţie la Christi's (Londra), a aparţinut uneia dintre cele mai vechi familii din New York – familia Gardiner – care a cumpărat jucăria înainte de primul război mondial de la magazinul new-yorkez F.A.O Schwartz. Generaţii de copii din această familie s-au jucat cu trenuleţul până la sfârşitul anului trecut când, un descendent al Gardinerilor a hotărât să-l vândă la licitaţie. (A.P.)

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

HOROSCOP

25 FEBRUARIE – 3 MARTIE

Berbec (21.03-20.04): Curba financiară are acum aspectul cel mai remarcabil; aceasta creşte continuu şi atinge un maxim în ziua de vineri sau sâmbătă. Cu alte cuvinte, veţi primi, probabil, o sumă importantă de bani.

Taur (21.04-21.05): Nimic nou despre bani, în schimb sfera sentimentală a vieţii cunoaşte o activitate febrilă. Sub influenţa benefică a lui Venus, iubirea vă va învălui precum cel mai preţos balsam.

Gemeni (22.05-21.06): Se pare că în această săptămână se va îndeplini o mai veche speraţă, legată atât de unele probleme financiare, cât şi de profesiune. Soarele şi Saturn veghează la fericirea dv., nu le înşelaţi aşteptările.

Rac (22.06-22.07): Atenţie! Curba financiară este în scădere continuă şi pe la mijlocul intervalului are un minim. Luaţi-vă toate măsurile de prevedere posibile, căci şi Mercur confirmă această evoluţie negativă, trecătoare.

Leu (23.07-22.08): Curba astrală care indică oscilaţiile cariere rei este, în această perioadă, foarte zveltă. Se pare că veţi primi o veste excelentă din mediul profesional, care se va confirma în foarte scurt timp.

Fecioara (23.08-21.09): Deşi sunteţi optimist, ca de obicei, un gest sau o vorbă a unei persoane apropiate vă va deranja foarte tare şi vă va strica armonia interioară. Încercaţi să nu mai fiţi atât de sensibil.

Balanţa (22.09-22.10): Se întrezăreşte o săptămână fastă, cu multe bucurii sosite din mai multe direcţii. Luni sau marţi veţi primi bani, iar viaţa în cuplu decurge la cote optime.

Scorpion (23.10-21.11): Curba financiară are o ascensiune lentă dar sigură, iar joi sau vineri are chiar un maxim. Pe de altă parte, se pot ivi cheltuieli neprevăzute care tind să vă indispună.

Săgetător (22.11-20.12): Nimic nu pare să vă tulbure serenitatea în această perioadă calmă, fără nici un incident demn de luat în seamă. În weekend vă aşteaptă o întâlnire parfumată şi plină de surprize.

Capricorn (21.12-19.01): Una caldă, una rece. Aşa ar putea fi caracterizată această săptămână în care nu vă veţi vedea capul de treburi. Surmenajul nervos pune stăpânire pe dv. şi deveniţi treptat un pesimist.

Vărsător (20.01-18.02): În primele zile ale intervalului, nimeni nu vă intră în voie, aveţi disensiuni inutile cu toată lumea. Dar primirea unei sume consistente, miercuri sau joi, vă va descreţi iarăşi fruntea.

Peşti (19.02-20.03): Toate bune şi la locul lor în constelaţia dv. Cel mai interesant fapt este poziţia favorabilă pe care Jupiter o are faţă de Soare, ceea ce poate însemna că inspiraţia şi creativitatea vă sunt aliaţi de nădejde.

Personalităţile săptămânii: *Ion Neculce, Al. Treboniu Laurian, Bogdan Petriceicu Hasdeu, Ion Andreescu, Gheorghe Marinescu, Gheorghe Şincai, Mircea Eliade, Ion Creangă;* Frédéric Chopin, Michel de Montaigne, Bedrich Smetana, Graham Bell, Liz Taylor.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Cât de departe se află ET? ■ Laserul şi micromecanica viului ■ Despre fiziologia visului ■ Cernobîl, după 16 ani ■ Femina club ■ Ancrexia şi bulimia ■ Triburi primitive în era cosmică ■ Câte din cele „7 minuni" mai există şi astăzi? ■ Luna – o uriaşă minge cosmică cu înveliş gros de... 50 km?! ■ Invazia „furnicilor electrice" ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 562 • ANUL XLV • 28 FEBRUARIE 2002 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 9 (2312)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Dacă mi s-a rezervat un loc în Iad, diavolul trebuie să ştie că ura mea îl va face să explodeze!

Dacă nu m-am pregătit în viaţă pentru a fi primit în Rai, îngerul meu trebuie să ştie că mă va găsi cu uşurinţă în Neant!

Între Iad, Rai, Neant nu se vede decât „Universul vizibil" şi lumea aşa cum este ea – miliarde de spirite avertizate de-a lungul a miliarde de clipe să opteze pentru una din cele trei destinaţii... (Ion Ţugui)

Cât de departe se află ET?

Într-un recent articol publicat de Scientific American, Ian Crawford, profesor la University College din Londra, se întreba – a câta oară? – unde s-ar putea afla civilizatiile extraterestre. Pentru că, spune el, „oricât ar fi acestea de pasnice, de sedentare, de lipsite de interes pentru călătorii de explorare, ele au un motiv esential pentru migratia interstelară, pentru că nici o stea nu trăieste pentru totdeauna." Sute de milioane de stele si-au consumat hidrogenul – combustibilul lor – si au sfârsit ca uriase rosii sau pitice albe. Dacă au existat civilizatii în imensitatea Cosmosului, unde au dispărut? Am putea concepe oare că „au asteptat" pur si simplu să se stingă fără să ne dea de veste?

Starea de veghe

2002 – un an palindromic!

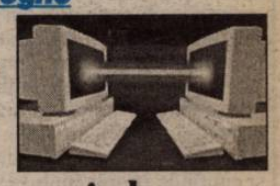

Femina club

Un anotimp romantic

Terra X

Şamanul care aduce Soarele

Terapii complementare

Implantul de aur ne întinereşte

Laserul şi micromecanica viului

«Reflecţii despre lumea în care murim»

ION ŢUGUI

Consultatii fără plată

ANOREXIA şi BULIMIA

Stele fragile

Cei mai puternici actori de la Hollywood

S-a oprit EVOLUŢIA UMANĂ?

Se pare că da, şi, mai mult, conform unei ştiri recente, stoparea evoluţiei s-ar datora, paradoxal, tocmai... progresului formidabil realizat de specia umană! Stilul actual de viaţă face inutilă celebra „supravieţuire a celui mai bun" care constituie baza teoriei evoluţioniste a lui Darwin. Succesiunea generaţiilor este asigurată, indiferent de preocuparea (şi succesul!) indivizilor de a se adapta la condiţiile de mediu! Se ştie că SIDA a distrus acum mii de ani un număr imens de cimpanzei, supravieţuind doar aceia care au posedat o imunitate naturală. Aşa s-a „născut" specia rezistentă astăzi la acest virus care este încă mortal pentru om. Dar biologul californian Christopher Wills este de părere că la oameni, în prezent, performanţele intelectuale sau capacitatea de „a face bani" influenţează mai puternic evoluţia decât factorii naturali! Indivizii cu aceste „calităţi" se înmulţesc mai mult decât ceilalţi! O nouă afirmaţie menită să declanşeze controverse şi să înfierbinte dezbaterile asupra încă unui subiect deosebit de arzător care marchează începutul de mileniu. *(M.D.)*

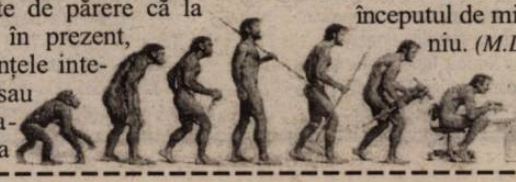

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

ISTORIA ÎN NOTE ZILNICE

Nu cu foarte mult timp în urmă, mai exact la sfârşitul anului 2001, piaţa românească de carte s-a îmbogăţit cu o nouă tipăritură: e vorba despre jurnalul politicianului Ion Raţiu, intitulată de către editori „Tirania majorităţii". Primul volum din jurnalul său s-a numit „În fine, acasă" şi a apărut la editura „Univers" de-abia în 1999 (cuprindea însemnările din perioada decembrie 1989-decembrie 1990), fiind urmat în 2001 de al doilea volum intitulat „Din zilele unei *democraţii originale*" (ianuarie-decembrie 1991) şi de „Istoria unei candidaturi deturnate" (ianuarie-decembrie 1992), apărut în acelaşi an. „Tirania majorităţii" este deci al patrulea volum din jurnal şi cuprinde istoria anului 1993. „Un an, s-ar putea spune, de *rutină* al tinerei democraţii româneşti. Fără evenimente electorale, fără descinderi minereşti" spune într-un „cuvânt înainte" Nicolae Raţiu. Totuşi, citind jurnalul lui Ion Raţiu, politicienii de atunci, cei aflaţi în opoziţie, păreau că se agită destul de mult pentru atingerea ţelului aşteptat de aproape 50 de ani, şi anume preluarea puterii. Lucruri interesante pot fi descoperite în notele lui Ion Raţiu, dar şi păreri politice depăşite de situaţii, aprecieri care par astăzi comice. Iată la început de ianuarie o observaţie corectă: „ideea clară că noi, Convenţia, am pierdut alegerile şi că impresia ce am lăsat în Occident este dezastruoasă. Am ales ca portdrapel pe un mic comunist, împotriva unui mare comunist. Nimic mai ridicol! şi n-am ocolit să afirm că cei care au blocat alegerea mea au fost Coposu, Doina Cornea, Ana Blandiana, Ticu Dumitrescu". Idei care la vremea respectivă nu prea apăreau în presă. Citind jurnalul, observăm un Ion Raţiu cu păreri mereu în contra celor cu idei puţine dar fixe, un politician lucid care nu se lasă îmbătat cu apă rece şi care nici nu înghite gogoşile nemestecate. Evidentă în acest volum este şi nepotrivirea de caracter, dar şi politică, între omul venit de la Londra şi Corneliu Coposu instalat în fruntea PNŢCD, alintat cu numele de „Seniorul". Nu de puţine ori în Jurnal, Ion Ratiu îl aşează acolo unde îi era locul şi nu acolo unde îl puneau acoliţii. „Mă întreb dacă e bine să-l tolerez şi pe Coposu în acest rol. Şi apoi povestea cu doctoratul lui în Dreptul Canonic. Unde şi l-a luat? După unii, nu şi-a luat nici măcar licenţa în drept" şi „Coposu e un adevărat dezastru cu tactica lui". Considerat drept omul care i-a blocat ascensiunea în partid, Coposu are parte de cele mai sarcastice observaţii din partea lui Ion Raţiu. Şi, de fapt, nu numai el. Există în carte, însă, şi destule afirmaţii care, astăzi, după 9 ani de la întâmplări, par de-a dreptul ridicole. „Da, guvernul Văcăroiu va putea să cadă şi e posibilă o apropiere Iliescu-Roman" (februarie 1993). Căderea guvernului Văcăroiu s-a petrecut de-abia în 1996, iar despre posibila apropiere, ea nu s-a realizat niciodată până azi. La capitolul vise poate fi reprodusă şi această însemnare: „Apoi n-am intrat în guvern, când Iliescu avea absolută nevoie de noi, imediat după alegeri (din 1992 s.a.). Atunci puteam obţine portofolii importante şi, dacă politica urmată nu ne-ar fi convenit, ne-am fi putut da demisia în masă, în văzul lumii întregi". Lumea, cum se ştie, a fost scutită de acest spectacol grandios, un guvern de uniune naţională nedevenind realitate niciodată. Problema guvernului de uniune naţională era probabil alimentată din afară, căci iată ce scrie Ion Raţiu în 25 febriarie: „Mă primeşte ambasadorul SUA, Davis, în loja lui (de la Ateneul Român, s.a.)...Iliescu nu mai are nici o intenţie să facă un guvern de coaliţie, îi spun. El: He will have to („Va fi obligat să-l facă", trad.mea). Poate Davis ştie ceva ce eu nu ştiu". Cu siguranţă nu ştia, dar politicienii opoziţiei de atunci îi acordau prea mult credit. Voi reveni săptămâna viitoare cu câteva observaţii interesante din jurnalul lui Ion Raţiu, „Tirania majorităţii".

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

DANA V., Brăila: „ Sunt o cititoare fidelă a acestei rubrici şi mărturisesc că am început să cred din ce în ce mai mult în astrologia cuplului. S-ar putea să mă înşel, însă aproape tot ce am aflat din cazurile prezentate aici s-au confirmat în realitate, aşa cum mi-au spus mai mulţi cunoscuţi ai mei. Nu am să vă scriu prea multe despre viaţa mea sentimentală, pentru că doresc un singur lucru să aflu: ce relaţie poate exista între o femeie Vărsător şi un bărbat născut în Gemeni? Se spune că Gemenii nu au o sensibilitate deosebită pentru sexul frumos, că sunt materialişti şi în general ştiu să profite de orice legătură pentru a-şi satisface interesele personale. Este adevărat? Vă mulţumesc anticipat pentru răspuns, pe care-l aştept cu mare nerăbdare".

–Dragă ***Dana,*** mi-au făcut mare plăcere cuvintele tale de apreciere a rubricii, deşi eu întotdeauna am subliniat că omul este mai presus decât astrele, că acestea influenţează dar nu decid. Cu alte cuvinte, informaţiile de acest gen au un caracter general şi orientativ. Revenind la întrebarea ta, trebuie să-ţi menţionez în primul rând că mai toate portretele astrale ale Gemenilor, întâlnite în diverse cărţi şi broşuri, sunt de acord că aceşti nativi respectă cu fidelitate patronajul planetei Mercur. Asta înseamnă inteligenţă manifestată atât în sens pozitiv, cât şi negativ. Îi pasionează şi au rezultate bune în ştiinţele exacte, dar rareori găsim mari personalităţi în biologie sau medicină. Latura nefavorabilă a inteligenţei lor se manifestă în domeniul înşelăciunii; Gemenii pot foarte uşor să profite de încrederea celor din jur şi apelează lesne la această însuşire a lor pentru a-şi crea avantaje. În general, este o fire rece şi calculată, care cu greu se „topeşte" într-o dragoste dezinteresată. Referitor la relaţiile dintre Gemeni şi Vărsător, când primii sunt dominanţi, afinitatea maximă o au faţă de Leu, Săgetător şi Peşti. Atunci când Vărsătorul este dominant, legătura cu Gemenii este una de indiferenţă, fără să intervină nici o nuanţă deosebită de apropiere sau respingere. Pe de altă parte, o menţiune specială faţă de Gemeni o are zodiacul chinezesc, unde aceeaşi perioadă a anului este dedicată Calului. Acest semn teluric este, eufemistic spus, unul nărăvaş din toate punctele de vedere. Chinezoaicele îşi doresc foarte mult să aducă pe lume un băiat în zodia aceasta, pentru că în mod sigur (?) el va avea personalitate şi va şti să se impună în societate. În Orientul Îndepărtat, Calul mai este simbolul unei singurătăţi profitabile; niciodată acest nativ nu va suferi dacă nu are prieteni, nu este genul lui să cadă pradă sentimentelor... Te rog să-mi scrii dacă aceste observaţii astrologice se potrivesc cu ceea ce cunoşti tu în anturajul tău.

*

– Dragă ***Melisa,*** din relatarea ta reiese clar că eşti indignată şi că despărţirea de Mihai este justificată. Nu-mi dai prea multe amănunte şi, se pare, nici tu însăţi n-ai primit nici o explicaţie plauzibilă pentru ciudata comportare a fostului tău amic. Practic, nu ai reacţionat ca şi cum ai înţeles că Mihai a ales între tine şi cealaltă femeie... În legătură cu relaţiile Rac şi Taur, regulile astrologice spun că dacă femeia-Taur este dominantă, atunci ea se înţelege foarte bine cu Scorpionii şi Vărsătorii; atunci când bărbatul-Vărsător este dominant, afinităţile sentimentale se îndreaptă către Taur şi Vărsător... Cu alte cuvinte, ceea ce s-a întâmplat între tine şi Mihai nu prea are legătură cu „preceptele" astrologice. Dacă ai o altă părere, te rog să-mi comunici.

RADU IANIERI

Melisa D.G., Bucureşti: „ Deşi citesc această rubrică de la început, nu credeam că o să-mi vină rândul să apelez la cunoştinţele şi sfaturile dv. De curând, prietenul meu mi-a făcut o figură incredibilă. Atunci când m-am dus la o întâlnire cu el, la o cafenea din cartier, m-am trezit că la masă mai este o fată, probabil mai în vârstă decât mine. Ca şi cum ar fi fost cel mai firesc lucru din lume, Mihai mi-a prezentat-o ca pe o veche cunoştinţă, colegă de liceu. Evident, am fost puţin tulburată, nu prea puteam să cred că Mihai îmi poate face o astfel de figură. Mai mult, în timp ce discutam despre probleme neutre, acea persoană dorea cu tot dinadinsul să se remarce şi să mă pună într-o situaţie de inferioritate (...) Fără să mai descriu şi alte gesturi ale lui Mihai, voi spune doar că la un moment dat m-am scuzat şi am plecat, lăsându-i acolo să-şi depene amintirile comune, care pe mine nu mă interesau deloc... Din acea zi n-am mai vrut să vorbesc cu el la telefon... Una din prietenele mele m-a consolat spunându-mi că «aşa sunt Racii», căci am uitat să vă spun că Mihai este Rac, iar eu sunt născută în zodia Taurului. Vi se pare că este o explicaţie plauzibilă? Aştept răspunsul dv., deşi eu ştiu foarte bine că legătura mea cu Mihai s-a destrămat în acel mod lamentabil din alte motive.

Mă iubeşte dar nu e tandru cu mine

Se poate trata egoismul sexual al bărbaţilor?

„Mă simt foarte bine cu prietenul meu. Suntem mai tot timpul împreună, ne place să colindăm oraşul în lung şi-n lat, să descoperim baruri noi, să ne întâlnim cu prietenii, să petrecem până noaptea târziu, să simţim că viaţa nu ni se scurge printre degete. E super. E un partener ideal de viaţă, ne înţelegem din priviri şi amândoi suntem nebuni după petreceri. Până acum nu m-a cerut de soţie dar ştiu că într-o zi o va face şi de-abia aştept să spun da. Există ceva care mă cam deranjează. Nu e foarte tandru cu mine. Nu-mi amintesc prea multe întâlniri în care să fi existat acel preludiu de care femeile au atâta nevoie. El e foarte direct, foarte nerăbdător să ajungă la orgasm. Faptul că îl iubesc mă face să mă simt bine în braţele lui dar dacă ar fi mai tandru, mai răbdător, m-aş simţi de o sută de ori mai bine. Am discutat cu el problema asta dar deşi s-a arătat de acord cu mine, a rămas la fel de egoist în amor. Nu pot să-l înţeleg şi nici nu ştiu ce aş putea să fac ca să fie mai tandru cu mine. Înainte de..." *(Veronica din Făurei, jud. Brăila)*

Răspuns Din păcate astfel de cazuri sunt des întâlnite în relaţiile de cuplu, mai ales în cele erodate sentimental şi pasional de trecerea timpului. Iată câteva din motive:

Bărbatul refuză preludiul pentru că nu-şi mai iubeşte partenera (frecvenţa acestor cazuri e mai mare în relaţiile conjugale) fiind preocupat doar de masculinitatea sa, de performanţele şi nevoile sale sexuale. Există o categorie de bărbaţi „duri", posesivi, infirmi din punct de vedere afectiv, pentru care dragostea nu presupune altceva decât satisfacerea instincteleor sexuale. O categorie de bărbaţi întâlnită mai ales în mediile de condiţie joasă.

În general se poate vorbi de egoism, de lipsa educaţiei sexuale, de un deficit de sensibilitate, afectivitate, de uzură pasională, de superficialitate... Este binecunoscut faptul că femeile au nevoie de o perioadă de „relaxare", de provocare progresivă a dorinţei pentru a se putea implica în actul sexual, sistemele lor biologice de evaluare a percepţiei sexuale fiind diferite de cele ale bărbatului. Or, pentru asta, preludiul, orchestrat cu tandreţe, pasiune, răbdare de către bărbat e absout necesar. Pentru a afla care e motivul exact al „egoismului" sexual al prietenului tău, va trebui să continui dialogul pe această temă, să-l descoşi cu mult tact, să afli cât mai mult despre dedesubturile comportamentui său sexual. Atâta vreme cât sentimentele de dragoste sunt reciproce, aşa cum reiese din scrisoarea ta, sunt convins că-l vei putea educa.

PLASTURE CONTRACEPTIV

Anul viitor americancele vor face cozi ca să-şi procure... plasturi. Nu pentru coşuri sau bătături ci pentru a evita sarcina. Este vorba de plasturele contraceptiv Ortho-Evra, ale cărui efecte sunt identice cu cele ale pilulelor tradiţionale şi asta datorită hormonilor – estrogen şi progesteron – care se „furişează" în organism prin piele în mod constant. Nota bene: Ortho-Evra are mai puţine efecte secundare decât pilulele contraceptive sau steriletul. Cele mai sensibile, cel puţin aşa au demonstrat studiile făcute în ultimii doi ani, par a fi femeile grase care s-ar putea alege cu iritaţii ale pielii în cazul unei folosiri îndelungate a plasturelui. Acesta se aplică direct pe piele, de preferinţă pe abdomen sau în părţile superioare ale corpului, şi trebuie schimbat o dată pe săptămână. Ce nu fac experţii americani atunci când e vorba de planificarea familială.

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

E vremea mărţişorului...

Unul dintre cele mai frumoase obiceiuri româneşti este fără îndoială cel al mărţişorului. Acesta poartă numele popular al lunii care deschide primăvara: Martie = mărţişor. Mica amuletă se dăruieşte femeii iubite, mamei, surorilor sau, uneori, ce-i drept mai rar, colegelor de serviciu. Cândva îl purtau chiar şi bărbaţii dar acest obicei a dispărut repede. Oferită în prima zi a lunii pare să dea oamenilor putere, să le aducă noroc, să-i facă mai buni, aşa cum primăvara înseamnă renaşterea naturii. La început mărţişorul era un şnur împletit din două fire de bumbac, unul alb şi unul roşu prin care se trecea un ban găurit din aur sau argint. Semnificaţia magică o avea, desigur, şnurul, roşul reprezentând sângele, viaţa, iar albul puritatea, lumina. Purtarea acestuia, aducător de tot ce e mai bun şi mai frumos în viaţă se limita în unele regiuni ale ţării la nouă zile iar în altele dura toată luna şi, uneori se întindea până la Paşti.

Legenda spune că primul mărţişor a fost purtat de Baba Dochia, care torcea, în timp ce păştea oile. Găsind un ban în drum, l-a găurit şi a trecut prin el un fir, atârnându-l la gât. Banul găurit a fost înlocuit acum cu o mică bijuterie: floare, pasăre, inimă, potcoavă, semn zodiacal. Mica amuletă şi buchetul de ghiocei sau alte flori de primăvară, care o însoţesc de obicei, aduc în inimile noastre bucuria de a primi şi a face daruri. *(I.S.)*

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Mâran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
ION ŢUGUI
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU,
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Călători îndepărtaţi ai Cosmosului

Căutarea continuă

În 2015, **ESA** – Agenţia Spaţială Europeană – va lansa sonda spaţială **Darwin**, de fapt o adevărată flotilă de 8 sateliţi, având drept misiune identificarea unor planete asemănătoare Pământului, capabile deci să ofere condiţii pentru existenţa vieţii.

Sunt în momentul de faţă destui cercetători care consideră că există semne clare ale existenţei vieţii dincolo de graniţele Sistemului Solar

Folosind tehnologii supersofisticate, ea oferă de pe acum speranţa că în curând discuţiile şi controversele de până acum privind posibilitatea de principiu a vieţii şi civilizaţiilor extraterestre să se poată purta pe un fond de date şi informaţii superioare celor de astăzi.

Dar: există într-adevăr în Cosmos lumi-partenere, „îmbrăcând" poate forme de viaţă cu totul diferite de ceea ce ne putem noi imagina la ora actuală? Cei mai înfocaţi partizani ai ipotezei ET au ajuns, după cum semnala recent revista *New Scientist*, să imagineze un fel de... precursor al „traducătorului universal" tip Star Trek, trimiţând şi încercând apoi să decodifice mesaje în care, în mod voit, au amestecat din start 10% zgomot. Aceasta pentru a ne putea forma o imagine asupra modului în care un ET ar putea recepţiona şi considera un mesaj deformat, primit dintr-o sursă relativ nesigură. Sau, de ce nu, pentru a vedea noi înşine cum ar reveni un asemenea mesaj pe Pământ după o excursie cosmică mai mult sau mai puţin îndelungată.

După mai mult de patru decenii de la primele încercări ale lui Frank Drake, momentul când s-ar putea să avem primele informaţii decisive pare mai aproape ca oricând.

Cât de departe se află ET?

Frank Drake îşi aminteşte

După cum îşi aminteşte însuşi Frank Drake, el este cel care a prezentat această ecuaţie încă din 1961, ca un fel de „agendă" în timpul unor discuţii la Observatorul din Virgina de Vest, unde se desfăşura Proiectul Ozma. Intenţia a fost să strângă într-o ecuaţie cât mai simplă cam tot ce se putea considera factor relevant privind posibilii „parteneri extratereştri inteligenţi". În funcţie de alegerea numerică pentru factorii săi, ecuaţia Drake poate da rezultate extrem de diferite. Nu trebuie să uităm totuşi că numai în galaxia noastră avem aproximativ 400 miliarde de stele şi că aproximativ jumătate din ele sunt „sori" capabili să dezvolte sisteme planetare! Aşa că... cercetările şi căutarea continuă.

Frank Drake – cu el a început căutarea sistematică a vieţii extraterestre...

Întrebat, nu cu mult timp în urmă, dacă este optimist privind existenţa vieţii în Univers, Frank Drake spunea că de fapt nu suntem „chiar atât de speciali" şi că are convingerea că viaţa nu este o „apariţie" chiar atât de extraordinară în Univers, deşi găsirea ei ar putea fi un lucru extrem de dificil. Optimism? Da, spune tot el, în primul rând pentru că instalaţiile şi instrumentele folosite astăzi sunt de mii de miliarde de ori (!) mai sensibile decât cele disponibile acum 40 de ani! Întrebarea cea mai acută care se pune astăzi este...

Cât de departe pot fi ei?

Adică, cei mai apropiaţi posibili parteneri ET? Estimarea lui Carl Sagan pentru numărul posibil de civilizaţii extraterestre a fost de 1000000, ceea ce ar însemna o medie de 100 de ani-lumină distanţă până la cele mai apropiate civilizaţii. Estimarea lui Drake a fost de numai 10000 în Galaxia noastră, ceea ce înseamnă distanţe de 500-1000 de ani-lumină. Oricum, cam 1% din diametrul Galaxiei! Dacă socotim comunicările ca având loc cu viteza luminii, ar mai fi nevoie de încă 200 de ani pentru a primi primele răspunsuri la semnalele transmise de noi, în ipoteza că replica va fi imediată. Mult? Puţin? La scară istorică nu prea înseamnă nimic...

Oricum, schimbările radicale pe care le-au adus noile instrumente de observare şi „ieşirea" în acest scop în spaţiul cosmic, ne-au adus în ultimii 6 ani, peste 70 de planete extra-solare, posibili candidaţi la existenţa vieţii! Iar telescopul Kepler, unul din „urmaşii" lui Hubble, care va monitoriza începând din 2006 peste 100000 de stele apropiate de noi, va schimba probabil încă şi mai dramatic imaginea noastră despre Cosmos. Pentru că el va reuşi ceea ce Hubble nu poate: observarea exo-planetelor de dimensiunea Pământului.

Visând cu ochii deschişi

La sfârşitul primei decade a noului mileniu va intra în funcţiune TPF – Terrestrial Planet Finder. Un nou telescop spaţial, folosind tehnici cu totul speciale pentru a „scăpa" de lumina prea puternică a stelei-Soare, care face ca problema observării exo-planetelor să fie asemănătoare, cum se spune pe site-ul Web al ESA, „cu problema observării la o distanţă de 1000 km a luminii unei lumânări aflate lângă un far." Efortul va fi uriaş, rezultatul va fi pe măsură. Pentru că din analiza acestei slabe lumini care ne vine de la planetele ce se rotesc în jurul unor Sori asemănători, poate, cu Soarele nostru, vom putea avea informaţii fundamentale despre substanţele chimice din atmosfera planetei respective. Şi aici s-ar putea să identificăm pentru prima oară „semnătura" vieţii. A unei vieţi, a unor inteligenţe, care este foarte posibil să nu aibă nici un fel de legătură cu ceea ce cunoaştem noi pe Terra!

La sfârşitul anilor 2020 un telescop spaţial va fi lansat în spaţiul interstelar. Va reuşi el să ne aducă primele răspunsuri? De exemplu la întrebarea lui Mario Livio şi Charles Lineweaver, de la

Fiinţe care trăiesc în adâncurile insondabile ale oceanelor. S-ar putea să fie de fapt cele mai apropiate de posibilele forme extraterestre de viaţă...

Universitatea din Sydney: am venit noi, oamenii, prea târziu sau prea devreme la „spectacolul cosmic"? Pentru că, susţin ei, viaţa extraterestră inteligentă s-ar putea să fie o experienţă relativ recentă a Universului, de vreme ce primele forme de viaţă bazate pe carbon nu depăşesc 3 milioane de ani!

Oricum, omul se pare că va scăpa într-un viitor foarte apropiat de „teama" aceasta pe care i-o aduce „singurătatea cosmică" în care se simte atât de izolat. Deşi s-ar putea ca acei „călători îndepărtaţi" la care visăm uneori, mărturisit sau nu, cu ochii închişi sau deschişi, să fim, de fapt, chiar noi...

MIHAELA DOROBANŢU

Misterul maşinii lui Prioré

Savantul italian stabilit la Bordeaux, Antoine Prioré, reprezintă el însuşi o enigmă. Cunoscut ca autodidact, în anii'70 a entuziasmat lumea ştiinţifică prezentând rezultatele spectaculoase ale cercetărilor sale, ce se pare că susţineau ideea sa declarată, că se află pe punctul de a revoluţiona fizica şi biologia. Într-adevăr, ceea ce au putut constata şi membrii comisiei de fizicieni deplasate la Bordeaux era o undă încă necunoscută, generată de maşina lui Prioré, cu proprietăţi stupefiante: stimularea sistemului imunitar al organismului uman şi vindecarea anumitor forme de cancer la animale.

Din păcate, miracolul s-a sfârşit trist. Antoine Prioré, care nu dezvăluise secretul obţinerii misterioasei sale unde, a murit subit, ducând cu el în mormânt o idee – pare-se – genială. Prin urmare, niciodată nu vom şti mai mult...

O mănuşă inteligentă

În mileniul trei, toate obiectele de uz comun par a căpăta însuşiri umane. Printre ultimele asemenea invenţii făcute cunoscute, una atrage atenţia în mod deosebit, mai ales pomicultorilor: o mănuşă hipersensibilă, echipată cu un dispozitv ce permite determinarea cu pecizie a maturităţii şi a calităţii fructelor, fără riscul deteriorării acestora. Pentru început, testele s-au realizat pe mere. Sistemul combină principiile spectrofotometriei în

infraroşu (care evaluează cantitatea de zahăr din fruct) şi cele ale acusticii (măsurarea rezistenţei fizice a fructului). Singurul neajuns remarcat de specialişti la mănuşa-prototip este că, deocamdată, îi trebuie 3,5 secunde pentru a-şi face cunoscute rezultatele; dovadă – zic ei – de oarecare „lentoare". Dar, ca şi la om, se speră că şi acest mic defect al „mănuşii inteligente" va fi remediat. (A.N.P.)

LASERUL şi micromecanica viului

Fărâmarea calculilor renali, eliminarea unor tumori, vindecarea retinelor afectate, cosmetizarea unor cicatrice – iată câteva utilizări medicale ale laserului, despre care publicul larg are de mulţi ani măcar un minimum de informaţii. De asemenea, se ştie că industria şi telecomunicaţiile, birotica şi informatica îl utilizează ca unealtă bună la toate. Mai nou, laserul a cucerit o nouă lume: cea a micromecanicii. Revista Science & Vie a realizat o prezentare panoramică a acestui fascinant domeniu al cercetării ştiinţifice, relevând totodată importanţa inovaţiei respective pentru tot ce înseamnă viaţă.

Şurubul fără sfârşit

Prinderea, manipularea, deplasarea, penetrarea, decuparea celulelor sau a moleculelor, după caz: asemenea operaţiuni vor fi posibile, de-acum înainte, datorită laserelor ultraperformante folosite drept pense şi foarfece. Ele au fost concepute printr-o combinare a fasciculelor laser cu microscopul. Ultima realizare o reprezintă combinarea a două fascicule laser, astfel încât să formeze o spirală de lumină. Cercetătorii Universităţii Saint Andrews, din Scoţia, au reuşit să repună în activitate un cromozom de hamster în interiorul unei celule vii! E o realizare extraordinară, care – spun specialiştii – deschide perspective deosebite biotehnologiei şi construcţiei de micromaşini. Un fel de şurub fără sfârşit, cam aşa ar putea

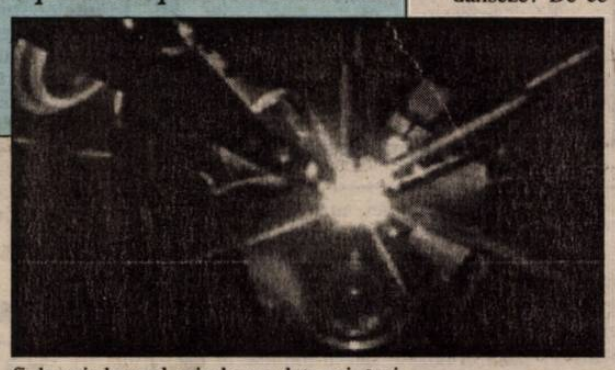

fi descris laserul spiral care determină pivotarea în spaţiu a corpurilor asimetrice. Drept urmare s-ar putea face ca moleculele prezente la suprafaţa celulelor să fie puse într-o mişcare de rotire, astfel încât să permită descoperirea unor noi locuri de acţiune pentru medicamente. Pentru că nu mai e un secret pentru nimeni: celulele, bacteriile, virusii, proteinele, ADN-ul şi ARN-ul, mitocondriile, toate acestea sunt deja obiecte manipulabile de către mecanicii lumilor microscopice.

Moleculele dansatoare

Un laser care face moleculele să danseze? De ce nu? Laserul nu este un simplu cititor de coduri de bare ori tăietor de plăci metalice, lumina sa pură şi concentrată având o mare disponibilitate de utilizare. Fotonii care o compun au aceeaşi energie şi aceeaşi lungime de undă, propagându-se în aceeaşi direcţie. Amplificată, puterea acestei lumini e de-a dreptul fantastică; ea încălzeşte, arde, taie, pulverizează, acţionând asupra celor mai diverse materiale. În mod straniu, laserul poate deplasa ori imobiliza obiecte, fără a le distruge, dacă acestea sunt suficient de mici şi permit refracţia (ele deviază astfel lumina, absorbindu-i o parte din energie). Cum aşa? Orice lumină care atinge o suprafaţă exercită asupra ei o forţă numită „presiune de radiaţie", aproape imperceptibilă în condiţii normale, dar cu efecte semnificative la scară microscopică. Şi iată cum se pot fabrica pensele şi foarfecele optice.

Pensa optică se obţine prin concentrarea razei laser de către un microscop, într-un punct extrem de mic: 500-1000 nanometri (1 nanometru = o milionime de milimetru)! Fluxul de energie din acel punct este foarte important, forţa lui scăzând în zona din jur. Obiectul vizat (celulă, macromoleculă etc.) este atras în centrul fasciculului, la fel cum un înotător este „sorbit" de un vârtej marin. Pentru a atinge efectul de pensă optică, laserul emite lumină continuă, dar de putere mică, altfel riscând să producă reacţii chimice nefaste ori încălzirea obiectului manipulat.

Foarfecele optic

Faţă de pensa optică, foarfecele foloseşte fascicul laser în ultraviolete, unde proteinele absorb puternic lumina, fasciculul emis sub formă de impulsuri scurte şi intense. „Unealta" astfel realizată taie molecula într-un punct precis, servind la inactivarea anumitor gene, la decuparea unor fragmente de ADN, la penetrarea membranei celulare, pentru a permite introducerea ulterioară a unei gene, sau chiar la deschiderea unei celule, pentru prelevarea conţinutului. Un asemenea foarfece optic se foloseşte şi la răzuirea suprafeţei ovulelor, pentru a facilita pătrunderea spermatozoidului. Alte experimente au relevat detalii ale funcţionării organismului uman nedetectabile cu mijloace clasice. S-a stabilit, de pildă, că la suprafaţa membranelor celulare există receptori care „informează" celulele despre acţiunea de tracţiune a ţesutului muscular. De asemenea, s-a observat că unele celule care migrează în organism (cum sunt limfocitele sau fibroblastele pielii) sunt veritabili alpinişti, testând rezistenţa mecanică a suportului, înainte de a avansa.

Până în prezent, nu se cunoaşte exact ce se întâmplă între „firul" de ADN şi enzima care îl transcrie în ARN. Pensele optice vor permite studierea acestui fenomen extrem de important, desfăşurat în inima materiei vii. Şi – de ce nu? se întreabă cercetătorii – cu ajutorul uneltelor optice, se vor realiza chiar maşini biologice capabile să funcţioneze în interiorul celulei, ca şi motoare pentru respectivele micromaşini. Oricum, ştiinţa pare a nu mai avea demult puterile strict limitate.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

in memoriam

«Reflecţii despre lumea în care murim»

ION ŢUGUI

Prima noapte liniştită

Era numai literatură în capul lui. Capul lui era plin de proiecte. Aşa l-am cunoscut la „Magazin" în 1983 când am venit eu. Îmi spunea ce povestiri a scris, ce romane urmează să scrie, ce vrea să facă în anii ce vin. Îl invidiam. Îl invidiam pentru programul lui riguros de scris, pentru puterea lui, pentru sufletul lui deschis, pentru generozitatea lui. „Bătrâne", îmi spunea, dacă începem să scriem înseamnă că am murit. Trăiam alături de el pentru că scria, mă îmboldea şi pe mine. Şi pentru că era un visător. Stând de vorbă cu el credeai că într-un vis chiar se poate locui. Ascultându-l erai convins că visul este un măr din care poţi să muşti. Apoi a descoperit cealaltă lume. Lumea dinspre care veneau mesaje, lumea din care nu răzbătea suferinţa. Mi-a descris-o de câteva ori şi acum regret că nu l-am crezut. N-am fost în stare să merg alături de el în călătoriile în care zicea că se poate duce şi se poate întoarce ca dintr-o grădină secretă. Era lumea lui în care, din generozitate îi chema şi pe prieteni. Ştia că lumea lui e numai a lui, dar era atât de bun la suflet, încât nu putea ceda tentaţiei de a te invita. Aşa l-am cunoscut. „Ioane, ce simţi când intri în lumea ta?" l-am întrebat odată. „E multă linişte, sunt culori portocalii, vernil şi crem. Bătrâne, este extraordinar!" mi-a răspuns. Aveam motive să nu-l cred? Nu l-am crezut, dar acum îmi dau seama că neputinţa era a mea. El m-a invitat şi eu l-am refuzat pentru că nu eram atât de bun ca el. Acum, ştiu că pentru el e prima noapte liniştită. În acea lume în care nici un pic de răutate nu poate ajunge, nici un pic de fărâmicie, nici un fel de nervi, nici un fel de ipocrizie. Când ne-om întâlni n-o să-l întreb nimic pentru că atunci cuvintele vor fi de prisos.

GEORGE CUŞNARENCU

Dormi în pace, tânăr capricorn...

„Capricornii nu îmbătrânesc niciodată", mi-ai spus la redacţie, în ziua care avea să fie ultima din viaţa ta. Nu m-am gândit atunci să te întreb: *„Dar, pot să moară pe neaşteptate?"*. Acum am aflat: *capricornii*, să admitem, nu îmbătrânesc niciodată, dar, din nefericire, pot să moară pe neaşteptate.

AURORA POPESCU

Lacrima – cel mai pur element al Universului

„Suferinţa se exprimă prin cel mai pur element al Universului – lacrima. Există oameni care au cultul lacrimei, precum alţii îl au pe al prieteniei"... Fals. Gândul despre „lumea în care murim" ce aparţine lui Ion Ţugui şi-a dovedit inexactitatea, cel puţin în ceea ce ne priveşte. Pentru că, zilele trecute, atunci când am aflat că Ion Ţugui a pornit spre stele, ochii plini de lacrimi ai colegilor de redacţie ne aruncau între cei stăpâniţi de „cultul lacrimei". Simultan însă, în mintea fiecăruia s-au ordonat multe semne de prietenie manifestate în relaţia cu fostul nostru coleg. Aparţinem deci, simultan şi „cultului prieteniei".

ECATERINA BĂTRÂNEANU

Fenomenul Ţugui

...„Trăim printre fenomene", cum spune poetul. Unii dintre noi, puţini, foarte puţini, sunt ei înşişi nişte fenomene şi noi, ceilalţi, descoperim într-o zi că trăim în mijlocul lor! Unul dintre aceste fenomene se va numi întotdeauna *Ion Ţugui*. Mereu cu o urmă de zâmbet sub mustaţă şi cu ţigara în mână, gata de o poveste sau de o harţă televizată... Doar că, la un moment dat, la sfârşitul acelei stranii zile de 20.02.2002, pentru Ion timpul nu a mai avut răbdare şi a devenit veşnicie...

MIHAELA DOROBANŢU

Un vizionar jovial

La Ion Ţugui m-au surprins întotdeauna două lucruri: „ireala" detaşare de mizeriile existenţei cotidiene pe care şi-o exterioriza printr-o jovialitate şi prietenie contagioase şi, pe de altă parte, abnegaţia profesională şi talentul publicistic. O personalitate, adesea contestată de un anume conservatorism „pudibond", lezat de popularizarea fenomenelor paranormale dar care a polarizat un interes uriaş al opiniei publice, aprofundând acest subiect, tabu înainte de '89, cu o incontestabilă vocaţie.

DORIN MĂRAN

O scurtă despărţire...

Ion Ţugui s-a dus să se odihnească puţin. Jovial şi visător, glumeţ şi tonifiant întotdeauna, chiar şi atunci când era frământat de necazuri nemărturisite, s-a despărţit de colegii din redacţie cu o promisiune firească: „Ne vedem mâine!". Şi uite că, fără să vrea, nea Ion ne-a pus la cale o şotie; n-a mai venit la întâlnire, ci ne-a chemat pe noi la el, fără vorbe. Acum, îndrăznesc să-i rog pe toţi cei ce l-au iubit, măcar puţin: să facem linişte în jurul lui, căci maestrul are nevoie de odihnă. Să-ţi fie somnul lin şi să ai parte de multă lumină, în ultimul tău vis, prietene Ion Ţugui!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Şapte clipe apocaliptice

Acum cincisprezece ani, când am devenit colegul-ucenic al scriitorului-redactor Ion Ţugui, am fost primit de acesta cu o îmbrăţişare neobişnuit de caldă, aproape paternă, însoţită de cuvintele: „Fiule, eşti binevenit!" Eram un necunoscut ieşit în redacţia revistei „Magazin" în clipele când această incomparabilă publicaţie sărbătorea 30 de ani de la apariţie. Îl cunoşteam deja pe Ion Ţugui din trilogia „Solemnităţilor" , romane reprezentând o adevărată Biblie a Bucovinei lui natale. Aşa mi-a vorbit, de câte ori a avut prilejul, şi mai ales după 1989, când inegalabila lui rubrică „Incursiune în paranormal" tăia răsuflarea cititorilor cu ideile sale atât de noi şi de şocante pentru marele public românesc. În mod bizar, ultima conversaţie cu Ion Ţugui am purtat-o pe tema unui material pe care intenţionam să-l scriu, având drept temă avalanşa de calamităţi naturale prognozate de oamenii de ştiinţă pentru secolul XXI. Iar el mi-a răspuns: *„Despre aceste lucruri am scris şi eu acum zece ani, în cartea «Şapte ani apocaliptici» „....Am plecat acasă şi am găsit în acest volum, următorul citat: „....eu însumi sunt autorul unei cărţi în manuscris în care am imaginat un colaps ecologic planetar, după anul 2000, investind în ficţiune stările agoniei unui sfârşit posibil prin imprudenţa omenească împotriva vieţii"*. Câtă dreptate avea!

Ion Ţugui este un vizionar, un cercetător care scormoneşte cu un pesimism lucid avatarurile unei lumi în care credinţa în Dumnezeu i se pare doar o haină de duminică a contemporanilor săi. Locul său în această pagină va rămâne pustiu dacă din steaua pe care se odihneşte acum nu ne va trimite câte un reportaj, în stilul său inconfundabil, semnat ION ŢUGUI, cel care vă priveşte acum de Sus, de foarte de Sus, preţ de şapte clipe apocaliptice, la fiecare apariţie săptămânală a revistei noastre. Dumnezeu să-i odihnească spiritul, acolo unde călătoreşte!

PAUL IOAN

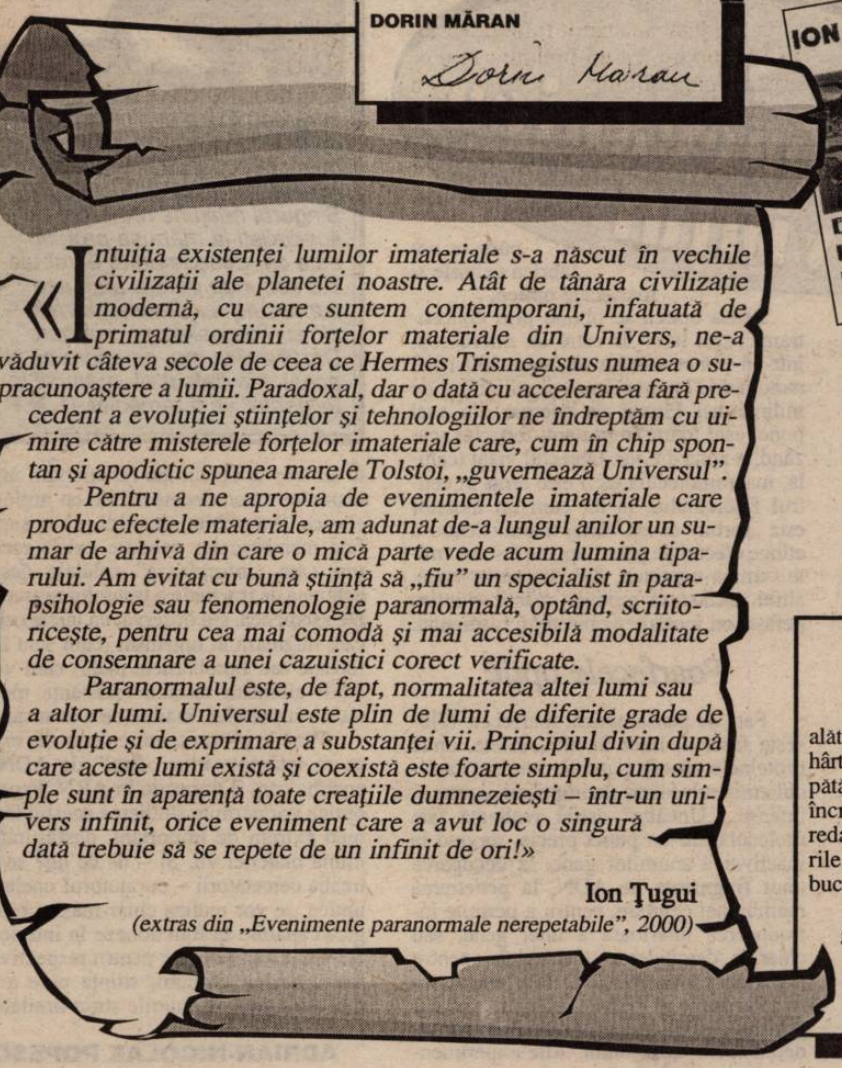

Drum bun!

Vreme de 30 de ani am trudit alături, aplecaţi pe foaia albă de hârtie cu miros de cerneală proaspătă. Vreme de 30 de ani ne-am încrucişat paşii pe coridoarele redacţiei, ne-am împărtăşit temerile, suferinţele, speranţele şi bucuriile.

Vreme de 30 de ani l-am auzit glumind şi dedicând madrigaluri colegilor la zilele de naştere. A fost mândru şi neclintit ca un arbore din codrii Bucovinei, mărinimos ca un părinte şi cinstit ca o inimă de copil. A fost... Cât de ciudat este să vorbeşti despre un om la trecut! Acum, prietenul nostru Ion Ţugui aparţine unei alte lumi! A păşit în noapte sau în lumină, în eternitatea pe care a trudit din greu s-o descifreze, poate şi pentru noi.

În acest ceas de solemnă despărţire nu-i pot şopti decât: *„Drum bun în marea şi ultima ta călătorie!"*

IRINA STOICA

O să ne lipsească

...atât ca redactor şef cât şi prin articolele sale din pagina patra. Dar mai ales ca om şi prieten. Avusesem şi nişte proiecte împreună. Mereu amânate, acum devenite regrete. Oricum, nu-l mai putem avea înapoi. Să sperăm că acum a căpătat răspuns la câteva întrebări care l-au chinuit mereu.

DAN FARCAŞ

Anii speciali ai unui mileniu

2002 un an palindromic!

Nu cu mult timp în urmă, având şansa unei discuţii cu matematicianul Solomon Marcus, Profesor, Membru al Academiei Române, D-sa ne atrăgea atenţia asupra unei proprietăţi aparte a anului în care ne aflăm. În primul rând, el poate fi citit la fel de la stânga la dreapta şi invers – este un an palindromic. Mai mult – ceea ce ne priveşte strict pe noi – facem parte dintre privilegiaţii care au avut şansa să trăiască nu unul, ci doi ani care se bucură de această proprietate, anii 1991 şi 2002. O situaţie care se întâmplă o dată la o mie de ani...

Numere în oglindă

„*Pentru a înţelege structura unui număr palindromic, ne putem închipui o oglindă imaginară plasată la mijlocul numărului. Care... reproduce în dreapta ceea ce este în stânga.*" V-au frapat vreodată numere ca de exemplu 121, sau chiar anul în care ne aflăm, 2002, sau un an pe care l-am trăit, 1991? Acestea au proprietatea menţionată de Dl. Prof. Solomon Marcus – numere care, „citite" în oglindă, sunt aceleaşi! Putem vorbi şi de „date palindromice", de exemplu *20.02.2002*,

Sunt însă frecvente asemenea numere? „*Structura palindromică este foarte răspândită* – spune Dl. Profesor Marcus – *şi oricum ţi-ai alege un număr, acesta generează un număr palindromic. De fapt sunt tot atâtea numere palindromice câte numere sunt în general...*" iar acest tip de structură se întâlneşte, aproape încă şi mai spectaculos, în ceea ce poate fi...

Jocul cuvintelor

ADA. ANA. UŢU. POTOP. AŞA. MADAM. COJOC. ATACATA. CAZAC. Câteva cuvinte simple care au şi ele această proprietate. Care poate fi extinsă la perechi de cuvinte, *TOPOR-ROPOT* sau *AMOR-ROMA*, la formule simple, de tipul „*ADA? DA!*" sau „*A, TOYOTA!*" sau, chiar la propoziţii mai complicate, cum ar fi cunoscuta „*EPURAŞUL UŞA RUPE*" (unde I-ul iniţial a fost omis), mergând până la adevărate „poezii palindromice".

Şi totul ar rămâne efectiv la nivelul unei simple curiozităţi, al unui simplu joc, cum spuneam, dacă nu s-ar găsi dincolo de aceste discuţii, aspecte uneori ciudate. Printre cei care le-au pus în evidenţă au fost semiologii, adică tocmai acei specialişti (cel mai cunoscut astăzi fiind fără îndoială Umberto Eco) a căror meserie este tocmai să distingă valorile şi semnificaţiile ascunse ale cuvintelor noastre cele de toate zilele. Unii vorbesc chiar despre „concepte subliminale" şi despre coincidenţa unui interes sporit în asemenea subiecte cu perioade caracterizate de tulburări şi nelinişti.

Palindromul – fenomen „vizual"

Simbolizat adeseori prin imagini animale – crabul sau anticul *Ouroboros*, şarpele care îşi înghite coada – palindromul are o încărcătură metaforică ce ne aminteşte de spaţialitatea cuvintelor scrise şi a celor vorbite. Originea sa se află în limba greacă (palin-nou, dromos-cursă; am putea spune: „*desfăşurând din nou înapoi*"). O formă de anagramă, palindromul reprezintă însăşi ideea de transformare şi metamorfoză. Este fascinant faptul că structurile palindromice anihilează în mişcarea lor cauzalitatea spaţiotemporală cu care suntem obişnuiţi! Motiv pentru care palindromul este considerat un crono-tip (!) al revoluţiei. Şi poate că din acest punct de vedere nu este lipsit de interes să subliniem că „jocul" palindromic include implicaţii serioase ale violenţei. De exemplu unii dintre precursorii practicii polindromice în literatură, printre care celebrul Vladimir Nabokov, autorul „Lolitei", îl leagă de moarte, crimă şi canibalism. Ca să nu mai vorbim de faptul că un cititor german, inversând însuşi cuvântul „palindrom", găseşte cuvântul „mordnilap", în care primele patru litere compun cuvântul „crimă" (în germană, MORD)...

Expresii „cu două feţe", expresiile palindromice implică atât în construireă, cât şi în analiza lor, un adevărat act „chirurgical", un fel de „dezmembrare" a frazelor, a propoziţiilor, în cuvinte şi părţi de cuvinte şi rearanjarea lor, ca pe un vechi altar de sacrificii pierdut în negura timpurilor...

Virusul palindromului

V-aţi gândit vreodată că cei mai mulţi dintre cei care citesc paginile de faţă *au avut şansa să trăiască un timp special, pentru că noi am trăit de fapt doi ani palindromici (1991 şi 2002) la o diferenţă de numai 11 ani* (11 fiind şi el un număr palindromic!) ? Ei şi, veţi spune: *doar că următorii „privilegiaţi" vor mai apărea peste o mie de ani! Când se va înregistra perechea 2992-3003!* Aşa cum noi ne găsim „semenii" în cei care au trăit anii 999-1001, este drept, la data aceea la o diferenţă de numai doi ani. Michael Donner, într-un studiu scris acum cinci ani, numea asemenea perioade „milenii palindromice" şi folosea prilejul pentru a ne aminti că la sfârşitul mileniului unu, tot anul 999 a fost unul de aducere de ofrande la bisericile de pe tot întinsul lumii cunoscute la acea dată. Toţi se pregăteau pentru un inevitabil sfârşit al lumii (care lume, conform „calculelor" acceptate ale Episcopului James Usher din anul 1650, fusese creată în anul 4004 î.Ch. – *la 23 octombrie, ca să fim şi mai precişi* – deci tot un an palindromic!). Dar 1 ianuarie 1000 a venit şi nimic nu s-a întâmplat. Şi, bineînţeles, toţi au uitat de toată spaima şi toate jurămintele făcute în gând sau cu voce tare...

Am intrat în fascinantul an palindromic 2002. Următorul va fi în 2112, deci în secolul XXII. Cei mai mulţi dintre noi, cu toate progresele geneticii şi medicinei, nu-l vom mai apuca. În timpul unor asemenea ani, se spune însă, evenimente stranii pot avea loc. Dar, cum ne atrage atenţia David Simpson, cel mai straniu este „virusul palindromic" (nu se poate să nu vă amintiţi de emoţia generată de celebrul „bug" al anului 2000!): apariţia unor „prezicători" care încearcă să găsească semnificaţii ascunse în aceşti ani şi mai ales în perioadele care se scurg între ei. Povestea anilor palindromici este aceeaşi cu a numerelor şi cuvintelor de acelaşi fel. Care, poate, vine dintr-un simplu joc...

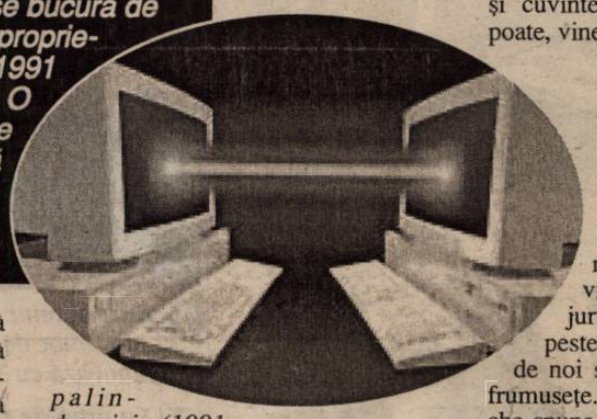

Jocul cu simetriile Naturii

Avem oare cu adevărat sădită în noi nevoia de simetrie? Pentru că dacă privim chiar şi superficial în jurul nostru, găsim simetria peste tot în Natură. Generatoare de noi structuri, de stabilitate, de frumuseţe. Este drept că o vorbă veche spune că nici o simetrie nu este perfectă. Fizicienii au fost primii care au reuşit să demonstreze că nici una din simetriile pe care le numim fundamentale, cum ar fi simetria la oglindire sau cea la inversarea sensului timpului, nu sunt... infailibile. Se pare că Universul are „metodele lui" de a şti care este dreapta şi care este stânga, care este trecutul şi care este viitorul... De ce, în fond, privitul în oglindă a ridicat totdeauna atâtea probleme? Şi de ce atunci când omul a încercat să construiască el însuşi perechi, gemeni, construcţiile pe care el le-a ridicat au stârnit furia devastatoare a unora, ca un preludiu la unicul an palindromic al secolului cu care noi cei de astăzi inaugurăm cel de-al treilea mileniu al unei civilizaţii terestre al cărei trecut nu-l cunoaştem îndeajuns şi al cărei viitor nu reuşim să-l distingem încă prin fumul incertitudinilor care ne tulbură vederea?

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

e-caligraf, e-croitor

Vă rog să observaţi că din ce în ce mai des întâlnim, în lumea largă – la noi, mai puţin – prefixul ***e***. Ştim deja – lumea largă ştie, va trebui să ne obişnuim şi noi cu mersul vremii – că ***e*** vine de la electronică, de unde noile cuvinte ale lexicului mondial: e – commerce (adică: comerţ prin mijloace electronice), e – banking (servicii bancare prin informatică şi electronică), e – school (învăţarea prin PC dar şi la distanţă, prin *Internet)*, chiar e-book (carte electronică, pe care o citeşti pe calculator, preluând-o fie de pe discul-bibliotecă numit *CD-ROM*, fie de pe *Internet*, reţeaua reţelelor de calculatoare).

Realitatea este că cip-urile, microprocesoarele şi inteligenţa artificială risipită de programele de computer îşi fac loc tot mai hotărât în viaţa noastră – cam după modelul începutului de secol XX, când motorul electric s-a transformat, din ciudăţenie tehnică, în miez al industriei electrotehnice, deci al vieţii de zi cu zi a cetăţeanului planetar.

Exemple noi de *e*-tehnologii apar acum cu mare viteză şi trebuie, dacă nu (încă) să le avem, cel puţin să ştim că ele există şi că le vor folosi copiii noştri, căci cine ar fi crezut, de pildă, că stiloul, adică tocul cu rezervor de cerneală (inventat de românul Petrache Poenaru, ştiaţi?) va fi „detronat", alungat, cel puţin din mâinile călătorilor? Este vorba de o nouă unealtă „inteligentă", legată, bineînţeles, de un *PC* (calculator personal) şi *Internet*, un mic cilindru de forma şi dimensiunile stiloului clasic, cu care se „scrie" – invizbil pentru ochi, dar lizibil de către un senzor electronic – pe o plăcuţă legată de PC, plăcuţa transmite literele, cuvintele şi frazele – repet, invizibil, de fapt chiar simulate – prin Internet, către un PC de acasă, iar de pe imprimanta de acolo curge pagina de hârtie, cu scrierea reală, a „caligrafului" de departe. Iar un program-expert, adică un software (cum spun informaticienii) suprainteligent poate face şi mai mult: „dactilografiază" literele şi cuvintele scrise de mână – cu condiţia, firească, ca respectivul caligraf să aibă un scris lizibil şi ca în locul PC-ului să funcţioneze un supercomputer.

Al doilea ***e*** pe care vi-l povestesc a intrat în... croitorie. Croitorul viitorului apropiat, aşa cum îl vede societatea germană *Vitus*, foloseşte un scaner (o cameră de luat vederi, transmiţând imaginile clare către un PC) cu laser care ia măsurile clientului în doar câteva secunde, via Internet, ele ajung la o fabrică de confecţii, computerul central al fabricii le preia şi le repartizează unui confecţioner-robot, care îşi „reconstruieşte", virtual, clientul şi îi croieşte şi coase costumul sau sacoul, îl împachetează şi îl şi expediază clientului. Iar clientul, firească, plăteşte costumul cu cardul său electronic – deci ***e***-commerce, în toată regula.

Nu mai vorbesc despre supravegherea traficului aerian: totul este ***e***, adică electronic sadea, de la sateliţii de telecomunicaţii („constelaţia" *Globalistă*, compusă din 48 de unităţi circumterestre), până la aeronavele şi staţiile de urmărire a zborului, de la sol. Sau de muribunda poştă – sub forma ei clasică, multicentenară – care va fi tot mai mult înlocuită de ***e***-mail (poşta electronică), circulând, via Internet, nu numai pe *PC*-uri, ci şi pe micii „servitori" care sunt telefoanele celulare (ele însele unelte ultraelectronice); noua poştă fiind capabilă să transmită infinit mai mult decât scrisoarea clasică – adică rânduri scrise, mesaje vocale, chiar imagine...

Iar la orizont se desenează ceva nou: la încrucişarea informaticii cu electronica şi cu neurobiologia se pregăteşte să ţâşnească ştiinţa reţelelor neuronale, adică un domeniu care are la bază extraordinar de capabilă unitate numită neuron, celula nervoasă biologică, cu uimitoarele – şi încă puţin înţelesele – mecanisme de funcţionare şi transmitere, care ar micşora de mii de ori dimensiunile cip-urilor (viitoarele biocip-uri), mărindu-le de mii de ori capacitatea de procesare. Şi închei spunându-vă că în acest domeniu un matematician român, pe nume Gheorghe Păun este unul dintre liderii mondiali. Nasc şi în România oameni.

ALEXANDRU MIRONOV

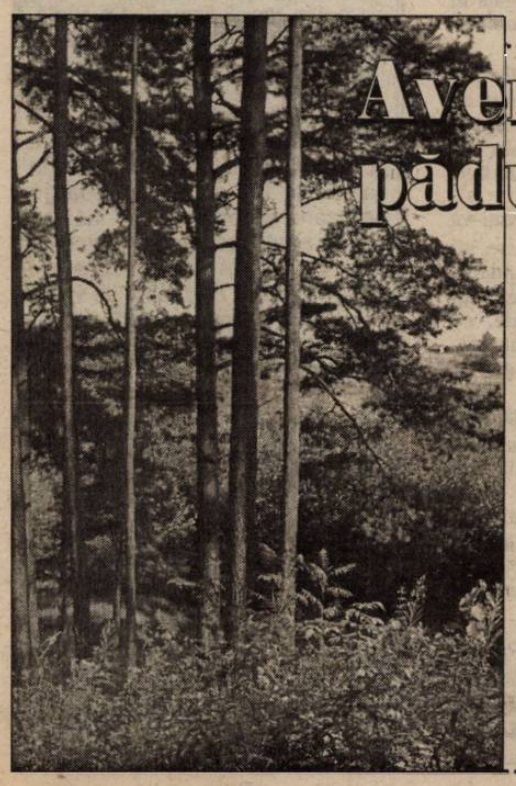

Avem mai puţine păduri...

Dacă toată lumea ştie ce este o pădure, naturaliştii sunt foarte riguroşi în a evalua acest miraculos ecosistem: densitatea arborilor trebuie să reprezinte cel puţin 40% din solul pe care ei îl acoperă, pentru a permite vieţuirea normală, în mediul respectiv, a unor specii precum tigrul, ursul panda uriaş sau gorila – ameninţate cu dispariţia. În asemenea condiţii, s-a făcut constatarea mai mult decât îngrijorătoare că pe Terra au rămas mai puţine păduri decât se credea. Baza afirmaţiei nu suportă controverse, întrucât e reprezentată de fotografii realizate din sateliţi. Cercetările patrimoniului forestier se referă la mai multe ţări, iar rezultatele au fost publicate recent, chiar la iniţiativa Naţiunilor Unite. Un exemplu mai relevant decât pare la prima vedere: în Canada, 43% din teritoriu e acoperit de păduri, faţă de 45% – estimarea prealabilă. Mai trebuie spus că asemenea studii nu oferă statistici seci, ci evaluează şi impactul despăduririlor masive şi al incendiilor, asupra mediului. Fenomen care, în România ultimilor 12 ani, a luat o amploare inimaginabilă, tolerată şi perpetuată cu o iresponsabilitate gravă, care relevă şi lipsa educaţiei ecologice adecvate. (A.N.P.)

„ORHIDOFAGII" ameninţă mediul

Poate părea o veritabilă blasfemie faptul că există ţări unde gingaşele orhidee se mănâncă. Totuşi, în Zambia, Malawi, Tanzania, *chikanda* sau *kinada* constituie mâncăruri extrem de apreciate, preparate din rădăcinile unor specii de orhidee. Mult timp, asemenea meniuri erau considerate specifice locuitorilor satelor, dar în ultimul deceniu s-au impus puternic în restaurantele şi hotelurile turistice. Consecinţa – previzibilă, în fond – este ameninţarea reală cu dispariţia a unor specii, oricum rare, precum Disa, Habenaria şi Satyrium. Gravitatea fenomenului o confirmă şi faptul că, pentru a satisface cererile „orhidofagilor", zambienii au fost nevoiţi să importe plantele respective din Tanzania. Dar, cum se întâmplă întotdeauna când interesul material sfidează ideea păstrării echilibrului mediului, contrabanda a ajuns la cote halucinante: între 40 şi 60 milioane de tone (!) de rădăcini sunt comercializate ilegal, în fiecare an. Motiv pentru care peste 80 de specii endemice din Tanzania vor dispărea rapid, dacă nu se vor lua măsuri drastice în scopul salvării lor. *(A.N.P.)*

E bine de ştiut

Eradicarea tusei convulsive este în preocuparea OMS, drept unul din obiectivele importante pentru apăsarea sănătăţii copilului. În sine, tusea convulsivă, este o afecţiune a aparatului respirator cuzată de bacilul Bordet-Gengou. Transmiterea bolii, respectiv contaminarea, se

TUSEA CONVULSIVĂ

face prin tuse şi strănut (picături Pflüger).

Foarte expus este sugarul, care pentru această îmbolnăvire nu primeşte imunitate de la mama sa, prin anticorpii specifici. În stadiul pregripal şi 4-6 săptămâni după aceea, bolnavul rămâne contagios pentru colectivitate. Persoana contaminată cu tuse convulsivă are guturai, faringită şi febră. Tusea sa este spastică, adeseori bolnavul face dispnee, mai ales noaptea, când inspirarea aerului devine un fel de şuierat prelung, ce pare că a lăsat bolnavul fără putinţa respiraţiei.

Din cauza efortului cauzat de boală, faţa bolnavului este roşie sau violacee. Accesul violent de tuse poate cauza şi sângerări nazale sau oculare. Tratamentul se face numai la indicaţia medicului specialist, de regulă cu antibiotice dar numai în dozele indicate de către acesta. Tusea asfixiantă poate dura 2-3 săptămâni, după care treptat, boala se calmează şi dispare, dar numai sub tratament.

Copiii care au fost vaccinaţi fac forme de tuse convulsivă de scurtă durată şi mai uşor de traversat.

Între complicaţiile acestei boli figurează câteva foarte grave: bronhopneumonia şi encefalopatia. Aceasta din urmă, la rândul său, poate fi însoţită şi de unele afecţiuni cronice cum ar fi: paralizia unilaterală, hipoacuzia şi chiar unele crize epileptice.

Sugarii mai mici de 6 luni trebuie spitalizaţi, pentru a fi sub supraveghere şi mai ales, dacă nu se pot hrăni, în spital, pot fi puşi sub perfuzii. Celor mai mari, supravegheaţi în familie, li se vor da mese dese, dar în cantităţi mici, pentru a nu fi posibilă starea de vomă.

Ca element de profilaxie, vaccinarea este suverană.

Dr. VALERIU MANTA

Un anotimp romantic

Creatorii ne asigură că în modă va sufla un vânt de optimism, delicateţe şi farmec. Dantele, broderii şi culori calde vor da o notă de romantism ţinutelor feminine, de mare rafinament. Dacă agreaţi ţinuta sport, nu uitaţi că sunt „en vogue" bluzoanele, cu nota lor tinerească şi îmbrăcămintea din piele (rochii, fuste, pantaloni, bluzoane).

Adevărat sau Fals?

Potrivit unui studiu britanic, bărbaţilor care fac amor de 3-4 ori pe săptămână li se diminuează cu 50% riscul de a face un infarct.

Un grup de cercetători britanici experimentează pe un grup de voluntari un vaccin împotriva dependenţei de nicotină. Vaccinul ar împiedica fixarea nicotinei în creier.

Cercetătorii de la Institutul neurologic din Montreal au constatat că ciocolata stimulează aceleaşi zone cerebrale cu cele care sunt activate de droguri. În tot cazul, dacă vă place ciocolata, preferaţi-o pe cea neagră, care reduce procentul colesterolului, aşa cum reiese dintr-un alt studiu al cercetătorilor americani.

Gastronomice

Pentru această săptămână, cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne sugerează câteva reţete rapide:

SPANAC CU CAŞCAVAL

1 1/2 kg spanac, 50 g unt, 100 g caşcaval ras, sare.

Spanacul se curăţă, se spală în multe ape, se opăreşte şi apoi se scurge bine. Se rade caşcavalul şi se adaugă, apoi compoziţia se amestecă împreună cu untul şi se potriveşte de sare. Pentru cel mult 15 minute se lasă la cuptor, într-o tavă unsă cu unt.

CIULAMA DE RINICHI

750 g rinichi, 500 ml zeamă de carne, 250 ml lapte, 50 g grăsime, 2 linguri făină, 1 morcov, 1 ceapă, 1 pătrunjel, piper măcinat şi sare.

După ce au fost curăţaţi şi spălaţi, rinichii se fierb împreună cu ceapa, morcovul, pătrunjelul şi sare. Separat, într-o cratiţă, se încinge grăsimea şi se amestecă făina, pusă în ploaie, se stinge cu zeama în care au fiert rinichii. Se adaugă o ceaşcă de lapte şi se amestecă în continuare, pe foc mic, pentru a nu se forma cocoloaşe, până când compoziţia capătă consistenţa smântânii groase. Se pun sarea, piperul şi rinichiul tăiat felii. Dacă nu se serveşte imediat, este bine ca vasul să fie pus deasupra unei cratiţe cu apă clocotită.

SALATĂ VERDE CU BRÂNZĂ DE VACI

8 căpăţâni de salată verde, 250 g brânză de vaci, 2 lămâi, 6 fire mărar verde, sare şi zahăr după gust.

Salata bine spălată se taie fideluţă şi se aşază pe o farfurie (cam 2 căpăţâni tăiate). Se sărează, se piperează, se presară cu puţin zahăr. Peste fiecare strat de salată se presară brânza de vaci fărâmiţată, iar peste brâză se presară mărar verde tocat fin şi zeama de lămâie. Deasupra se toarnă o ceaşcă de smântână acrişoară şi se lasă la rece 1-2 ore. Se serveşte lângă fripturi sau lângă preparate din afumături. Este excelentă lângă peştele fript.

SUPĂ CU HREAN

1 kg carne de porc gras, 2 morcovi, 1 pătrunjel, 1 ceapă, 1 ceaşcă de hrean ras, 3 linguri de smântână, 2 linguri făină, sare, oţet (facultativ).

Carnea de porc împreună cu zarzavaturile se fierbe în apa sărată. Hreanul ras se căleşte cu făină şi pe urmă se diluează cu supă de carne. Se fierbe bine, se adaugă smântâna şi carnea tăiată mărunt. Se mai poate pregăti şi cu carne de miel şi slănină. În unele zone ale ţării se prepară cu zeamă de varză murată. Se mai poate pregăti cu măduvă sau cu sângerete (caltaboş).

CREMĂ DE MERE

500 g mere, 3 ouă, 4 linguri de zahăr, 1/2 pahar vin, coajă rasă de lămâie.

Se fierb merele cu coajă. Se curăţă cât sunt calde şi se dau prin sită. Se pun gălbenuşurile, zahărul, vinul şi coaja de lămâie rasă. Se bate amestecul bine, la foc potrivit, până începe să dea în clocot. Se ia de pe foc şi se adaugă albuşurile bătute spumă. Se pune în cupe şi se ţine la rece.

Dosarele frumuseţii

HIDRATAREA TENULUI

Hidratarea înseamnă viaţa, căci fără apă noi nu am putea trăi. Apa condiţionează sănătatea noastră şi are în acelaşi timp un rol fundamental asupra frumuseţii pielii. Acum, în prag de primăvară, deshidratarea este accentuată din cauza gerului, a vântului, a ceţii, a variaţiilor de temperatură. Acest fenomen priveşte toate tipurile de ten, pentru că deshidratarea afectează atât pielea uscată, cât şi pielea grasă. Trebuie ţinut cont de factorul predispoziţional, precum şi de faptul că hidratarea pielii depinde de factori înconjurători şi de maniera în care ne îngrijim.

Indiferent care este tipul de ten, lipsa apei marchează: apar riduri, pielea este ternă, ofilită. O piele deshidratată este deja în prima etapă a senescenţei. Se consideră în general că nivelul ideal de hidratare este aproximativ de 13%. În acest stadiu pielea este întinsă şi catifelată. Dar sub 10% ea devine sensibilă, inconfortabilă. Pentru reglarea şi menţinerea gradului de hidratare, un rol important revine tratamentelor naturiste care frânează evaporarea apei printr-un conţinut de substanţe higroscopice care au o acţiune antideshidratantă şi umectantă; aceste tratamente pot fi completate cu o cură hidrică:

- 100 ml suc ţelină dimineaţa – 10 zile pe lună (2-6 luni).
- 500 g pătrunjel sau păstârnac fierte într-un litru de apă – o cană dimineaţa.
- 1 până la 2 litri ceai de coji de mere.
- 1 cană cu apă la care se adaugă 2-4 linguriţe de oţet de mere – dimineaţa, pentru persoanele supraponderale.

În timpul zilei se recomandă să se bea peste 2 litri apă potabilă.

Cosmetician **NELI PFEIFFER**

Alte trucuri primăvăratice

Vă sugeram săptămâna trecută câteva „trucuri" pentru ca „întâlnirea" cu primăvara să ne găsească în formă maximă. Iată altele, cu efecte asemănătoare.

❖ După lunile de iarnă, cu zile mai scurte şi nopţi lungi, corpul resimte un deficit de oxigen. Profitaţi de aerul proaspăt, primăvăratic şi plimbaţi-vă zilnic cel puţin o jumătate de oră. Soarele vă va ajuta în sintetizarea vitaminei D, atât de importantă organismului şi vă va reda energia necesară.

Dacă vă treziţi din somn deprimată, încercaţi un exerciţiu de respiraţie simplu: în faţa ferestrei deschise, inspiraţi timp de cinci secunde aerul proaspăt, nu respiraţi cinci secunde, apoi eliminaţi aerul, pe nas, ritmat, tot timp de cinci secunde. Prin acest exerciţiu simplu, hipotalamusul va induce o senzaţie de calm în sistemul nervos.

◆ Râsul este recunoscut drept un „medicament" extrem de eficient. Acordaţi-vă dv. şi celor din jur, cât mai des, zâmbete. Un chip destins, prietenos, luminos influenţează pozitiv sistemul nervos şi implicit starea de sănătate.

La fel de benefică este şi muzica. Melodiile armonioase vă influenţează starea de spirit în mod pozitiv. În pauzele de relaxare ascultaţi muzica dv. preferată.

❖ Tipul de alimentaţie recomandat, în special primăvara, presupune consumul multor legume şi fructe. Mai mult, cercetătorii recomandă consumul zilnic a cinci tipuri de legume şi fructe de culori diferite. Cele roşii conţin betacaroten, antioxidant, excelent protector al celulelor. Galbenul este culoarea flavonoidelor, iar legumele verzi (salata, spanacul) sunt bogate în acid folic, necesar creşterii imunităţii organismului.

La rândul lor, ardeii iuţi pot avea un efect benefic. Dieteticienii au descoperit faptul că anumite componente din ardeii iuţi pot declanşa eliberarea de endorfină, aşa-numitul hormon al fericirii.

◆ După o zi obositoare relaxaţi-vă într-o baie aromată, în care aţi cufundat câteva petale de trandafiri sau frunze de mentă. După ce v-aţi uscat, masaţi trupul cu o perie, cu mişcări în sensul circulaţiei sanguine. Masajul va regla circulaţia şi va genera o înviorare rapidă.

Dacă puteţi, o dată pe săptămână mergeţi la saună. Veţi fi mult mai sănătoasă şi vă veţi regăsi forma maximă.

❖ Pentru echilibrul sistemului nervos şi buna funcţionare a inimii, magneziul este foarte important. Acest element activează peste 300 de enzime şi stimulează preluarea impulsurilor nervoase. Dacă aveţi o carenţă, completaţi deficitul „înghiţind" magneziul cu B6.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 9
Valabil până pe data de: 7 MARTIE 2002

Nume _____

Prenume _____

Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Remedii naturale

ANEMIA

Anemia este cauzată de reducerea numărului de hematii din sânge (celule roşii) sau de o cantitate deficitară de hemoglobină (o proteină esenţială). Anemia mai poate să apară după pierderea unei cantităţi mari de sânge dacă producţia de hematii a organismului este perturbată sau dacă există o boală care accelerează distrugerea lor. La persoanele anemice, ţesuturile nu mai beneficiază de suficient oxigen, ceea ce duce la deficite funcţionale multiple. Producţia de hematii poate fi stimulată prin consumul de citrice, ciuperci, ficat, ouă, lapte, germeni de grâu, drojdie de bere. Dat fiind că multe persoane anemice au lipsă de fier şi de vitamina B12, o plantă hrănitoare, care prin conţinutul său bogat în vitamina C favorizează absorbţia fierului în organism, este pătrunjelul. Dar, se poate consuma şi un ceai de plante (500 ml de infuzie pe zi, preparată din 5 boabe de cătină). Sucul proaspăt de gulii, de sfeclă sau morcovi (pot fi şi combinate) ajută de asemenea în tratarea anemiilor.

CISTITA

Cistita constă în infecţia vezicii urinare. Băile de şezut ajută foarte eficient la tratamentul acestei boli. Se fac băi fierbinţi, în apă putându-se adăuga câteva picături de uleiuri esenţiale (din fructe de ienupăr, eucalipt, pin, santal, cedru, pătrunjel, muşeţel). De asemenea, în medicina populară se foloseşte o infuzie dintr-o linguriţă de frunze uscate şi mărunţite de afin la o cană cu apă clocotită. Se lasă vasul acoperit 20-30 de minute, apoi soluţia se strecoară. Se beau zilnic 2-3 căni de infuzie. Decoctul din cozi de cireşe este la fel de binevenit. Cantităţile recomandate sunt: 100 g de cozi de cireşe la 600 ml apă. Amestecul se fierbe 15 minute şi întreaga cantitate se bea într-o zi, în 3-4 reprize.

Când mintea se opune corpului

ANOREXIA ŞI BULIMIA

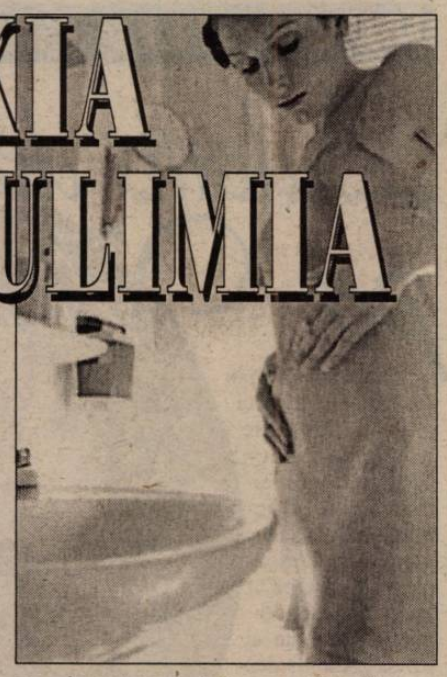

◆ Tulburările severe de alimentaţie, cum sunt anorexia sau bulimia, nu reprezintă doar probleme legate de hrană sau de obiceiurile alimentare care se oglindesc în siluetă, ele fiind de fapt consecinţa unei bătălii între minte şi corp ◆ În ambele cazuri, mintea pare să deteste corpul şi, în consecinţă, încetează să mai controleze nevoile lui normale. ◆ Problemele emoţionale le învinge pe cele fiziologice, legate de alimentaţie. ◆ Prin urmare, doar vindecarea minţii, a psihicului poate duce la vindecarea de anorexie sau bulimie, două îmfirmităţi care în 20% din cazuri pot provoca moartea.

De ce? Care sunt cauzele care declanşează aceste tulburări grave? Cum se poate regăsi drumul cel bun? În căutarea răspunsurilor, poate n-ar fi rău să ne oprim la două cazuri care ne-au fost relatate prin intermediul scrisorilor sosite la redacţie. Poate nu întâmplător e vorba de femei, având-se în vedere că atât bulimia, cât şi anorexia afectează mai mult sexul feminin decât cel masculin şi că vârstele cele mai expuse sunt cele legate de adolescenţă (14-18 ani) şi de perioada de viaţă activă (prima tinereţe până la 35-45 de ani).

Despre Ana V., în vârstă de 18 ani, ne-a scris chiar mama ei, foarte îngrijorată că fiica ei refuză de la un timp orice fel de mâncare, că atunci când este obligată de părinţi să rămână la masă şi să mănânce declară că numai simpla vedere a mâncării din farfurie îi provoacă greaţă (aşa că aleargă la baie să vomite), că în mod firesc fata a slăbit îngrozitor, ajungând un schelet cu pielea zbârcită şi pământie. Pe bună dreptate, părinţii resimt această situaţie ca pe o mare tragedie şi asta cu atât mai mult cu cât, după spusele mamei, fata lor a fost... un copil „gras şi frumos". Cum s-a ajuns aici? Cam pe la 13 ani, o dată cu debutul pubertăţii, Ana şi-a spus că trebuie să facă orice pentru a scăpa de înfăţişarea ei de „pepene" şi totodată de poreclele răutăcioase pe care colegii de şcoală şi de joacă i le atribuiau, aşa că s-a pus pe cure draconice de slăbit. Au fost momente de entuziasm, dar şi de renunţare, de eşec, de luare de la capăt a întregii lupte, şi până la urmă, de ură cultivată în timp împotriva mâncării, pe un fond hormonal şi psihic foarte fragil la vârsta ei. A reuşit un singur lucru: să vadă în mâncare inamicul nr.1 al existenţei ei, cauza tuturor frustrărilor şi complexelor din copilărie şi adolescenţă. Anorexie? Fără doar şi poate.

Celălat caz este al unei femei, Simona G., de 40 de ani, care la 1,60 m cântăreşte 102 kg, exces ponderal căpătat în mai puţin de jumătate de an şi datorat în special consumului unor cantităţi nemăsurate de dulciuri (prăjituri, ciocolată, frişcă, îngheţată etc.), obicei pe care l-a deprins în urma divorţului. Fostul soţ a reuşit totodată să-i ia şi copilul. Depresia după o asemenea schimbare majoră în viaţa ei a fost firească, dar, din nefericire pentru ea, Simona a încercat să umple golul din suflet, din casă şi din programul ei, prin mâncare. Era singurul lucru care îi dădea senzaţia de „mai bine", care „îi mai ridica moralul", era „singura ei plăcere". Nu mânca de foame, ci de suferinţă afectivă. Adesea, când stomacul refuza să mai primească o fărâmă de mâncare, îşi provoca vărsături ca să poată să o ia de la capăt. Când timpul a mai cicatrizat rănile sufleteşti a încercat să se controleze, dar voinţa necesară pentru o asemenea acţiune îşi pierduse forţa iar „viciul" prinsese rădăcini adânci. Bulimie?

Sunt doar două exemple, dar ele se încadrează în concluzia generală a specialiştilor care spun că atât anorexia, cât şi bulimia sunt în strânsă relaţie cu viaţa personală a individului, cu antecedentele familiale sau pur sentimentale, cu modul cum resimte presiunea relaţiilor culturale şi sociale asupra propriei existenţe. Altfel spus, nu există cauze fizice sau genetice implicate în declanşarea acestor tulburări, disfuncţia fiind cantonată doar la nivelul psihicului.

Tratamentul acestor boli ţine întotdeauna de competenţa medicilor de specialitate (psihiatru şi nutriţionist), laolaltă cu a psihologului, echipă în măsură să scoată la iveală cauzele (în general bine ascunse sau chiar nedefinite) care au dus la refuzul cu obstinaţie a mâncării (anorexie) sau, dimpotrivă, la devorarea unor cantităţi enorme de alimente şi provocarea de vărsături. Ajutorul psihologic este de primă importanţă: pentru readucerea pacientului la starea de normalitate (din punct de vedere psihic şi, implicit, al comportamentului alimentar) acesta îşi propune, în mod prioritar, să redea bolnavului capacitatea de autocontrol şi asta numai prin efortul lui personal de a-şi clarifica propriile conflicte profunde cu sine însuşi. Ţinta principală este aşadar refacerea echilibrului psihic. Neglijarea acestui aspect esenţial nu lasă prea mulţi sorţi de izbândă simplului tratament convenţional (cu diferite medicamente) sau complementar (acupunctură, homeopatie, aromoterapie, în unele ţări şi yoga etc.). Pacientul trebuie să înveţe cum să se desprindă de comportamentul dăunător care i-a produs boala, pentru ca în final să-l abandoneze definitiv. Frustrările, complexele, lipsa respectului de sine, golul sufletesc, lipsa preocupărilor stimulatoare pentru psihic şi fizic, gândirea negativă – cauze ale anorexiei şi bulimiei – pot fi învinse prin autocontrol, iar această calitate se redobândeşte prin tratament de specialitate.

Anorexia, mai rea ca bulimia, spun specialiştii şi asta pentru că, potrivit statisticilor, bulimicii au mai multe şanse de a se recupera. Un studiu efectuat de medicul David B. Herzog şi colaboratorii săi de la Harvard University (Cambridge), Massachusetts General Hospital (Boston) şi Brown University (Long Island), care a avut în vedere evoluţia pe parcursul a şapte ani a unui lot de 246 paciente suferinde de anorexie şi bulimie, a constatat că numărul vindecărilor în rândul persoanelor bulimice a fost dublu faţă de cel al persoanelor anorexice (74% faţă de 33%). Şi încă o precizare: în comparaţie cu anorexia, bulimia se vindecă mai uşor iar recidivele sunt mult mai puţine.

Pericol de moarte! Nu este o exagerare, statisticile evidenţiază faptul că 20% din cazurile de anorexie sunt irecuperabile, evoluţia bolii ducând la pierderea vieţii. Ca să nu mai amintim de tendinţa anorexicilor (dar şi a bulimicilor) de a pune la un moment dat capăt suferinţei prin sinucidere. Dincolo de alte cauze legate de experienţa de viaţă a fiecăruia, de propria sensibilitate, de particularităţi psihologice etc., specialiştii incriminează permanent drept o cauză importantă a anorexiei exagerarea valorii aspectului fizic, indus de modă, reviste de frumuseţe, industria filmului, a show-biz-ului în general. Anorexia în rândul adolescentelor s-ar datora, în opinia lor, în mare măsură acestor modele „bolnave la rândul lor". Pericol de moarte sau extrem de periculoasă este automedicaţia în scopul tratării anorexiei şi bulimiei. Specialiştii insistă asupra faptului că tratamentul ambelor suferinţe trebuie să se facă numai sub supraveghere medicală, cu stricta respectare a indicaţiilor, reţetelor şi dozelor de medicamente prescrise.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

B. L. din jud. Alba. *Dacă diagnosticul de onicomicoză (micoză la nivelul unghiei) vi s-a pus de către un medic dermatolog, iar examenele de laborator au confirmat o dată în plus acest diagnostic, considerăm că singurul lucru pe care trebuie să-l faceţi*

MICOZĂ LA NIVELUL UNGHIEI

pentru a vă vindeca este să urmaţi tratamentul indicat. Orungal, medicamentul de care vă interesaţi, este într-adevăr foarte eficient, dar totodată destul de scump. Se administrează cu intermitenţe, adică doar o săptămână pe lună, după care trei săptămâni se face pauză, apoi se reia tratamentul. Substanţa activă se concentrează în unghii şi piele, efectul antimicotic continuând şi în perioada de timp cât nu este administrat medicamentul. Experimentele care au precedat lansarea medicamentului pe piaţă susţin că este foarte puţin toxic, iar succesul terapeutic este foarte mare. Trebuie să aveţi în vedere că onicomicoza este o boală contagioasă, aşa că e bine să fiţi foarte atent cu măsurile de igienă, pentru a nu contamina şi membrii familiei dv. De altfel, sursele de contaminare sunt multiple şi, probabil, aşa aţi „achiziţionat" şi dv. această micoză, adică la piscină, ştrand, saună, sală de sport etc.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Alcoolismul este vinovat pentru cancerul de rect.

Persoanele care consumă în mod obişnuit cantităţi mari de alcool sau sunt deja alcoolice prezintă un risc crescut faţă de persoanele obişnuite de a face un cancer de rect. Bazându-se pe rezultatele biopsiilor efectuate unui număr de 70 de subiecţi, cercetătorii susţin că etanolul stimulează proliferarea celulelor maligne la nivelul mucoasei rectale.

Cum să poţi vedea ce e frumos în viaţa ta!

– „Îmi place să fiu umărul pe care plânge toată lumea – ne scrie Irina din Petroşani – sunt prietena tuturor, dar eu nu cred că am vreun prieten la care să mă duc atunci când vreau să fiu şi eu consolată. Sunt, mai degrabă, un om singur şi nici nu-mi plac aglomeraţia, petrecerile, sau chiar ieşirile în oraş. Mi-e teamă de ceilalţi şi, într-un fel, de viaţă. Mi-e teamă de ce se va întâmpla mâine şi nu pot să văd ce mi se întâmplă frumos azi. Sunt, mai degrabă, un om singur şi nici nu-mi plac aglomeraţia, petrecererile."

– Dragă Irina, nu e nimic ciudat în tot ce ne-ai scris. Teama ta de ceilalţi, de „mâine", de fapt de viaţă, de propria-ţi persoană, te face să te orientezi mai mult spre problemele celorlalţi, ca să nu te ocupi de tine. Eşti tu prietena lor, ca să nu fie vreunul nevoit să-ţi fie prieten, ca să nu-ţi dezvălui tu problemele, temerile. De fapt, într-un fel, îţi convine situaţia asta, în care nu ai nici un prieten adevărat. Aşa, ai în faţa cunoscuţilor o imagine de „învingătoare", de „supravieţuitoare", în timp ce tu te lupţi mai mult decât ei cu întrebările existenţiale. E mai uşor să-i încurajezi pe alţii, să le rezolvi altora problemele decât să le rezolvi pe ale tale, pentru că eşti mai detaşată, ai mai multă încredere în viitorul lor, în şansa lor, decât în ale tale. De ce nu îţi plac petrecerile, ieşirile în lume?! Pentru că acolo există şansa să fii văzută într-o lumină reală, să-ţi fie dezvăluită vulnerabilitatea. Şi ar fi greu să te mai ascunzi după aceea în spatele măştii pe care ţi-ai construit-o.

Eu totuşi cred că tu vrei să fii ajutată, dar nu ai curaj să ceri ajutorul cuiva, pentru a nu-ţi pierde poziţia greu câştigată, de care am vorbit mai sus. De fapt, de acea ai şi ales calea anonimatului, în felul ăsta poţi avea în noi un prieten, dar poţi rămâne şi în faţa cunoscuţilor, colegilor aşa cum vrei tu. Cum să poţi vedea ce e frumos în viaţa ta?! Pentru asta e important, în primul rând să ai curajul să te priveşti, să nu te mai ascunzi în spatele problemelor celorlalţi. Să te uiţi într-o zi în oglindă şi să încerci să descrii ce vezi, fără să te gândeşti că eşti tu. Să-ţi închipui că e o fată care a venit la tine să o îmbărbătezi, să-i spui o vorbă bună, să-i dai un sfat. Ce sfat ţi-ai da tu, Irina?

De fapt, când ai început să te temi de viaţa ta, de faptul că ai putea fi rănită de ziua de mâine? Ce a făcut să te închizi în tine, dar să te agăţi de ceilalţi, în schimb? Orice ar fi fost, ţi-a rămas ceva foarte valoros: dragostea pentru oameni. Pentru că, deşi te temi de ei, vrei să-i ajuţi, ca şi cum ai vrea să le cumperi bonăvoinţa şi să-ţi câştigi dreptul de a fi şi tu ajutată, la rândul tău. Cel mai greu va fi să accepţi pentru prima oară că nu eşti infailibilă, că ai şi tu temeri şi că ai nevoie de ajutorul celui de lângă tine. Vei vedea că asta nu te va face mai puţin populară, ba dimpotrivă, s-ar putea să descoperi chiar că ai prieteni, gata să te ajute, doar că înainte nu ştiau că tu ai nevoie de aşa ceva. Credeau că tu nu ai nevoie de ei. Şi vei vedea, de fapt, pe cine ai înşelat până acum...

MIHAELA DOROBANŢU

SARCINA şi tulburările tiroidiene

Disfuncţiile tiroidiene în cazul unei viitoare mame cresc riscurile privind naşterea unui copil cu malformaţii. Aceasta este concluzia la care a ajuns un grup de medici de la Johns Hopkins University din Baltimore, care au examinat evoluţia sarcinilor a 101 femei cu vârsta medie de 31 de ani, toate suferinde de hiper sau hipotiroidie şi care au născut între 1994 şi 1999. Unul din cinci copii s-au născut cu o malformaţie (cum ar fi „buză de iepure" sau prezenţa mai multor degete). Ulterior, medicii au recenzat tulburările de sistem nervos, afecţiunile cardiace şi renale apărute la copiii născuţi de mame cu tulburări endocrine. Din nefericire, asemenea probleme de sănătate au prezentat şi unii dintre copiii ale căror mame au înregistrat rezultate normale la testele tiroidiene efectuate în timpul sarcinii. Ce-ar trebui făcut pentru evitarea unor asemenea riscuri la nou-născuţi? În cazul fetmeilor tiroidiene, hotărârea de a aduce pe lume un copil să fie precedată de teste tiroidiene.

INSTANTANEU

În spectacolele circului elveţian Knie, unul din numerele de atracţie era şi cel al unei dresuri de rinocer african (îl deosebim de cel asiatic prin faptul că are două coarne, şi unul singur). Este un act de mare curaj al artiştilor respectivi, întrucât acest mamifer este foarte dificil de obişnuit cu anumite comenzi şi îşi păstrează instinctele

Rinocer african în Alpi

agresive, dacă nu este crescut de când era pui în preajma dresorului. Cu toate acestea, René Valkimski, artistul din imaginea de mai sus, reuşeşte să-l călărească fără harnaşament. Rick, rinocerul sosit din Africa în Alpii elveţieni, a devenit atât de docil, încât spectatorii nu mai trebuie protejaţi cu gard metalic.

ÎN CULISELE CAPODOPERELOR

„Adonis descoperind-o pe Venus"

Pictorul italian Annibale Carracci (1560-1609) este reprezentant al trecerii de la manierismul specific Renaşterii la faza numită de critica plastică „Baroc". Una din capodoperele sale este şi pânza „Adonis descoperind-o pe Venus", care datează din anul 1595.

După numele lor, cele două zeităţi aparţin mitologiei greceşti şi respectiv romane, iar maestrul preferă să-şi numească personajul feminin Venus şi nu Afrodita, aşa cum ar fi fost firesc. Şi asta pentru că binecunoscutul cuplu Adonis-Afrodita reprezintă un caz aparte de îndrăgostiţi mitologici ai Eladei. Zeu al morţii şi regenerării naturii, frumosul Adonis are de rezolvat o dilemă a iubirii, şi anume să aleagă între Persephone şi Afrodita. Cum cele două zeiţe îl doresc la fel de mult, Zeus intervine şi decide ca ambele divinităţi feminine să aibă parte în mod egal de el, câte o treime din fiecare an. În timpul rămas, Adonis ar fi trebuit să le părăsească pe amândouă şi să trăiască liber... Însă farmecele Afroditei îl determină să-i stea mereu alături; gelos, Ares (zeul vânătorii) învaţă un porc mistreţ să-l ucidă pe iubitul care nu respecta decizia lui Zeus. Cu alte cuvinte, Adonis este unul din exemplele rarisime de zei muritori, pedepsit astfel pentru sfidarea zeului suprem al Olimpului.

Annibale Carracci ignoră faptul că mitul roman al lui Venus este copiat după cel al Afroditei, însă acest fapt are mai puţină importanţă. Maestrul se foloseşte de personajul feminin pentru a realiza un nud de o mare senzualitate, cu formele generoase ale trupului femeii specifice viziunii artistice ale secolelor XVI-XVII. Privirea Afroditei (Venus) este plină de dragoste, dar în acelaşi timp sugerează şi tristeţe, anticipând deznodământul tragic al iubirii lor. În legătură cu drama din sufletul acestei zeiţe pline de farmec, mitologia greacă ne mai spune că lacrimile ei de durere, în faţa morţii iubitului, s-au transformat în anemone. În altă ordine de idei, artistul, dacă ar fi vrut să facă o aluzie directă la Venus, ar fi trebuit să-i alăture pasărea care-i este consacrată, şi anume lebăda, or în scenariul capodoperei sale apar porumbeii albi.

TRIBURI PRIMITIVE ÎN ERA COSMICĂ

ŞAMANUL care aduce Soarele

În arhipelagul Indonezia, pe teritoriul Noii Guinee, tribul papuaşilor Arawy se individualizează de celelalte comunităţi prin existenţa unui şaman „investit" cu puteri speciale. Acest preot-vrăjitor, oficiantul unui cult primitiv care are în prim-plan Soarele, are o activitate mult mai laborioasă decât a unui şaman obişnuit. Şi asta pentru că, pur şi simplu, printre îndatoririle sale se află aceea de a fi responsabil cu răsăritul astrului zilei.

Tradiţiile etniei Arawy spun că după ce se duce la culcare, „steaua căldurii şi luminii" nu trebuie lăsată, totuşi, să se odihnească, întrucât s-ar putea să nu mai apară la orizont şi să nu se mai nască o nouă zi. Ei bine, Taram Chi (şamanul cu care o echipă de exploratori englezi au încercat să converseze) trebuie să efectueze un obositor dans ritualic în acest sens pe durata întregii nopţi. Pictat pe tot trupul cu vopsele albe, reprezentând florile junglei care se deschid dimineaţa, Taram Chi se mişcă spasmodic în ritmul tobelor, asistat la lăsarea serii de toţi membrii comunităţii. Sub influenţa unor plante halucinogene, el rezistă ore la rând acestui travaliu, luându-şi foarte mici pauze pentru a mai sorbi din cupele de lut pline

cu licori miraculoase care-i excită sistemul nervos şi-l ţine treaz până în zori. Când, în cele din urmă, membrii tribului se duc la culcare, şamanul se izolează pe cea mai înaltă colină a teritoriului Arawy şi-şi continuă ritualul epuizant fără tobe, la lumina Lunii.

Ciudat este faptul că, de foarte multe decenii, niciodată nu s-a întâmplat ca vreun preot-vrăjitor să se sustragă de la esenţiala sa datorie, pentru a verifica dacă nu cumva Soarele răsare şi fără ajutorul lui. Odihnindu-se în timpul zilei şi fiind privilegiat în ceea ce priveşte alimentaţia, şamanul moşteneşte din tată-n fiu reţeta drogului atât de necesar rezistenţei fizice şi psihice. Unul dintre exploratorii englezi a gustat din respectiva băutură energizantă şi nu a mai putut dormi câteva nopţi. Abia atunci a aflat că Taram Chi adoarme ziua cu ajutorul altei licori cu rol sedativ. Practic, şamanul papuaş este un sacrificat, viaţa sa nemaifiind deloc una normală. Unul din drepturile majore de care se bucură este acela de a-şi putea alege pe oricare din femeile tribului pentru a-i asigura urmaşi.

Un astfel de personaj nu trăieşte mai mult de 40-45 de ani. Ritmul de viaţă este extenuant. Pe de altă parte, el devine treptat un spirit în carne şi oase, fapt care-i asigură după moarte un loc aparte în spiritualitatea tribală. Coliba în care a trăit este bine ferecată („sigilată"), pentru ca nimeni să nu pericliteze odihna veşnică a duhului său, care se izolează în interior.

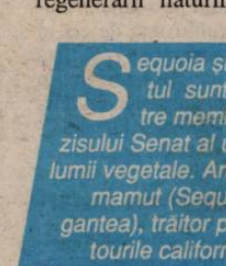

Sequoia şi eucaliptul sunt doi dintre membrii aşazisului Senat al uriaşilor lumii vegetale. Arborele-mamut (Sequoia gigantea), trăitor pe platourile californiene, atinge înălţimea de 150 de metri şi o circumferinţă de aproape 40 de metri. Numele de Sequoia provine de la un mare şef al tribului indian nord-american Cherokee, inventatorul unui alfabet al etniei sale. Porecla de „mamut" i se trage de la forma crengilor, care aduc aminte de colţii uriaşului mamifer de odinioară.

Arbori care sfidează norii

ÎNSEMNĂRI PE MARGINEA BIBLIEI

Acum aproximativ patru mii de ani, un bărbat înţelept plecat din importanta aşezare urbană babiloniană Ur are revelaţia divină a Dumnezeului unic, invizibil şi indescriptibil, care-i promite alesului său o Ţară a Făgăduinţei şi atâţia urmaşi câte stele are bolta cerească. Acel personaj se numea Avraam („Domnul este mare", în ebraică), iar după acea întâmplare de epocală importanţă spirituală s-a numit Avraam („Tatăl popoarelor"). Credinţa monoteistă s-a perpetuat, prin descendenţii săi, Ismael (născut de slujnica egipteană Agar) şi Isaac (în această ordine au venit pe lume), iar apoi, din Isaac, prin Iisus Cristos, a conturat după mii de ani ceea ce astăzi numim, conform cronologiei conceptualizării lor, iudaismul, creştinismul şi islamismul. Venerat în Biblie (Vechiul şi Noul Testament) şi în Coran – Cartea Sfântă a Islamului –, sub numele de Ibrahim, Avraam are astăzi mai mult de trei miliarde de urmaşi, adică mai mult decât întreaga umanitate de la finele mileniului II, căci sunt două miliarde de creştini, 1,2 miliarde de musulmani şi aproape 15 milioane de evrei (conform cu datele prezentate de istoricul Tad Szulc pentru „National Geographic").

AVRAAM părintele religiilor monoteiste

Când a trăit marele patriarh?

Biografia acestei excepţionale personalităţii biblice poate fi privită dintr-o multitudine de aspecte, pe care bibliştii – cu ajutorul din ce în ce mai amplu al arheologiei – le sintetizează în câteva întrebări esenţiale: în ce perioadă a trăit?, de ce şi-a părăsit locurile natale?, ce simbolizează atitudinea sa faţă de Dumnezeu şi care sunt pildele unor gesturi pe care le face după stabilirea Legământului cu divinitatea unică?

Conform Genezei, Avraam este descendent direct al lui Noe, prin fiul acestuia numit Sem (semiţii). Genealogia aceasta indubitabilă, care cuprinde zece generaţii, ne permite să încercăm o evaluare a momentului când s-a produs Potopul biblic – în zona Tigrului şi Eufratului. Din păcate, vârstele unora din urmaşii lui Sem (care a trăit 600 de ani) sunt greu de acceptat astăzi (de exemplu Eber a vieţuit 460 de ani), însă o medie de aproximativ 100 de ani ne-ar conduce la o distanţă de aproape un mileniu între Noe şi Avraam. Însă, când a trăit acesta din urmă?

Majoritatea istoricilor plasează existenţa lui între anii 2100 şi 2000 î.Ch. Există şi ipoteze conform cărora perioada 1700-1500 î.Ch. ar fi cea mai probabilă. În orice caz, între Avraam şi Moise sunt aproximativ 800 de ani, iar acesta din urmă a trăit, se pare, în secolele XIII-XII î.Ch. Acceptând aceşti paşi ai istoriei biblice, putem spune că Potopul avându-l pe Noe în prim-plan s-a petrecut cu trei milenii înainte de Christos, deci acum cinci mii de ani. Dar dincolo de aceste succinte calcule, afirmaţia rabinului Menahem Froman (preluată de revista susnumită) este edificatoare: „Pentru mine, Avraam este filosofie, este cultură. Ar fi putut fi sau nu un personaj istoric. El reprezintă un mesaj al iubirii, este o idee, este totul. Nu am nevoie de o persoană în carne şi oase"... De altfel, vorbind despre genealogia lui Iosif, logodnicul Fecioarei Maria, evanghelistul Luca duce lista înaintaşilor lui Avraam până la Adam (3/38), prin al treilea fiu al acestuia, Set, rezultând douăzeci de generaţii (neamuri) între primul om şi marele patriarh. În acest sens, calendarul tradiţional evreiesc porneşte de la anul 3761 (Facerea lumii, care în stil bizantin devine anul 3509).

Unde s-a născut?

Deşi majoritatea bibliştilor preiau ca atare informaţia conform căreia Avraam s-a născut în oraşul chaldeean Ur, la sud-est de Babilon, pe valea Eufratului, recentele informaţii dobândite de istoricul Tad Szulc pun în discuţie şi localităţile Haran şi Şanliurfa din sudul Turciei de astăzi. Din aceste ultime repere geografice i-ar fi fost mai uşor lui Avraam să ajungă în ţinuturile Canaanului decât din Ur, aflat la 900 de kilometri de Haran. Istorici musulmani din Istanbul susţin că numele tatălui lui Avraam, Terah, este de fapt numele unei vechi localităţi din această zonă a Turciei de azi. Pe de altă parte, la Şanliurfa (aproape de Haran) se păstrează o tradiţie islamică foarte interesantă: regele filistin Nimrod a vrut să-l ucidă pe Avraam pentru credinţa lui într-o singură divinitate; însă peste flăcările rugului a venit un val uriaş de apă. Grotele miraculului de lângă Şanliurfa reprezintă un loc de pelerinaj şi se spune că cine mănâncă din peştele apelor din preajmă orbeşte...

Indiferent care ar fi fost obârşia patriarhului, Legământul acestuia cu Dumnezeul unic reprezintă elementul-cheie al debutului spiritualităţii monoteiste, în cele trei tipuri de manifestări cunoscute astăzi.

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ ...prima explorare a celui mai mare canion din lume – Grand Canyon din Arizona (SUA) – a avut loc în

perioada 24 mai – 29 august 1869? Ea a fost realizată de un grup de studenți conduși de John W. Powel, profesor la Universitatea din Illinois care au coborât pe fluviu în patru bărci.

◆ ...nucșoara este o plantă ale cărei semințe sunt folosite drept condiment? Este originară din insulele Moluce.

◆ ...kiș-miș este numele unui soi de viță de vie de origine asiatică? Este folosit pentru obținerea stafidelor.

◆ ...André Le Nôtre (1613-1700) a fost un arhitect francez specializat în arhitectura grădinilor? După planurile sale au fost realizate grădinile de la Versailles, Tuileries, Chantilly, Saint Cloud ș.a.

◆ ...orașul Caransebeș este menționat în documente încă din secolul al XIII-lea? Aici a existat o cetate medievală puternică.

◆ ...rubia era o mică monedă de aur turcească de la sfâr-

șitul evului mediu? Ea a circulat și în Țările Române în prima jumătate a secolului al XIX-lea.

◆ ...„Silvanus" era un zeu arhaic roman, ocrotind pădurile și ogoarele? Mai târziu a fost confundat cu Faunus.

◆ ...teișorul este o plantă anuală din familia malvaceelor, cu tulpina de 1,5-2 m și flori galbene? În Asia de sud și sud-est se cultivă ca plantă textilă.

◆ ...„nisipariță" este un pește de 6-12 cm, asemănător cu zvârluga? Trăiește și în apele noastre (Olt, Argeș etc.). (I.S.)

Știați că...

Câte din cele „7 MINUNI" ALE LUMII mai există și astăzi?

De milenii, oamenii au creat opere nemuritoare, adevărate „minuni" plasate, fără excepție, în vremurile antichității. Numărul lor a fost fixat la 7, nimic nemaiputându-se compara cu ele de atunci și până în zilele noastre. Orice creație ulterioară „celor 7 minuni ale lumii antice", a fost, în cel mai fericit caz, comparată cu acestea, niciodată socotită egală lor.

Primul istoric de artă care a descris pentru întâia oară aceste realizări excepționale a fost Filon din Bizanț în lucrarea sa tradusă în limba latină sub titlul „De septem orbis miraculis". Aici sunt prezentate următoarele monumente: *Piramidele din Egipt, Grădinile suspendate ale Semiramidei, Zidurile Babilonului, Statuia lui Zeus din Olimp, Colosul din Rodos, Templul Artemisei din Efes, Mormântul lui Mausol.*

Au fost încercări, de-a lungul timpului, de a scoate de pe listă Zidurile Babilonului și a introduce în rândul „minunilor" Templul lui Asclepios din Epidaur, statuia lui Fidas, „Athena Parthenos", Capitoliul din Roma. Cert este însă că nimeni nu a reușit să modifice numărul celor 7 creații socotite minuni ale lumii. Și, totuși, o schimbare s-a petrecut. În locul Zidurilor Babilonului a fost introdus *Farul din Alexandria.*

Este interesant să știm câte din aceste „minuni" mai există și în prezent.

Prima mare minune arhitectonică a omenirii veghează și azi deșertul nesfârșit al nisipurilor de la Gizeh, acolo unde a fost înălțat un adevărat oraș al morților, dominat de cele trei piramide mari (Kheops, Khefren, Mykerinos) și de Sfinxul ce zâmbește enigmatic eternității.

A doua mare minune vizează *Grădinile suspendate ale Semiramidei din Babilon.* Legenda și adevărul se suprapun până la nedeslușire. Mulți dintre istorici atribuie Grădinile suspendate lui Nabucodonosor, marele rege al Babilonului, care, dorind să-i fie pe plac uneia dintre soții a înălțat în inima orașului un palat minunat, în trepte, pe terasele căruia erau plantați pomi meniți a-i înlătura acesteia nostalgia ținuturilor natale (era persană). După moartea regelui, perșii cuceresc Babilonul iar palatul este prădat și ruinat.

Templul Artemisei din Efes, a cărui construcție a durat peste 200 de ani, a uimit lumea prin ingeniozitatea construcției dar și prin frumusețea sculpturilor în lemn de cedru și chiparos. Templul a fost succesiv incendiat, distrus și risipit.

Din *Mormântul lui Mausol* nu au mai rămas decât două statui și câteva fragmente din friza sculpturală.

Ultimele trei „minuni" nu au lăsat lumii nici un fel de urmă. Le cunoaștem numai din descrierea amănunțită rămasă de la antici.

IOANA PROCA FLORIA

Lumini și umbre în Bucureștii de odinioară

Parcul Rahova

Școală din zona Parcul Rahova

Acum 30-35 de ani încă se mai obișnuia, când vroiai să mergi la un restaurant să mănânci bine, să o iei pe Calea Rahovei în sus. Nu se putea să nu găsești ceva „ieftin și bun", cum făceau negustorii reclamă altădată. Dar rareori ajungeau cei care nu locuiau în zonă spre capătul celălalt al Căii Rahovei. Venind dinspre Măgurele am aflat prima oară de existența Pieții Rahova și a Parcului Rahova. Care păstrau culoarea unui București, cu siguranță pe cale de dispariție, chiar dacă această culoare era atât de diferită de cea a altor cartiere și mahalale vechi.

– Cât este de vechi, de fapt, acest cartier, stimate domnule Adrian MAJURU?

– La începutul de secol XX, în prelungirea Căii Rahovei spre Șoseaua Alexandriei, se conturează o mahala de margine, care nu era delimitată. Ea se învecina spre Șoseaua Măgurele cu Cartierul Veseliei, care ulterior avea să fie înglobat în zona Zețari. Primele încercări edilitar-urbanistice de modernizare a zonei au avut loc între anii 1930-1940. În această perioadă a fost trasat și ceea ce s-a numit Parcul Rahova...

– Fără să fi existat vreodată intenția unui parc de agrement sau a unei zone de construcții de locuințe cu destinație precisă...

– Nu. Nu a fost vorba de un parc de locuințe, ci, după modelul Cartierului Dămăroaia, creat în anii 1926-1930, aici urma să se realizeze nucleul unui nou cartier modern. Astfel, pe cuprinsul acestui mic spațiu a fost ridicată în 1934 școala primară „Ion I.C. Brătianu", Nr.52, o școală de fete. Ulterior, ea va fi completată cu un corp nou care să-i includă și pe băieți. Pentru perioada la care ne referim era o școală cu adevărat modernă: 8 săli de clasă, o mare sală de recreație și exerciții, și alte 31 de piese anexă. De asemenea, școala avea cantină și dușuri cu apă caldă! Intrarea în fiecare clasă se făcea dinspre stradă. În apropiere a fost ridicată și o capelă, cu scopul transformării ei ulterioare în biserica noului cartier. Această biserică există și astăzi în apropierea școlii, dar nu în maniera dorită inițial de proiectanți. Cele două corpuri de școală urmau să fie completate cu încă două, înconjurând cu un patrulater o grădină interioară cu acoperiș de sticlă.

– Și cine era proprietarul de drept al tuturor acestor lucruri?

– Terenul Parcului Rahova a aparținut Băncii Naționale, ea fiind una din instituțiile care s-au implicat în modernizarea acestei zone a Bucureștiului. Războiul a întrerupt însă definitiv acest proiect. Noul regim a preluat ideea unui nou cartier în zonă, însă nu pe planurile inițiale ale unei zone liniștite și moderne. Școala, terminată în 1935, și-a schimbat numărul din 52 în 141 și și-a pierdut numele. De-abia anul trecut a revenit la vechea denumire. Acum se fac eforturi pentru continuarea proiectului întrerupt în anul 1940...

MIHAELA DOROBANȚU

(Autorii aduc două precizări în textul legat de Palatul Cantacuzino. 1) Palatul cumpărat de zarzavagiu este actuala Casă a Oamenilor de Știință. 2) În ceea ce privește numele Elenei Cantacuzino autorii s-au referit la soția omului politic Gogu Cantacuzino și nu la soția lui George Enescu.)

RITUALURI STRĂVECHI

Țara Soarelui Răsare, Japonia, exercită asupra noastră o fascinație aparte. Este o țară a miracolelor în care tehnica de ultimă oră nu reușește să diminueze tradiția, ritualurile care au rămas aceleași de mii de ani.

Tokio, capitala țării, un oraș modern, numărând în jur de 12 milioane de locuitori, a luat naștere din vechiul orășel fortificat, Edo, poartă de apărare a golfului. Vestigiile vechiului castel – șanțuri și ziduri de apărare – evocă fortăreața „fără pereche pe lume" înălțată de șoguni, care în 1868 au cedat puterea împăratului Meiji. Noul împărat s-a instalat în micul oraș după ce părăsise vechea capitală, Kyoto. Sediul regal primește acum numele Tokio, ceea ce înseamnă „capitala orientală". Emblema regală, o crizantemă aurită pe un fond roșu, a rămas neschimbată până în zilele noastre pentru că Japonia are aceeași dinastie de aproape două mii de ani.

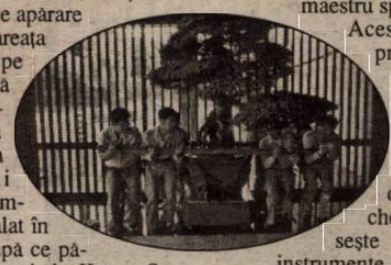

Reședința regală este o insulă de verdeață aflată în mijlocul imensei capitale. Domeniul reprezintă o suprafață de 115 ha, o adevărată pădure străbătută de șanțuri pline cu apă. Vastul palat a fost construit în 1968, pe locul unuia vechi distrus în timpul celui de al doilea război mondial. Meterezele palatului înconjurat de pini, podurile care se arcuiesc peste șanțurile de apă pe care plutesc rațe și lebede, totul aparține unei lumi aparte. Principala sarcină a împăratului și a familiei sale este aceea de menținere a tradițiilor. Monarhie constituțională, Japonia a creat un adevărat mit în această direcție, considerând că acțiunile împăratului contribuie la menținerea unității țării. De aceea împăratul, care nu se amestecă în politică, apare în fața oamenilor plantând primul tradiționalul orez și recoltând tot primul fructele toamnei, vizitând spitale și zone defavorizate.

Palatul său îmbină confortul modern cu cele mai vechi ritualuri. Astfel la masa împărătească nu se mănâncă alt pește decât cel prins cu ajutorul cormoranilor, legați de bărci și dirijați de un maestru special antrenat.

Acest ritual este practicat de generații, pescarii moștenesc slujba din tată în fiu ca și membrii tradiționalei orchestre care folosește numai anume instrumente. Din nefericire șeful orchestrei are doar trei fete și nici un băiat care să-i continue munca, în aceste slujbe femeile nefiind acceptate.

Îmbrăcați în mătase, muzicienii de azi sunt întru totul asemănători înaintașilor, așa cum sunt și arcașii gărzii imperiale, samurai ai timpurilor moderne, sau maiștrii grădinari care par să știe a vorbi cu florile și păsările.

Grădinile palatului, cu colecțiile de bonsai, cu mulțimea azaleelor și aleile de levănțică și glicină, cu zumzetul de albine și dansul libelulelor deasupra apei și mai ales cu aranjamentul de pietre dintre care multe sunt vestigii ale unor construcții mai vechi constituie nu doar un fascinant loc de recreere ci o dovadă că Japonia își respectă istoria, rezervând locuri unde timpul pare să se fi oprit pentru totdeauna.

IRINA STOICA

Ipoteze neobișnuite

LUNA

o uriașă minge cosmică cu înveliș gros de... 50 km?!

Există specialiști care apreciază că structura internă a Selenei reprezintă încă un mister, că aceasta se comportă seismic ca și cum ar avea imense goluri interioare și, chiar că așa-zisul „zid lunar", lung de 100 km, ar fi, de fapt, o desprindere a unei... tăblii din învelișul exterior al Lunii, care ar fi gros de 50 km! Totul a început atunci când vibrațiile provocate de căderea comandată pe Lună a componentei ascendente a Modulului lunar al Misiunii Apollo-12, au durat 55 de minute, iar peste puțin timp, aceleași unde seismice, provocate acum de impactul etajului S-IV al Rachetei SATURN-5 care a adus pe Lună misiunea Apollo-14, s-au menținut nu mai puțin de... cinci ore!

Alertați încă de inexplicabilele modificări din 1967, ale traiectoriei robotului selenar „Lunar Orbiter", selenologii nu s-au mulțumit cu explicația: „...Luna posedă în interior unele concentrări de masă... este neomogenă și aceasta provoacă anomalii în câmpul gravitațional...". Așa cum s-a relevat cu ocazia primei Conferințe internaționale de selenologie (Houston, 1973), înregistrarea, timp de o oră, a undei seismice provocate de impactul modulului lunar al misiunii Apollo-15, a evidențiat faptul că aceasta a fost o undă de profunzime, ajungând în straturi de până la... 250 km(!) și nu de până la 70-80 km cât se obținuse până la acea dată... Interesul savanților s-a concretizat și în faptul că, cu ocazia misiunii Apollo-17, datele seismice au fost comparate cu

înregistrări de radar și cu receptoare gravimetrice. Concluzia finală: interiorul Lunii este foarte neomogen, el posedând anomalii greu explicabile ale câmpului gravitațional. Totul pare a atesta existența unor goluri imense în interiorul Lunii, a cărei scoarță, cu grosimi între 30 și 50 km, ar avea rolul de a proteja interiorul (!) de impactul asteroizilor! De aici, numeroase ipoteze, care de care mai originale, privind chiar originea satelitului natural al Pământului, care aproape că nu ar mai fi... natural!

Mai întâi, încă din 1975, profesorul german E.Seeliger, de la Universitatea tehnică din Berlin, susținea ideea unei Luni „găunoase", pornind de la alte ipoteze, care făceau analogia cu sferulele de magnetită, care erau goale în interior; mai mult, profesorul german afirma că lipsa unui câmp magnetic selenar important (cu excepția zonei Descartes!), i-ar confirma ipoteza... Nici extratereștrii nu par a fi „străini" de posibilitatea utilizării unei Luni artificiale, construită fie pentru a se adăposti de o presupusă cădere a unui asteroid gigantic – de genul celui considerat responsabil de dispariția dinozaurilor –, fie ca avanpost în drumul lor către un alt Sistem Solar...

Puternicul magnetism decelat în zona Descartes, menhirele (stânci uriașe) așezate într-un fel de figuri geometrice, strălucirile observate foarte des în zona craterului Aristarchus, cele șapte terase plasate la marginile craterului Langrenus, toate se constituie în tot atâtea semne de întrebare, care ar justifica oricând, din punct de vedere științific, necesitatea reluării explorării „astrului nopții"...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Dispăruți fără urmă

„Oamenii cavernelor” 2

Recent descoperită într-o mănăstire din Ulan Bator, o lucrare tibetană din secolul al XVIII-lea conține o descriere a faunei din Mongolia, printre reprezentanții căreia se remarcă o ființă humanoidă păroasă, cu urechi mari și arcade proeminente, pe care textul trilingv o numește „omul animal”.

În anul 1925, un regiment de cavalerie al Armatei Roșii, condus de generalul M.S. Topilski, a pătruns în zona Podișului Pamir din R.S.S. Tadjikă în urmărirea bandelor contrarevoluționare. Într-una din zile, detașamentul de avangardă a observat amprente de picioare goale în zăpada adâncă. Luându-se după șirul de urme, soldații au ajuns în fața intrării unei peșteri ce se adâncea ca o prăpastie întunecată în peretele stâncos. Temându-se de o cursă, cavaleriștii au tras două salve înăuntru, apoi au intrat pregătiți pentru lupta la baionetă. După câțiva metri s-au oprit uimiți: în fața lor, părând și mai straniu în lumina tremurătoare a torțelor, zăcea cadavrul unui om gol, acoperit cu păr des, de culoare închisă. Venit la fața locului, generalul Topilski a cerut medicului militar al regimentului să noteze descrierea amănunțită a ciudatei făpturi. Iată ce consemna doctorul: „La prima vedere am crezut că era o maimuță mare, dar corpul semăna foarte mult cu cel al unui om. Am încercat să smulgem părul de pe el ca să vedem dacă nu cumva fusese o simplă deghizare, însă am constatat că era chiar blana naturală a animalului. Am răsturnat cadavrul de mai multe ori pe fiecare parte și l-am măsurat. Creatura, un bărbat înalt de 1,65-1,70 m, destul de înaintat în vârstă, judecând după nuanța gri-argintie a blănii în câteva locuri, avea pieptul acoperit cu păr lung și rar, cafeniu închis, iar pântecele cu o blană deasă, dar scurtă, de culoare gri. Părul era foarte des pe tot corpul în afară de fese, ceea ce ne-a permis să deducem că această ființă obișnuise să stea așezată a fel ca oamenii (...) Genunchii se transformaseră în plăci rotunde ca niște bătături. Labele picioarelor erau, de asemenea, lipsite de păr, cu tălpile întărite de mersul pe jos. Palmele arătau și ele bătătorite, iar pielea, de pe mâini și de pe picioare avea o culoare cafeniu închis. Fața era negricioasă, lipsită de barbă sau mustăți, cu fruntea teșită și arcadele foarte proeminente (...). Nasul era turtit, gros la bază, urechile mult mai depărate decât la om, maxilarul inferior masiv și dinții sănătoși. Creatura avea un piept foarte puternic și mușchi bine dezvoltați. Nu am găsit nici o diferență anatomică importantă față de om. Brațele aveau lungimea normală, palmele erau mai largi, iar labele picioarelor mai scurte, dar mai late decât ale omului”.

După acest examen sumar – marcat de imprecizia inerentă momentului dificil și condițiilor grele în care fusese efectuat – cadavrul a fost îngropat în peșteră. Din nefericire, eforturile depuse de specialiști în ultimii ani pentru a identifica locul s-au dovedit zadarnice și scheletul nu a putut fi analizat.

În 1925-1926 profesorul leningrădean Piotr Kuzlov a întreprins o călătorie în sudul Deșertului Gobi, la Hara-Hoto, sperând să descopere mormântul lui Ghinghis-Han. Încercările nu i-au fost încununate de succes, dar, întors la Leningrad, cercetătorul sovietic a trimis o comunicare Academiei de Științe, afirmând că văzuse urmele unor „oameni sălbatici” ce trăiau în regiunile deșertice stâncoase, iar călăuzele mongole i-au arătat chiar și rămășițele unui adult *Alma* devorat de lupi. Ele se aflau într-o stare de descompunere prea avansată pentru a fi conservate, dar chiar și așa se vedea că ființa aceea ciudată avusese corpul acoperit cu păr de culoare închisă.

În 1945 un hidrolog din Leningrad observa în Pamir o creatură foarte asemănătoare cu cea împușcată de cavaleriștii generalului Topilski. După o lună de la prima întâlnire a zărit din nou un bărbat gol și foarte păros alergând după o pasăre rănită, într-o vale situată la câteva sute de metri depărtare. Hidrologul le-a povestit localnicilor cele văzute, aflând cu stupoare că păstorii kirghizi știu, de multe generații, despre existența, în Podișul Pamir, a unor grupuri de „oameni păroși” pe care îi denumesc printr-un cuvânt împrumutat de la mongoli – *Alma*.

În anul 1958 Academia de Științe a U.R.S.S. a înființat Comisia pentru Studiul Problemei Omului Zăpezilor, trimițând ulterior în Pamir o expediție ale cărei cercetări au dovedit realitatea legendarilor *Alma* și lipsa de prejudecăți a forurilor științifice sovietice în tratarea acestei probleme. Profesorul Boris Porșnev, dr. Marie-Jeanne Kauffman și prof. W. Rinchen și-au consacrat activitatea studiului „oamenilor sălbatici”, devenind specialiști de notorietate mondială în acest domeniu. De altfel, profesorul Rinchen, savant cunoscut prin valoroasele sale studii despre civilizația mongolă, se ocupa de *Alma* încă dinainte de constituirea comisiei reușind să adune numeroase date și dovezi în legătură cu aceste enigme vii.

DAN APOSTOL

Lumile de dincolo de lume

ARCA MATERIEI ÎNTUNECATE

Există o indiscutabilă încărcătură fantastică în subiectele legate de „lumi” și nu întotdeauna este ușor de identificat elementele care merită cu adevărat să fie luate în considerație. Uneori, dincolo de tot felul de discuții care pot fi acuzate de-a dreptul de neseriozitate, se stabilesc legături care sunt pe cât de neașteptate, pe atât de fascinante.

Una dintre aceste legături este evidențiată într-o discuție pornită mai mult sau mai puțin din întâmplare pe internet, în care cei doi parteneri (dintre care unul este psiholog) decid să experimenteze „în pereche” o călătorie temporală în vechiul Egipt. În intenția declarată de a descoperi indicii ale legăturilor cu lumi dispărute, „lumi de dincolo de lumea noastră”. Calculul lor era că asemenea legături – dacă există – este de așteptat să fie mai pronunțate, mai „vizibile” în astfel de epoci îndepărtate și, pe de altă parte, cu experiența de astăzi, ei... ar ști ce să caute.

În una din aceste călătorii, cei doi se văd „transportați” în suita imediată a Faraonului care, îmbrăcat cu cel mai mare fast imaginabil, se afla evident în așteptarea unui eveniment special. Într-adevăr, în curând Soarele a fost întunecat de apariția unui fel de navă care părea să plutească deasupra Marii Piramide. Atunci, în Piramidă „s-a deschis” o ușă dreptunghiulară, care a fost în mod clar văzută pivotând în partea superioară a acesteia. Prin ușă a ieșit o ființă cu aspect de zeu, împreună cu doi însoțitori. Toți trei purtau măști, dar lumea l-a recunoscut pe zeul Amon Ra, Zeul-Soare. Atunci au văzut cum pe Nil cobora o barcă purtând un scrin de aur, ca o arcă. Câțiva nubieni au adus-o în fața Faraonului și i-au prezentat-o Zeului. Acesta a părut că umblă la ea, fără să se poată vedea exact ce face, după care Arca a fost purtată înapoi în barcă. „Zeul” a reintrat în Piramidă și, în curând, și-a luat zborul la bordul navei spațiale cu care venise, în timp ce Faraonul și suita sa au însoțit în barcă Arca de aur până la un templu. La intrare, în stânga se afla statuia unei pisici; la dreapta – statuia unui sfinx. Nubienii purtând Arca, au coborât 13 trepte (numărul renașterii) și au depus Arca pe o piatră rotundă, într-o cameră aflată în semiîntuneric. Piatra a început să se rotească în sens invers acelor ceasornicului, coborând cu câte puțin la fiecare din cele 12 rotații pe care le-a făcut până s-a oprit definitiv. Atunci au observat că emitea un fel de energie și au știut că se stabilise astfel o legătură cu alte centre similare de pe Pământ și că Arca nu trebuia atinsă de nimeni până la un moment din viitor pe care deocamdată nimeni nu-l știa.

Cei doi „călători temporali” au hotărât ca peste o săptămână „să se întoarcă” și să încerce să deschidă Arca. Ajunși din nou în templul pe care îl părăsiseră când Arca fusese depusă acolo, au simțit imediat că beneficiază de un adevărat sprijin energetic nevăzut și, mai mult, o cheie ciudată a devenit vizibilă în fața lor. Au știut instinctiv că în Arcă se află una din faimoasele surse energetice ale Vrilului, așa-numita „materie întunecată”. Fără ezitare au introdus cheia. Arca s-a deschis cu o explozie și au simțit o puternică emisie energetică în jur, totul fiind văzut ca un fel de lumină albă, strălucitoare, „fără început și fără sfârșit”. Era totuși o experiență care depășea simțurile obișnuite ale omului. Reveniți în timpul nostru, cei doi s-au gândit mult la cele întâmplate, multe rămânându-le neclare. Până în ziua când, cu doar foarte puțin timp în urmă, au avut prilejul să constate că energia întunecată este o noțiune vehiculată de fizicieni, care, nici ei nu pot explica semnificația totală a acesteia și cu atât mai puțin originea sa.

MIHAELA DOROBANȚU

Amprente ale spiritualității

Mănăstirea Clocociov

Orașul Slatina, reședință a județului Olt, așezat pe malurile Oltului, se mândrește cu o serie de monumente religioase dintre care amintim astăzi Mănăstirea Clocociov cu hramul Sfinții Arhangheli. Văzută de sus, de pe deal, ea țâșnește cu eleganță umplând valea de frumusețe și mister.

Atestată încă din vremea lui Neagoe Basarab ea a fost refăcută în întregime de Mihai Viteazul la 1593-1601. Rezidită în întregime biserica este dăruită de voievod cu noi proprietăți dar acestea nu o pot feri de ruina timpului.

Biserica de astăzi a fost reclădită apoi în vremea lui Matei Basarab. Ctitorul său este acum jupân Diicu Buicescu, important dregător, ajuns până la treapta de mare spătar. Tabloul – votiv ni-l înfățișează alături de soția sa Dumitra și cele două fiice Ancuța și Ilinca. Se pare că boierul era deosebit de mândru, contrastând cu soția sa, o femeie blândă și modestă. Această trufie l-a îndepărtat de sfatul țării care avea un rol hotărâtor în alegerea domnitorului, deși Matei Basarab ar fi vrut să-l recomande în acest scop.

Mănăstirea a avut din nou de suferit în urma cutremurului din 1838, fiind refăcută cu multă stângăcie. Aspectul său inițial fusese uitat și multă vreme s-a crezut că biserica avusese la început o singură turlă, pe naos, cele două de pe pronas fiind considerate un adaos târziu.

De fapt cutremurul le dărâmase pe toate, iar cele două amintite fuseseră înălțate din scânduri și acoperite cu tinichea. Toate trei erau turtite ca și cum ar fi fost îndesate în trupul clădirii. Restaurările, începute în 1976, au redat bisericii aspectul elegant, cu pridvor deschis susținut de coloane și trei turle zvelte cu ferestre prelungi. De un real folos în această amplă restaurare s-a dovedit tabloul votiv, reconstrucția locașului având ca model chivotul susținut pe palme de ctitori. Tot acum au fost refăcute frescele, opere de mare frumusețe, printre care trebuie să amintim un Deisis și o Punere în Mormânt. O icoană pe lemn a Maicii Domnului, realizată cu o seninătate gravă sporește frumusețea imaginilor din Sfânta Biserică. Aceasta și întreaga activitate monahală au fost readuse la viață începând din 1980, când locașul a devenit mănăstire de călugărițe. Inimoasele femei venite din nordul Moldovei, sprijinite de episcopie au reușit să redea așezământului strălucirea de odiniaoră. Mănăstirea Clocociov repune astfel în valoare bunurile culturii noastre sacre, oferind drept credincioșilor încă o oază de credință alături de multele locașuri de închinăciune, oglindite în undele bătrânului Olt.

IRINA STOICA

Templul de la Șinca Veche

o halucinantă mărturie peste milenii

August 2001. O zi ploioasă și rece, cu crestele Munților Făgărașului învăluite în ceață. Locuitorii din Șinca Veche (jud. Brașov) par a aștepta în tihna odăilor lor să iasă soarele, dar găsim un băiat de 10-12 ani dispus să ne conducă spre „Templul Ursitelor”. Un drum noroios, dincolo de marginea satului, apoi, de la crucea mare, albă, de beton, o luăm la stânga, pe cărarea împletită printre rugi de mure și salcâmi. Intrarea în „peșteră” pare un ochi întunecat, cu pleoapa căzută. Nimic deosebit, nimic care să atragă atenția în mod special, doar o liniște profundă și intrarea dublă, boltită, suficient de scundă ca să fii nevoit să te apleci, pentru a pătrunde înăuntru.

În realitate, nu e vorba despre o peșteră. Adăpostul stâncos a fost săpat de om. Cu ce scop? Ipoteze există destule, însă nici un răspuns clar argumentat, dincolo de care să nu rămână alte întrebări. Dar poate că tocmai aici rodește sâmburele acelei fascinații irezistibie, ca un magnet al cunoașterii. Aparent, spațiile subpământene respective au servit cândva drept adăpost și loc de rugăciune, de cult. O tradiție locală, încă nestinsă în uitare, vorbește despre unirea simbolică a unor perechi tinere chiar în acest ascunziș, cu încredințarea că locul are proprietăți magice, ce s-ar răsfrânge în mod pozitiv asupra actanților. Totuși, nu e foarte limpede ce fel de energii sau forțe stau legate de grota din Șinca Veche, câtă vreme se știe că persoane implicate cândva în amintitul ritual au sfârșit în împrejurări care exclud ideea „simplei coincidențe”.

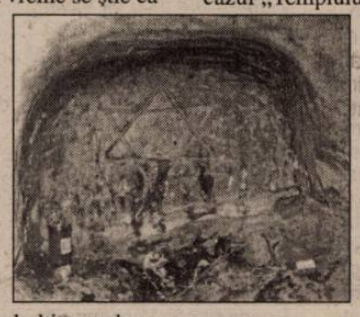

Detaliile senzaționale principale ce au generat nenumărate controverse sunt focalizate de locul considerat altar: o mică firidă cu partea superioară ușor boltită, unde se află incizat un desen cel puțin bizar – așa-numita „Stea a lui David”, având în mijloc cunoscutul simbol oriental Yin/Yang. Așadar, două imagini spirituale de prim rang, dacă ne putem exprima astfel, dar despre care am învățat că nu aparțin spațiului românesc. Imediat în stânga altarului, prin aceeași metodă, a fost realizat profilul – stânga al unui bărbat cu plete și barbă. Foarte ușor îl putem compara cu portretul unui preot sau cu cel al unui dac, dar o asemenea idee poate fi calificată drept speculație. Deși...

Curiozitatea, imaginația, fantezia oamenilor au lucrat cu sârg, și în cazul „Templului Ursitelor”; dar și rațiunea. Un împătimit al acestui halucinant mister, localnicul (decedat, între timp) Gheorghe Moldovan, a căutat să stabilească un indiciu pe baza căruia multe întrebări și-ar afla răspuns: vechimea templului. A evaluat-o la circa 7500 ani î.Ch.! Dar nu a fost singurul. Binecunoscutul radiestezist Claudian Dumitriu a apreciat-o și el la 7000 ani î.Ch., ceea ce înseamnă aproape 10 milenii, până la noi. Dar nu acesta este fenomenul cel mai stupefiant. Pe fotografiile realizate la „templu” apar inexplicabile forme luminoase, invizibile cu ochiul liber, fără a fi vorba despre trucaje. De-a dreptul senzațională este experiența trăită cu șase ani în urmă de un reporter al TVR, care a filmat în interior. În imaginea vizionată ulterior împreună cu câteva zeci de martori, pe o durată de 7 secunde, apăreau ciudate forme de lumină și... un diamant. O zi mai târziu, pe intervalul respectiv rămăsese un spațiu negru, pe fondul căruia se distingea o siluetă înveșmântată cu o manta neagră și o vestă bej deasupra, iar mai departe o mână înconjurată de lumină!

Diamantul ar confirma, într-un fel, ceea ce mulți spun, și anume că la templu s-ar fi găsit cristale încărcate cu energii deosebite. Prin intermediul lor – susține Gh. Moldovan – inițiații comunicau cu alte lumi, la fel cum se consideră că procedau și legendarii atlanți. Poate că nu e deloc întâmplătoare nici existența aici a unei radioactivități puternice, generată probabil de zăcăminte de uraniu, măsurători în domeniu fiind făcute de specialiști în geologie. De altfel, „conviețuirea” uraniului cu mistere încă neelucidate constituie un subiect demn de toată atenția. Până una-alta, dezinteresul – simulat? – manifestat de autorități, de oamenii de știință (și) în cazul Șinca Veche lasă loc multor speculații, interpretări, ca și suspiciunilor ignoranților. Dar, dacă misterele Templului Ursitelor ascund revelații de o valoare deosebită pentru omul mileniului trei?...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

INGENIOZITATE *şi nu numai...*

Nu cu mult timp în urmă poliţia din Kenya a arestat un hoţ ciudat din Nairobi. Acesta era membrul unei bande care jefuia magazinele de lux din capitala ţării. Hoţii nu aveau nici cagule, nici arme ci o deghizare mai puţin obişnuită, fiind îmbrăcaţi asemenea femeilor musulmane. Cel prins de poliţie, datorită unor camere de luat vederi, era înfăşurat într-o rochie lungă, purta ochelari negri şi obişnuitul văl pe obraz. La percheziţia efectuată s-a descoperit că pe dedesubt purta încă două rânduri de haine bărbăteşti, intenţionând să se schimbe „din mers" dacă se simţea urmărit. Poliţia speră ca prin el să poată ajunge la anihilarea întregii bande. *(I.S.)*

Mesaj de liniște pentru Rosie

La doar 10 ani, Rosie O'Donnel şi-a pierdut mama. Care şi ea era foarte tânără – nu împlinise încă 30 de ani. Un cancer nemilos a secerat-o. Că a fost profund marcată de această nenorocire este normal. Dar consecinţele s-au manifestat fără încetare chiar şi atunci când devenise femeie în toată firea şi chiar una din cele mai populare gazde de talk-show-uri din televiziunile americane.

Rosie a recunoscut întotdeauna că moartea mamei sale i-a creat mari probleme, temându-se să nu aibă aceeaşi soartă şi să moară şi ea la fel de tânără. Dar cea mai mare problemă a lui Rosie era incapacitatea ei totală de a se implica în orice relaţie de cuplu! A recurs atunci la serviciile unui terapeut. Acesta i-a dat explicaţia: pierderea la o vârstă atât de tânără a mamei i-a generat o cumplită frică de abandonare, care îi face imposibilă crearea unei relaţii de durată cu oricine altcineva, pur şi simplu de teamă să nu fie părăsită din nou. Atunci s-a întâmplat ca un prieten să-i sugereze să ia legătura cu un medium care... să reuşească să o pună în contact chiar cu mama ei. A frecventat câţiva clarvăzători, dar fără nici un succes.

Şi tocmai când se pregătea să renunţe – de câte ori nu se întâmplă aşa! – întâmplarea i l-a scos în cale pe George Anderson, pe care i l-a prezentat o colegă actriţă, prietenă comună a celor doi. Astfel, într-o zi de aprilie, George Anderson a venit să o viziteze în apartamentul său. Şi... a început să-i spună „lucruri". Mai întâi i-a cântat un cântec pe care mama îl cânta de obicei pentru Rosie şi sora ei. Apoi i-a „recitat" numele tuturor unchilor şi mătuşilor. După care Anderson i-a spus că este în măsură să-i transmită un mesaj direct de la mama sa. După atâţia ani cât a purtat povara de a fi lăsat atâtea lucruri nespuse între ea şi mama ei atunci când aceasta a murit, Rosie a aşteptat cu emoţie cuvintele medium-ului. Care i-a spus că „nu ar trebui să fie atât de înnebunită tot timpul". Şi că ea este liniştită. Împăcată. Că, de acolo de unde este, o priveşte şi are grijă de ea.

Rosie avea să spună după acea zi că „parcă o imensă greutate îi fusese luată de pe umeri". O asemenea durere nu se uită, fără îndoială, niciodată. Dar cel puţin cicatricele de pe suflet pot la un moment dat să înceapă să se vindece... *(M.D.)*

◆ La Bangkok

câinii vor putea beneficia de aici înainte de binefacerile masajului thailandez şi asta graţie iniţiativei unui om de afaceri din localitate care a ajuns la concluzia că patrupedele, după ce-şi însoţesc stăpânii câteva ore pe străzile supraaglomerate ale oraşului, merită câteva zeci de minute de relaxare... „Dog gie Bag", cum a fost numit salonul destinat câinilor, oferă de fapt o paletă mai vastă de servicii, cum ar fi tuns, coafat, baie, masaj, aromoterapie etc. Personalul angajat să presteze aceste servicii a fost selectat nu numai în funcţie de aptitudinile pur profesionale, ci şi în funcţie de... timbrul vocii. „Trebuie să aibă o voce caldă, cu un timbru plăcut, pentru ca animalele stresate să beneficieze într-adevăr de momente de relaxare şi destresare totală", a precizat cel ce a finanţat această afacere. Evident că preţurile pentru serviciile prestate sunt în funcţie de... talia şi rasa buzunarelor stăpânilor. *(A.P.)*

◆ *E clar,* unii bătrâni dau

în mintea copiilor. Probabil că pentru a-şi umple în al 12-lea ceas lacunele culturale, Ernest Heyneman, în vârstă de 84 de ani, s-a pus pe furat cărţi şi casete video, folosind o metodă mai puţin obişnuită. Mai întâi şi-a făcut o listă cu toate bibliotecile şi magazinele de închiriat casete video din Simi Valley şi Thousand Oaks (California), apoi a poposit la fiecare dintre ele şi a împrumutat, ca orice om lacom de cultură, cărţi şi casete. Acasă, a îndepărtat de pe aceste obiecte sistemele antifurt şi ca orice om „corect" a returnat ulterior librăriilor şi magazinelor cărţile şi casetele împrumutate. A fost simplu ca, ulterior să le sustragă fără să-şi mai facă probleme că va porni alarma. În urma percheziţiei făcute de poliţie la domiciliul său, s-au găsit cărţi şi casete în valoare de aproape 30000 de euro. În ciuda infracţiunii pe care bătrânul a comis-o, procurorul care judecă acest caz a declarat că nu are de gând să-l condamne pe Heyneman la închisoare.

◆ *În Australia,* ca

şi în numeroase alte ţări, regulile privind scotocirea prin gunoaie sunt stricte. De fapt, nu e vorba de scotocitul prin pubelele de pe străzi, ci în munţii de gunoi de la centrele de depozitare şi incinerare. Dar, uneori se fac şi excepţii. Acesta a fost cazul unui cetăţean de origine irlandeză care imediat după Crăciun a obţinut o aprobare de la primarul oraşului în care locuia de a scotoci prin câteva zeci de tone de gunoi, în căutarea biletului câştigător de loterie pe care, din neatenţie îl aruncase la pubelă. Disperat, bărbatul a căutat preţiosul bilet zi şi noapte, timp de patru zile. N-a fost tocmai plăcut pentru că după Crăciun, resturile menajere sunt mult mai abundente şi mai dizgraţioase decât de obicei. Cum era de aşteptat, în zilele următoare nimeni nu s-a prezentat să facă dovada câştigului pentru că biletul nu a fost de găsit. Valoa ra în jur de 700 000 de dolari şi fusese cumpărat pe 18 decembrie 2001. *(A.P.)*

Mary Beaumont *din Pennsylvania n-a apucat să se bucure de viaţa de cuplu alături de alesul inimii sale pentru că, de emoţie, chiar înaintea începerii slujbei religioase de oficiere a căsătoriei a făcut stop cardiac şi a murit. În vârstă de 67 de ani, Mary se afla în holul bisericii presbiteriene, pregătită să se îndrepte spre altar unde o aştepta viitorul ei soţ, Frederick Nordstrom, în vârstă de 71 de ani. Brusc, i s-a făcut rău şi s-a prăbuşit. La sosirea ambulanţei s-a constatat că decedase, iar la autopsie s-a precizat cauza morţii: stop cardiac. Pastorul George Goodrich Jr. a declarat că n-a mai asistat niciodată la un asemenea eveniment trist. Pentru viitorii soţi aceasta urma să fie a doua căsătorie din viaţa lor. Amândoi erau văduvi, primul soţ al lui Mary murise în 1999, iar soţia lui Frederick în 1998.* (A.P.)

Un cal pe post de peţitor

Brigadierul silvic N.I. din localitatea Călineşti, jud. Bălţi, s-a oprit, în tinereţe, cu şareta la un localnic pentru a-i cere costul lemnelor solicitate şi a-i elibera bonul de ridicare după depunerea sumei la Ocolul Silvic.

Gospodarul, care avea cinci fete, din care trei în vârstă de peste 20 de ani, l-a invitat pe brigadier în casă şi până la predarea banilor l-a ospătat. Acesta s-a bucurat de multă atenţie din partea celor din jur. Una din fete i-a dat calului şi o găleată de ovăz. În următoarea săptămână când brigadierul i-a adus bonul, ospitalitatea s-a repetat. În timpul şederii, din discuţiile purtate, gospodarul a reţinut că brigadierul trece la alte cantoane silvice prin faţa curţii, de două ori pe săptămână, miercurea şi joia. În aceste zile porţile curţii rămâneau deschise. A urmat ceea ce s-a dorit, când brigadierul trecea prin dreptul casei, calul, spre disperarea stăpânului, intra în curte unde era întâmpinat de gospodar şi brigadierul invitat în casă, ospătat şi înconjurat cu dragoste de întreaga familie. Calul îşi avea de fiecare dată porţia de ovăz.

Scena s-a repetat câteva luni, de două ori pe săptămână, timp în care brigadierul s-a obişnuit cu cei din casă şi s-a hotărât să se căsătorească. Întrucât toate cele trei fete erau frumoase şi gospodine l-a pus pe cal să-i peţească soţia. Fiecare fată l-a strigat pe rând pe cal, dar calul numai la una a nechezat. Era de fapt fata ce-i dădea ovăz şi ca urmare a fost aleasă de soţie.

Calul, drept recunoştinţă, a fost îngrijit de soţia brigadierului şi după „pensionare" murind de bătrâneţe în curtea cantonului silvic. Brigadierul a avut o căsnicie fericită, soţia i-a dăruit trei copii, toţi terminând şi studiile superioare. *(N.V.)*

■ Răzbunarea – bumerang periculos

NOROCOS LA BANI, GHINIONIST ÎN DRAGOSTE

Supărat pe iubita sa care îl părăsise cu aproape un an în urmă, Dave Raglan, un bărbat în vârstă de 54 de ani din Manchester a crezut că se poate răzbuna pe ea, că-i poate stârni regrete dacă îi va da de veste că el a câştigat la loterie o sumă frumuşică de bani, adică vreo 285000 de euro. Aşa că a făcut o fotocopie a cecului câştigător şi i-a trimis-o femeii care îi înşelase sentimentele. Gestul lui i-a picat însă mănuşă fostei iubite, Denise Crisan, care n-a întârziat să facă plângere în justiţie în care l-a acuzat pe fericitul câştigător la loterie că o hărţuieşte. Dovada? Fotocopia cecului.

Tribunalul a dat un verdict incredibil: Dave Raglan s-a ales cu o amendă de... 163 euro pentru hărţuire şi cu interdicţia de a intra în contact cu Denise Crisan timp de doi ani, în caz contrar fiind nevoit să ispăşească o condamnare de şase luni de închisoare.

„Această întâmplare nefericită mi-a servit drept lecţie pentru tot restul vieţii, în care sper să nu mai aud vreodată nici măcar de numele ei", a declarat Raglan la aflarea sentinţei. Adevărul e că, în toată perioada în care fuseseră despărţiţi, bărbatul o copleşise pe Denise cu sute de telefoane mute, drept pentru care, până să-i vină ideea cu expedierea copiei cecului câştigător, mai primise un avertisment pentru hărţuire din partea poliţiei. *(A.P.)*

VEHICUL *propulsat de rozătoare*

Inventatorii japonezi se mai ţin şi de şotii. În urmă cu câteva luni, la un târg de invenţii năstruşnice din Tokyo, a fost prezentată o maşină propulsată de... hamsteri. Micuţii „sclavi" sunt introduşi în roţi, fuga lor punând în mişcare un dispozitiv de producere a curentului electric. Energia produsă este amplificată şi transmisă motorului electric al vehiculului. Nimeni n-a crezut că acesta s-ar putea urni din loc. Minunea s-a produs totuşi. Spre stupefacţia asistenţei, vehiculul a parcurs o distanţă de câţiva zeci de metri. (D.M.)

Săptămâna 1 - 7 MARTIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Strict necesar 9.10 Film: „Dublă expunere" (r) 11.00 TVR Craiova 14.30 Drepturile omului 16.00 Convieţuiri 17.00 Poveste de dragoste 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.35 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Toţi spun «te iubesc»" (SUA, 1996). Cu: Julia Roberts, Woody Allen 22.30 Ştirile de sâmbăta asta 23.00 Premiile Grammy.

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 10.20 Serial: „Necazuri de puştoaică" 12.45 Debut 50 Plus 14.00 Desene animate 15.00 Formula 1 16.00 Garantat 100% 17.00 Ora G 17.30 Fotbal: Dinamo – Steaua 20.00 Jurnal 20.35 Serial: „Titanii" 21.35 Film: „O poveste adevărată" (SUA, 1985) 23.45 Film: „Hilary şi Jackie" (M. Britanie, 1998).

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei 9.45 Grădiniţa de duminică 10.30 Viaţa satului 13.00 Conferinţa de presă 14.30 Formula 1 16.30 Bun de tipar 17.30 Bravo, bravissimo! 18.30 Un cântec pentru Europa (1) 20.00 Jurnal 20.35 Circul Soarelui 21.55 Un cântec pentru Europa (2).

LUNI 7.30 Strict necesar 9.35 Film: „Război în bucătărie" (România, 2001) 13.30 Spectacolul lumii 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 18.35 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Iartă-mă! 21.50 Serial: „Oraşul îngerilor" 22.45 Faţă-n faţă 0.45 Marele jazz.

MARŢI 7.30 Strict necesar 10.50 TVR Timişoara 14.30 Puncte cardinale 16.00 Kronika 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.35 Careul de aur 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Inimă de lemn" (SUA, 1998) 22.45 Frontal 0.00 Lumea dansului 3.30 Film: „SEAL: Misiune de salvare" (SUA, 1998).

MIERCURI 7.30 Strict necesar 10.55 TVR Cluj 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.00 Medicina pentru toţi 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.35 Careul de aur 19.35 Glume, boacăne, aventuri 20.00 Jurnal 20.50 Teatru Naţional TV prezintă: „Detectiv fără voie" 21.50 Cu ochii' 4 22.50 Recurs la morală.

JOI 7.30 Strict necesar 11.00 TVR Iaşi 15.15 Eveniment 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.45 Serial: „Pasiuni" 18.35 Careul de aur 19.35 Glume, boacăne, aventuri 20.00 Jurnal 20.50 Film: „Dublă expunere" (partea a III-a) 22.45 Euroatlantica 0.00 Profesioniştii 3.30 Film: „Incidentul OZN" (SUA, 1975).

JULIA ROBERTS
ROMÂNIA 1, vineri, 20.50

acasă

VINERI 7.00 – 12.40 Reluări 13.30 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Amor de căţel" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 21.00 Serial: „Trandafirii sunt pentru cei bogaţi" 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dragoste şi putere" 1.35 Muzica de acasă, muzica nopţii.

SÂMBĂTĂ 7.30 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 13.30 Serial: „Micuţele doamne" 16.00 Serial: „Femei înşelate" 17.30 Serial: „Amor de căţel" 18.30 Povestiri adevărate 19.00 Serial: „Intrusa" 20.30 Serial: „Mariu" 22.00 Serial: „Nord şi Sud" 2.40 Muzica de acasă, muzica nopţii.

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" 9.30 Serial: „Îngeraşul" 14.45 Serial: „Alice în Ţara Minunilor" (ultimul ep.) 15.30 La casa de vis 17.30 Serial: „Amor de căţel" 18.30 Poveşti adevărate 19.00 Serial: „Intrusa" 22.30 Serial: „Jake şi Grăsanul" 23.50 Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.00 – 12.45 Reluări 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Amor de căţel" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 20.50 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dragoste şi putere" 23.45 Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – 12.40 Reluări 13.30 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Amor de căţel" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 20.50 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dragoste şi putere" 23.45 Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.00 – 12.40 Reluări 13.30 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Amor de căţel" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 20.50 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dragoste şi putere" 23.45 Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.00 – 12.40 Reluări 13.30 Serial: „Micuţele doamne" 15.00 Serial: „Războiul pasiunilor" 16.00 Serial: „Fiorella" 17.30 Serial: „Amor de căţel" 18.30 Ştirile de Acasă 19.00 Serial: „Prima dragoste" 20.00 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 20.50 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Salome" 22.50 Serial: „Dragoste şi putere" 23.45 Serial: „Sânge din sângele meu".

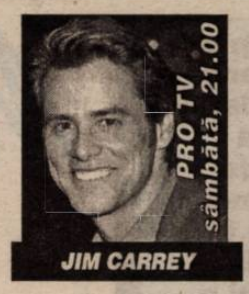

JIM CARREY

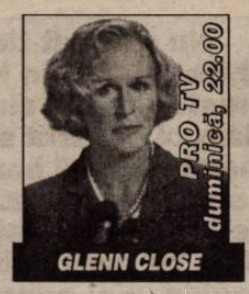

GLENN CLOSE

MEL GIBSON

PRO TV

VINERI 8.00 Ştirile PRO TV 12.00 Serial: „Lege şi ordine" 13.00 Serial: „Jocul puterii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Don Juan De Marco" (SUA, 1995). Cu: Marlon Brando, Johnny Depp, Faye Dunaway 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Serial: „Prietenii tăi" 23.30 Film: „The Blues Brothers" (SUA, 1980). Cu: John Belushi 1.45 Concert – Divas 2001 3.00 Film: „Morţii nu poartă ecosez" (SUA, 1982). Cu: Steve Martin.

SÂMBĂTĂ 8.00 Desene animate 10.00 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.30 Gillette – lumea sportului 13.00 Serial: „Lano şi Woodley" 13.30 Serial: „Dădaca la 6 ani" 14.00 Charlie Chaplin 15.15 Magazin Liga Campionilor 16.30 Bucătăria lui Radu 17.00 Film: „Zeus şi Roxanne" (SUA, 1997) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Film: „Tăntălăul şi gogomanul" (SUA, 1994). Cu: Jim Carrey 22.50 Film: „Poliţist de grădiniţă" (SUA, 1990). Cu: Arnold Schwarzenegger 0.45 Film: „Lumea lui Prince" (SUA, 1987).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 10.30 Serial: „Gaşca din Malibu" 11.00 Parte de carte 14.50 Film: „Indiscreţie" (coprod., 1958). Cu: Ingrid Bergman, Carry Grant 17.00 Film: „De ce trag clopotele, Mitică?" (România, 1981). Cu: Ştefan Iordache 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Pasărea pe sârmă" (SUA, 1990). Cu: Mel Gibson 22.00 Film: „Ziarul" (SUA, 1994). Cu: Michael Keaton, Glenn Close, Marisa Tomei, Robert Duvall.

LUNI 7.00 Bună dimineaţa! 12.00 Serial: „Lege şi ordine" 13.00 Serial: „Jocul puterii" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Lanţul slăbiciunilor 21.00 Serial: „Răzbunare fără limite" 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Sub semnul întrebării 2.15 Film: „Anii răzbunării" (SUA, 1994).

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa! 12.00 Serial: „Lege şi ordine" (ultimul ep.) 13.00 Serial: „Jocul puterii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Lanţul slăbiciunilor 21.00 Urmărire generală 22.30 Serial: „Familia Bundy" 0.20 Serial: „La limita imposibilului" 1.30 Film: „Fălci: Răzbunarea" (SUA, 1987). Cu: Michael Caine.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa! 12.00 Serial: „Total Recall" (ep.1) 13.00 Serial: „Jocul puterii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Lanţul slăbiciunilor 21.00 Serial: „Răzbunare fără limite" 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Film: „Adevărul despre Sarah" (SUA, 1994) 0.45 Serial: „La limita imposibilului" 1.45 Film: „Prins în capcană" (SUA, 1993).

JOI 7.00 Bună dimineaţa! 12.00 Serial: „Total Recall" 13.30 Serial: „Jocul puterii" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „BD intră în acţiune" (România, 1970). Cu: Toma Caragiu 22.30 Serial: „Familia Bundy" 0.20 Serial: „La limita imposibilului" 1.45 Film: „Crimă în lumea avocaţilor" (SUA, 1993).

prima

VINERI 8.00 Zid 12.00 Tibanu' pescuieşte şi vâneză 14.30 Desene animate 15.00 Serial: „Eddie McDowd" 15.30 Serial: „Luna sălbatică" (ep.1). Cu: Gabriel Corrado 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Copiii spun lucruri trăsnite 21.00 Film: „Poliţistul din Beverly Hills III" (SUA, 1994). Cu: Eddie Murphy 0.00 Serial: „Nemuritorul".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 11.00 Sport Magazin 14.00 Motor 15.00 www. primatv. ro 15.30 Concert Direcţia 5 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 19.00 Vrei să fii miliardar? 20.00 Banc Show 22.30 Camera de râs 0.00 Serial: „Nemuritorul".

DUMINICĂ 7.30 Program pentru copii 10.30 HIT 40 – top muzical 11.30 Documentar 18.00 Focus 19.00 Vrei să fii miliardar? 20.00 Real TV 21.00 Film: „Răsplată pentru crimă" (SUA, 1987) 0.00 Serial: „Nemuritorul".

LUNI 7.00 Desene animate 8.00 Zid 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 16.30 Serial: „Nemuritorul" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Vrei să fii miliardar? 21.00 Film: „Kickboxer" (SUA, 1989). Cu: Jean-Claude Van Damme 23.00 Focus Plus.

MARŢI 7.00 Desene animate 8.00 Zid 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 16.30 Serial: „Nemuritorul" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Alomania 21.00 Serial: „Providence" 23.00 Focus Plus.

MIERCURI 7.00 Desene animate 8.00 Zid 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 16.30 Serial: „Nemuritorul" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Cronica cârcotaşilor 21.00 Film: „Parteneri în dragoste" (SUA, 1992) 23.00 Focus Plus.

JOI 7.00 Desene animate 8.00 Zid 14.30 Serial: „Eddie McDowd" 16.30 Serial: „Nemuritorul" 17.30 Serial: „M*A*S*H" 18.00 Focus 20.00 Reuniunea de clasă 23.00 Focus Plus.

2 TVR

VINERI 7.50 Poftă bună cu Petrişor! 8.55 Serial: „Fete vesele" 10.40 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Televiziunea, dragostea mea! 16.55 Primul Pas 18.00 Serial: „Evadare de pe Terra" 19.00 2 ani cu TVR2! 20.30 Piramida 22.00 Telejurnal 22.30 D'ale lu' Mitică 22.30 Film: „Furia" (SUA, 1996) 1.05 Remix.

SÂMBĂTĂ 7.00 Triumful credinţei 8.40 Arta apărării 9.10 Desene animate 10.30 Arca lui Noe 11.00 Lumea lui Chit-Chit 11.45 Serial: „Magicianul" 12.10 Serial: „Piatra magică" 12.40 Serial: „Avocaţi şi asociaţi" 14.05 Planeta singuratică 15.00 Mărţişoare muzicale 16.40 Serial: „Andromeda" 17.20 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 18.00 Rugby: Irlanda – Scoţia 20.00 Film: „Norocul prostului 21.25 Serial: „Ce nemaipomenit!" 22.05 Serial: „Prietenii" 22.50 Despre viaţă şi sex!.

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii 9.30 Ferma 10.30 Cronici votive 11.00 Hochei pe gheaţă: Steaua – Miercurea Ciuc 13.45 Aleea cu ghimpi 14.05 Splendorile naturii 15.00 Mărţişoare muzicale 16.45 Serial: „Andromeda" 17.30 Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" 18.35 Serial: „Mercury" (ultimul ep.) 19.30 Serial: „Scurte povestiri cinematogragice" 20.00 Film: „O maimuţă grozavă" (SUA, 2000) 21.30 Serial: „Ce nemaipominit!" 21.05 Serial: „Prietenii" 23.40 Film: „Jocuri periculoase" (Italia, 1999, partea I).

LUNI 8.35 Cafeaua de dimineaţă 9.35 Serial: „Fete vesele" 10.35 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 12.30 Serial: „Avocaţi şi asociaţi" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 16.05 Oprirea obligatorie 17.25 Răscruci 18.00 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 19.05 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.00 Palete 21.30 Telejurnal 22.00 Puls 2002 22.30 Teatrul Naţional TV prezintă: „Muscata din fereastră" de Victor Ion Popa.

MARŢI 7.50 Dimineţile unui bărbat cuminte 8.50 Serial: „Fete vesele" 10.15 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 16.00 tribuna partidelor parlamentare 17.30 E dreptul, tău! 18.00 Serial: Tată, am încurcat-o!" 19.05 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.00 Cinematograful, o istorie vie 21.00 Serial: „Zona crepusculară" (ep.1) 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „François Villon" (coprod., 1989).

MIERCURI 7.50 Dimineţile unui bărbat cuminte 8.50 Serial: „Fete vesele" 10.35 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate 15.15 Toţi, împreună 17.30 Mit de istorie 19.05 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Capcane" (Cehia, 1998) 0.05 Clepsidra cu imagini.

JOI 7.50 Dimineţile unui bărbat cuminte 8.50 Serial: „Fete vesele" 10.35 Serial: „Tată, am încurcat-o!" 14.00 Desene animate (r) 15.15 Toţi, împreună 16.30 Din coasta Evei 17.30 Afaceri la cheie 19.05 Serial: „Drumul spre Avonlea" 20.00 Documentar 21.00 Serial: „Zona crepusculară" 21.30 Telejurnal 22.00 Documentar 23.00 Film: „Dincolo de frică" (Anglia, 1997).

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

antena 1

VINERI 8.00 Observator 10.30 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 11.15 Film: „A fost odată o crimă" (r) 13.20 Serial: „Clanul Popeştilor" 16.00 Serial: „Amazon" 17.20 Serial: „Ispita" 19.00 Observator 20.00 Gong Show 22.35 Film: „Surplus de bagaje" (SUA, 1997) 1.30 Film: „Fantezii virtuale" (SUA, 1995).

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Spectacolul merge mai departe" (SUA, 1945) 9.00 Serial: „Calea misterelor" 10.00 Casa de piatră 11.00 BIT 13.30 Serial: „Misiune imposibilă" 16.30 Fotbal 18.00 Serial: „Ispita" 19.00 Observator 20.00 Film: „Vii sau morţi" (SUA, 1996) 22.00 Fotbal.

DUMINICĂ 10.00 Desene animate 11.45 Film: „Pentru câţiva dolari în plus" (coprod., 1965). Cu: Clint Eastwood 14.00 Hi-Q noi 16.30 Serial: „Roswell" 17.30 Serial: „Ispita" 18.30 7 zile 19.00 Observator 20.00 Academia vedetelor 22.00 Film: „Vremea deciziilor" (Australia, 1990). Cu: Russel Crowe.

LUNI 8.00 Observator 10.00 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.20 Serial: „Clanul Popeştilor" 16.00 Serial: „Amazon" (r) 17.20 Serial: „Ispita" 19.00 Observator 20.00 Film: „Podul dragonilor" (SUA, 1999) 22.35 Marius Tucă Show 0.00 Film: „O singură alegere" (SUA, 1991). Cu: Greta Sacchi 2.30 Film: „Fericire trădată" (SUA, 1987).

MARŢI 8.00 Observator 10.30 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.20 Serial: „Clanul Popeştilor" 16.00 Serial: „Amazon" 17.20 Serial: „Ispita" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.35 Marius Tucă Show 0.00 Film: „Max" (Canada, 1994) 2.30 Film erotic: „Obiceiuri periculoase" (Canada, 1987).

MIERCURI 8.00 Observator 10.30 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.20 Serial: „Clanul Popeştilor" 16.00 Serial: „Amazon" 17.20 Serial: „Ispita" 19.00 Observator 20.00 Film: „Iluzia iubirii" (SUA, 1995) 21.30 Brigada mobilă 22.35 Marius Tucă Show 0.00 Film: „Gânduri ascunse" (SUA, 1992) 2.30 Film: „Fete contra băieţi" (SUA, 1986).

JOI 8.00 Observator 10.30 Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" 13.20 Serial: „Clanul Popeştilor" 16.00 Serial: „Amazon" 17.20 Serial: „Ispita" 19.00 Observator 20.00 Film: „Fără scăpare" (SUA, 1993). Cu: Jean-Claude Van Damme, Rosanna Arquette 22.35 Marius Tucă Show 23.40 Film: „Meidicine River" (SUA, 1993) 2.30 Film: „Azilul" (SUA, 1997).

RUSSEL CROWE
ANTENA 1, duminică, 22.00

tele 7 abc

VINERI 10.00 Tentaţii 11.00-17.00 Reluări 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 20.30 Film: „Şi viaţa şi lacrimi şi dragoste" (URSS, 1983) 23.45 Muzică.

SÂMBĂTĂ 10.00-12.00 Reluări 12.30 Cinetour 13.00 Cântece populare 13.30 Melodii, melodii 16.00 Club ABC 18.30 Telejurnal 19.00 Documentar 20.30 Film: „Pădurea" (URSS, 1987) 23.45 Muzică.

DUMINICĂ 7.35-14.00 Reluări 15.30 Documentar 16.00 Cântece populare 17.00 As show (r) 18.30 Telejurnal 19.30 Reportaj 7 abc 20.30 Film: „Iancu Jianul Haiducul" (România, 1980) 22.30 Loto – Pariu Trio – Bingo.

LUNI 7.35-17.00 Reluări 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 20.30 Film: „Pe drum" (Ungaria, 1979) 23.45 Muzică.

MARŢI 7.35-17.00 Reluări 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 20.30 Film: „Duios Anastasia trecea" (România, 1979) 23.45 Muzică.

MIERCURI 7.35-17.00 Reluări 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 20.30 Film: „Iartă-mă" (URSS, 1987) 22.15 Reportaj 7 abc (r) 23.45 Muzică.

JOI 10.00 Tentaţii 13.00 Muzica 18.00 Documentar 18.30 Telejurnal 19.30 Serial: „Apel: Crima" 20.30 Film: „Horea" (România, 1984) 23.15 Loto – Joker – Pariu Trio 23.45 Muzică.

«M*A*S*H*»

MICHAEL CAINE

DANIELA AEDO

GRETA SACCHI

ASTERIX

luat cu asalt de 600000 de francezi

Poţiunea magică a lui Alain Chabat, de numele căruia se leagă continuarea faimoasei superproducţii cu Asterix şi Obelix, pare să fie teribil de eficientă. „Asterix şi Obelix, misiunea Cleopatra", lansată recent în Franţa în peste 900 de cinematografe concomitent (un record istoric al francezilor din acest punct de vedere), a fost luată cu asalt de publicul nerăbdător să vadă prin ce aventuri mai trec eroii lor preferaţi. Doar în primele trei zile de la lansare, peste 600000 de... galezi au luat cu asalt cinematografele în care poposiseră Asterix, Obelix şi banda lor de prieteni ori duşmani. O recompensă pe măsura bugetului filmului şi el istoric pentru o creaţie cinematografică de pe bătrânul continent – aproape 50 de milioane de euro.

Primul film, realizat în 1999 de Claude Zidi („Asterix şi Obelix contra lui Cesar"), a înregistrat la vremea respectivă un succes la fel de răsunător, cu peste nouă milioane de spectatori într-un singur an, cel al lansării peliculei. Beneficiind şi de suportul postului criptat Canal + (unde Alain Chabat este animatorul jocului „Burger Quiz), continuarea filmului a cărei responsabilitate s-a plasat pe umerii lui Alain Chabat (autorul scenariului şi al regiei, precum şi interpretul rolului lui Iulius Cezar) este dopată cu... poţiunea magică ale cărei ingrediente se bazează pe replici spumoase, jocuri de cuvinte, farse inspirate, complicitatea personajelor cu spectatorul şi nu în ultimul rând efecte speciale de calitate. Povestea pe care filmul o narează poate fi considerată doar un pretext pentru surprizele savuroase pe care situaţiile şi replicile le oferă. Perechea Asterix şi Obelix este întruchipată de aceiaşi actori din prima serie, Christian Clavier şi Gerard Depardieu, cărora Alain Chabat le-a modificat întrucâtva personalitatea astfel încât aventurile în care ei se implică de data aceasta să ofere spectatorului surprize total neaşteptate.

Anul 52 î.Ch. Pişcată de sarcasmul neîndurător al iubitului ei Cezar, Cleopatra (frumoasa Monica Bellucci) îi lansează o provocare şi totodată îi propune un pariu: ea va construi pentru el cel mai frumos palat din lume; dacă lucrarea va fi pe măsura aşteptărilor, vanitosul roman va trebui să recunoască faptul că egiptenii sunt cei mai buni la realizarea unor asemenea capodopere. Numérobis (Jamel Debbouze, actor foarte îndrăgit de francezi) este cel care primeşte sarcina de a duce la îndeplinire în numai trei luni această lucrare titanică. În cazul depăşirii termenului, va fi aruncat la crocodili. Dar, cum se ştie de când e lumea şi pământul, în construcţii termenele rareori se pot ţine, iar pentru Numérobis lucrul acesta se prefigurează şi mai imposibil dat fiind că trebuie să se lupte şi cu invidia colegului său, Amonbofis (Gerard Darmon). Şi ce să facă în aceste condiţii? Apelează la un vechi prieten de familie, druidul Panoramix (Claude Rich) să-i dea un pic din celebra sa poţiune magică, singura care l-ar putea ajuta să facă minuni.

Umorul practicat în film se hrăneşte din tot felul de „găselniţe": de exemplu, o delegaţie de muncitori constructori intră în grevă timp de 35 de ore, Itineris (alias Isabelle Nanty) are dificultăţi mari în a înţelege ce i se spune şi, implicit, în transmiterea mesajelor, măgarul lui Numérobis se numeşte Canabis etc. Mai mult, în film se fac aluzii subtile la filme de mare succes, cum ar fi westernurile lui Sergio Leone, „Tigru şi dragon" (pentru luptele kung fu), „Ben Hur" (pentru cursele de care), „Războiul Stelelor" (conflicte, intrigi).

Beneficiind de un buget fabulos şi de 2000 de figuranţi, Alain Chabat a turnat în Malta şi în Maroc (în studiouri franceze), unde au fost reconstituite Nilul, Sfinxul şi Palatul. Deosebit de pretenţios în privinţa amănuntelor, Chabat şi-a aplecat atenţia asupra celor mai mici detalii, cum ar fi hieroglifele, în acest caz pentru a nu fi prins pe picior greşit de egiptologi.

Asterix şi Obelix şi-au vândut hainele. *Costumele actorilor din „Asterix şi Obelix: misiunea Cleopatra" au fost scoase la vânzare. Cămăşi, pantaloni şi veste ale celebrului cuplu, rochii şi dezabieuri ale Cleopatrei, veşminte şi armuri romane şi egiptene... au fost scoase la licitaţie, preţul de plecare al vânzării fiind fixat la 1 euro. Banii încasaţi nu vor fi folosiţi la construirea vreunui alt palat decât cel din film, pentru că ei au fost destinaţi unei asociaţii a copiilor defavorizaţi (Enfance et Partage).*

Cei mai puternici actori de la Hollywood

Potrivit unei analize realizate de „Hollywood Reporter" în colaborare cu 119 persoane reprezentative ale industriei filmului american, Julia Roberts, Tom Cruise şi Tom Hanks sunt cei mai puternici actori de la Hollywood. Ce elemente au fost luate în calcul pentru a se ajunge la o asemenea concluzie? De exemplu, impactul pe care prezenţa lor într-un film îl are asupra publicului, concretizat în încasările din primele trei zile de la lansarea în cinematografe a peliculei respective. Cu alte cuvinte, numele acestor actori pe generic este o garanţie a succesului la public şi, implicit, a încasărilor mari. Pe de altă parte, participarea acestor actori la realizarea unui film oferă un sentiment de securitate producătorilor care sunt dispuşi să ofere un buget mare pentru realizarea peliculei, convinşi fiind nu doar că-şi vor recupera banii, ci că vor avea profituri substanţiale. Pe aceste două criterii au fost evaluaţi mii de actori dintre care, în mod clar s-au detaşat cei trei care au obţinut „nota" maximă, de 100%, ceea ce înseamnă că reprezentanţii de seamă ai industriei cinematografice americane care au contribuit la realizarea acestei statistici au ajuns la concluzia unanimă că Julia Roberts, Tom Hanks şi Tom Cruise au capacitatea de a transforma pelicula în... aur.

◆ Bunăoară, Julia Roberts a jucat în perioada 1997-2001 în nouă filme care au înregistrat încasări de 1,86 miliarde de dolari (1 miliard în America de Nord şi 860 de milioane în restul lumii). Ultimele sale cinci filme au adus în medie încasări de 30,3 milioane de dolari numai în primul week-end al lansării. În comparaţie cu acest succes de casă al filmelor cu Julia Roberts, statistica a arătat că toate filmele din America de Nord, lansate concomitent, au avut la un loc încasări de numai 13,4 milioane de dolari în primul week-end.

◆ Numai în anul 2001, Julia Roberts, Tom Hanks şi Tom Cruise au adus în conturile industriei americane de film suma de 493 milioane de dolari (încasări nord-americane) la care s-au adăugat 351,4 milioane de dolari proveniţi din ţări din întreaga lume, unde s-au difuzat filmele lor.

◆ Restul locurilor din topul celor mai puternici 10 actori de la Hollywood au fost ocupate de: Mel Gibson (98,68%), Jim Carrey (98,46%), George Clooney (95,18%), Russell Crowe şi, ex-aequo, Harrison Ford (94,74%), Bruce Willis (94,30%) şi Brad Pitt (92,98%).

◆ Actriţele cele mai puternice după Julia Roberts şi Sandra Bullock (87,28%) sunt: Cameron Diaz (84,87%) şi Nicole Kidman (84,65%).

„VANILLA SKY"

Bun sau rău?

Unii consideră că „Vanilla Sky" este un film atât de prost încât ar merita ruşinosul trofeu „Zmeura de aur", care, conform tradiţiei, se acordă cu o zi înaintea decernării premiilor Oscar, alţii îl apreciază ca pe un film de cel puţin trei stele. Indiferent de aceste păreri, publicul l-a primit cu aplauze şi a dat năvală în sălile de cinema, atras fiind în special de starurile care strălucesc pe afiş, Tom Cruise şi tânăra sa iubită, Penelope Cruz. Aşa s-a întâmplat în Statele Unite ale Americii şi, foarte probabil, succesul la public va fi atins la acelaşi nivel şi în Europa. Premiera londoneză, de exemplu, a declanşat o adevărată isterie în rândul fanilor englezi ai cuplului. Cei doi actori, care au participat la promovarea filmului în Anglia, au fost înconjuraţi de o mare de oameni care s-au înghesuit să-i vadă cât mai de aproape pe idolii lor. Timp de o oră, Tom Cruise şi Penelope Cruz i-au delectat prin amabilitatea pe care le-a arătat-o, dându-le autografe şi strângându-le mâna. Ce-i drept, lumea s-a cam mirat căci micul Tom, pe vremea când era căsătorit cu Nicole Kidman, nu prea dădea semne că ar şti să se poarte şi drăguţ cu fanii lui. Penelope în schimb nu şi-l imaginează altfel pe iubitul ei decât... „tot un zâmbet".

„E foarte generos, spune ea, şi ideea de a petrece atât de mult timp în mijlocul admiratorilor a fost chiar a lui. Erau sute de persoane care veniseră cu trei ore înainte pentru a ne vedea." Tom, la rândul lui, declara: „ Trebuie să recunosc că nu mă trezesc în fiecare dimineaţă cu mii de fani în jurul meu, fericiţi să-mi scandeze numele".

Regizorul Cameron Crowe alături de Penelope Cruz şi Tom Cruise

Se spune că tânăra actriţă americană Gwyneth Paltrow are toate şansele să o înlocuiască pe fosta soţie a lui Tom Cruise pe scena teatrului londonez. Gwyneth este în tratative cu Sam Mendes, director artistic al Teatrului Donmar Warehouse, pentru preluarea rolului Elenei din „Unchiul Vanya", precum şi pe cel al Oliviei din „A 12-a Noapte". Repetiţiile pentru cele două spectacole vor începe în iunie, iar premiera fiecăruia dintre ele e prevăzută pentru luna septembrie din acest an. Dar, de ce a renunţat Nicole Kidman la gloria pe care a repurtat-o ca actriţă de teatru la Londra, pe vremea când a jucat în „The Blue Room"? Deoarece, ea a fost deocamdată nevoită să opteze între câteva proiecte cinematografice deosebit de atrăgătoare şi continuarea prestaţiei ca actriţă de teatru; nu avea cum să se angajeze şi într-o muncă şi în cealaltă.

GWYNETH PALTROW o va înlocui pe Nicole Kidman?

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

O triadă a armoniei:

OM-NATURĂ-DIVINITATE

Subconştientul uman – univers ce i-a fascinat mereu pe psihologi şi pe psihiatri, pe scriitori şi pe pictori, pe ciberneticieni şi pe extrasenzoriali – ascunde amănunte în faţa cărora individul comun rămâne simplu spectator, copleşit de surpriză, mirat sau sceptic.

În cadrul unor articole despre slujitori ai terapiilor complementare, am făcut referiri atât la sensibilul domeniu al bioenergiei, cât şi la alte tehnici relativ mai accesibile, cum ar fi cristaloterapia, muzicoterapia, reflexoterapia sau străvechea fitoterapie. În fiecare există cel puţin o componentă care se adresează subconştientului, încercând să refacă puntea demult pierdută dintre raţiune şi simţuri – de o parte şi mentalul nepalpabil – de cealaltă parte. Rândurile de mai jos, referitoare la terapeuta SILVIA PÎRVULESCU din Ploieşti, se leagă implicit de universul subconştientului, scoţând în evidenţă câteva aspecte general valabile pentru metodele de tratament neconvenţionale, pe care le vom aminti mai departe. O facem pentru cei care – suferinzi sau sănătoşi fiind – vor să ştie, să înţeleagă mai întâi de toate şi care pot ajunge să accepte ideea că, dincolo de aparenţe, de lumea celor numai cinci simţuri mereu citate, se află o altă lume, incomparabil mai bogată, la care chiar avem acces. Dar nu în orice condiţii!

Gândurile pozitive – o condiţie a vindecării

Silvia Pîrvulescu a dobândit o faimă aparte, în urma vindecării unor bolnavi aflaţi în stări foarte grave. Prima etapă a colaborării cu pacientul o reprezintă diagnosticarea prin teste radiestezice, care practic nu dau erori. Dificultatea vine însă în perioada imediat următoare, la primele 2-3 şedinţe, când organismul suportă o modificare energetică şi trebuie să i se găsească fiecăruia procedura cea mai potrivită. Căci – spune terapeuta, reluând ideea tuturor celor ce lucrează astfel – *„nu există boli, ci doar bolnavi”*. Tocmai din acest motiv, nu oricine poate fi tratat de Silvia Pîrvulescu: pacientul trebuie *să aibă încredere* în terapeut şi în tehnica sa; *să fie credincios* („pentru că nu eu vindec, eu sunt un mijlocitor între cer şi pământ, vindecarea vine de la Dumnezeu, în proporţie de circa 80%, restul aparţinându-i bolnavului”); *să-şi dorească să se vindece* (există şi suferinzi care abandonează lupta împotriva bolii sau alţii care se complac în această postură, paradoxal, avantajoasă pentru ei); să intre astfel într-o *armonie şi o colaborare deplină* cu terapeuta. Totodată, familia trebuie să asigure nu doar regimul alimentar corespunzător, ci şi confortul psihic necesar înlăturării gândurilor negative. „În situaţia când cei apropiaţi bolnavului au suspiciuni şi un mental negativ, acesta nu se poate vindeca, aici intervenind şi păcatele, care vin şi îşi desfăşoară efectele nefaste până la a noua generaţie şi pentru care noi trebuie să ne rugăm de iertare.” – spune Silvia Pîrvulescu.

Agresiunile energetice – un pericol real

„Majoritatea bolnavilor veniţi la cabinetul meu au fixată boala pe corpul emoţional, situat la 15 centimetri distanţă de corpul fizic. De aceea, sunt cazuri numeroase, cărora medicii nu le pot stabili un diagnostic, întrucât toate analizele medicale indică stare de sănătate, aşadar nu determină vreo boală a corpului fizic.” Fără să considere o exagerare, terapeuta afirmă că peste jumătate dintre pacienţii săi au asemenea „trimiteri malefice”, care pot duce la moarte. Este vorba despre aşa-numita magie neagră, preocupare curentă a anumitor persoane, inimaginabil de puternic prezentă în existenţa noastră de fiecare zi. Sintagma populară tradiţională, folosită şi de

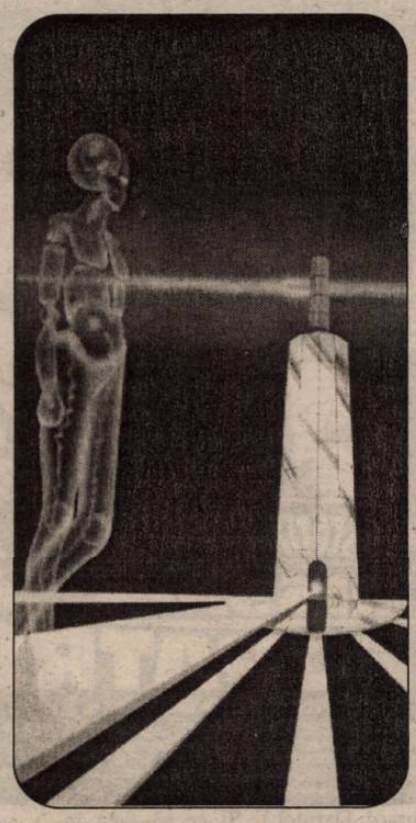

Silvia Pârvulescu, este aceea de „argint viu”, despre care afirmă că este trimis prin mijloace oculte la persoana căreia i se face un rău imens, instalându-se în corpul fizic. A avut şi la cabinetul său asemenea cazuri, a obtinut rezultate pozitive, pacienţii eliminând „făcăturile” prin urină şi fecale. O asistentă medicală din Târgovişte, suferind de 4 ani de alergie cronică, nu a avut niciodată analize indicatoare ale vreunei boli, deşi starea sa era tot mai gravă şi încercase diverse tratamente. Măsurătorile radiestezice au indicat o formă certă de *agresare energetică*, înlăturată prin practici terapeutice specifice. O altă pacientă, din Azuga, la a 17-a şedinţă de tratament a intrat în transă şi a vizualizat chiar persoana, momentul şi modul în care i se făcuseră „farmece”, determinându-i-se astfel deteriorarea drastică a sănătăţii şi a vieţii, în general. Sigur, legătura ce se poate face cu străvechile practici magice nu poate fi înlăturată, dar trebuie spus că însăşi ştiinţa a confirmat existenţa unor forme reale de agresiune asupra corpului energetic, veritabilă armă cu efecte distructive nebănuit de puternice, aflată din păcate şi în mâinile unor persoane malefice.

Tratamente împotriva cancerului

Tehnicile utilizate de Silvia Pîrvulescu în cele mai multe cazuri sunt cristaloterapia, magnetoterapia, fitoterapia şi în special masajul reflexogen, care înseamnă, implicit, şi bioterapie. Pentru fiecare bolnav în parte, alege însă şi adaptează ceea ce i se potriveşte cel mai bine. De aceea, nici în ce o priveşte nu se poate spune că vindecă anumite boli, ci pacienţi. A rezolvat de pildă o embolie la un bărbat de 74 de ani, în 15 minute; efectuează reglări de tensiune şi prin telefon; a vindecat diverse forme de reumatism, astm bronşic, scleroză în plăci, constipaţii cronice, poliartrită, ca şi mai multe forme de cancer (osos, pulmonar, hepatic, la sân) ş.a. Referindu-se la afecţiunile coloanei vertebrale, consideră că soluţia intervenţiei chirurgicale nu este nici pe departe cea mai fericită, întrucât există metode practice foarte eficace, de „reaşezare” a vertebrelor. În acest sens, citează cazul unui medic chirurg din Ploieşti, care avea tocmai o asemenea problemă ce-l recomanda pentru operaţie pe coloană. După trei „ridicări”, vertebrele i s-au aşezat şi astfel intervenţia chirurgicală a putut fi evitată.

Terapeuta Silvia Pîrvulescu ne-a asigurat de efectul pozitiv al masajului, pentru care utilizează o alifie preparată numai din produse naturale: ceară de albine, tinctură de gălbenele şi de tătăneasă, ulei de lavandă şi de floarea-soarelui. De asemenea, pentru noduli la sân foloseşte un amestec din ceară de albine, tinctură de gălbenele şi de tătăneasă, ulei de lavandă şi de măsline şi tămâie. De altfel, este vorba despre „colaborarea” nepreţuită dintre om şi ceea ce numim natură, dar şi – ţine terapeuta să sublinieze de fiecare dată – despre rolul deosebit al Divinităţii în păstrarea armoniei generale a fiecăruia dintre noi. Altfel spus, trebuie să ne încărcăm întotdeauna cu gânduri pozitive, îndreptând către cei din jur, oricine ar fi ei, un flux permanent de sinceritate şi iubire.

În exclusivitate în revista „Magazin”

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

O invenţie uluitoare:

IMPLANTUL DE AUR NE ÎNTINEREŞTE

Pare ceva senzaţional, dar ideea se spune că are o vechime incalculabilă. Nefertiti şi Cleopatra, dar şi curtezane din Antichitate îşi întreţineau frumuseţea cu ajutorul firelor de aur. Mai mult, acelaşi procedeu ar fi asigurat „tinereţe fără bătrâneţe” legendarilor atlanţi, iar dincoace, în timp, secretul strălucirii multor star-uri stă în implanturile cu aur, şi nu în controversatele diete şi metode de slăbire.

Cu circa 30 de ani în urmă, în Franţa s-a reabilitat tehnica amintită, pe baza noilor descoperiri din ştiinţă şi medicină, efectele scontate fiind obţinute în proporţie de 100%. În prezent, metoda devenind foarte populară, a ajuns să fie practicată şi în România, după cum ne-a înştiinţat dr. Grigore-Boris Şeremet, colaborator al revistei noastre. Domnia sa ne-a oferit şi explicaţiile necesare înţelegerii acestei terapii insolite, care se adresează, de fapt, întregului organism.

Puritatea aurului folosit este de 999,9 (comparaţi, de pildă, cu aurul stomatologic – de 583), pentru a evita orice reacţii adverse. Implantul apare sub forma unor fire cu grosimea similară cu cea a părului şi lungi de câţiva centimetri. Ele se introduc sub piele, cu ajutorul unui ac special, în jurul lor formându-se o peliculă de celule noi, fapt ce duce la îmbunătăţirea microcirculaţiei locale, la oxigenarea şi nutriţia ţesuturilor adiacente. Se declanşează astfel un proces dinamic de apărare împotriva agresorilor externi, sistemul neurovegetativ şi cel imunitar se tonifică, se micşorează cantitatea radicalilor liberi, procesul de îmbătrânire fiind, practic, „îngheţat”. La numai două-trei săptămâni de la operaţie, fenomenul începe deja să se observe: ridurile dispar treptat, pielea devine elastică, cu aspect proaspăt, culoare sănătoasă şi contururi ferme. Acţiunea este locală în proporţie de 80-90% şi generală, în rest – un „rest” deloc neglijabil: se stimulează detoxifierea organismului, se normalizează structura cartilagiilor, la unele persoane dispar diverse probleme patogene cum sunt eczemele, iar la femei, mai ales, apare o protecţie suplimentară faţă de afecţiunile genitale (infecţii, chisturi, tumori benigne şi maligne). De asemenea, dr. Şeremet remarcă stimularea intensă, până la neuronii centrali.

Operaţia în sine durează circa 20 de minute, iar efectul ei (resorbţia aurului cu toate reacţiile organismului) se desfăşoară pe parcursul a 10-12 ani. Altfel spus, o întinerire cu un deceniu. Firesc, ideea face trimitere cu prioritate la domeniul cosmeticii, dar precizările de mai sus, legate de sănătate, sunt la fel de valoroase. Un alt avantaj îl constituie faptul că metoda exclude aproape total durerea, nu e deloc periculoasă şi nu lasă deloc cicatrice. De aceea, se adresează mai ales femeilor, pentru întinerirea pielii feţei, gâtului, regiunii decolteului, mâinilor şi picioarelor. Singurul inconvenient îl constituie preţul ridicat al intervenţiei, fiind vorba despre utilizarea aurului suprapur. Totuşi, dacă în Occident operaţia costă în jur de 5000 USD, la noi devine de zece ori mai ieftină. Important este că primul pas a fost făcut, către redobândirea tinereţii.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

EMILIA VLĂDESCU *răspunde cititorilor*

Ion GIULEA, jud. Argeş: *Persoana din fotografie este, din păcate, un om slab, nu are o personalitate puternică, nu se poate desprinde uşor sufleteşte de celaltă femeie, indiferent cât de mult şi-ar dori. Este un pătimaş din fire, nesigur pe el, greu acceptă schimbarea (noutatea). Din păcate, este foarte orgolios şi foarte încăpăţânat, ceea ce nu-l ajută foarte mult în viaţă. Are nevoie de un prieten de suflet şi nu de o nouă iubită. Nu este un om rău şi nu i s-au făcut „farmece”, „vrăji” sau alte prostii. Din fire, este un personaj dependent afectiv de mamă (iubită) sau de prieteni.*

PUBLICITATE

SALIN

aparatul care alungă răceala şi gripa

Purificatorul de aer – SALIN, invenţia domnului inginer *Constantin PASCU* din Buzău (principalul realizator al aparatului de purificat apa cunoscut sub numele de AQUATOR), ajută substanţial la *remedierea afecţiunilor aparatului respirator.*

SALIN poate fi folosit acasă, la birou, în maşină, îmbunătăţind calitatea aerului prin reţinerea prafului, eliminarea fumului de ţigară şi a mirosurilor neplăcute (transpiraţie, mucegai, cărţi vechi etc.) şi împrospătând totodată atmosfera, prin realizarea unui conţinut discret, dar permanent, de aerosoli.

Efectul terapeutic remarcabil, semnalat de cunoscuţi medici din clinici renumite şi menţionat şi de pacienţi, se referă preponderent la boli localizate la toate nivelele aparatului respirator. Astfel, afecţiunile ORL, pneumologice şi generale se remediază după o durată mult redusă şi fără medicaţie abundentă. *Rinite, sinuzite, alergii, astm bronşic, silicoze, mucoviscidoză, recuperări în TBC* – iată doar câteva boli cu evoluţie dramatică, în care SALIN a demonstrat o eficienţă deosebită.

Apreciat ca atare în întreaga lume, purificatorul de aer cu plăci saline *alungă bolile specifice iernii*, dar vă ajută şi la dobândirea unui *confort general al organismului*, la preţ foarte avantajos.

Pentru comenzi, persoanele sau instituţiile din provincie se pot adresa firmei producătoare - S.C. TEHNO BIONIC S.R.L. Buzău, fie prin poştă, la adresa str. Triumfului nr. 39, cod 5100, fie telefonic, la 038/719.188. Pentru Bucureşti, doritorii se vor adresa la CENTROFARM - telefon: 01/315.78.96 sau la 093/703.121 (Tiberiu Gheorghe, directorul reprezentanţei Bucureşti). Menţionăm că se asigură şi setul de plăcuţe saline cu perioadă medie de folosire de 6 luni.

CEAIUL DE LA ORA 5

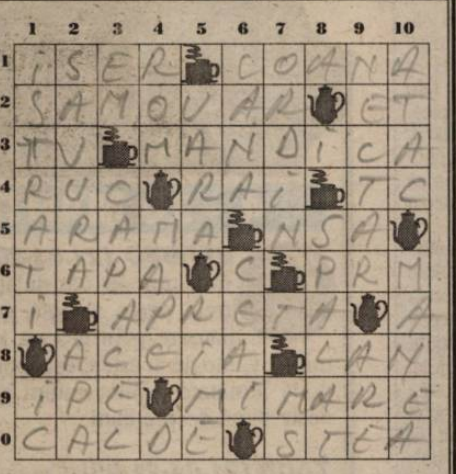

ORIZONTAL: 1) Pictor de la noi, care ne-a oferit un „Serviciu de ceai" – Madam Piscopesco, amfitrioana la „Ceaiul de la ora cinci". 2) Ţinut în presiune pentru ceai – Zâmbet la fete. 3) Televiziunea cu circuit închis! – Tot madam Piscopesco la „Five o'clock". 4) Paşi de dans (reg.) – Bărbaţi bârfitori – ...coţcar la suflet! 5) Folosită pentru samovare de ceai – Şansă în cele din urmă! 6) A se pieptăna cu gust – Partidul România Mare! 7) A pregăti o rochie de ocazie. 8) Cea de alături – Se coace la cuptor. 9) Clipe rămase! – Teatru pe faţă. 10) Ceaiuri servite la comandă – Vedeta admirată.

VERTICAL: 1) Prozator ieşean, care ne-a oferit şi el o „Ceaşcă de ceai" (Ion) – ...şi un pic de licoare. 2) A servi un ceai bun – Pusă la fiert pentru ceai. 3) Temă! – Folosit la samovar pentru ceai (dim.). 4) O aromă pusă la ceai – Genţi preţioase. 5) Perioadă estivală, când ceaiurile se răresc – Cuvinte potrivite. 6) Servită zilnic la ceai – ...servit la „Five o'clock". 7) Prepararea ceaiului pentru fata-n casă – Mese! 8) Un ibric pregătit la ceai. 9) O răcoritoare pentru dame – ...în careu! 10) Pică cu tronc la inimă – Alt prozator de la noi, autorul nuvelei „Ceaiul lui Proust" (Norman).

DICŢIONAR: RUC.

IULIAN IONESCU
Constanţa

SOLUŢIA CAREULUI *(Ceiul de la ora 5)*: ISER - COANA - SAMOVAR - ET - TV - MANDICA - RUC - RAI - TC - ARAMA - NSA - TAPA - C - PRM - I - APRETA - A - ACEIA - LAN - IPE - MIMARE - CALDE - STEA.

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:
NEGRUL MUTĂ ŞI CÂŞTIGĂ

BARCZA - ANTOSHIN, 1966

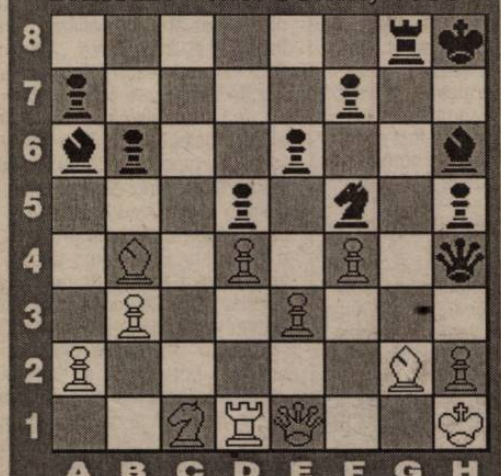

DEZLEGARE: 1... Nf1 !! 2. Nf1 (1. Td2 Df1 +) 2... Cg3 3. Dg3 [3. Rg1 Ce2 4. Rh1 Tg1 X; 3. Rg2 Ce2 4. Rf3 Cg1 X] 3... Tg3 cu câştig uşor.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

Opt diferenţe

Vă invităm să identificaţi cele opt diferenţe grafice dintre desenele de mai jos. *(Gh.R.)*

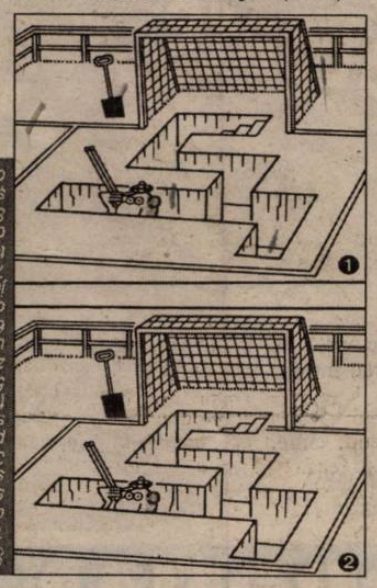

SOLUŢIA: 1) Linia albă orizontală. la stânga. 2) Mărimea şapei. sus. stânga. 3) Lungimea parului de la spate. 4) Lungimea ţevii de la puşcă. 5) Crăpătura zidului de lângă ureche a gazdei. 6) Linia albă din colţul din dreapta jos. al portii. 7) Lipsa mărgelului ierbului din dreapta sus. 8) Linia de lună a şantului. jos. dreapta.

Umor

– *Copii, întreabă învăţătorul, ştiţi ce trebuie să faceţi pentru ca Dumnezeu să vă ierte de păcate?*
– *Da, spune premiantul clasei. Trebuie mai întâi să păcătuim!*

Doi scoţieni ies de la teatru:
– *Ce-i cu tine? Ai dat garderobierei un sfert de liră bacşiş!*
– *Merita! N-ai văzut ce palton frumos mi-a dat?*

La şcoală se dă o lucrare: „Dacă aş fi director...". Toţi copiii scriu în afară de unul.
– *De ce nu scrii? îl întreabă profesorul.*
– *Îmi aştept secretara.*

Verificaţi-vă cunoştinţele
SHAKESPEARE

1. Când şi unde s-a născut William Shakespeare?
2. Cum se numea soţia lui William Shakespeare?
3. Ce alt mare scriitor – reprezentant al Renaşterii europene – a murit în 1616, acelaşi an cu Shakespeare?
4. Ce poet român a scris sonetul „Hamlet"?
5. Câte sonete ne-a lăsat Shakespeare?
6. Cine a compus, în 1887, muzica operei Otello?
7. Cine a regizat în 1969, filmul „Romeo şi Julieta?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Din punct de vedere geografic valul este o undă formată în bazinele oceanice sau lacustre prin mişcarea oscilatorie a maselor de apă datorită vântului sau cutremurelor. 2) Cel mai înalt val (34 m), măsurat de locotenentul Frederic Margraff de pe nava americană „Ramapa", s-a produs în noaptea de 6-7 februarie 1933 în Oceanul Pacific. 3) Cel mai puternic val seismic – tsunami – s-a produs la 28 martie 1964 în Oceanul Pacific în apropierea ţărmului Alaskai, în urma unui cutremur, valul având o amplitudine de 67 metri în zona portului Valdez, complet distrus de seism. 4) Cel mai mare val (500 m) provocat de alunecări de teren s-a produs în golful Lituya din Alaska. 5) Cartea „Al treilea val" a fost scrisă de filozoful Alvin Töffler 6) Sculptura „Valul" expusă la muzeul Rodin din Paris aparţine artistei franceze Camille Claudel. 7) Interpreta rolului principal din filmul „Valurile Dunării" a fost actriţa Irina Petrescu.*

Poşta cititorilor *După cât se pare întrebările cititoarei noastre Elena Ispas din Piatra Neamţ cu tema „Profesori şi învăţăcei" au fost destul de dificile, ceea ce dovedeşte seriozitatea cu care a tratat invitaţia noastră de a scrie. Aşadar:* ■ *7 răspunsuri corecte:* prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei *şi* Mihai Waspusch – Bucureşti; ■ *6 răspunsuri corecte:* Dan Victor Mirescu – Galaţi; ■ *4 răspunsuri corecte:* Florentina Gorea – Topliţa *la care apreciem onestitatea cu care lasă loc gol acolo unde nu ştie răspunsul fără să încerce „la nimereală" ceva.*

Mulţumind încă o dată prietenilor rubricii şi ai revistei, reînnoim invitaţia de a ne trimite întrebări pentru rubrică. (I. Stoica)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„CARAMBOL"

ASTA NU ŞTIE DE GLUMĂ / ESENŢIALI		CRETIN / FUGĂ MARE		FIINŢĂ RAŢIONALĂ / A PLUGĂRI		MORFEU AUTOHTON / RĂPESC ORĂTĂNIILE		BĂTAIE DE JOC / STEAG TURCESC		KILOGRAME DE LICHID / FUNIILE LUI TARZAN
LORD POLITICIAN / PLASE PESCĂREŞTI						ÎNCUNUNAT DE SUCCES / CASĂ DOMNITOARE				
							ZBURĂTOR MITOLOGIC / ETCETERA PE SCURT			
BOT DE PORC / LIMAN				PĂRLITE PE SPATE! / RÂND				LUMÂNĂRILE DE PE TORT / INDIVIDUALITĂŢI		
			PREPARATE VIENEZE DIN CARNE / MACULAŢI							A MIŞCA CU GREU DIN LOC
A-ŞI PIERDE MINŢILE / ÎN LĂDIŢĂ!						BĂTUT CU CIOCANUL / IMPERIUL RĂULUI				LIPSIT DE INTERES
		FĂCUŢI SCRUM / COPIL MIC					BAN... ADEVĂRAT / SUVERANUL PONTIF			
2 LA CUB / IARBĂ REA ÎN LAN				IEZII CEI MARI / MITITEL... DIN CARNE					IN BANIŢĂ! / REUŞITĂ LA BASCHET	
								COD DIN BRAD / ÎN ARIE!		
NEVASTĂ / ÎI PLAC TORTURILE						UNUL CU MINTE DE GĂINĂ				
					MUSCALAGII DIN VREMURILE NOASTRE					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „SIMPOZION". *Orizontal:* P - D - U - O - M - V - PARATRASNETE - LOCUINTA - RT - PAS - LATI - MOR - VIE - SIROAIE - PROST - CITIT - ARCASI - ACEA - AG - ARA - IVI - C - EOL - STEA - CH - PARACIOS - TOI - LADA - CLIENT - KARATE - EZITA.

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

◆ Începutul primăverii coincide cu programul de întinerire a grădinii şi, implicit, de îngrijiri destinate sănătăţii plantelor. În acest sens,

obligatorie este acţiunea de ajustare, de tăiere a copacilor, arbuştilor decorativi, trandafirilor etc., în scopul îndepărtării porţiunilor uscate, bolnave, inestetice sau inutile.

◆ Sfârşitul lui februarie şi începutul lunii martie reprezintă perioada optimă pentru tăieri, dar evident numai dacă suflul rece şi capricios al iernii a dispărut.

◆ Este important ca tăierile să se facă folosind instrumente bine ascuţite (foarfecă, ferăstrău), iar secţiunea să se facă oblic.

◆ Nu toţi arbuştii trebuie tăiaţi în fiecare an la fel de mult, aceasta depinzând de vârsta lor.

◆ Coroana copacilor mai bătrâni se ajustează periodic (o dată la doi ani), în ideea eliminării crengilor care şi-au

Sfaturi de primăvară

pierdut vigoarea, a celor prea apropiate (care nu mai permit dezvoltarea normală a lăstarilor, nici respiraţia şi iluminarea plantei), precum şi a celor oblice (care împiedică formarea unei coroane rotunde, echilibrate, estetice). La crengile bătrâne se poate renunţa prin tăiere chiar dinainte ca primăvara să dea semne clare de instalare.

◆ Crengile degerate sau bolnave (uscate, atacate de dăunători, cu răni etc.) se taie fără milă, până la porţiunea sănătoasă.

◆ Trandafirii sălbatici pot fi tăiaţi doar o dată la doi ani. Cei urcători nu se scurtează mult, doar vârfurile se îndepărtează şi, bineînţeles, porţiunile uscate sau inestetice.

◆ Trandafirii de grădină, în schimb, se scurtează mult. Regulile de tăiere diferă însă de la o specie la alta, mai ales în cazul celor pretenţioase,

de aceea, în astfel de situaţii, e bine să se cunoască exact modul de îngrijire. O tăiere greşită, într-o perioadă nepotrivită sau prin amputare masivă, poate duce la uscarea plantei sau la anularea capacităţii ei de înflorire cel puţin în anul respectiv.

◆ În general însă, trandafirii se scurtează mult (15 cm până la 30-40 cm de la sol, în funcţie de vechimea tulpinilor), deasupra unui nod cu mugure orientat spre exterior, astfel ca noii lăstari care se formează ulterior să crească în afară şi să formeze o tufă aerisită.

◆ Lăstarii vechi (de 3-4 ani), aproape lemnificaţi şi plini de noduri groase se îndepărtează complet, de la nivelul solului, pentru a face loc lăstarilor tineri. Dacă tăietura aplicată este mare ca suprafaţă, rana se poate acoperi (aşa e indicat) cu vopsea de copaci.

◆ De reţinut este faptul că bogăţia de lăstari noi şi de flori a arbuştilor decorativi şi a trandafirilor scade cu trecerea anilor. Doar prin tăieri corecte şi efectuate la timp, tinereţea acestor plante poate fi prelungită. *(A. Popescu)*

SPORT FLASH

Lorzii Inelelor şi-au terminat treaba

Duminică seara au luat sfârşit Jocurile Olimpice de iarnă de la Salt Lake, oraşul mormonilor, urmând ca ediţia de peste patru ani să vină în Europa, la Torino, renumit pentru civilizaţia şi cultura sa. Ce se poate spune despre ediţia tocmai încheiată? În primul rând, că dincolo de efortul atleţilor din toată lumea, adevăraţi Lorzi ai Inelelor, care s-au străduit să ofere publicului spectacolul unic al efortului, forţei şi îndemânării, la Salt Lake lucrurile erau să ia o turnură neplăcută, organizatorii fiind la un pas de un scandal monstru. Delegaţia rusă a ameninţat că se va retrage de la Jocuri! Asta ca represalii pentru faptul că Larisa Lazutina (mare favorită a cursei) a fost împiedicată să participe la proba de ştafetă 4x5 km, din concursul de schi fond. Motivul a fost că la un control efectuat înaintea cursei, Lazutina avea un nivel mai scăzut al hemoglobinei! „Este de-a dreptul scandalos", a declarat şeful delegaţiei Rusiei. Sportivii noştri sunt vânaţi cu predilecţie". S-au pomenit probele de patinaj artistic, hockey. Ameninţarea era atât de mare, încât preşedintele CIO, Jacques Rogge i-a scris o scrisoare preşedintelui Putin în care îi cerea acestuia să aplaneze conflictul, amintind că o eventuală retragere ar avea repercusiuni în ceea ce priveşte candidatura Moscovei la organizarea JO din 2012. Până la urmă ruşii au renunţat la retragere şi JO s-au încheiat cu bine. Pentru unii chiar foarte bine.

Kostelic, „bomba"

Eroina acestei ediţii a JO a fost, fără nici un dubiu, schioarea croată Janice Kostelic, performanţa ei fiind fără precedent: patru medalii olimpice! După ce a adunat trei medalii la Salt Lake, devenind prima femeie care reuşeşte o asemenea performanţă în schiul alpin, Kostelic a devenit acum singura sportivă din istoria acestui sport (masculin sau feminin), care obţine patru medalii la aceeaşi ediţie a JO. Kostelic obţinuse trei medalii până la startul slalomului uriaş: două de aur (la proba de combinată şi de slalom) şi una de argint (Super-G). Nimeni nu se aştepta, nici măcar ea, să mai câştige o medalie, cu atât mai puţin una de aur la slalom uriaş, o probă la care croata nu este specialistă. Site-ul „Onlinesport.ro" îi atribuie Janicei Kostelic (cu atât mai mult cu cât ea a fost la un pas de retragere la sfârşitului anului trecut, după ce a fost de trei ori operată la genunchi) aceeaşi poreclă pe care o deţinea Alberto Tomba: „La bomba".

Muehlegg, spaniolul dopat

Al doilea erou de la Salt Lake este fostul german, astăzi reprezentând Spania. El a câştigat trei medalii de aur, primele din istoria Spaniei, toate în probele de fond. Ultima ispravă s-a derulat sâmbătă, când rusul Ivanov părea că va câştiga proba de maraton (50 km). Cel puţin, după primii 35 de kilometri rusul se afla în frunte având un avantaj de peste 30 de secunde în faţa urmăritorilor săi. Pe fondul unei încetiniri de ritm, Muehlegg a găsit resursele pentru a accelera şi a reuşi victoria cu 14 secunde înaintea lui Ivanov. Bomba a venit sîmbătă seara, când oficialii au anunţat că Muehlegg a ieşit pozitiv la testul anti-doping. Dacă şi proba B va confirma această situaţie, spaniolului i se vor retrage toate cele trei medalii olimpice. Ministrul spaniol al sporturilor, Juan Antonio Gomez Angulo, a afirmat, vorbind pentru ziarul spaniol Marca. „Am impresia că CIO vrea să rezolve la repezeală acest caz, în defavoarea echipei Spaniei".

În fine, poate că aceste jocuri meritau alt final: delegaţia Rusiei şi Coreei de Nord (doar) au ameninţat că nu vor participa la festivitatea de încheiere, Leonid Tiagacev a spus „Sunt Jocurile cele mai murdare din întreaga istorie", iar preşedintele Putin a adăugat: „Este vorba despre o totală lipsă de respect faţă de munca şi talentul acestor tineri. Asemenea atitudini sunt rezultatul comercializării Jocurilor Olimpice".

Poate fără nici o legătură cu toate acestea, pot spune că logo-ul acestor Jocuri a fost cel mai neinspirat din întreaga istorie a JO şi că aerul de patriotism exacerbat de la Salt Lake a adus cu aerul olimpiadei din 1936 de la Berlin. Dar asta nu mai e treaba noastră.

GEORGE CUŞNARENCU

Bebeluşi... experimentali

În SUA, peste 500000 din copiii nou-născuţi anual au părinţii adolescenţi. Uşor de făcut, greu de crescut – repetă, cam ineficient, generaţiile adulte. De aceea, profesorii universităţilor californiene au avut o idee destul de năstruşnică, dar se pare că şi cu efect pozitiv în a le deschide ochii tinerilor asupra situaţiei amintite. S-a pornit de la constatarea că prea junii genitori, odată ajunşi răspunzători şi de soarta unui prunc, nu prea mai dau randament la şcoală. În consecinţă, s-au construit (sic!) bebeluşi foarte asemănători cu cei reali, dotaţi cu un mini-ordinator şi care plâng, strigă, cer de mâncare, inclusiv noaptea. Atenţie: nu este vorba despre o jucărie japoneză, ci de un experiment cât se poate de serios. Atât de serios, încât primii „cobai", studenţi de la Carmel High School, au renunţat după prima săptămână la micii plângăcioşi. Firește, o dată cu aceasta, şi-au revizuit şi poziţia faţă de aducerea pe lume a unui copil, la o vârstă prea mică. (A.N.P.)

Flori înşelătoare

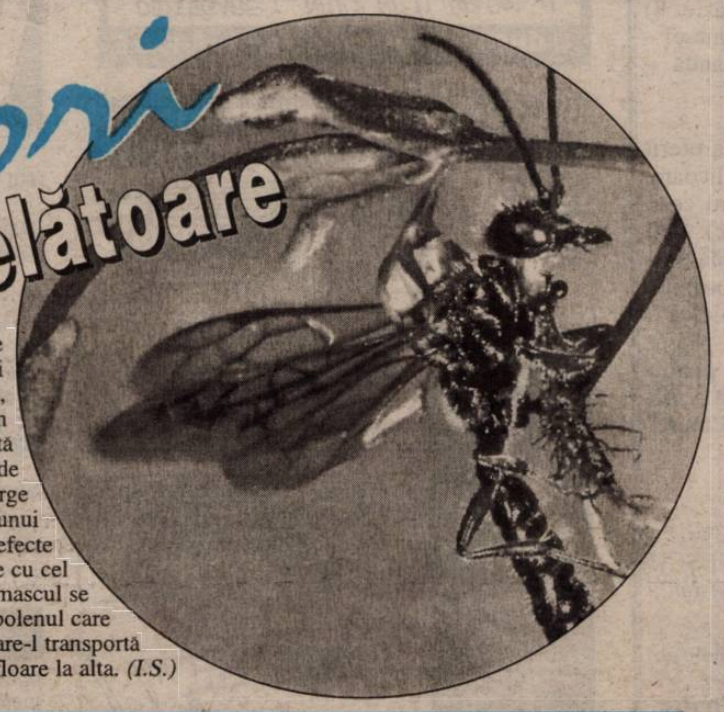

Pentru a atrage polenizatorii masculi ai unei specii de viespe, această orhidee din Australia de sud-est imită la perfecţie femela de viespe. Imitaţia merge până la emanarea unui parfum cu puternice efecte sexuale, identic aproape cu cel al viespei. Când un mascul se aşază pe floare, adună polenul care se lipeşte de el şi pe care-l transportă de la o floare la alta. *(I.S.)*

Viaţa merge înainte

Atentatul terorist din 11 septembrie 2001 a făcut din cele două turnuri gemene de la World Trade Center un amestec terifiant de oţel, sticlă, beton şi fragmente de trupuri umane pulverizate sau strivite. Viețile a mii de oameni nu au mai putut fi salvate, dar nu aceeaşi soartă au avut-o zecile de tone de oţel care alcătuiau „osatura" gemenilor. Aliajului topit sau contorsionat sub dărâmături i s-a găsit o nouă destinaţie. Din el vor fi confecţionate în India mobilă de bucătărie, oale, crăiţi şi tacâmuri... În jur de 40000 de tone de oţel a fost achiziţionat la licitaţie de o companie americană de reciclare a materialelor, care ulterior a vândut un sfert din această cantitate unui om de afaceri din Madras (sud-estul Indiei). Acesta, contra sumei de 120 de dolari tona, vinde materia primă unor mici firme care confecţionează obiecte casnice. „Pentru cei care se ocupă de reciclare nu are nici o importanţă de unde provine materia primă. Adesea provine din case distruse, poduri metalice năruite sau din multe alte tragedii care se petrec în lume", a explicat omul de afaceri indian, care totuşi a ţinut să-şi păstreze anonimatul. *(A.P.)*

RECORDMAN la recorduri

Americanul Ashrita Furman este deţinătorul celui mai mare număr de recorduri recunoscute de „Guinness Book", mai precis 71. Ultimul său record a fost înregistrat după ce a parcurs opt kilometri, în două ore şi treizeci de minute, alergând în stilul Hula-Hoop. Ce înseamnă acest lucru? Un „sport" inventat chiar de Ashira care, la vârsta de 47 de ani, s-a remarcat în Thailanda prin performanţa sa de a alerga 57 de kilometri cu o sticlă de lapte pe cap. Acest „maraton" a fost botezat atunci „Hula running". „După asemenea curse, capul îmi tremură un timp", declara Ashrita Furman la finalul recentei curse desfăşurate la Phnom Penh. În viaţa de toate zilele, el este proprietarul unui magazin de alimente vegetale din New York. (A.P.)

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

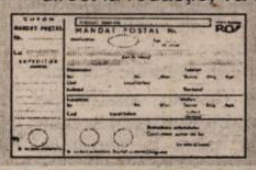

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Godwana: istoria regăsită a unui supercontinent ■ Test pentru depistarea anomaliilor genetice ■ Femina club ■ Însemnări pe marginea Bibliei ■ Cel mai mare şi mai scump satelit european... ■ O lume nebună ■ Secretele tinereţii fără bătrâneţe ■ Primul ajutor energetic pentru reglarea tensiunii arteriale ■ Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

HOROSCOP

4 – 10 MARTIE

BERBEC (21.03-20.04): Nimic nou în constelaţia dv. Astrele parcă aşteptă perioada următoare pentru a vă lua „în primire". Cu toate acestea, este posibil ca în a doua jumătate a intervalului să primiţi o veste bună despre bani.

TAUR (21.04-21.05): Cel mai remarcabil aspect al săptămânii este descreşterea curbei financiare. Joi sau vineri aceasta are un minim, aşa că fiţi foarte atenţi la orice cheltuială.

GEMENI (22.05-21.06): S-ar putea ca în mediul profesional să se petreacă un fapt care vă dezavantajează din mai multe puncte de vedere. Oricare ar fi realitatea, la finele săptămânii veţi avea în mod sigur zâmbetul pe buze.

RAC (22.06-22.07): Cea mai semeaţă curbă astrală este cea a afectivităţii. Aceasta are un maxim miercuri sau joi, fapt care poate însemna că relaţiile cu partenerul de viaţă devin excelente.

LEU (23.07-22.08): Curba financiară urcă acum la cote foarte înalte, semn că veţi primi bani sau o veste foarte bună despre aceştia. Pe de altă parte, pot apărea mici şi trecătoare disensiuni în cuplu.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Două evenimente contradictorii vor pigmenta acest interval. Luni sau marţi veţi avea un ghinion financiar, în schimb vineri sau sâmbătă veţi primi, în mod surprinzător, o sumă mare de bani.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Oscilaţiile curbei emoţionale indică faptul că veţi parcurge clipe grele la serviciu sau acasă. Din fericire, echilibrul sufletesc vă va ajuta să treceţi cu brio peste orice fel de încercări.

SCORPION (23.10-21.11): Mici probleme de sănătate se pot ivi la începutul intervalului, dar fără nici o urmare semnificativă. Miercuri sau joi veţi primi bani, însă va fi o sumă mai mică decât vă aşteptaţi.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Marte şi Venus nu se poziţionează reciproc într-un mod favorabil. Cu alte cuvinte, este posibil să vă stricaţi temporar relaţiile sentimentale prin excese de orgoliu necontrolate.

CAPRICORN (21.12-19.01): Curba financiară şi cea a psihicului au oscilaţii foarte mari. Ar trebui să fiţi deosebit de atenţi, întrucât unele persoane din anturaj se cam intersectează cu interesele dv.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Cel mai semnificativ aspect al săptămânii este cel al relaţiilor din mediul profesional. Deşi se întrevedea o avansare sau o premiere, conflictele ivite brusc s-ar putea să vă scadă eleanul sufletesc.

PEŞTI (19.02-20.03): Dacă în primele zile ale perioadei toate curbele astrale au o evoluţie liniară, de miercuri sau joi toate zvâcnesc spre cote foarte înalte. S-ar putea să primiţi bani, acum sau la începutul săptămânii viitoare.

Personalităţile săptămânii: *Cezar Petrescu, Radu Tudoran, Corneliu Medrea, Gina Patrichi, Margareta Pogonat*; Iuri Gagarin, Maurice Ravel, Antonio Vivaldi, Rimski Korsakov, Arhimede, Bobby Fischer, Spencer Tracy, Chris Rea.

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 563 • ANUL XLV • 7 MARTIE 2002 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 10 (2313)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Nu e mai mare pedeapsă pentru un ticălos decât că nu-şi găseşte împăcarea cu sine.* (L.A. Seneca)

■ *E nevoie să pipăi cu vârful mai înainte de a pune toată ciubota pe teren.* (T. Arghezi)

■ *E mare mângâiere la vreme de restriște să te afli lângă cineva pe care să-l doară inima pentru tine.* (M. de Cervantes)

Cel mai mare şi mai scump SATELIT EUROPEAN

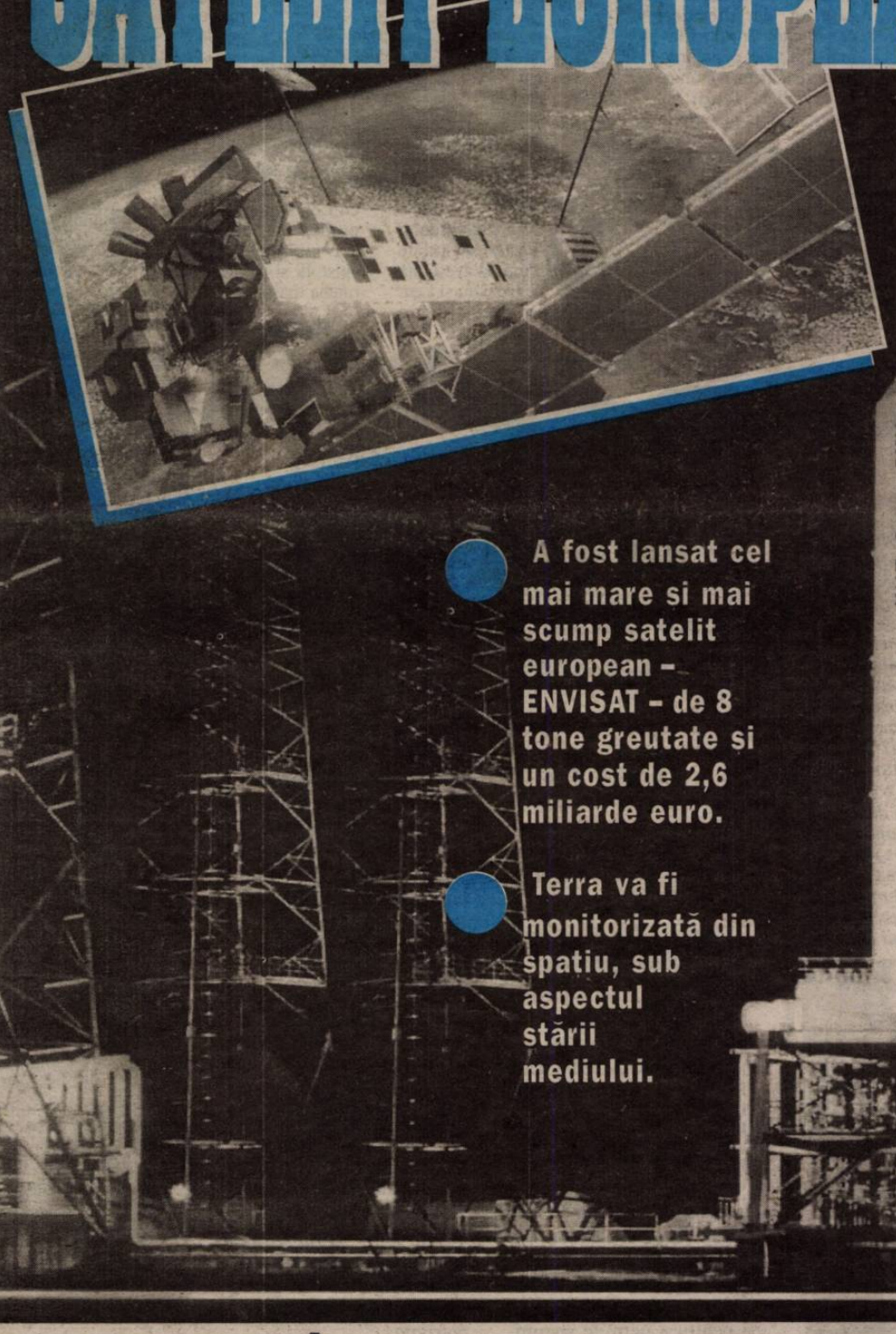

- A fost lansat cel mai mare si mai scump satelit european – ENVISAT – de 8 tone greutate si un cost de 2,6 miliarde euro.
- Terra va fi monitorizată din spatiu, sub aspectul stării mediului.

Spectacolul cunoaşterii

GONDWANA
istoria regăsită a unui supercontinent

Femina club

Vă cunoaşteţi piatra magică?

Consultaţii fără plată

TEST
pentru depistarea anomaliilor genetice

Terra X

San Francisco şi CĂUTĂTORII DE AUR

Terapii complementare

UN PSIHIC POZITIV
o garanţie a sănătăţii

TV
Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

◆ Labirint sentimental
◆ Incursiune în paranormal
◆ Terra X
◆ Misterele lumii
◆ Întâmplări adevărate
◆ Timp liber
◆ Horoscop

PERFORMANŢE CHIRURGICALE românești

În ultimii ani, s-a demonstrat fără echivoc că România beneficiază de specialişti în chirurgie de talie mondială, chiar dacă aparatura din dotare nu o poate concura pe cea din ţările dezvoltate. Două evenimente de ultimă oră confirmă ideea de mai sus. La Centrul de Boli Cardiovasculare Târgu-Mureş, s-a efectuat cu succes un transplant de cord la o pacientă care suferea de cardiopatie ischemică, în urma unui infarct, donatorul organului fiind o tânără aflată în moarte cerebrală. Medicii au folosit tehnica bicavă, mai modernă, mai eficientă şi care scurtează durata intervenţiei. Performanţa a fost realizată şi prin prelevarea simultană, de la acelaşi donator, a rinichilor şi a ficatului – acesta fiind transportat imediat la Institutul Clinic Fundeni, unde s-a efectuat un transplant hepatic.

O altă premieră în domeniu a reprezentat-o o operaţie pe cord extrem de riscantă, pacientul – cu un infarct miocardic şi două by-pass-uri la activ – supravieţuind preţ de mai multe secunde, fără ca organismul său să fie alimentat cu sânge, de la inimă. Operaţia, efectuată la Clinica „C.C. Iliescu" din Bucureşti, a fost urmărită de peste 160 de cardiologi reuniţi la o conferinţă în Poiana Braşov, datorită transmisiei directe prin satelit, aceştia putând chiar dialoga cu colegii aflaţi în sala de operaţii. Dincolo de noutatea şi spectaculozitatea lor, cazurile semnalate reprezintă, în primul rând, o speranţă de viaţă în plus pentru suferinzi. *(A.N.P.)*

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

ROLUL PROFETULUI ÎN PROPRIA ŢARĂ

Nu doar pentru că „Tirania majorităţii" a regretatului Ion Raţiu este un jurnal extrem de interesant revin la subiect. Ci şi pentru că deseori densitatea informaţiilor face imposibilă prezentarea fugară. Mai ales când sunt impresii şi informaţii din 1993, atât de îndepărtate şi totuşi atât de apropiate nouă.

Fac de la început o remarcă evidentă pentru cine citeşte „notele zilnice": Ion Raţiu era distrus, pentru că vechii lui colegi de partid şi de luptă nu-i înţeleg personalitatea şi nu-i folosesc experienţa. Nu făcuse puşcărie, dar asta îi lăsase mintea limpede şi neîncrâncenată. Spre deosebire de colegii lui care trăiseră iadul, dar şi a căror minte era cufundată în resentimente. Şi în acel an „liniştit", 1993, contau politicienii care suferiseră pe plaiurile mioritice mai mult decât cei care trăiseră într-o ţară democratică. Politica lui „n-ai mâncat salam cu soia" era mai puternică decât democraţia. Supărarea lui Raţiu pe „colegii" lui provenea din faptul că experienţa lui politică nu era valorificată pe altarul democraţiei din ţara în care se întorsese, cu atât mai mult cu cât în exterior el se bucura de o caldă apreciere. Pot spune că Raţiu suferea de faptul că nu putea fi profet în ţara sa. Alţii (uneori impostori) erau profeţii. În crizele sale de disperare, voia să se lase de politică şi să se întoarcă la Londra pentru a se apuca de scris. De ce n-a făcut-o? Un mister. „Sunt deprimat. De ce stau eu în România, când sunt împiedicat să joc un rol important din cauza lui Coposu. Trebuie să găsesc o soluţie. Şi să trag consecinţele. Am atâtea de făcut în Occident!" notează politicianul în ziua de Sf. Gheorghe a anului 1993. Şi totuşi n-a plecat. A rămas să lupte. O luptă zadarnică, spunem noi, acum, după nouă ani. Nici luptele politice nu erau prea fructuoase. Pe 18 mai, Ion Raţiu e propus să prezideze lucrările Camerelor reunite. Se dezbăteau declaraţiile incendiare ale gen. Florică (cine îşi mai aduce azi aminte de ele?). „Ele formează baza cererii celor două comisii (de apărare, s.n.), ca să se constituie o comisie de anchetă pentru depistarea corupţiei. ...După ce am stabilit că trebuie să instituim comisia de anchetă, a fost necesar să fixăm data prezentării proiectului de lege celor două Camere întrunite şi ordinea de zi. Discuţii lungi. Luptă acerbă. În cele din urmă s-a căzut de acord asupra zilei de miercuri, 25 mai". O mică eroare, 25 mai cădea într-o marţi, dar nu asta era problema: comisia n-a dat de nici o corupţie. De altfel, căutând o însemnare din acea zi, de 25 mai, descoperim că Ion Raţiu era în Germania. Corupţia a lăsat locul discuţiilor politice cu personalităţi din Dresda. Politică, economie, cultură. „Seara, un concert *Marien-Vesper* în Catedrală. Splendid. Catedrala arhiplină. Orgă şi cor. Claudio Monteverdi". Lupta şi încrâncenarea de „acasă" dispare în bunăstarea vestică şi establishment-ul german. Pe cât de supărat este uneori pe ţara care nu-l recunoaşte (de fapt, o mână de „politicieni" făcuţi peste noapte), pe atât de optimist este uneori Ion Raţiu. Iată o amintire din 1 iunie, când în faţa unor ziarişti strânşi la o conferinţă de presă la Senat spune: „Am subliniat participarea noastră, pentru prima dată în forţă (capabilă să acopere toate cele cinci comitete de lucru); interesul ce s-a arătat României (în Germania, s.n.) şi simpatia de care ne-am bucurat. În aşa măsură, că avem şansa s-o luăm înaintea celor trei: Polonia, Ungaria, Cehia". Un vis frumos al lui Ion Raţiu, pentru că şansa nu s-a transformat niciodată în realitate. Alteori, observaţiile sunt tăioase, de-a dreptul caragialeşti: „La o altă masă, Ticu Dumitrescu cu Petrina. Acum, că e senator, Ticu Dumitrescu nu mai vorbeşte de *Parlamentul ruşinii*". Şi aşa, din note zilnice, se scrie istoria adevărată. Iar Ion Raţiu a fost un bun observator pe care, din păcate, îl descoperim prea târziu.

GEORGE CUŞNARENCU

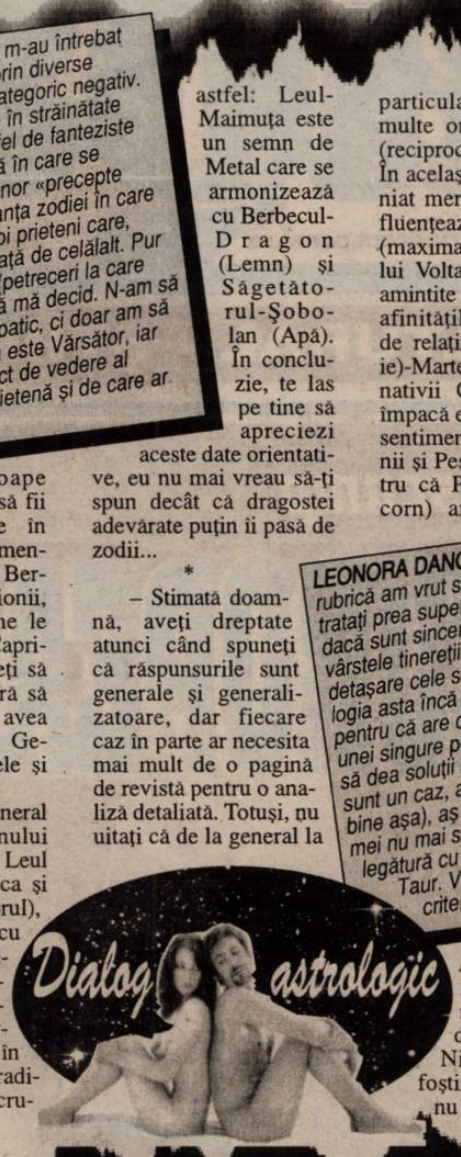

SANDA M.N., Ploieşti: „...Nu de puţine ori, prietenele mele m-au întrebat dacă eu cred în astrologie, în predicţiile care se fac zilnic prin diverse publicaţii. Până acum o lună şi ceva, răspunsul meu era categoric negativ. Cum puteam să cred că voi face cât de curând o excursie în străinătate sau că voi câştiga la loterie sau alte aşa-zise predicţii, la fel de fanteziste pentru un om de rând ca mine. Însă citind această rubrică în care se încearcă explicarea unor legături sentimentale pe baza unor «precepte clasice» ale astrologiei, am devenit mai atentă la importanţa zodiei în care m-am născut (...) Pe scurt, situaţia mea stă astfel: am doi prieteni care, cred eu, ţin foarte mult la mine şi sunt cam geloşi unul faţă de celălalt. Pur şi simplu, uneori mă aflu în nişte situaţii foarte delicate (petreceri la care participăm toţi trei, de exemplu) şi a cam venit timpul să mă decid. N-am să vă spun care îmi este mai apropiat, ca să nu spun simpatic, ci doar am să vă dau datele noastre. Eu sunt născută în Leu, Marian este Vărsător, iar Gelu este născut în Peşti. Ce arată astrologia din punct de vedere al compatibilităţilor? Cu care ar trebui să rămân doar prietenă şi de care ar trebui să mă ataşez într-o legătură mai serioasă?

– Dragă Sanda, îţi mulţumesc pentru interesul pe care-l acorzi acestei rubrici. În primul rând, trebuie să subliniez faptul că Leii (aşa cum eşti şi tu) au tendinţa de a fi dominatori, indiferent de circumstanţe (familiale, profesionale sau în orice alte conjuncturi). Orgoliul lor este deseori supărător, dacă nu dau dovadă şi de simţul umorului, de înţelepciune şi tact. Leii sunt (spun „clasicii" astrologiei arhetipale) egocentrişti şi în majoritatea cazurilor pun pe primul plan cariera şi nu dragostea (dacă nu cumva aceasta poate fi folosită drept trambulină). Cu alte cuvinte, aproape în orice relaţie vrei să fii dominantă, situaţie în care te împaci (sentimental şi profesional) cu Berbecii, Leii şi Scorpionii, iar afinităţile minime le ai faţă de Tauri şi Capricorni. Dar dacă înveţi să te laşi dominată (fără să te resemnezi), vei avea relaţii excelente cu Gemenii, Leii, Balanţele şi Vărsătorii.

Un alt criteriu general este acela al semnului cosmic fundamental. Leul este semn de Foc (ca şi Berbecul şi Săgetătorul), deci te armonizezi cu semnele de Aer (Gemeni, Balanţe şi Vărsători). Pentru curiozitatea ta şi a celorlalţi cititori, află că în sistemul gândirii tradiţionale chinezeşti lucrurile stau astfel: Leul-Maimuţa este un semn de Metal care se armonizează cu Berbecul-Dragon (Lemn) şi Săgetătorul-Şobolan (Apă). În concluzie, te las pe tine să apreciezi aceste date orientative, eu nu mai vreau să-ţi spun decât că dragostei adevărate puţin îi pasă de zodii...

*

– Stimată doamnă, aveţi dreptate atunci când spuneţi că răspunsurile sunt generale şi generalizatoare, dar fiecare caz în parte ar necesita mai mult de o pagină de revistă pentru o analiză detaliată. Totuşi, nu uitaţi că de la general la particular nu este, de multe ori, decât un pas (reciproca este valabilă). În acelaşi timp, am subliniat mereu că astrele influenţează, dar nu decid (maxima atât de lucidă a lui Voltaire). În situaţiile amintite de dv., „regulile" afinităţilor determinate de relaţiile Venus (femeie)-Marte (bărbat) spun că nativii Capricornului se împacă excelent, erotic şi sentimental, cu Scorpionii şi Peştii, poate şi pentru că Pământul (Capricorn) are nevoie de Apă (Scorpion şi Peşti). Afinitate minimă aveţi faţă de Gemeni şi Leu. Nici unul dintre foştii dv. soţi nu se încadrează în aceste „precepte". Acest fapt vă dă dreptate să fiţi sceptică în privinţa confirmării astro-relaţiilor, sunt sigur că motivele despărţirilor au fost de cu totul altă natură. V-am răspuns la situaţia când Femeia-Capricorn este dominantă; atunci când ea se lasă dominată, aceleaşi criterii Venus-Marte spun că aveţi relaţii foarte armonioase cu Berbecii, Racii şi Balanţele; cu Leii sunteţi într-o neproductivă discordie... Vă mulţumesc pentru epistolă şi pentru sinceritatea mesajului dv.

RADU IANIERI

LEONORA DANCIU, Constanţa: „Încă de când a debutat această rubrică am vrut să vă fac cu ou şi cu oţet, pentru că pur şi simplu trataţi prea superficial lucrurile. Persoanele care vă scriu parcurg, dacă sunt sincere, nişte situaţii serioase, uneori dramatice pentru vârstele tinereţii. Eu nu mai sunt tânără şi de aceea privesc cu detaşare cele scrise aici. Cred şi eu, ca mai toată lumea, că astrologia asta încă mai există după atâta timp, poate de mii de ani, pentru că are ceva adevărat în ea. Însă când e vorba de destinul unei singure persoane, nu cred că are «puteri supranaturale», ca să dea soluţii şi să explice deziluziile în dragoste (...) Deşi eu nu sunt un caz, am deja 48 de ani şi sunt singură (mă simt foarte bine aşa), aş fi, totuşi, curioasă să ştiu de ce cei doi foşti soţi ai mei nu mai sunt acum decât nişte «ex» şi nici nu mai am nici o legătură cu ei. Eu sunt Capricorn, iar ei sunt Vărsător şi respectiv Taur. Vă rog să comentaţi acest lucru, cu toate că acum am criterii foarte stricte în caz că vreun bărbat îmi cere mâna".

„Amorul profesional"

Prima oară când m-am prezentat la un patron pentru angajare, recomandată de un prieten, am fost „testată" din cap până-n picioare de priviri languroase şi obraznice. În timp ce-şi învârtea stiloul ca pe nişte mătănii, mi-a spus ceva de genul: „S-ar putea să corespunzi. S-ar putea să ne înţelegem..." Cu un subînţeles clar. Trebuia să mă prezint a doua zi la post, dar am renunţat. Un alt patron m-a invitat la un restaurant ca să „discutăm afaceri". Mi-a spus la un moment dat, fără ocolişuri: „Eşti genul de fată care-mi place. Te deranjează că sunt căsătorit?" În urmă cu vreo trei luni m-am prezentat la un interviu la o altă firmă şi am fost angajată ca secretară. Şeful meu era un tip serios, exigent, uneori arţăgos, dar corect în relaţiile de serviciu. Pueam să bag mâna în foc că n-o să-mi facă niciodată avansuri. Până într-o zi în care m-a rugat să rămân după program. Ce a urmat mi-e greu să vă spun. Pur şi simplu a tăbărât pe mine. Parcă era turbat. Până la urmă s-a potolit, şi-a cerut scuze şi mi-a promis că n-o să se mai întâmple. Trec peste faptul că aceşti oameni ar trebui pedepsiţi. Dar e o copilărie să încerci să te lupţi cu nişte oameni care se scaldă în miliarde. Ceea ce e mai grav e faptul că foarte multe fete din generaţia mea se confruntă cu astfel de situaţii şi că în orice moment „distinşii" patroni se pot dispensa de serviciile lor. În cazul în care se încăpăţânează să nu cedeze... *(Andreea, 22 ani, Bucureşti)*

O faţă a singurătăţii

Fiecare dintre noi îşi doreşte un cămin. Dragoste, copii, înţelegere. Înainte de căsătorie se întâmplă parcă o magie. Fiecare dintre noi dă tot ce-i mai bun din el şi lasă impresia că îl înţelege pe celălalt, că îi împărtăşeşte gusturile, dorinţele, părerile... Aşa am crezut şi eu şi iată că după doi ani de căsătorie lucrurile nu mai stau chiar aşa. Încep să am sentimentul că bărbatul de lângă mine e un străin. Poate că e prea mult spus. Nu găsesc acum cuvântul potrivit. Nebunia pasională s-a cam dus pe apa Sâmbetei, dar asta nu înseamnă că dragostea nu continuă să fie punctul forte al relaţiei noastre. În schimb, bucuria de a ne simţi legaţi spiritual, sufleteşte, pur şi simplu nu mai există. Rareori se întâmplă să ne regăsim în faţa televizorului, urmărind cu plăcere un film sau o emisiune care să ne placă amândurora. Iar dacă se întâmplă să stăm de vorbă pe marginea unui subiect suntem mereu în contradicţie. Ştiţi ce fericită eram înainte când, la o cană cu vin, stăteam ore întregi de vorbă, comentând lucrurile de peste zi? Sau după ce ieşeam de la teatru şi tăiam firul în patru... Era o voluptate a taifasului care îmi dădea senzaţia că viaţa e frumoasă. Mă gândesc cu groază că peste nu ştiu cât timp, o să mă uit la televizor sau o să mătur prin casă şi o să vorbesc singură.

(Elena, 27 de ani din Cluj)

DIAFRAGMA
este o membrană de cauciuc

Cum acţionează?

Împiedică pătrunderea spermatozoizilor în uter, acţionând ca o barieră. Se recomandă să se folosească împreună cu un spermicid care imobilizează sau distruge spermatozoizii.

Cum se foloseşte?

Înainte de introducerea în vagin, diafragma se acoperă pe ambele feţe cu spermicid. Dacă actul sexual are loc la mai mult de trei ore după introducerea diafragmei, este nevoie de adăugarea unei noi cantităţi de spermicid (acest lucru se poate face fără scoaterea diafragmei). Diafragma se lasă pe loc minimum 6 ore după ultimul act sexual, pentru a permite spermicidului să acţioneze.

Ce avantaje are?

■ Nu are efecte secundare. ■ Este o metodă contraceptivă reversibilă. ■ Este o metodă eficientă (85 la sută). ■ Poate fi folosită de femei care nu au nevoie de protecţie contraceptivă permanentă. ■ Poate fi folosită de femei care nu pot utiliza alte metode contraceptive. ■ Asigură protecţie imediată. ■ Protejează împotriva unor boli ale colului uterin.

Ce dezavantaje are?

● Necesită folosirea spermicidului. ● Trebuie păstrată în vagin timp de 6 ore după ultimul act sexual. ● Este nevoie de un consult medical pentru stabilirea dimensiunii potrivite.

Grupaj realizat de ***DORIN MĂRAN***

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Margarita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU,
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Fascinația trecutului Terrei

GONDWANA

istoria regăsită a unui supercontinent

Rare performanțe sunt mai spectaculoase decât recrearea trecutului cel mai îndepărtat al Pământului. Pe de o parte, pentru că este o adevărată provocare să reușești „să citești" în straturi din ce în ce mai adânci, aduse la suprafață cu migală și cu mare dificultate, și cum era aerul, și care erau animalele și plantele de acum sute de mii sau chiar milioane de ani. Pe de altă parte, descifrarea pașilor evoluției Terrei este fundamentală pentru a înțelege vremurile pe care le trăim astăzi și pentru a încerca să... proiectăm în viitor starea planetei. Este, dacă vreți, un capitol dintr-o carte încă și mai ambițioasă, pe care o scriu astronomii, cosmologii și fizicienii, cartea nașterii și a evoluției Universului. Doar că Terra ne este mult mai aproape. Soarta ei a fost și este soarta noastră, mai mult și... mai repede decât suntem legați de ceea ce se va întâmpla într-un Univers în care, pentru a ajunge la noi din „lumea" cea mai apropiată, lumina are nevoie de patru ani. Ca să nu mai spunem că nu se poate, astăzi, când vorbim de globalizare și de „unirea" tuturor țărilor, că a fost o vreme când, ca în povești, putem spune...

A fost odată... un singur continent?

Dacă întrebăm astăzi pe cineva dacă a auzit de Gondwana, „riscăm" mai întâi o ridicare din umeri, apoi, din politețe, dacă există, o clipă de atenție și, poate, în final o implicare interesată în descifrarea unei pagini fascinante din istoria planetei noastre. Pentru că, da, acum aproximativ 415 milioane de ani, la sfârșitul Silurianului târziu, continentele de astăzi erau toate „masate" într-unul singur: **Pangaea**. După un timp, vreo 75 de milioane de ani, acesta s-a împărțit în două supercontinente, în emisferele de nord și sud: **Laurasia**, care cuprindea ceea ce acum numim Europa, Asia și America de Nord, și **Gondwana**. Apa a pătruns între ele și le-a separat, o dată cu plantele și animalele care s-au văzut izolate fiecare în lumea sa și obligate să înnoade un nou fir al evoluției lor... Apoi, și Gondwana a avut aceeași soartă: s-a deschis groapa Atlanticului, iar America de Sud și Africa s-au dus să-și ocupe locul de astăzi, lăsând în urmă, încă temperată și fără platoșa sa de gheață, Antarctica. India, care s-a „azvârlit" spre Asia, își continuă și astăzi cursul, cu 6 cm pe an, spre nord, „presând" continentul și făcând ca munții Himalaya să se ridice din ce în ce mai sus, în fiecare an...

Iată de fapt cum arată, în câteva rânduri doar,

Povestea Gondwanei

...Sistemul nostru Solar s-a format acum 5 miliarde de ani dintr-o nebuloasă de hidrogen gazos. A urmat o perioadă extrem de tumultoasă, care a dus la formarea Pământului așa cum îl știm astăzi, ca o „entitate" vie și în continuă evoluție...

Viața a apărut cu 600 de milioane de ani în urmă, în perioada a ceea ce s-a numit „explozia cambriană", când numărul speciilor vegetale și animale era mult mai mare decât astăzi! Aici se află punctul de pornire al vieții Terrei. Chiar dacă aceasta s-a desfășurat cu foarte multe piedici... „Ruptă" din „mama" sa, Pangaea, în Triasic, Gondwana nu avea să reziste mai mult de o epocă geologică. La finalul Jurasicului, cam pe vremea când situăm noi

Vulcan, pe vremea dinozaurilor

dispariția dinozaurilor, a început și ea să fie zguduită de mișcări puternice – preludiul sfârșitului.

Acum milioane de ani...	Vârstele Terrei
2500-570: Precambrian	Răsăritul vieții...
500: Cambrian	Viața în apă...
435: Ordovician	Renașterea...
395: Silurian	Apar plantele...
345: Devonian	Era peștilor...
280: Carbonifer	Orizonturi reci...
230: Permian	Era gheții...
195: Triasic	Schimbarea!...
144: Jurasic	Ruperea!...
65: Cretacic	Primele flori...
1,6: Terțiar	Arca a pornit!...
Astăzi...	Peisajul nostru

Înainte? Cronici străvechi...

Multă lume s-a întrebat: cum putem afirma că la un moment dat a existat un singur continent, când... „n-a fost nimeni acolo să vadă"? Răspunsul este destul de simplu: „cronica" este scrisă în minereurile din rocile continentelor care, prin mișcarea pe care o au în anumite condiții spre polul magnetic, oferă geologilor informații despre deriva continentelor.

Acestea sunt... un fel de haine subțiri, „aruncate" peste mantaua fierbinte a Terrei. După un timp, deasupra zonelor celor mai fierbinți, crusta devine atât de subțire, încât până la urmă (după câteva zeci de milioane de ani, totuși!) continentul se rupe în două. Această mișcare, „drift-ul" continentelor, se va opri doar atunci când interiorul Terrei se va răci, ceea ce nu se va întâmpla pentru încă alte câteva miliarde de ani (dar s-a întâmplat deja pe Marte!). Terra este într-adevăr o „ființă" foarte dinamică – s-ar putea ca la un moment dat continentele existente să se rupă și să formeze alte continente, după cum alte „bucăți" de Pământ vor migra unele spre altele, cu același rezultat, în fond! Poate chiar să se formeze din nou un singur continent, dar nici nu va mai fi, nici nu va mai arăta exact ca Pangaea...

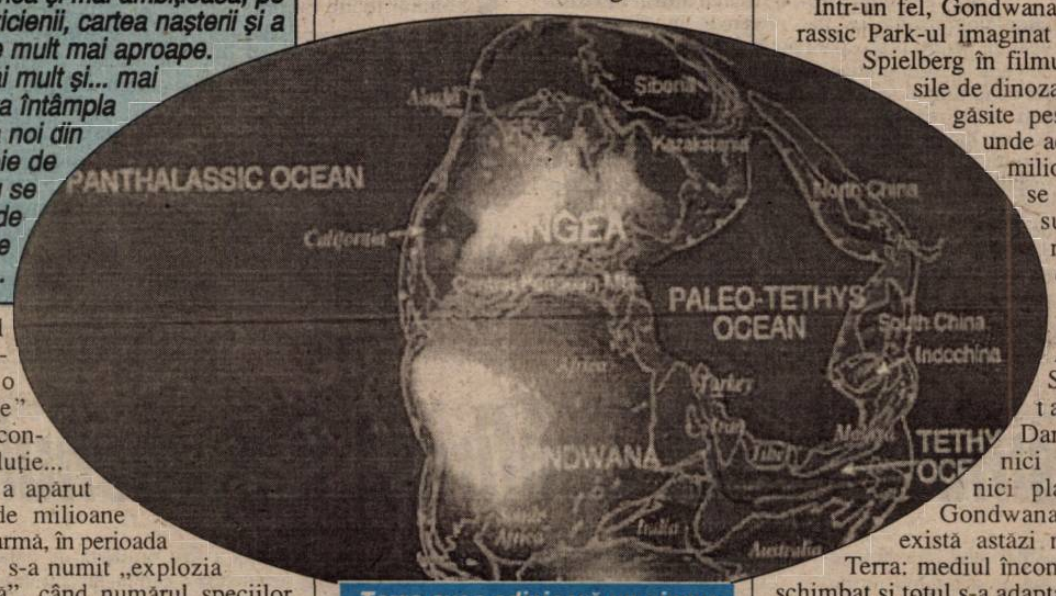

Terra avea odinioară un singur continent. Partea sa de sud avea să se detașeze însă și să creeze Gondwana

Cheile trecutului

Ca și prezentul, trecutul Terrei a fost marcat de lupta pentru supraviețuire. De-a lungul unei vieți de om, de exemplu, nu se pot observa schimbările care se produc; de-a lungul câtorva zeci și sute de milioane de ani, se observă. Aici se găsesc de altfel cheile trecutului.

Un spectaculos studiu recent al unei echipe a Universității din California, ale cărui rezultate au fost publicate în revista americană *Science* la sfârșitul anului trecut, a reușit să dea înapoi limbile ceasului molecular al evoluției mamiferelor și să „fixeze" o importantă „rupere", acum aproximativ 103 milioane de ani. Adică, în perioada în care Gondwana

Așa arăta probabil o zonă tipică a Gondwanei

începea să se separe, începeau să se „individualizeze" și diferitele tipuri de mamifere.

Problema este că, dacă știm „cam cum arată" cheile pe care le căutăm, nu totdeauna știm și ***unde*** să le căutăm! Există însă părerea că multe din secretele trecutului se află în Africa. De aceea se pun mari speranțe în săpăturile care se pare că vor începe în curând în lacurile Malawi și Tanganika, primul cu o adâncime de 750 m, al doilea – dublu! Primul are peste 7 milioane de ani și se pare că a secat în Pleistocen; în acel moment, lacul Tanganika încă mai avea apă... Forările de la lacul Malawi, care vor folosi o tehnică absolut nouă și se speră (după cum au anunțat surse ale Universității Arizona și BBC) să începă la începutul anului viitor, vor aduce pentru prima oară la lumină sedimente pe care se va putea „citi" istoria tuturor „valurilor" climatice care au hotărât evoluția Terrei și a vieții pe ea, inclusiv a omului.

Jurassic Park

Într-un fel, Gondwana a fost Jurassic Park-ul imaginat de Steven Spielberg în filmul său. Fosile de dinozauri au fost găsite peste tot, pe unde acum 65 de milioane de ani se întindea supercontinentul sudic, din Australia până în Africa de Sud și Antarctica. Dar, ca și ei, nici animalele, nici plantele din Gondwana nu mai există astăzi nicăieri pe Terra: mediul înconjurător s-a schimbat și totul s-a adaptat la aceste schimbări. Sau a dispărut...

Altfel de rămășițe însă încă mai există. Un exemplu este Noua Zeelandă, formată din stâncile care erau răspândite peste tot în Gondwana. Și crestele submarine din largul coastelor sale au aceeași origine. De fapt, ele au format odinioară un fel de continent-fiică al Gondwanei, care s-a desprins din ea, dar s-a scufundat imediat. Biogeograful Charles Fleming l-a numit „Tasmantis". Iar insula de sud a aceleiași Noua Zeelandă expune, pe o platformă spălată de maree din Curio Bay, o pădure de piatră. Unde se poate citi o parte din povestea tulburilor evenimente care au însoțit mărirea și decăderea unui supercontinent.

Înapoi... în viitor

Cine va stăpâni Pământul peste un milion de ani? Imposibil de spus – oricum, totul depinde de modul în care omul va transforma mediul și va reuși să țină sub control aceste transformări. Plecat din cele două zone care au format centrul supercontinentelor din nord și sud, Asia și Africa, omul a „trecut" în America, Australia și Insulele Pacificului, fie pe sănii, peste ghețurile strâmtorii Behring, fie pe plute, pe apele actualului Pacific. Aducând cu ei amintirea unui trecut glorios și a unor lupte cumplite cu realitățile Naturii.

Se va reface vreodată Pangaea? Poate, dar nimic nu va mai fi, probabil, nici măcar asemănător cu ceea ce a fost acum mai bine de o jumătate de miliard de ani. Până astăzi au dispărut peste 90% din totalul speciilor care au existat vreodată pe Terra! Dar fiecărei extincții în masă i-a urmat imediat o perioadă de adaptare la noile condiții. Astăzi însă, viteza cu care omul schimbă mediul înconjurător este atât de mare, încât speciile animale nu mai au când să se adapteze.

*

Existența omului pe Terra, într-o formă asemănătoare cu cea pe care i-o cunoaștem astăzi, reprezintă mai puțin de o miime din timpul scurs de la formarea Sistemului Solar. Și mai puțin de echivalentul unei secunde dintr-o zi care ar cuprinde, redusă la scara sa, toată istoria de 15 miliarde de ani a Universului. Și totuși, și-a dovedit puterea sa asupra întregului Univers. Din păcate, rareori într-un mod acceptabil. Se pare, deși nici aici nu există unanimitate, că „am plecat", sub forma unor creaturi care semănau cu o maimuță, de undeva din zona crevasei africane căreia toată lumea îi spune „The African Rift Valley". La capătul de sud al acestei zone se găsește Lacul Malawi...

MIHAELA DOROBANȚU

INVENȚIE „revoluționară"

Cunoscutul inventator american Dean Kamen a afirmat că ultima sa invenție, pur și simplu revoluționară, ar fi mai importantă decât Internetul. Este vorba de un vehicul electric denumit Ginger, un fel de scooter-trotinetă, fără schimbător de viteze, fără accelerator, ambreiaj, frâne sau volan, dotat doar cu procesoare, o baterie electrică și giroscoape. Ginger consumă foarte puțină energie și atinge o viteză maximă de 25 de km/h. Cei care au testat vehiculul afirmă că e aproape imposibil să cazi de pe el, datorită giroscoapelor care-l mențin în poziție. Viteza și direcția sunt controlate prin schimbarea poziției șoferului. Pentru a avansa, e suficient să te apleci înainte, mai mult sau mai puțin, în funcție de accelerația dorită, iar pentru a frâna trebuie să te apleci pe spate. Dean Kamen precizează că giroscoapele acționează ca o ureche internă, calculatorul – ca un creier iar motoarele se comportă ca niște mușchi. Printre invențiile sale importante amintim aparatul pentru dializă portabil și scaunul rulant capabil să urce și să coboare treptele. Chiar dacă Ginger ar putea constitui o soluție „revoluționară" pentru deplasarea individuală cu costuri minime, rămâne de văzut cum se va putea integra în fluxul rapid al circulației rutiere. (D.M.)

Inexplicabilul de lângă noi

Despre fiziologia visului

Ultimele gânduri ale regretatului nostru coleg, Ion Ţugui, destinate publicului cititor, pătrund într-un chip tulburător chiar în teritoriul încifrat al visului. Ne onorează să publicăm în săptămânalul «Magazin» – numărul de faţă şi cel viitor – cea de pe urmă respiraţie spirituală a scriitorului vizionar, care astăzi ne contemplă dintr-un altfel de vis...

Visul ocupă un loc fruntaş în toate doctrinele spirituale şi în evoluţia culturii mitologice şi religioase. Oniromancia va cunoaşte în tradiţia iudaică o argumentare superioară ce se va transmite apoi creştinismului. În *Vechiul Testament* apar patruzeci şi nouă de vise cu rol esenţial, iar în *Noul Testament* nouă vise, de asemenea cu funcţii de primă importanţă. În vechime, visul avea o funcţie politică şi terapeutică foarte respectată, la egipteni şi la greci fiind un fel de „domeniu al cunoaşterii" de care se ţinea seama cu toată seriozitatea. De pildă, vestitul Asklepios fixa diagnosticele la bolnavi după ce îi punea să-şi povestească visele recente sau pe cele ce le reveneau corect în memorie. Studiul efectuat cu maximă rigoare asupra viselor debutează la sfârşitul secolului al nouăsprezecelea şi va cunoaşte acumulări ştiinţifice importante în prima parte a secolului douăzeci. Părintele psihanalizei, Freud, nu-i decât capul de coloană al unui nomenclator prestigios care aparţine „ştiinţei onirice". Francezul Henri Piéron acuza în anul 1913 fenomenul oniric de influenţa generată de lichidul cefalo-rahidian, care ar conţine o substanţă ce provoacă, pur şi simplu, somnul. Experienţa francezului va fi reluată de mai multe ori până prin 1965, dar în acest răstimp oamenii de ştiinţă, pe mai toate meridianele, au continuat să se ocupe de vis, lărgind sfera cunoaşterii şi experienţele în domeniu. La Universitatea din Tokio se emite ipoteza unei substanţe misterioase care ar provoca somnul, dar s-a descoperit că somnul *real* nu are nimic comun cu somnul hipnotic sau cu cel indus de anumite narcotice...

Reintră în interes teoria lui Pavlov despre „inhibiţia internă" şi cea a lui Kleitman, despre travaliul muscular, dar cu acestea visul continuă să fie un mister, ca şi inducerea propriu-zisă a somnului. Importanţa visului la om nu poate fi neglijată, de vreme ce un om care a trăit şaizeci de ani, cinci i-a „trăit" dormind!

Şi iată că în anul 1924, o dată cu apariţia *electroencefalografului*, se fac progrese în descifrarea visului, pentru prima oară putându-se realiza o seamă de caracteristici grafice ale somnului. S-a stabilit astfel că în timpul somnului au loc o seamă de modificări ce se regăsesc implicit şi în fenomenul oniric. Aceste modificări se referă la scăderea temperaturii corpului şi a tensiunii arteriale, la accelerarea ritmului respiraţiei, prelungindu-se timpul de inspiraţie şi, fapt esenţial, tot acum are loc mişcarea globilor oculari – descoperire cunoscută ulterior prin iniţialele REM. Aspectul fundamental a putut fi descris în cele din urmă, identificându-se stadiile şi ciclurile somnului profund ca şi ale somnului uşor:

- Starea de trezie, în care creierul emite unde *beta* cu un ritm de 30 pulsaţii pe secundă;
- Starea de veghe pasivă, o amorţeală progresivă, plăcută, când creierul emite unde *alfa* cu un ritm de 8 – 12 pulsaţii pe secundă;
- Starea de adormire, când apar undele *teta* cu un ritm de 4-6 pulsaţii pe secundă (mâini şi picioare grele, senzaţii auditive şi vizuale) cu durata de 5 până la 20 de minute;
- Somn uşor, când creierul emite unde *sigma* de mare amplitudine cu un ritm de 12-15 pulsaţii pe secundă, în alternanţă cu un ritm mai lent sau ultralent, cu durata între 10-40 de minute;
- Apare somnul profund, emisia de pulsaţii este foarte lentă, de 2-4 pe secundă, acesta fiind ritmul *delta*, când se pierde cunoştinţa, scade temperatura corpului, scade tensiunea, pulsul şi respiraţia sunt rărite. Acest stadiu durează între 10 şi 30 de minute;
- Somnul foarte profund, undele au ritm constant, este somnul copilăriei, el dispare la 30 de ani. Acest stadiu durează între 10-20 de minute, sistemul muscular este calm, se înmulţesc acum celulele de creştere şi cele de cicatrizare;
- Somnul este profund (numit şi paradoxal), creierul nu mai transmite semnale motorii, pupila se contractă şi apare mişcarea rapidă oculară (REM); acum apare excitaţia sexuală, undele rapide, asemănătoare undelor beta emise de starea de veghe. Trezit în acest stadiu, omul îşi poate relata visul reţinut corect;

Se încheie suita stadiilor somnului, care coincide cu emisia de unde *alfa*. Urmează trezirea lentă...

ION ŢUGUI

Dosarul gândurilor comunicante

Cât de reale sunt fenomenele neobişnuite?

◆O comunicare a cercetătoarei Daniella Meeker, de la California Institute of Technology din Pasadena, produce senzaţie în luna ianuarie 2002 la Congresul Societăţii de neuroştiinţe: o maimuţă rhesus este antrenată să se concentreze în timp ce joacă un joc pe calculator şi să... mute cursorul calculatorului fără ca ea sau nimeni altcineva să se atingă de mouse! Miracol? Explicaţia pare a se afla într-o zonă a creierului numită cortexul parietal posterior. Aici se formează dorinţa de a efectua anumite mişcări ale corpului...

◆O ştire din noiembrie anul trecut, difuzată de *The Times*, vorbeşte despre o romancă, Silvia Radan, care trăieşte în Anglia şi simte dintr-o dată o nevoie puternică de a reveni în ţară, pe Valea Jiului, de unde este ea. Nu este vorba de o plimbare. Vine pentru a o căuta pe bătrâna vrăjitoare a satului la care o ducea bunica ei şi care o vindeca de orice boală. O găseşte. Este neschimbată. Aceeaşi mulţime de oameni se îmbulzeşte la poartă iar unii îşi duc copiii la ea, înainte de a-i duce la doctor...

◆Un sondaj Gallup din iunie 2001 constată că peste jumătate din americani cred în vindecarea prin puterile psihice şi în existenţa capacităţilor extrasenzoriale. Şi numărul acestora este în permanentă creştere...

Problemele pe care şi le punea Charles Richet acum o sută de ani rămân la fel de actuale. Care ar fi diferenţa dintre forţele fizice şi cele psihice – dacă există vreuna *de principiu!* – şi cum ar putea fi investigate cele din urmă pentru a ajunge la concluzii care să reziste în faţa oricărui examen? Astăzi, când se vorbeşte despre interesanta constatare că marile medium-uri „de altădată"... au cam dispărut, cum vom proceda însă: vom găsi – sau vom inventa chiar – o metodă de a o face, sau vom respinge totul doar pentru că nu înţelegem încă ce se întâmplă? A câta oară!

*

James Randi, un multimilionar american, a anunţat vara trecută că este gata să meargă la o manifestare în Australia pentru a asista la o demonstraţie a puterilor paranormale şi că, mai mult, oferă un milion de dolari celui care reuşeşte o asemenea demonstraţie. „*Energia care izvorăşte din palmele mele înlătură durerea*", spunea în august 2001 unul din potenţialii concurenţi. „Am urmărit cu consecvenţă ştirile care au urmat în septembrie, octombrie etc. Nu am mai găsit însă nici o informaţie, nici despre încercările celor doi australieni cu pretinse capacităţi paranormale, nici despre premiul lui Randi", declara el. Dar... fiecare dintre noi îşi poate alege explicaţia care îi convine...

MIHAELA DOROBANŢU

Un psihoterapeut confirmă fenomenul

De la scepticism la surprindere

John S. Carpenter este psihoterapeut în *Springfield, Missouri*, acordând asistenţă de specialitate individuală, familială sau de grup, pentru pacienţi din spitale de psihiatrie. El nu a avut un interes deosebit faţă de fenomenul OZN până nu a întâlnit un număr de psihiatri care, aplicând metoda regresiei hipnotice, au readus în memoria pacienţilor lor episoade ale unor răpiri, care până atunci fuseseră refulate în subsolul conştiinţei. În 1988 Carpenter a acceptat să participe voluntar la o cercetare asupra unor persoane care aparent au fost răpite de OZN-uri. El se aştepta să găsească, printre cei ce raportau răpiri, o paletă largă de manifestări ale unor boli psihice. Spre surprinderea sa, a descoperit că practic nici unul dintre cei examinaţi *nu prezenta manifestări psihopatologice* care să poată explica fie şi o părticică din istoriile despre răpiri.

Rapoartele despre răpiri seamănă mult în detalii

Carpenter, ca şi alţi specialişti, a fost intrigat de faptul că istoriile, povestite sub hipnoză de persoane cu pregătire extrem de variată şi venind din medii complet diferite, *semănau extraordinar de mult între ele* ca temă, proceduri, manifestări, bizarerii, ordine a evenimentelor etc. Se repetau inclusiv unele *detalii* pe care le cunoşteau doar cercetătorii fenomenului şi care rămâneau intenţionat *nepublicate*. E drept, şi *confabulaţiile*, *visele* ori alte manifestări de acelaşi tip, de care unii ar putea apropia rapoartele despre răpiri, se aseamănă în ceea ce

mână numai în motivele de bază şi *diferă foarte mult în detalii*. În plus, aşa cum s-a dovedit, în marea majoritate a cazurilor de răpiri, victimele nu fuseseră interesate de subiect şi nu doreau nici publicitate, nici un amestec al cuiva în existenţa lor.

O dublă confirmare

Un caz pe care Carpenter l-a examinat personal întăreşte şi mai mult acest aparent paradox. La 6 noiembrie 1989 două femei, numite Susan (42 ani) şi Jenifer (49 ani), ambele cu afaceri proprii şi având câte doi copii adulţi, se întorceau la St. Louis de la o conferinţă avută în Aspen, Colorado. Maşina a fost urmărită de o luminiţă strălucitoare care a devenit după un timp un OZN mare, plin de lumini multicolore, având forma literei V. Era ora 0.40. Cele două femei urmăreau fenomenul surescitate, comentând cu voce tare detaliile a ceea ce vedeau, ca o probă că nu visează. Dintr-o dată ceva s-a schimbat; se simţeau iritate şi epuizate complet. *După câteva minute* au sosit cu maşina la un motel şi au hotărât să rămână acolo peste noapte. Se simţeau rău... Verificând ceasul au constatat cu uimire că era ora 2.30... Unde s-au pierdut aproape două ore?

Peste o săptămână, încă anxioasă şi iritabilă, Susan i se adresează lui Carpenter. Acesta o supune regresiei hipnotice care relevă detaliile unei clasice răpiri. Cele relatate de Susan au fost înregistrate pe bandă magnetică şi ţinute strict secret. După 12 zile a fost supusă aceleiaşi proceduri şi Jenifer. Cele două femei locuiau la multe mile distanţă una de cealaltă şi nu au avut discuţii în acest interval. Relatarea ei a fost de asemenea înregistrată pe bandă. Cele două relatări, publicate paralel de Carpenter, relevă *40 de detalii* ale răpirii *descrise identic*, deşi tratamentul aplicat celor două femei se pare că a fost diferit. De pildă, lui Jenifer i s-a implantat un obiect în nas (ea a avut după aceasta hemoragii nazale severe); Susan a descris aceeaşi operaţie, dar din postura de martor ocular.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/10

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brătara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

Viziunea istorică a lui Constantin cel Mare

Anul 312 după Christos reprezintă – după cum ne spun istoriografii creştinismului timpuriu – un reper istoric pentru simbolismul noii religii propovăduite de Iisus Christos. Este anul în care Constantin îl învinge pe rivalul său Maxentius (lângă podul Milvius, pe malul Tibrului), victoria sa reprezentând începutul reunificării Imperiului Roman.

Două texte celebre ale unor contemporani ai împăratului, elaborate de Eusebiu din Cezareea şi respectiv de Lactatius, afirmă că, în noaptea dinaintea luptei, suveranul a visat cum un înger îi arată semnul Crucii şi-i spune: „datorită acelui semn, vei învinge!" Mesajul divin a avut, după Lactantius (căruia îi aparţine citatul) o natură dublă, vizuală şi auditivă. Claritatea acestui vis şi momentul în care scenariul oniric i-a fost „oferit" lui Constantin sunt excepţionale, fapt care l-a determinat pe marele om de stat să ordone în dimineaţa următoare ca acel semn divin, Crucea, să fie plasat pe toate scuturile ostaşilor săi... Constantin a învins, iar anul următor, în 313, a dat Edictul de toleranţă a creştinismului, act care oprea definitiv persecuţiile asupra creştinilor. De asemenea, mama sa, Elena, a devenit foarte credincioasă, ea făcând mai multe pelerinaje în Ţara Sfântă, unde se spune că ar fi găsit o o parte din Crucea pe care fusese răstignit Iisus Christos.

Deşi în multe opere de artă Crucea visată de Constantin cel Mare este reprezentată aşa cum o ştim astăzi, Lactantius ne spune că simbolul respectiv era format dintr-un „X" traversat de un „I", probabil iniţialele din limba greacă ale lui Iisus Christos. Pe de altă parte, trebuie menţionat că acest mesaj divin oniric a fost primit de un adept al cultului solar de origine iraniană, care a mai avut viziuni. Într-una dintre acestea, „suferită" în anul 310, i-au apărut zeul Apollo şi o coroană de lauri, semn că va avea un destin prodigios. Convertit la creştinism (dar botezat ca atare doar în anul morţii, 337), Constantin cel Mare a mai obţinut o victorie strălucită la Adrianopol (în 324), împotriva lui Licinius, un persecutor al creştinilor din Răsăritul Imperiului Roman.

PAUL IOAN

Triumful moral al lui Caragiale

ÎN SĂNĂTATEA CALOMNIEI, că e damă bună!

Uite așa orbește omul la necaz!

Datele „tehnice" ale procesului care a înfiebântatără Bucureștii lui 1902 sunt, succint, următoarele: în primul atac, Caion îl acuză, fără să probeze, pe marele dramaturg că „Năpasta" e plagiată după drama „Nenorocul" a scriitorului maghiar Istvan Kemeny, tradusă și publicată la Brașov în 1848. Dar, înaintea primei prezentări în instanță (5 martie 1902), sub reacția sceptico-satirică a susținătorilor lui Caragiale, poetul decadento-simbolist – devenit unealta lui Macedonski (numit Macabronski de „Zeflemeaua", gazetă a lui George Ranetti) și nu numai – revine și afirmă că de fapt opera plagiată este „Puterea întunericului" de Tolstoi.

Încă de la prima înfățișare, Caragiale (apărat magistral de Delavrancea) comite greșeala de a accepta această deturnare a plângerii sale – împotriva voinței apărătorului său –, fiind de acord ca inculpatul Caion să prezinte traducerea operei lui Tolstoi (care ar fi semnat, după avocatul Oteteleșteanu, cu pseudonimul Kemeny!) Era o eroare juridică flagrantă (schimbarea probelor incriminate prin plângerea civilă a reclamantului) și, practic, o deviere dinspre conflictul de drept spre cel literar – cum avea să remarce Mihai Gafița. Faptul avea să-l coste pe Caragiale. Căci, la a doua înfățișare (11 martie 1902), Caion nu se prezintă (pe motiv de boală), iar pretinsa plagiere după Tolstoi este desființată. Delavrancea este îmbătabil și calomniatorul este condamnat „în contumacie" la trei luni de închisoare corecțională, amendă penală de 500 de lei și despăgubiri civile de 10.000 de lei...

Dacă această urâtă poveste adevărată, o „impertinență de copil" cum avea s-o numească autorul „Scrisorii pierdute", s-ar fi terminat aici, acest proces ar fi rămas doar simbolul unei tentative de lovitură sub centură, aplicată de o marionetă precum Caion, împotriva unui mare scriitor al epocii. Dar Caragiale îndrăznise, cu o luciditate și un sarcasm inegalabile, să pună o nemiloasă oglindă în fața societății contemporane lui, de la Mitică, Lache și Mache, și până la conu Fănică, noi și ai noștri, în frunte cu aparent imbecilul Dandanache, disperat că rămâne fără coledzi, el și familia lui care de la patuzsopt, ca rumânul, imparțial... În opera caragialeană, acești „noi și ai noștri" și-au văzut hidoșenia existențială și au auzit hohotele de râs ale celor răzbunați de pana maestrului, ale celor care știau că pentru politicienii care voiau progresu' cu orice preț acesta trece prin mănăstire, maici, chef și prin câte o scrisoare rătăcită venită la țanc, adică la războiu (citește alegeri). Cercurile politice și literare nu l-au iertat și au făcut recurs.

Rejudecarea s-a defășurat la 10 iunie 1902. Caion era apărat de maestrul Ioan Tanoviceanu și de, culmea, însuși decanul baroului de Ilfov, Gh. Danielopolu. Aceste vârfuri ale avocației românești de atunci au adus argumente circumstanțiale jalnice, dar penetrante față de un corp de jurați mai puțin familiarizați cu aspectele literare ale procesului și mai receptivi față de metehnele „acceptabile" ale societății puse în evidență de pro-caioniști:

„Iată avantajele progresului!"

Acum o sută de ani, cel care-i spusese glumeț și provocator lui Eminescu „...Kant al dumitale e un moftangiu" a trăit o experiență judiciară și pseudoliterară care i-a umplut sufletul de amărăciunea curat-murdarului societății de atunci (numai de **atunci?**). În calitate de reclamant, el aducea în boxa acuzaților un student care semna Const. Al. Ionescu-Caion și care afirmase public – în două articole din „Revista literară" din 30 noiembrie și 10 decembrie 1901 – că drama „Năpasta" era un rapt literar... Calomnie, dacă o cer interesele partidului, da' s-o știm și noi! Iar Conu Iancu a simțit din plin pe pielea lui, dacă mai era nevoie, ce înseamnă „ieri bigotismul, azi liber-pansismul... Iată avantajele progresului!"

„toți fură", „gura lumii e slobodă" etc. N-au lipsit disensiunile vehemente dintre Iorga și Densușianu, de partea lui Caragiale, și avocații inculpatului, iar momentele de destindere le-a asigurat tot marele dramaturg, cu urzicătoarele sale replici. Culmea, verdictul a fost achitare. Caion scăpa de sub incidența juridică, iar Caragiale, sastisit de toată tevatura, a calificat deznodământul drept „excelent". Fusese reacția unui uriaș pe a cărui umbră încercase să pășească insolent un neica-nimeni, pilotat din culise de detractorii geniului născut la Haimanale.

Progresul, stimabile, progresul!

A progresat strategia calomniei astăzi? Delictul de presă de atunci impunea tragerea la răspundere în primul rând a autorului, dar și a editorului. Directorul „Revistei literare", unde au apărut articolele calomnioase ale lui Caion, era Th.M.Stoenescu; acesta nu verificase temenicia probelor incriminatorii (textul pretinsei opere a lui Istvan Kemeny, „Nenorocul"). El și-a recunoscut vina, i-a cerut scuze lui Caragiale (acceptate) și a publicat o scrisoare de desolidarizare față de acuzațiile caioniste. Nu cumva ceva asemănător se petrece și astăzi, doar din când în când?

Au progresat profilul moral și stilul de lucru ale calomniatorului de profesie sau ocazional? Caion s-a folosit inițial de o operă inexistentă, a unui autor inexistent. De ce? Pentru că „a vrut să provoace polemică"! În viziunea sa, terfelirea unui nume precum cel al lui Caragiale ar fi fost o simplă evadare din plictisul cotidian, un scandal de mărit tirajele gazetelor? Ce e nou în asta? Caion însuși era autorul unor măgării literare de notorietate (vizându-i pe Ibsen și Maupassant), iar pentru a-și încorona persoana setoasă de glorie, susținuse gogoriță deținerii unui document istoric referitor la Mircea cel Bătrân (după cum aflăm din excelenta carte „De la Dante la Zola", de Doru Cosma, publicată în 1978, din care am preluat informațiile de natură juridică)... Micimea intelectuală e soră bună cu maleficitatea, nu-i așa? Iar plăsmuirea de probe e o noutate?

La fel de contemporană și condamnabilă ni se pare și iertarea calomniatorului de către o instanță fie partinitoare și manipulată, fie ignorantă. Căci, văzându-se scăpat din punct de vedere juridic, Caion nu ezită și își reia atacul, publicând ulterior broșura „Originalitatea d-lui Caragiale, două plagiate". Astfel, prin achitarea calomniatorului, instanța s-a făcut complice la proliferarea unui flagel social, la întreținerea focului mocnit al imoralității pedepsite de normele de legi specifice. Dar Caragiale n-a mai reacționat, ferventul său acuzator devenise atât de mic, încât nici cu lupa nu l-ar mai fi luat în seamă. Însă în sufletul inegalabilului și supărător de actualului dramaturg se instaurase deja o detașare față de mizeriile societății. „Când fiecare cetățean va pricepe ce înseamnă calomnia prin presă, atunci aceasta nu va mai exista", spunea el cu un scepticism străveziu.

Caionismul, dați-mi voie!

La 18 iunie 1972, după un scenariu de Romulus Vulpescu și la o ședință prezidată de Șerban Cioculescu, „Procesul Caragiale" a fost reluat în mod simbolic și, în ședința desfășurată la Muzeul Literaturii Române, instanța l-a condamnat la „oprobriul veșnic al opiniei publice, în literele române" pe Caion. Domnul Vulpescu propunea ca numele de Caion să nu mai fie unul de persoană, ci unul comun, rădăcina a termenilor „caionism, a caionisi, caionist"... La mai puțin de două decenii de la acea memorabilă atitudine culturală, libertatea de expresie de după 1989 readuce în actualitate caionismul. Interese meschine, obscure, murdărești din când în când, pe alocuri permanent, obrazul unor personalități publice, de la crainici de televiziune și până la demnitari. *Gravitatea morală a acestor fapte penale este aceeași ca pe timpul lui nenea Iancu: în conștiința publicului neavizat nu mai funcționează eficient prezumția de nevinovăție.* Pentru astfel de pete, detergentul justiției acționează greu și deseori tardiv.

Dar ceva esențial s-a schimbat. Calomniatorii de azi nu mai au curajul să spună: „Nu voi, stimabile, să știu de Europa dumitale, eu voi să știu de România mea și numai de România!" Cu toate acestea, universalitatea opoziției la toartă și a teșcherelii la buzunar e indubitabilă. În „Anul Caragiale" (150 de ani de la venirea lui pe lume, la 29 ianuarie 1852) trebuie să recunoaștem că maestrul a depistat caionismul ca grupă de sânge bântuind pe toate meridianele, iar „D'ale Carnavalului" continuă, spre râsul-plânsul contribuabililor.

PAUL IOAN

Infamii de ieri, extravaganții de azi

În evul mediu, piercing-ul a fost un mod de stigmatizare a celor lipsiți de credință. În zilele noastre, s-a impus ca un act de provocare „estetică" și de revendicări sociale.

Buze, nasuri, arcade, urechi, zone erogene, străpunse de inele sau diverse forme metalice; o modă decadentă ce persistă de două decenii și care declanșează reacții de respingere ale opiniei publice. Adepții acestui mod de afișare corporală sunt tinerii, în special adolescenții. Mulți dintre ei adepți ai punk-ismului, ai fenomenului hippy sau ai sadomasochismului. Aceste ornamente „dezgustătoare" nu sunt o invenție a secolului nostru.

Istoricii și experții în ornamente vestimentare au ajuns la concluzia că rădăcinile „piercing-ului" se află în evul mediu. În Occidentul medieval, cei care purtau inele înfipte în diferite locuri ale feței erau doar ființele *infame.* Un termen care, în vocabularul epocii, desemna ființele inferioare din punct de vedere social. Chiar și animalele erau mai presus de ele. În această categorie intrau, în general, cei care nu aparțineau religiei creștine: evreii, musulmanii, ereticii. O „modă" originară din Orientul considerat „suspect și malefic". Studiind în special tablourile pictorului Hieronymus Bosch, dar și ale altor pictori flamanzi, germani și italieni ai epocii, experții au constatat faptul că inelele străpungeau doar fețele torționarilor, evreilor, maurilor infideli, reprezentanților africani și ale judecătorilor care au ordonat crucificarea lui Iisus. În 1215, conciliul Latran IV va redefini credința creștină, promulgând legi care interziceau orice practici păgâne. În mod progresiv, au fost interzise și ornamentele corporale, fie că era vorba de inele sau tatuaje. În secolul al XVI-lea, cerceii încep să devină o modă, importantă din Italia meridională, atrăgătoare în special pentru femei. Bărbații care purtau cercei erau în general marinari, pirați sau ocnași. O modă care în epoca modernă s-a banalizat dar fără de care viața femeilor ar fi „imposibilă". Piercing-ul ar putea fi o evadare din această „banalitate". Conotațiile sale sunt însă mult mai stridente, mai agresive, insinuându-se într-o simbolistică a revendicărilor sociale. Unele grupuri fanatice au inaugurat o nouă „epocă" a piercing-ului, prin practicarea așa-numitului *branding* ce constă în decorarea pielii arse cu fierul roșu... Oricât de optimiști am vrea să fim în privința unui progres moral al umanității, nu putem ignora faptul că trăim într-o lume din ce în ce mai bolnavă, mai agresivă. Și piercing-ul e una din formele de manifestare ale acestui rău social.

Detaliu din tabloul intitulat „Christos înaintea lui Pilat" de H. Bosch

DORIN MĂRAN

ROMÂNIA – ÎN TOPUL OBEZITĂȚII

Între afecțiunile cele mai răspândite, în special în Europa și SUA, obezitatea cunoaște o ascensiune rapidă. Mai puțin abordată foarte serios, ca fenomen medical – probabil, pentru că nu provoacă dureri, suferință explicită, ca în cazul majorității bolilor – ea afectează peste 300 milioane de adulți, reprezentând o cauză importantă a diabetului și a maladiilor cardiovasculare. Din păcate, România se situează pe un nedorit loc 3, într-un top european al obezității, după Iugoslavia (40% din populație) și Grecia (35%). La noi, incidența bolii este mai mare în rândul femeilor (28%), decât la bărbați (21%), cauza generală neconstituind-o supraalimentația, ci un mod de viață dezechilibrat, care generează mai multe tipuri de boli.

ACB – CENTRUL IMPULSIVITĂȚII

Cercetători de la Universitatea Cambridge au realizat câteva studii privitoare la comportamentul cobailor în anumite contexte, comparabile cu situații în care se află și unii semeni ai noștri. Animalelor le-a fost lezată o zonă a creierului numită „nucleul Acb", concluzia cercetătorilor fiind că anumite droguri (amfetaminele, cocaina) dereglează producerea de dopamină din „nucleul Acb", anomalie care explică impulsivitatea deosebită a toxicomanilor, dar și deficitul de atenție al adulților sau sindromul hiperactivității copiilor.

„ACOPERIȘUL LUMII" SUFERĂ!

Nimic nu pare să scape influenței nocive a omului „civilizat". Iar dacă noi, românii, am ajuns să trecem insensibili pe lângă mormanele de deșeuri din Bucegi, din Retezat ș.a.m.d., iată că nici măcar celebrul „acoperiș al lumii", Everestul, nu e ocolit de asaltul gunoaielor. În ultimul an, „numai" 3 tone de asemenea resturi au

putut fi recuperate din această nedorită ghenă terestră, dar se estimează că în total s-ar ajunge până la 100 tone! Incredibil, dar adevărat. Să ne mirăm? Să ne întristăm? Să ne ascuțim simțurile umane și să acționăm, cât încă mai avem timp! *(A.N.P.)*

ASTENIA

un inamic uşor de învins

Mai ales primăvara, multe femei se plâng de oboseală accentuată, de o perpetuă stare de iritare sau de labilitate psihică. Cauzele sunt generate de lunile prelungite de iarnă, cu lumină naturală mai puţină, cu un soare zgârcit, cu o insuficientă oxigenare a organismului, cu o alimentaţie săracă în vitamine şi oligoelemente. Pentru a învinge astenia, se impune un supliment de vitamine.

Ideal ar fi să înlocuiţi sau să asociaţi cafeaua de dimineaţă cu sucuri naturale din fructe, zahărul cu mierea, să completaţi meniul cu preparate din legume proaspete şi alimente bogate în vitamina C.

Dacă în timpul iernii vremea rea vă obliga să staţi cât mai mult în casă, acum veţi uita de oboseală dacă vă veţi plimba zilnic cel puţin un ceas şi veţi ţine ferestrele deschise cât mai mult. Semnele primăverii vă vor influenţa benefic psihicul.

Încordarea şi uneori încrâncenarea continuă nu numai că nu fac bine, dar scad mult randamentul profesional. Un exerciţiu foarte simplu, capabil să vă elibereze de încărcătura energetică negativă, este următorul: aşezată comod pe scaun, întindeţi picioarele înainte şi lăsaţi mâinile să se legene pe lângă corp, apoi închideţi ochii şi aplecaţi uşor capul spre dreapta şi spre stânga, timp de 20 de secunde. Repetaţi exerciţiul după 10 minute, de această dată balansând capul înainte şi înapoi, timp tot de 20 de secunde. Vă veţi simţi revigorată şi veţi uita toate visele urâte.

Tot primavara, numărul femeilor ce se plâng de insomnie creşte vertiginos, spun cercetătorii. Dacă vi se întâmplă să adormiţi greu, înainte de a consulta un neurolog, încercaţi unele soluţii simple: un ceai de tei, înainte de culcare, un pahar cu lapte cald, îndulcit cu miere. Tot relaxantă poate fi şi o baie caldă, cu câteva picături de uleiuri din plante adăugate în apă. Şi uleiurile aromate sau plantele de interior ce emană mirosuri plăcute au efecte miraculoase în lupta cu insomnia. Nu ignoraţi efectul culorilor asupra psihicului. S-a constatat de mult că lucrurile şi fardurile strident colorate sunt mari consumatoare de energie pozitivă. În consecinţă, sunt preferabile culorile neutre. Pentru casă alegeţi o ţinută comodă, dar nu neglijentă, în nuanţe de alb, bej, maro, vernil, gri, albastru sau bleumarin.

Vanessa Paradis si Johnny Depp

Indiscreţii

Adevărat BABY-BOOM

Cu cei 774800 de bebeluşi născuţi anul trecut, Franţa a devenit... campioana Europei. Un asemenea procent ridicat nu s-a mai întâlnit de douăzeci de ani. Şi pentru a nu crede că este doar o întâmplare, specialiştii francezi subliniază că a fost al doilea an consecutiv când topurile demografice i-au plasat pe primul loc. Foarte interesant, starurile au o contribuţie importantă în domeniu. Laetitia Casta este una dintre mamele fericite care îşi plimbă fetiţa (Lahteene, de patru luni) pe străzile New York-ului. Al doilea copil al cuplului Vanessa Paradis-Johnny Depp urmează să se nască peste câteva luni. (Primul lor copil, Lily Rose are doi ani şi jumătate.) Manechinul scandinav Ulrika şi cântăreţul Garou au o fetiţă, Emelie, de câteva luni...

Ulrika si Garou

Laetitia Casta

O invitaţie pe săptămână

Până la sfârşitul lunii martie puteţi vizita la Muzeul Naţional Cotroceni o expoziţie de vase decorative, extrem de valoroase, ce au aparţinut regelui Carol I al României. Din colecţia aflată în patrimoniul Castelului Peleş se mai păstrează azi 350 de exemplare. Obiectele din colecţie, vase decorative, extrem de valoroase, au fost realizate de marile manufacturi europene renumite în secolul al XIX-lea, Talavera şi Salamanca din Spania, Avisseau la Tours, Sarrguemines şi Gien din Franţa, Delft din Olanda, Davenport şi Staffordshire din Anglia, Faenza, Torelli, Cantagalli din Italia. Vizitatorul poate admira vase, platouri, cupe, ulcioare, amfore, ceainice, sfeşnice şi multe alte piese cu o deosebită eleganţă a formelor şi o coloristică uimitoare. Dacă timpul vă permite merită să vă delectaţi privind colecţia de ceramică europeană a regelui Carol I, colecţie de o valoare incontestabilă pentru patrimoniul artistic al României.

Vă cunoaşteţi

PIATRA MAGICĂ?

Din negura timpurilor oamenii credeau că pietrele preţioase sau semipreţioase poartă în ele puteri magice. Se credea că ar atrage succesul, dragostea, mulţumirea, sau ar avea puteri vindecătoare. Alte pietre, dimpotrivă, ar fi aducătoare de necazuri. Dincolo de rolul estetic, de podoabe, ele ar fi şi talismane personale, în funcţie de semnele zodiacale.

Persoanele născute în Zodia Berbecului au o fire activă, un puternic spirit de iniţiativă, dar sunt renumite şi pentru încăpăţânare. În privinţa sănătăţii, se spune despre Berbeci că sunt predispuşi la afecţiuni ale coloanei vertebrale, ale articulaţiilor şi la boli legate de circulaţia sangvină. Pietrele preţioase ce le pot fi de folos sunt carneolul, coralul, hematitul, agatul şi cristalul de munte. Hematitul combate sângerările uşoare, tensiunea arterială ridicată, oboseala. Folosit împreună cu granatul, înlătură insomnia.

Taurul, ca semn de pământ, este statornic, perseverent, apreciază bucuriile şi frumuseţile vieţii. Taurii sunt la fel de încăpăţânaţi ca Berbecii, lacomi şi maliţioşi. Starea de sănătate le este ameninţată de afecţiuni ale sistemului osos, unghiilor, dinţilor, genunchilor.

Piatra lor protectoare este agatul. Li se mai recomandă malachitul, ce le conferă o mare bucurie de viaţă, granatul, piatră a dragostei. Coralul le dă sentimentul stabilităţii şi echilibrului, iar aventurinul le asigură liniştea şi puterea. Granatul alungă durerile de cap, de ochi şi coloană vertebrală, ajută circulaţia sangvină, tratează eczemele şi protejează de radiaţii.

Gemenii sunt un semn de aer, instabili, dar raţionali. Se adaptează uşor. În privinţa sănătăţii au vulnerabile sistemul respirator (plămânii, bronhiile, coardele vocale) şi uneori pe cel digestiv.

Pietrele recomandate sunt mai ales cele galbene, dar şi unele de un albastru curat (carneolul, acvamarinul) sau ochiul de tigru, cristalul, chihlimbarul.

Carneolul ajută în cazul tensiunii arteriale ridicate, a reumatismului, insomniei, a afecţiunilor ginecologice şi dentare.

Despre talismanele celorlalte zodii, săptămânile următoare.

Pagina realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Orice femeie este sau ar trebui să fie preocupată de frumuseţea sa. Din acest motiv, vă reamintim câteva reguli de aur ale îngrijirii tenului.

REGULI DE AUR

◆Nu numai tenul ridat are nevoie de îngrijiri, ci chiar de la 20 de ani preocupaţi-vă de păstrarea frumuseţii şi prospeţimii tenului.

◆Pentru îngrijire se folosesc produse cosmetice corespunzătoare tipului de ten: normal, uscat, gras, acneic.

◆Cremele, măştile, orice produs cosmetic, pentru a pătrunde în profunzime se aplică pe o piele foarte bine curăţată.

◆În fiecare seară îndepărtaţi atent fardul şi impurităţile depuse peste zi pe obraz, cu un demachiant. Nu uitaţi gâtul şi decolteul. (Nu faceţi greşeala de a folosi săpun, care usucă tenul. Este indicat doar pentru curăţarea tenurilor acneice). Clătiţi-vă cu multă apă, aplicaţi o loţiune tonică, apoi o cremă hidratantă de zi.

◆Dimineaţa curăţaţi, din nou, obrazul, gâtul, decolteul, cu demachiant, spălaţi-vă cu multă apă, aplicaţi o loţiune tonică şi o cremă hidratantă de zi.

◆La orice vârstă, indiferent de ten, cremele de zi trebuie să conţină filtre împotriva razelor ultraviolete, cu indice de protecţie ce începe de la câteva procente (2%, 3%) şi poate ajunge la 30% (în cazul cremelor protectoare pentru copii).

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 10
Valabil până pe data de: 14 MARTIE 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Vă oferim şi în această săptămână câteva reţete testate de cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus:

Morcovi umpluţi cu ciuperci

7-8 morcovi, 150 g ciuperci, 1 pahar de linte sau cuş-cuş, 2 linguri de ulei, 400 g smântână, sare, piper, măghiran, pătrunjel verde (după gust).

Morcovii se curăţă şi se fierb pe jumătate. Pe urmă se scobeşte mijlocul. Cuş-cuşul se călesţe în unt, împreună cu ciupercile şi pătrunjelul verde. Se adaugă bucăţile din mijlocul morcovilor, se sărează, se piperează, se adaugă măghiranul. Se umplu morcovii, se pun într-o cratiţă unsă cu unt. 400 g smântână se amestecă cu 60 g unt topit şi se toarnă peste morcovi. Se introduce la cuptor şi se coace.

Papară cu mălai

1/2 kg de mălai, 1 1/2 l apă, 1 1/2 linguriţă sare, 20 g unt, 1 lingură brânză de oaie, 1 ou, 50 g pesmet, 2 linguri smântână (facultativ).

Se face o mămăliguţă mai moale. Brânza de oaie se amestecă cu untul şi se adaugă la mămăliguţă. Cu lingura se rup găluşte care se trec prin pesmet şi se prăjesc pe ambele părţi. Se serveşte cu smântână şi cu brânza rasă deasupra.

Cartofi „Laurette"

400-500 g cartofi, 2 1/2 linguri de făină, 100 g untură, 20 g caşcaval, 10 g nucşoară, 1 ou, sare.

Cartofii fierţi se curăţă de coajă şi se dau prin maşina de tocat. Se pune la fiert 1 pahar de apă, se adaugă sare şi numai 25 g untură. Când fierbe, se adaugă făina, amestecându-se continuu, pentru a nu se face cocoloaşe. După circa 5 minute se dă la o parte adăugându-se cartofii, oul, caşcavalul şi nucşoara. Totul se amestecă devenind o pastă omogenă şi consistentă. Se ia din această compoziţie şi se fac gogoşi de mărime potrivită. Se prăjesc în untură încinsă. Sunt gata imediat ce capătă o culoare uşor gălbuie. Sunt o garnitură excelentă la şniţele sau fripturi.

Begnete de sardele

1 cutie de sardele, 125 g făină, 1 gălbenuş, 1 lingură de ulei, sare, apă călduţă.

Se face un aluat din făină, sare, ou, ulei şi apă. Coca se taie în dreptunghiuri lungi, pe care va fi aşezată, câte o sardea. Se înveleşte în aluat şi begnetele obţinute se pun în untură încinsă până se rumenesc. Se servesc calde, după ce au fost scurse.

Tartine siciliene

12 felii de franzelă, 200 g caşcaval, 200 ml lapte, 100 g făină, 3 ouă, sare.

Se amestecă pe foc 4 linguri de făină, 50 g caşcaval ras şi 1 pahar de lapte. După ce s-a răcit se adaugă gălbenuşurile şi sarea. Se pregătesc feliile de franzelă, se pune pe ele câte o felie de caşcaval şi se acoperă cu compoziţia de mai sus. Albuşurile bătute spumă se pun sub formă de căciuliţe deasupra. Se dau la cuptor să se rumenească.

Găluşte cu pesmet

3 linguri de pesmet, 200 g grăsime, 3 ouă, 3 linguri de zahăr, sare.

Gălbenuşurile se amestecă cu un vârf de cuţit de sare şi cu zahăr pudră, până devin o cremă. Albuşurile se bat spumă separat. Ele se adaugă la compoziţie o dată cu pesmetul cernut bine. Se pune grăsime la încins. Cu o lingură se ia din compoziţie cam cât o nucă şi se prăjesc la foc iute.

Remedii naturale

LIPSA DE CALCIU

Carenţele de calciu se pot remedia în primul rând printr-o alimentaţie bogată în acest mineral (ouă, produse lactate etc.), apoi (sau concomitent) printr-un aport suplimentar de calciu, oferit de diferitele produse farmaceutice, dar şi cu ajutorul unei reţete folosite din bătrâni. Iată în ce constă:

Se păstrează cojile de la patru-ouă fierte (de preferat ouă de găină de ţară), se pun la uscat, apoi se pisează mărunt. Peste coaja de ou se stoarce sucul de la o lămâie, se amestecă şi se lasă într-un borcan bine închis timp de 48 de ore. Ulterior, se filtrează, iar în lichidul obţinut se adaugă o cantitate egală de miere. În fiecare dimineaţă se iau câte două linguriţe.

CEAI PENTRU SLĂBIT

Indiferent de cura de slăbire pentru care optăm la un moment dat, nu trebuie să uităm cât de importantă este şi mişcarea, pentru atingerea ţelului propus. Dacă mersul la o sală de gimnastică este o soluţie inaccesibilă pentru unii dintre noi, mersul pe jos, urcatul şi coborâtul scărilor, practicarea câtorva exerciţii fizice la domiciliu sunt la îndemâna oricui. Un ceai pentru slăbit, combinat cu aceste metode simple, pot da rezultate foarte bune pentru a scăpa de kilogramele în plus.
Ceaiul se prepară din 40 g păpădie (codiţe, frunze, flori), 15 g frunze de soc, 10 g mătase de porumb, 10 g volbură (partea aeriană a plantei), 15 g rădăcină de volbură şi 10 g frunze de mesteacăn, care se amestecă între ele. Dintr-o lingură de amestec la o cană cu apă se prepară un decoct (se fierb 10 minute).
Dimineaţa se bea o cană cu ceai strecurat şi neîndulcit, iar după mesele principale din timpul zilei se beau câte două căni. Cura durează o lună, timp în care regimul alimentar trebuie să fie hipocaloric.

Test

pentru depistarea anomaliilor genetice

Într-un viitor relativ apropiat, pe baza unei prize de sânge efectuată chiar de la începutul perioadei de sarcină, se va putea va depista cu o certitudine aproape absolută riscul pe care fetusul îl prezintă de a fi victima a vreuneia dintre cele mai frecvente maladii genetice. Cel puţin aceasta este promisiunea pe care dr. Patrizia Paterlini-Brechot, cancerolog, hematolog şi cercetător la Spitalul Necker din Paris, o face în prezent.

După cum se cunoaşte deja, celulele sangvine ale fetusului sunt mai voluminoase decât cele ale mamei. Când fetusul este normal şi deţine numărul corect de cromozomi, el lasă să treacă în sângele matern o celulă pe mililitru de sânge. În schimb, dacă există unele probleme de ordin patologic la nivelul fetusului, în sângele matern sunt prezente mai multe celule voluminoase. În funcţie de numărul acestora, medicii pot stabili ce maladie genetică ar putea dezvolta ulterior fătul. Odată cunoscut acest „detaliu", important este ca în viitorul apropiat să se pună la punct pe de-o parte sistemul de filtrare a celulelor mai voluminoase iar pe de alta modalitatea de numărare cu maximum de precizie a acestora.

În prezent, pentru diagnosticarea unei anomalii genetice înainte de naştere, se recurge la tehnica amniocentezei sau la biopsie, practicate între săptămâna a 11-a şi cea de-a 18-a, deci când sarcina este destul de evoluată. Pe de altă parte, aceste tehnici sunt într-o oarecare măsură traumatizante şi comportă şi unele riscuri. Amniocenteza constă în puncţia uterului pentru prelevarea unei mici cantităţi de lichid amniotic iar biopsia în prelevarea unui fragment de ţesut placentar, pe cale vaginală. În fiecare an, în Europa şi Statele Unite se practică în jur de 3 milioane de amniocenteze, ceea ce demonstrează im-portanţa cunoaşterii diagnosticului precoce în numeroase cazuri. Dr. Paterlini-Brechot, care a publicat rezultatele studiului său în „The American Journal of Pathology", apreciază că metoda pe care speră să o definitiveze în cel mult trei ani va face posibilă detectarea in utero a majorităţii cazurilor de trisomie, precum şi a altor maladii genetice. Până în prezent, fiabilitatea acestei tehnici de diagnosticare precoce a fost verificată pe eşantioane de sânge prelevat de la 13 femei aflate în cea de-a 11-a sau a 12-a săptămână de sarcină, dar preconizează ca, o dată ce va fi pus la punct, testul să poată fi făcut mult mai devreme.

CANCERUL LA TESTICULE
afectează viaţa sexuală

Un studiu efectuat de un grup de cercetători francezi timp de 11 ani asupra unui număr de 119 bărbaţi afectaţi de un cancer la testicule a demonstrat că pacienţii sunt în măsură să aibă o viaţă socioprofesională normală, dar că viaţa lor sexuală suferă modificări, în sensul diminuării performanţelor sexuale sau al instalării sterilităţii. Bolnavilor participanţi la această cercetare li s-a cerut să răspundă periodic la un set de chestionare privind calitatea vieţii lor în general şi, în mod special, a vieţii sexuale. 12% dintre pacienţi au evidenţiat diminuarea plăcerii sexuale, 14% au reclamat scăderea dorinţei sexuale, iar 16% au constatat apariţia infertilităţii.

◆ ***Arterele iubesc antioxidanţii.*** Un studiu britanic care a avut în vedere 468 de subiecţi cu vârste cuprinse între 66 şi 75 de ani, a evidenţiat faptul că bărbaţii care prezintă concentraţii sangvine mai ridicate de vitamina C, E şi beta-caroten (antioxidante) au un risc de 2,5 ori mai mic de a face obstrucţii de carotidă (stenoză) decât persoanele cu concentraţii scăzute.

Bronşită cronică

Bronşita cronică este una dintre bolile care devin mult mai sâcâitoare în timpul sezonului rece. În general, bolnavilor li se recomandă să prevină această situaţie chiar la începutul toamnei, în scopul întăririi sistemului imunitar. De obicei, se recomandă produse imunostimulente (de exemplu, Broncho-vaxon) şi produse din plante (cum ar fi Septilin). La sfârşitul sezonului rece, deci primăvara, se face din nou o cură. Dar, există şi alte metode de calmare a bronşitei cronice, care se pot practica fără restricţii. Una dintre acestea este aromoterapia prin aerosoli. În camera în care suferindul de bronşită cronică îşi petrece cel mai mult timp din zi, dar şi în dormitor, în timpul nopţii, se pun în mici recipienţi uleiuri esenţiale din conifere (brad, molid, pin) combinate cu ulei de eucalipt şi de cimbru. Se poate chiar improviza „un aparat" de produs aerosoli: un recipient cu apă în care se toarnă câteva picături din uleiurile amintite se fixează la mică distanţă desupra unei lumânări aprinse.

Epilepsia, ereditară?

Medicul Ruth Ottman şi colaboratorii săi de la Universitatea Columbia din New York au descoperit că anomaliile genei LG11 provoacă o epilepsie parţială, care se caracterizează prin crize ce provoacă tulburări auditive; aceştia aud sunete care în realitate nu există.

Încă din 1995, fuseseră identificate în zona cromozomului 10 unele gene implicate în apariţia epilepsiei. Dr. Ruth Ottman, pornind de la cazul concret a cinci familii ai căror membri erau afectaţi de această boală, şi-a axat atenţia asupra acestei secvenţe cromozomiale şi astfel a descoperit mutaţii ale genei LG11. Ce au mai constatat amintiţii cercetătorii francezi? Că moştenirea acestei gene mutante nu conduce în mod obligatoriu la apariţia epilepsiei, dar riscul e mare de vreme ce 70% dintre urmaşi fac şi ei boala.

Realitatea e că, pentru oamenii de ştiinţă, gena LG11 prezintă încă numeroase necunoscute. Unele cercetări, de exemplu, au pus pe seama ei dezvoltarea tumorilor cerebrale. Iar în ceea ce priveşte epilepsia, aceasta nu este o maladie propriu-zisă, susţin cei mai mulţi oameni de ştiinţă, ci doar simptomul unei tulburări neurologice care perturbă funcţiile normale ale creierului. Epilepsia se caracterizează prin crize a căror durată şi intensitate diferă destul de mult de la o persoană la alta. Deocamdată, se admite în general ipoteza potrivit căreia, în majoritatea cazurilor, epilepsia nu este ereditară, dar că există totuşi un număr mic de cazuri în care predispoziţia la epilepsie poată fi transmisă genetic. Evident, toate aceste incertitudini îşi caută încă răspunsul prin munca de cercetare.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

PANAIT GRAŢIELA din Bucureşti. *Miopia forte, însoţită de coroidoză miopică, este, din nefericire, o afecţiune serioasă a vederii, cu atât mai mult cu cât e vorba de un copil în vârstă de 7 ani. În ce constă boala? După cum ştiţi, ochiul este de forma unei biluţe, dar uşor alungit antero-posterior. Ceea ce*

MIOPIE FORTE

probabil nu ştiţi este că în partea sa posterioară este învelit cu trei straturi concentrice: sclera (la exterior), coroida (la mijloc, fiind cea care vascularizează şi hrăneşte ochiul) şi retina (la interior); această biluţă în straturi conţine o substanţă transparentă, ca un gel, şi asigură funcţia vederii – este aşa-numitul corp vitros. Biluţa pe care am descris-o are, teoretic, un diametru antero-posterior de 20-22 mm. În miopia forte (-15, -17 dioptrii), ochiul este mult mai alungit, putând ajunge până la 29-30 mm. Din cauza acestei deformări, sclera se subţiază mult, coroida intră într-un proces de atrofiere, iar retina se subţiază şi ea; gelul care umple ochiul devine insuficient şi suferă tulburări de nutriţie, care determină modificări ale transparenţei acestuia. Toate acestea duc la scăderea acuităţii vizuale. Complicaţiile care pot apărea în timp sunt numeroase: modificări degenerative ale zonei cu care ochiul vede cel mai bine, dezlipirea de retină, cataracta patologiçă, glaucom şi chiar dispariţia vederii. În concluzie, în miopia forte însoţită de coroidoză miopică se impun tratamente specifice, exact ca în cazul oricărei boli serioase, aici nefiind vorba doar de simpla corectare a unui viciu de refracţie prin purtarea ochelarilor de vedere. De aceea, vă sugerăm să vă prezentaţi cât mai curând la Spitalul de urgenţă – oftalmologie, pentru a beneficia de supraveghere şi tratamente corespunzătoare şi, bineînţeles, ritmice.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

◆ ***Acacia contra cancerului.*** O nouă cale de cercetare se prefigurează în găsirea tratamentului contra cancerului; e vorba de arborele *Acacia victoriae*, care creşte în deşertul australian. Un grup de cercetători americani şi-au îndreptat atenţia asupra acestui arbore cu un bogat conţinut de saponine, substanţe care au capacitatea de a inhiba proliferarea ţesutului tumoral.

Într-un cuplu, mai bine căutaţi soluţia, decât vina

Dr. CONSTANTIN-LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

O scrisoare „dublă" primită de curând ne face să revenim asupra problemei cuplurilor care doresc şi nu pot avea copii. Doamna şi domnul T (am fost rugaţi să nu le dăm numele întreg) din Mehedinţi sunt căsătoriţi de câţiva ani, duc o viaţă normală din toate punctele de vedere, dar nu au avut până acum un copil. Problema pe care şi-o pun în cel mai înalt grad, pe lângă neîmplinirea fizică şi sufletească, este însă cea a unei posibile şi iminente deteriorări a relaţiei dintre ei...

– În primul rând, infertilitatea cuplului se poate foarte bine datora oricăruia dintre cei doi parteneri. În al doilea rând, nu sunteţi singuri: aşa cum am mai spus, aproximativ 10-15% din cupluri sunt afectate de această problemă. Statistica arată că, în cea mai mare parte dintre cazuri, 40%, „vina" este a femeii, bărbatul fiind responsabil în alte 12%. La femei, sterilitatea poate proveni din cauze aşanumite cervicale – malformaţii, infecţii, inflamaţii etc. ale glerei cervicale – sau tubare sau, în sfârşit, ovariene, printre acestea din urmă aflându-se şi leziunile secundare unor intervenţii ginecologice sau chirurgicale. Sterilitatea masculină apare în special ca urmare a unor leziuni infecţioase şi inflamatorii ale prostatei şi testiculelor sau a obturării căilor care leagă elementele organelor sexuale şi împiedică astfel spermatozoizii să ajungă şi să fecundeze ovulul. Este deci necesar să vă prezentaţi la specialistul ginecolog sau urolog, care va putea stabili cauza şi, în consecinţă, tratamentul sterilităţii cuplului dumneavoastră.

În încheiere, pentru că nu sunt puţine cazurile în care diverse cupluri manifestă o stare pronunţată de nemulţumire...

...este cazul să reamintim faptul că emoţiile negative pot avea efecte distrugătoare, agravante, deşi ele durează mult mai puţin decât ne-am aştepta. Nu de mult, un psiholog de la Universitatea Harvard, Danile Gilbet, care a efectuat un studiu asupra unor subiecţi la care fusese diagnosticată prezenţa virusului HIV, a putut constata o ameliorare substanţială a dispoziţiei lor la doar 5 săptămâni de la diagnostic. Nimic nu trebuie lăsat într-un cuplu să-i fure fericirea. Pentru restul problemelor se pot găsi, pas cu pas, soluţii.

MIHAELA DOROBANŢU

Bărbaţii preferă să lucreze acasă

Un studiu american bazat pe răspunsuri anonime la un chestionar relevă faptul că bărbaţii cu funcţii de răspundere preferă să-şi continue activitatea profesională, după orele de serviciu, şi acasă, spre deosebire de femei, care optează doar pentru munca la biroul firmei. 40% dintre bărbaţii cu muncă de răspundere declară că munca la domiciliu le oferă multe satisfacţii. Femeile în schimb vor să profite de timpul liber şi nu agreează ideea efectuării de lucrări şi acasă (doar 28% acceptă). În plus, majoritatea femeilor declară că preferă să se afle în compania colegilor când lucrează. Studiul s-a efectuat pe un lot de 400 de persoane.

INSTANTANEU

Războinic Zulu

Etnia Zulu este cea mai numeroasă din Africa de Sud, atingând nivelul de zece milioane de membri, din aproximativ cele treizeci şi trei de milioane de persoane de culoare. Una din caracteristicile esenţiale ale zuluşilor este

atitudinea războinică, implicarea în numeroase conflicte de-a lungul istoriei lor seculare. Numai în ultimii douăzeci de ani au murit aproape 20 de mii de luptători zulu, în special în sângeroasele dispute interetnice. Imaginea de mai sus surprinde o parte a familiei princiare actuale; cel mai important membru al acesteia, prinţul moştenitor, poartă drept recunoaştere peste piept o „banderolă" din blană de leopard.

San Francisco şi
CĂUTĂTORII DE AUR

Numai într-un interval de opt ani, între 1848 şi 1856, febra găsirii aurului în regiunea californiană şi a celei din jurul oraşului Salt Lake City a atras peste patru sute de mii de persoane din aproape toate colţurile lumii. Marea poartă de intrare a visătorilor care veneau de peste mări şi oceane era San Francisco. Crizele economice şi politice ale multor ţări europene au facilitat evadarea către Lumea Nouă atât a aventurierilor, cât şi a celor persecutaţi din varii motive.

Zvonul care a declanşat exodul

La 24 ianuarie 1848, pădurarul James Marshal găseşte o bucată de aur în râul californian Coloma, pe proprietatea unui anume Johann Sutter. Secretul ajunge la urechile mormonului Samuel Brannan, care, înainte de a lansa zvonul către lumea largă, cumpără din abundenţă uneltele necesare căutării de aur în albiile râurilor din regiune... Aşa a ajuns ştirea până în Europa. California, declarat „stat al aurului", este primit cu surle şi trâmbiţe în Uniunea Statelor Americane, drept al 31-lea stat. Evenimentul fericit sosea la timp, căci autorităţile cam secătuiseră vistieriile în timpul războiului contra Mexicului.

Cei care se îndreptau spre San Francisco, dinspre coasta de est a SUA sau dinspre Europa, călătoreau între patru şi opt luni pe ocean, în condiţii din cele mai mizere. Vasele cu abur trebuia să ocolească America de Sud pe la capul Horn. Exista şi posibilitatea combinării drumului pe ocean cu drumul pe uscat, de la un port al Mexicului sau al Nicaraguei până la San Francisco, însă pericolele întânite în cale (malaria în primul rând, apoi violenţa băştinaşilor) scoteau din calcul această rută mai scurtă. Deşi nu se poate spune că au existat foarte mulţi îmbogăţiţi peste noapte, fiecare căutător de aur putea supravieţui dacă găsea într-o zi o uncie (28,35 de grame) de aur, pentru care putea primi între 8 şi 16 dolari. Trăind în corturi şi mâncând mai ales conserve din carne sărată cu fasole, temerarii prelucrători ai nisipurilor aurifere duceau o existenţă care le scurta dramatic viaţa. Deşi toate inconvenientele aventurii erau cunoscute, populaţia oraşului San Francisco (poarta principală de intrare a valurilor de imigranţi) a crescut de la 300 de locuitori în 1846 (când se mai numea Yerba Buena – Iarba bună, datorită florii de mentă, care se găsea din belşug), la 56 de mii de locuitori în 1860. Incredibila transformare socială şi urbană a inclus dezvoltarea unei

adevărate industrii de cheltuire a banilor câştigaţi de pe urma aurului: bordelurile, restaurantele şi cazinourile, dar şi teatrele, hotelurile şi activitatea ziaristică. Ierarhiile şi regulile sociale europene nu se regăseau în marea populaţie cosmopolită a Californiei. Gentlemanii puteau deveni peste noapte cerşetori, iar oc-naşii din diverse state europene se transformau în investitori respectabili.

Pe de altă parte, populaţia autohtonă – indieni şi mexicani – era din ce în ce mai mult marginalizată. Cu toate acestea, conflictele descrise cu lux de amănunte în numeroase romane ale epocii nu au fost nici pe departe atât de numeroase precum şi le-au imaginat autorii. Traversarea teritoriilor SUA până spre perimetrul cuprins între Salt Lake City, San Francisco, Santa Fé şi oraşul Independence, făcută de aproape 250 de mii de persoane, nu s-a desfăşurat sub semnul crimelor. Statisticile oficiale arată că numărul de indieni („pieii roşii") şi albi ucişi a fost doar de ordinul câtorva sute. Transformările social-economice din acea perioadă fierbinte au fost uriaşe. Treptat, bancherii, industriaşii şi marii fermieri au dezvoltat o infrastructură prin care tot mai mulţi oameni îşi puteau câştiga o existenţă decentă. Renumele oraşului San Francisco devenise unul mondial, iar California era sinonimă cu o nouă Ţară a Făgăduinţei.

INSEMNĂRI PE MARGINEA BIBLIEI

AVRAAM
o biografie pilduitoare

Fiecare gest, fiecare atitudine a lui Avraam are o însemnătate deosebită pentru cele trei mari religii monoteiste – iudaismul, creştinismul şi islamismul. Dacă despre menţionarea sa în Vechiul şi Noul Testament am amintit în numărul precedent, în textul de faţă vom preciza mai întâi faptul că, sub numele de Ibrahim, Avraam este prezent în 25 din cele 114 capitole (sure) ale Coranului. Aici se precizează că „Ibrahim şi Isma'il au ridicat fundaţia Casei" – această „Casă" fiind Kaaba, edificiul cubic din centrul Marii Moschei din Mecca; în pereţii acesteia este sigilată Piatra Neagră, pe care Ibrahim a primit-o de la îngerul Diabrail (Gabriel). Dar care sunt, pentru cititorii Bibliei, semnificaţiile unor importante momente ale vieţii acestui mare Patriarh?

Credo ut intelligam

Poate că cel mai spectaculos eveniment din biografia lui Avraam, după stabilirea Legământului cu Dumnezeul unic, este tentativa de sacrificare a fiului său Isaac (născut de prima sa soţie, Sarra), la porunca Domnului. Dictonul credo ut intelligam (*cred ca să înţeleg*), aparţinând filosofului şi teologului Anselm de Canterbury (1033-1109), se potriveşte perfect cu ceea ce simbolizează ataşamentul nestrămurit al lui Avraam faţă de „Domnul Cel preă Înalt". Părintele îşi duce băiatul într-un loc izolat, pregăteşte jertfelnicul, dar când să-şi ucidă fiul cu cuţitul, un mesager al Domnului îl opreşte; credinţa îi fusese pe deplin dovedită şi sacrificat va fi un berbec... Una din primele învăţăminte ale acestei întâmplări este faptul că nu sacrificiul uman îi era pe plac lui Dumnezeu, ci acela al animalelor (obicei permanentizat în Vechiul Testament). Avraam întâi a crezut, şi apoi a înţeles că binefăcătorul său divin nu-i impune un gest care l-ar fi copleşit de durere. Rezonanţe în Noul Testament ale acestei pilde găsim în atitudinea lui Iuda Iscarioteanul faţă de Iisus cel înviat din morţi; ucenicul trădător vrea să pipăie rănile Mântuitorului, iar Acesta îi spune: „Fericiţi cei ce n-au văzut şi âu crezut" (Ioan 20/29).

Gesturi sacrificiale întru credinţă au fost abundente în perioada creştinismului timpuriu, când persecuţiile romane îi transformau pe primii creştini în martiri. Dovada supremă a credinţei era însăşi viaţa, abjurarea fiind inadmisibilă pentru sfinţii şi mucenicii acelor vremuri. Acelaşi gest de apărare a credinţei proprii îl întâlnim la evreii care, confruntaţi cu atitudinea criminală a Inchiziţiei, n-au renuţat la crezul strămoşesc, la identitatea lor spirituală. În filosofia ebraică, Avraam reprezintă „dovada că raţiunea este subordonată credinţei", cum spunea filosoful Filon din Alexandria (13 î.Ch.-50 d.Ch.). Filosoful Maimonide (Moşe ben Maimon, care a trăit între 1135 şi 1204) completează ideea după un mileniu, spunând ca „existenţa lui Dumnezeu este fundamentată pe raţiune". De altfel, din punct de vedere istorico-biografic, Avraam a fost un intelectual al epocii sale. Oraşul Chaldeean Ur, în care (cel mai probabil) s-a născut, era un centru comercial important, un fel de Veneţie a Mesopotamiei mileniului II î.Ch. Aici, majoritatea populaţiei multietnice era şcolarizată prin forţa împrejurărilor social-politice, cultura sumeriană fiind accesibilă prin intermediul scrierilor cuneiforme dezvoltate în regiune încă din jurul anului 3200 î.Ch. Şi, în strânsă legătură cu accesul adolescentului şi tânărului Avraam la spiritualitatea babiloniană, istoricul Tad Szulc se întreabă dacă nu cumva zeul principal din Ur, şi anume Sin, patronul Lunii, a fost cel care a devenit ulterior unica divinitate acceptată de Patriarh.

Sacrificiul lui Isaac, de Caravaggio (capodoperă realizată în 1603, prezentă la Galleria degli Uffizi, Florenta)

Alte evenimente biografice ale sale prefigurează elemente esenţiale ale Vechiului Testament. Canaan, ca Ţară a Făgăduinţei pentru Avraam, va fi ţinta Exodului triburilor israelite conduse de Moise. De asemenea, naşterea târzie a unui fiu (Isaac) de către Sarra ne aminteşte de aceeaşi categorie de miracole care a determinat-o pe Elisabeta, soţia lui Zaharia, să-l aducă pe lume pe Ioan Botezătorul, atunci când nu mai avea nici o speranţă să aibă urmaşi.

Simbol al credinţei exemplare pentru evrei, creştini şi musulmani, Avraam a murit la vârsta de 175 de ani şi a fost înmormântat în grota Macpela, de lângă Hebron, de către ambii săi fii, Ismael şi Isaac. Pe lângă dubla spiritualitate a Hebronului, localitatea Salem (foarte probabil viitorul Ierusalim) – unde Avraam a avut una din „conversaţiile" sale cu Dumnezeu – are astăzi o triplă spiritualitate, prin patimile şi răstignirea suferite de Iisus şi unde se află Sfântul Mormânt.

FOTO-DOCUMENT

CHRISTIAN BARNARD
şi Muhammad-Ali

Doi oameni celebri, surprinşi împreună în anul 1980. Chirurgul sud-african, naturalizat grec, Christian Barnard (născut în 1922) este cel care efectuat primul transplant de inimă din lume, la 3 decembrie 1967. Pacientul său a fost

sud-africanul Louis Washkansky, de 55 de ani, care a primit inima unei femei de 25 de ani, decedată în urma unui accident de maşină. Operaţia (la care a participat o echipă de 30 de persoane) a durat cinci ore, iar pacientul părea să-şi revină foarte repede. Dar o infecţie la plămâni l-a doborât la 21 decembrie acelaşi an. La 2 ianuarie 1968, al doilea grefat de dr. Barnard a fost Philip Blaiberg (58 de ani), care a primit inima unui sud-african de culoare. Acelaşi uimitor chirurg Barnard a mai reuşit în premieră mondială grefarea unor artere artificiale unui copil, la 27 august 1969.

Muhammad Ali (ex-Cassius Clay) s-a remarcat prin faptul că de două ori a câştigat titlul mondial al greilor la box, şi tot de atâtea ori a pierdut supremaţia. La 25 aprilie 1964 l-a învins pe Sonny Liston, dar autorităţile americane i-au retras titlul la 28.04.1967 pentru refuzul de a lupta în Vietnam. Ulterior i s-a permis să boxeze şi l-a bătut pe George Foreman (KO în repriza a 8-a) la 30.10.1974. Leon Spinks i-a luat titlul la 15.02.1978, dar Muhammad Ali a redevenit campion mondial învingându-l pe acelaşi Spinks la 15.09.1978... A fost cea mai sinuoasă carieră a unui „greu al lumii".

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ ...medicul și naturalistul italian Luigi Galvani (1737-1798) a fost unul dintre întemeietorii electricității ca

știință? Principala sa operă este „Tratat despre forțele electrice în mișcarea mușchilor".

◆ ...prin „hierobotanică" se înțelege studiul unor anumite plante? Este vorba de cele menționate în Biblie.

◆ ...lanțul muntos Himalaya-Karakorum este foarte tânăr din punct de vedere geologic? El nu are mai mult

de 15 milioane de ani, în timp ce restul munților din Asia au multe sute de milioane de ani.

◆ ...constelația Lynx, cu stele slab strălucitoare se află în emisfera nordică a cerului? Este vizibilă din România în tot timpul anului.

◆ ...numele real al marelui filozof chinez Confucius (551-479 î.Ch.) a fost Kung-Tze? Culegerea sa de

poezii populare „Cartea cântecelor" constituie primul moment de mare valoare al literaturii chineze.

◆ ...răsura era un impozit adițional în țările române în secolul al XVIII-lea și începutul celui de al XIX-lea? Din încasările respective se făcea plata dregătorilor, răsura fiind desființată prin Regulamentul Organic.

◆ ...tisa este un arbore sau arbust din familia taxaceelor, cu un lemn deosebit de prețios, folosit în sculptură și tâmplărie fină? În țara noastră crește sporadic în etajul montan. (I.S.)

Știați că...

Splendorile naturii

Peștera Curecea
un triptic speologic

Aflată în centrul Podișului Mehedinți, pe raza comunei Balta, *Peștera Curecea* formează, alături de peșterile Sfodea și Balta, un triptic speologic. Semnalată în 1941 de I. Vintilescu și explorată în 1962 de V. Decu și M. Bleahu, peștera Curecea a avut parte de o hartă și o descriere completă de-abia în 1967. După noi explorări, s-a mai descoperit o nouă galerie.

Peștera Curecea este lungă de 4000 m și polietajată. Ea începe cu un aven de 10 m adâncime, ușor accesibil, care deschide, de fapt, intrarea în galeria principală. Această galerie are două ramuri: cea nordică, parțial activă, cu o lungime de 250 m, ai cărei pereți sunt din calcar nud, neîmpodobiți, și cea sudică, unde tavanul orizontal este împodobit cu stalactite masive. Cele mai frumoase podoabe concreționare sunt stalactitele din mondmilch, lungi de 1 m. Prezența acestor stalactite, împreună cu secțiunile de tavan plan-orizontale, dau naștere unui peisaj plin de farmec care, privindu-le, te încântă dar în același timp te și intrigă. Planeitatea tavanului nu se datorează vreunei suprafețe de stratificație, după cum poate s-ar crede, ci este mai degrabă vorba de „oglinda" unei suprafețe freatice la nivelul căreia tavanul a fost sculptat astfel. În zona mijlocie, galeria principală primește un mic afluent ce vine dintr-un ponor aflat la baza versantului estic al dealului. Planșeul este acoperit cu argilă sau material clastic fin, iar în zonele fosile cu crustă calcitică și argilă de decalcifiere. Ușor de parcurs este porțiunea sudică a galeriei principale care în această zonă face numeroase meandre și coturi. În capăt, galeria prezintă două bifurcații care se reîntâlnesc după circa 100 m. Se poate ieși prin deschiderea sudică a peșterii, de dimensiuni mai mici, situată la vreo 1100 m distanță față de prima intrare. Prezentând această geneză complexă, *Peștera Curecea* are și o morfologie variată: niveluri de eroziune, valuri de eroziune („lingurițe"), xenolite silicioase, marmite, nișe de coroziune, hieroglife, pilieri. Amatorii de fotografii subterane găsesc aici o bogată varietate de imagini. Uimiți de frumusețe, intrigați de complexitatea peșterii dar fermecați de splendoarea interiorului, cei care ajung să viziteze aceste locuri sunt tentați să gândească: „aici e Raiul cu frumusețile lui".

IOANA PROCA-FLORIA

Lumini și umbre în București de odinioară

Palatul CEC

Coborând Calea Victoriei spre Dâmbovița, și acum ca și altădată, oricâte clădiri impresionante și moderne întâlnim, este imposibil să nu fim impresionați de cele două embleme absolute ale acestei zone a Bucureștilor: Muzeul Național de Istorie și Palatul CEC. Sigur că astăzi există o mulțime de bănci, dar pentru multă lume – și probabil pentru destul de multă vreme de acum încolo – CEC-ul este unul din simbolurile fundamentale ale stabilității financiare a țării și a cetățenilor ei.

– Este, pe de altă parte, o clădire care a depășit vârsta de 100 de ani și care, stimate domnule ADRIAN MAJURU, are și ea o istorie interesantă, care se împletește cu cea a leului ca monedă națională...

– Într-adevăr, leul exista ca unitate monetară teoretică, dar chiar și în prima parte a secolului XIX el nu avea în realitate circulație. Ideea monedei naționale era legată de constituirea unei Case de Depozite și Consemnațiuni. În decembrie 1864, a fost publicată legea de constituire a unei asemenea instituții. Dar, neavând o clădire care să corespundă acestei funcții specifice, Casa de Depozite și Consemnațiuni a funcționat la început în clădirea Ministerului de Finanțe. Ulterior avea să se mute în Hanul Șerban Vodă, care s-a aflat pe locul de astăzi al Băncii Naționale. Primul proiect al clădirii actuale a Palatului CEC s-a conturat în anul 1869, când s-a cumpărat, de la Primăria Capitalei, terenul pe care se afla Biserica Sf. Ioan cel Mare, la ora aceea în ruine...

– Dar, după câte știu, nu aceasta este clădirea pe care o admirăm astăzi...

– Nu. Primul sediu, finalizat în 1875, a funcționat o vreme dar în curând s-a considerat de către elita financiară a țării că el nu mai corespunde dezvoltării progresive a economiei naționale și că este nevoie de o clădire mai funcțională. În 1891 se ia astfel hotărârea dărâmării clădirii și ridicării uneia noi, după planurile arhitectului francez Paul Gotterau. În noiembrie 1896 se obține autorizația de construcție iar piatra de temelie se pune la 8 iunie 1897, în prezența Regelui Carol I, a Reginei Elisabeta și a membrilor Guvernului. Construcția efectivă a fost încredințată arhitectului Ion Socolescu.

– Construcția s-a terminat destul de repede...

– Clădirea era finalizată în 1899, lucrările de finisare continuând încă un an. Tot cu această ocazie i s-a dat și numele de Casa de Economii și Consemnațiuni – CEC. Interioarele clădirii reflectă stilurile care dominau *la belle-epoque*. Se pot admira și o serie de valoroase picturi interioare în corpurile oficiale, semnate de Mihail Simonidi *(Regele Carol I, Regina Elisabeta și zeița Fortuna)* și Costin Petrescu *(Regina Maria și Regele Ferdinand)*. Interesant este că întâiul director al primei instituții financiare românești nu a fost totuși un român, ci Enric Vinterhalden, același care în anul 1861 înființa prima școală de comerț și contabilitate din țară. *(În final, menționăm cercetările publicate asupra acestui subiect de istoricul Ioniță Ionel, căruia îi adresăm cuvenitele mulțumiri pentru susținerea morală în realizarea prezentării din acest interviu.)*

MIHAELA DOROBANȚU

O fortăreață

ÎNFRUNTÂND VEACURILE

Situat cândva în afara orașului, Castelul Vincennes, înconjurat acum de case mai noi și mai vechi, impresionează prin grandoarea pe care o degajă.

Așezat pe o colină nu foarte înaltă, dar suficient de impunătoare pentru a marca măreția construcției, castelul își etalează sobru donjonul, orologiul, zidurile care îl înconjoară și care delimitează cele două curți interioare, așezate una în prelungirea celeilalte.

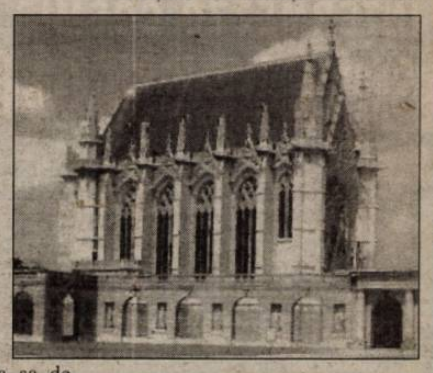

Castelul a fost reședință regală din secolul al XII-lea până în secolul al XVIII-lea și și-a conservat admirabil vestigiile. De fapt, perioada sa de mare înflorire a început sub domnia lui Carol al V-lea (1364 – 1380) care a vrut să înalțe aici o „Sfântă Capelă". De menționat că francezii dau aceste nume catedralelor care dețin cel puțin un spin din cununa Mântuitorului. Cea mai cunoscută dintre acestea este, fără îndoială, cea din incinta Palatului de Justiție, capelă despre care s-a mai scris pe acest colț de pagină. Există însă încă vreo câteva – puține la număr – în apropierea Parisului și tot atât de puține presărate pe teritoriul întregii țări.

Construcția, înălțată de Carol al V-lea, a fost terminată în 1369 dar Donjonul, înalt de 52 de metri fusese început de tatăl său, în 1361. Între 1373 – 1377 se construiește o enormă incintă a castelului, de 378 pe 175 de metri.

Ridicarea Sfintei Capele este continuată de Carol al VI-lea (1380 – 1422) care încredințează conducerea lucrărilor lui Jean Amiot. După cât se pare, ferestrele largi sunt terminate în 1400. Munca este reluată în timpul lui Francisc I (1515 – 1547) pentru a fi încheiată sub Henric al II-lea, în 1522.

În paralel cu lucrările la Sfânta Capelă sunt aduse substanțiale îmbunătățiri castelului-fortăreață care o înconjoară. La începutul secolului al XVII-lea acesta rămăsese doar un castel medieval, departe de strălucirea unor reședințe regale ca Tuileries, Luvru sau Blois. Fortăreața trebuia să slujească drept închisoare sau, în unele cazuri-limită, drept adăpost pentru rege și curtea sa. În timpul Regenței însă, Mazarin transformă castelul Vincennes într-o casă regală modernă, repopulând și remobilând aripile vechi, medievale, cărora în 1654 și 1658 le adaugă alte două noi, în stil clasic.

Totul era protejat de agresiunile exterioare fără să dea impresia unei izolări totale. Recentele restaurări au pus în lumină și alte vestigii prețioase ale istoriei iar arhivele adăpostite aici constituie documente dragi oamenilor care știu să-și prețuiască istoria.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

Cel mai mare și mai scump SATELIT EUROPEAN

ENVISAT (de la ENVIronmental SATellite), în greutate de 8 t și care a costat Agenția Spațială Europeană (ESA) 2,6 miliarde euro, a fost lansat pe 28 februarie a.c. cu o rachetă ARIANE-5. Cele 10 echipamente științifice optice, radar și de investigare a atmosferei de la bordul ENVISAT, au fost proiectate să fotografieze Terra, să monitorizeze gazele care produc efectul de seră, să supravegheze curenții marini și zonele acoperite de alge ale oceanului, precum și să înregistreze nivelele de ozon.

De fapt ENVISAT va transmite utilizatorilor, – sunt deja 1000 înregistrați, 74 de categorii de date împărțite în 3 clase care depind de nivelul de procesoare avut de aceștia; ESA a contractat comercializarea datelor firmelor EURIMAGE (Roma) și SPOT IMAGE (Toulouse). Firma ALCATEL SPACE (Paris) a proiectat sistemul de recepționare a datelor de la satelit, astfel ca transmisia să se efectueze timp de 30 minute cu o viteză de 100 Mbit/s, procesarea și transmiterea datelor la sol să se efectueze la un volum de 22 Gbit de date primare pentru 100 de minute de emisie din spațiu, iar datele ce nu vor fi imediat distribuite să fie arhivate cu o viteză de 0,28 Gbit/min! În acest fel, cele cinci stații de arhivare din Europa vor stoca un volum de date cuprins între 4 și 120 Tbit! Deoarece ESA nu este sigură că satelitul-releu de date ARTEMIS va funcționa corespunzător – el neajungând încă pe orbită geosincronă – au fost luate măsuri tehnice ca, alături de cele 2 înregistratoare de la bordul ENVISAT (permanent în legătură cu stația KIRUNA (Suedia), stația de recepție a datelor din insula arctică Svalbard să devină operațională permițând transmiterea datelor utilizatorilor... În plus, printr-un contract separat, de 100 milioane euro, firma ALCATEL SPACE a devenit distribuitorul prin INTERNET al imaginilor și informațiilor provenind de la ENVISAT...

ENVISAT, cel mai scump satelit

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Dispăruți fără urmă

«Oamenii sălbatici» din munți

„Mongolii și kirghizii – scria Rinchen – se întâlnesc adesea cu *Alma*, care îi observă cu multă curiozitate, deși sunt foarte sperioși. Atât păstorii, cât și vânătorii triburilor nomade respectă o lege nescrisă ce interzice uciderea sau rănirea unui *Alma*. Nu am putut descoperi motivele care stau la baza conduitei mongolilor, dar ea este veche de cel puțin două secole". Totuși, numărul „oamenilor sălbatici" s-a restrâns continuu în ultimele decenii, pe măsura pătrunderii lui *Homo sapiens* în zonele unde trăiesc aceștia și a perturbărilor echilibrului ecologic, rămas neschimbat de aproape 200000 de ani. Cămila, calul sălbatic, măgarul sălbatic și *Alma* se sting repede, ca o teribilă acuzație adusă omului modern ce a reușit, într-o jumătate de secol, să provoace extincția unor specii pe care nu le-au putut învinge erele glaciare...

Astăzi, aria de răspândire a „oamenilor din peșteri" este redusă la circa 1000 km² în Munții Altai din sud-vestul Mongoliei, o zonă restrânsă în sudul Deșertului Gobi, Podișul Pamirului și, probabil, Altaiul sovietic, deși mai apar câteodată și în alte regiuni, cum s-a întâmplat la 13 februarie 1974, când păstorul Musai a întâlnit un bărbat *Alma* în munții provinciei mongole Bayan-Ölgi.

Neanderthalieni foarte asemănători cu *Alma* au fost semnalați de peste un secol și în Munții Caucaz, la granița comună Gruziei, Daghestanului și Azerbaidjanului. Numiți de localnici „*Kaptar*", ei au corpul acoperit de păr des, negru sau cafeniu, nu pot vorbi, trăiesc în păduri și sunt mai „sociabili" decât *Alma*. După cum afirmă dr. Marie-Jeanne Kauffman – care studiază încă din 1963 problema existenței grupurilor caucaziene de hominizi primitivi – *Kaptarii* au încercat chiar să comunice prin semne cu localnicii. Aceștia nu sunt însă prea încântați de vecinătatea lor, din cauza pagubelor pe care „oamenii sălbatici" le aduc culturilor de porumb și turmelor de oi. În cursul unei comunicări științifice susținute în fața membrilor Societății Sovietice de Geografie, dr. Kauffman a citat declarațiile a 30 de persoane care au văzut o fetiță *Kaptar* mușcând vârfurile dulci ale știuleților dintr-un lan situat la marginea pădurii. Nu o dată, paznicii câmpurilor au asmuțit câinii asupra ciudatelor creaturi care, mânate de foame, încercau să fure porumb sau mazăre... De altfel, acestei antipatii a localnicilor i se datorează o întâmplare petrecută cu mai bine de un secol în urmă, întâmplare ale cărei urmări aveau să prezinte o importanță științifică deosebită: femeile *Kaptar* pot naște copii în urma contactelor sexuale cu oamenii, de unde rezultă faptul că diferențele genetice dintre cele două specii sunt minore, căci în caz contrar cuplurile de acest gen ar rămâne sterile.

Cercetătorul Boris Porșnev a descoperit într-un sat din munții Zadan câțiva țărani bătrâni care i-au povestit că un consătean de-al lor prinsese o tânără *Kaptar* ce îi jefuia cu regularitate cursele de iepuri și o adusese acasă la el, închizând-o într-o magazie de piatră. Acolo, „femeia sălbatică" își săpase o groapă în pământul ce ținea loc de podele și se refugia în ea ori de câte ori intra stăpânul să-i aducă de mâncare. Țăranul a botezat-o „Zana" și, după un timp, văzând că biata creatură se zgribulea iarna în groapă, gata să înghețe în timpul somnului, i s-a făcut milă și a luat-o în casă, instalând-o într-o cușcă mare de lemn. Zana era scundă, însă puternică și avea pielea de culoare gri închis, acoperită – exceptând chipul, abdomenul, fesele și pieptul – cu păr roșcat, des ca o blană, crescut în șuvițe lungi pe cap. Fruntea se teșea spre arcadele proeminente, ochii erau adânciți în orbite, nasul turtit și lat la bază, iar prognatismul părții inferioare a feței aducea aminte de antropoide. Având gâtul scurt și maxilarul inferior mult împins în afară, Zana nu putea articula cuvinte, dar se înțelegea prin semne cu cel care o capturase. După câțiva ani, țăranul a eliberat-o și femeia *Kaptar*, privită la început ca o bizarerie a stăpânului casei, un fel de animal domestic, a ajuns treptat... să ia conducerea gospodăriei!

DAN APOSTOL

Lumile de dincolo de lume

INTERMEZZO COSMIC – SIRIUS și DOGONII

Undeva în Mali, la sud de Sahara, trăiește tribul Dogon. Aproape 100000 de oameni despre care unii spun că ar fi de origine egipteană, alții grecească. După ce au trăit un timp în Libia, ei s-au stabilit în Mali, în Munții Homburu, lângă Timbuktu. Deși nu ar putea nimeni să-i bănuiască de cine știe ce preocupări înalte de știință, ei au purtat în peregrinările lor o fabuloasă legendă secretă care datează din anul 3200 î.e.n. Ea a fost spusă pentru prima oară de către preoții tribului celor doi antropologi francezi care l-au vizitat și au locuit cu ei, Marcel Griaule și Germaine Dieterlen. Pentru Dogoni, „steaua sfântă" era Steaua numită a Câinelui, strălucitoare și aflată mult mai departe de Pământ decât Soarele. Nu le-a fost greu celor doi învățați să recunoască, cu oarece uimire, este drept, steaua Sirius, aflată la 8,6 ani lumină de noi. Dar lucrurile nu s-au oprit aici, căci „nucleul" credinței lor și imaginea pe care o au despre crearea lumii este legată nu de această stea, ci de... o pereche nevăzută a sa, care s-ar roti în jurul axei sale proprii, dar și, cu o perioadă de 50 de ani, în jurul lui Sirius. Numele pe care l-au dat acestei stele nevăzute este ***Po Tolo*** (Tolo-stea, Po-cea mai mică sămânță). I s-ar putea spune: *cel mai mic lucru care există în lume*! Ar mai există și o treia stea, ***Emme Ya***, în jurul căreia s-ar roti un singur satelit. Și, în 1862, s-a dovedit că Steaua Sirius, numită astăzi „Sirius A" este un sistem binar – are un companion nevăzut, „Sirius B", „bănuit" încă din 1844, o stea care face parte din familia „piticelor albe", prima de fapt de acest tip, descoperită în anii 1920. Tot atunci, Phillip Fox a anunțat că Sirius B îi apare pe același telescop cu care fusese descoperită, ca o stea dublă – era vorba însă doar de observații vizuale, neconfirmate. Emme Ya nu a fost vreodată confirmată. În 1995 însă, doi astronomi francezi au anunțat în prestigioasa *Astronomy and Astrophysics* că există și un „Sirius C", cu o masă de numai 5% din masa lui Sirius B, probabil o pitică roșie.

Astronomii moderni aveau deci de ce să fie intrigați de cunoștințele Dogonilor (la care se adaugă inelele lui Saturn, cei patru sateliți principali ai lui Jupiter, faptul că foloseau patru calendare: solar, lunar, venusian și, evident, sirian și știau că Pământul se rotește în jurul Soarelui). Dar și mai intrigați au fost probabil când au descifrat modul în care spuneau Dogonii că se rotesc cele două stele una în jurul celeilalte și au recunoscut dubla spirală a ADN-ului!

Sirius era cunoscută și de vechii egipteni. Ei credeau – ca și Dogonii – că acolo este „sălașul sufletelor care ne-au părăsit". Mai mult, se spune că arheologul Duncan McNaughton ar fi descoperit în 1932 că tunelele lungi și întunecoase din Marea Piramidă erau de fapt niște... telescoape uriașe care permiteau vederea stelelor chiar și în timpul zilei, orientarea lor fiind astfel încât steaua cea mai importantă care să se vadă să fie Sirius. Și dacă ne-am obișnuit astăzi cu gândul că Egiptul se afla în posesia unor formidabile cunoștințe științifice și tehnice, de unde totuși să le găsim la un trib izolat, care nu excela prin deplasările pe care le făcea și nici prin număr, cum sunt Dogonii?

Din altă lume? Robert Temple afirmă în cartea sa „Misterul Sirius" că acest ***contact*** a avut cu adevărat loc, și chiar a fost vorba de unul fizic, sub forma unor nave spațiale care au aterizat, în Sumer, în jurul anului 4500 î.e.n. Cunoștințele pe care „vizitatorii" le-au transmis au fost la rândul lor transmise mai departe prin intermediul unor societăți secrete – inițiatice, ar fi mai corect spus – din Orientul Apropiat, Egipt, Grecia etc. O „linie continuă" care se poate urmări cam până la jumătatea primului mileniu al erei noastre. Apoi... fluviul de cunoștințe dispare doar pentru a-și continua cursul nevăzut dar protejat. Din când în când doar ne-au mai atras atenția asupra sa figuri oarecum bizare, sau cel puțin neașteptate, cum au fost Giordano Bruno, Marsilio Ficino, John Dee, incredibilul Dante, trubaduri provensali, Templierii și probabil mulți dintre aceia care au rămas în istorie ca oameni care și-au dat viața în apărarea unor cauze fără speranță și nu au putut niciodată să spună cu glas tare că avuseseră acces la această cunoaștere.

MIHAELA DOROBANȚU

Panteon creștin

Cuviosul Grigorie Decapolitul

Una dintre cele mai luminoase figuri ale sfinților creștini, luptători împotriva ereziilor de orice fel, strâns legată și de spiritualitatea românească, este cea a Cuviosului Părinte Grigorie Decapolitul. Născut în cetatea Irinopolis, din ținutul Decapole din Palestina, se bucură de o bună creștere din partea părinților săi creștini, Serghie și Mara. Preotul Nicolae Barbu subliniază faptul că Sfântul s-a născut în timpul împăratului Leon al V-lea Armeanul (813-820), cel care conducea ereziile iconoclaste, cărora Biserica trebuia să le țină piept. Dovedind o deosebită aplecare spre învățătură și viață monahală, Sfântul intră în mănăstire de timpuriu – la 14 ani – fiind ajutat în acest sens de unchiul său dinspre mamă, egumenul Simeon Mărturisitorul.

Petrece un timp îndelungat în pustiu, unde este chinuit de diavol, și apoi se hotărăște să meargă în lume, pentru a face să rodească adevărata credință. Astfel predică evanghelia la Efes, Enos, Hrisopolis, Corint, Roma, Siracuza Siciliei. Este hirotonit preot în biserica Sfântul Mina din Tesalonic și trăiește o vreme pe muntele Olimp, unde se îmbolnăvește. Este adus la unchiul său Simeon, la Constantinopole, și se stinge din viață la 20 noiembrie 842, după ce își prevăzuse moartea cu 12 zile înainte. Înmormântat în biserica mănăstirii, trupul său este găsit intact, neputrezit, răspândind o mireasmă plăcută. Moaștele sale sunt considerate făcătoare de minuni, vindecând epilepsia și alte boli cumplite. În 1497 sunt cumpărate de la turci de banul Barbu Craioveanu, care a plătit greutatea lor în aur. Banul rezidește biserica mănăstirii Bistrița din județul Vâlcea și aduce sfintele moaște aici în 1500.

În 1509, când Mănăstirea Bistrița este arsă din temelie de Mihnea cel Rău, moaștele sunt adăpostite într-o peșteră din apropiere, în tainița bisericuței Ovidenia, împreună cu alte odoare. Ele rămân aici vreme îndelungată, fiind astfel ferite de pângărire sau chiar de distrugere, mulți călugări sacrificându-și viața pentru a le salva. Jefuită în câteva rânduri, peștera reușește să-și ascundă racla cu Sfintele Moaște. Mica bisericuță devine loc de pelerinaj, atât pentru oameni obișnuiți, cât și pentru călători străini și personalități de seamă ale culturii noastre, Sfântul fiind prăznuit de biserica ortodoxă la data de 20 noiembrie. Sfintele Moaște, considerate cele mai vechi din Țara Românească, sunt adăpostite acum în Mănăstirea Bistrița, iar peștera, cunoscută sub numele „Peștera Sfântului Grigorie", este considerată nu doar un loc de asceză, ci și unul reprezentativ pentru spiritualitatea românească.

IRINA STOICA

Insula morții

Potrivit informațiilor furnizate de revista franceză Sciences et Avenir, o importantă bază de experimentare a armelor chimice din fosta Uniune Sovietică a devenit astăzi un uriaș cimitir de antrax.

Dacă infernul există, el s-ar putea numi Vozrojdienia, o insulă din Marea Aral. O insulă părăsită în care s-au desfășurat, până în urmă cu mai bine de un deceniu, activități secrete și care a atras în ultimii ani atenția traficanților de antrax. Pentru că Vozrojdienia este cel mai mare rezervor de arme biologice și în special de antrax. Supranumită Aralsk-7, insula a fost sediul unuia dintre cele mai importante centre de încercări a armelor bacteriologice din fosta Uniune Sovietică, la câțiva ani după cel de-al doilea război mondial. Până în 1990, 10000 de militari și cercetători activau pe această insulă, testând în aer liber agenții infecțioși fabricați în unele centre de cercetare sovietice: antrax, ciumă, tifos, variolă etc. În urma experiențelor efectuate, cu toate măsurile de protecție luate, s-au consemnat numeroase decese.

Epidemii inexplicabile

Uneori, vânturile împing norii încărcați cu otravă dincolo de marginile insulei. Istoria acestei regiuni e plină de drame. În 1972, un vas de pescuit a fost găsit eșuat în Marea Aral, fără nici un supraviețuitor. Echipajul murise de ciumă. În 1988, într-o singură oră, sute de mii de antilope au murit pe malurile mării. De 30 de ani încoace, fauna din această zonă e decimată de epidemii necunoscute. Tot în anul 1988, sute de tone de bacterii de antrax au fost depozitate pe această insulă, închise în containere din oțel inoxidabil, umplute cu apă de Javel, containere ce au fost îngropate la o adâncime de 1,5 metri în nisip.

Măsuri menite a neutraliza agenții morții

În urmă cu trei ani, o echipă de specialiști americani a inspectat insula și a descoperit mari concentrații de bacterii și spori de antrax pe insulă. Acest lucru a fost posibil datorită eroziunii solului și acțiunii vânturilor sărate care ar fi ros unele containere de oțel, lăsând să scape germenii mortali. Recent, în unele zone de pe țărmul Mării Aral au fost semnalate o epidemie de ciumă și contaminări cu antrax.

Un destin catastrofal

În urmă cu 40 de ani, insula Vozrojdienia se afla la 100 km depărtare de coastele cele mai apropiate. De atunci și până acum, Marea Aral și-a pierdut 75 la sută din volum, din cauza unui program intensiv de irigare a plantațiilor de bumbac. Acest fenomen a afectat determinant pescuitul. Reconvertirea pescarilor către agricultură a fost imposibilă datorită pământului sărat și otrăvit. Disperați, mulți dintre ei s-au gândit că insula morții i-ar putea ajuta să supraviețuiască, având în vedere faptul că acolo existau material științific abandonat, infrastructură, haine și rezerve de hrană conservată, din belșug. Cu riscurile de rigoare, insula a fost sistematic jefuită. Azi, insula mai e bântuită doar de recuperatorii de metale, tineri traficanți condamnați la moarte de cancere și boli inexplicabile. Dar dincolo de toate acestea, insula Vozrojdienia, care are acum o suprafață de 2000 km pătrați, prezintă un imens pericol pentru viața de pe continent, cu care urmează să se unească. În aceste condiții animalele vor putea circula nestingherite, contaminându-se și devenind purtătoare ale celor mai agresivi și mai rezistenți viruși din lume.

DORIN MĂRAN

Întâmplări adevărate

O lume nebună

Viola Meckel, o femeie-fermier din Texas, în vârstă de 88 de ani, a reuşit prin „performanţele" sale de vânător de cerbi să reducă la tăcere generaţia tânără împătimită de acest sport. În urma unui concurs de vânătoare de cerbi, organizat la sfârşitul anului trecut la Comal County, la nord de San Antonio, femeia s-a prezentat cu un trofeu de 44 de kilograme proaspăt răpus şi a povestit istoria acestui succes: de mai mult timp, cerbul dădea târcoale gospodăriei sale, dar de fiecare dată când Viola Meckel l-a observat, animalul se afla la prea mare depărtare, fiind o ţintă imprecisă pentru vederea ei erodată de vârstă. S-a întâmplat însă ca exact în timpul concursului de vânătoare, cerbul să intre chiar în curtea bătrânei texane şi să se apropie atât de mult de casă încât să se transforme într-o pradă foarte uşoară. Viola n-a avut altceva de făcut, decât să apuce puşca atârnată de tocul uşii (păstrată şi în scop de autoapărare) şi să tragă în plin un foc de armă. Pe vremea când trăia, soţul ei o învăţase să folosească puşca şi împreună fuseseră de câteva ori şi la vânătoare de cerbi. Din nefericire, emoţia adusă de victorie a fost pentru Viola atât de mare, încât s-a ales totodată şi cu un atac de cord. A fost transportată la spital şi viaţa i-a fost salvată. Câştigătorul acestui concurs primeşte drept recompensă o puşcă de vânătoare ultra-performantă.

Un bunic în vârstă de 71 de ani a reuşit să pună pe jar jandarmeria din Perpignan (Franţa) şi drept urmare, să petreacă o zi în arestul poliţiei locale pentru isprava sa. Ca să se distreze, s-a apucat într-o seară, când îşi plimba câinele, să ia la rând maşinile parcate pe stradă şi să le spargă cauciucurile. Se afla exact pe strada pe care locuia de mulţi ani iar maşinile erau ale vecinilor lui cu care, de altfel, fusese dintotdeauna în relaţii foarte bune. La poliţie, bătrânul a declarat că de câteva săptămâni se amuza făcând acest joc, deci nu era la prima trăsnaie. Şi era adevărat, exista şi o probă: un vecin, exasperat că-şi tot găsea dimineaţa maşina „pe butuci", a amplasat o cameră video pe balcon, hotărât să-l descopere pe cel care se deda la asemenea acte de vandalism... Aşa l-a surprins pe bătrân şi a anunţat imediat poliţia.

◆ *Pentru a-şi duce operaţiunea la bun sfârşit, un grup de hoţi care au furat produse electronice dintr-un magazin din nordul Italiei (Bassano del Grappa) a apelat la ajutorul angajaţilor firmei. Pentru serviciile făcute, le-au oferit câte un... bacşiş. Cum s-a întâmplat? Cu faţa acoperită şi înarmaţi până în dinţi, hoţii au pătruns în magazin când încă nu se crăpase de ziuă. Au aşteptat însă ora la care angajaţii firmei au început să sosească la serviciu. Au avut răbdare până au venit toţi. Apoi, sub ameninţare, i-au obligat pe câţiva dintre ei să încarce în furgoneta de la intrarea în sediu, cu aerul cel mai firesc posibil, mărfurile furate: zeci de telefoane mobile şi computere. Foarte „corecţi", hoţii i-au plătit pe angajaţii pe care i-au folosit la această muncă. După ce marfa a fost depusă în maşină, s-au făcut nevăzuţi. Alertată ulterior, poliţia a descins la faţa locului şi a luat act de cele întâmplate: nu mică le-a fost mirarea oamenilor legii să constate că o parte din personal, care nu fusese folosită „la muncă" de către hoţi, se afla blocată într-o încăpere, fiecare angajat fiind legat fedeleş, dar deopotrivă „onorat" cu un bacşiş strecurat în buzunar. În total, hoţii cheltuiseră frumuşica sumă de 500000 de euro. Nu erau bani furaţi din magazin, aşa că poliţia a presupus că e vorba de bancnote false, altfel cum să explici generozitatea hoţilor? Dar, surpriză: banii erau adevăraţi!*

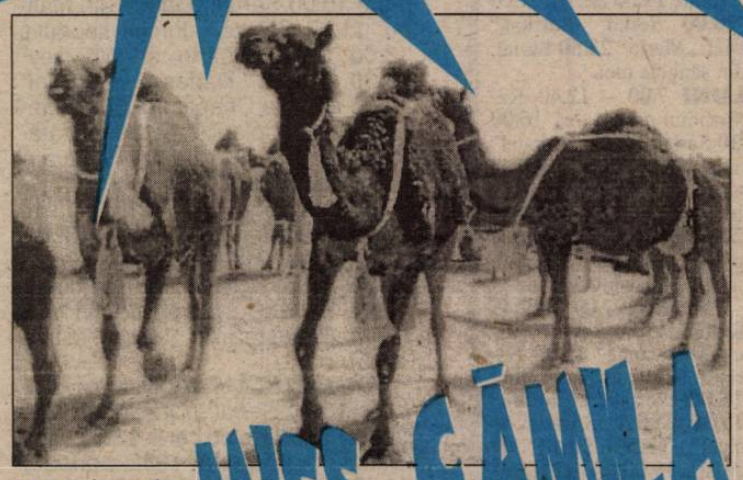

MISS. CĂMILA

Emiratele Arabe Unite au organizat recent, pentru prima oară în istoria lor, un concurs de frumuseţe... pentru cămile. Parada, care s-a desfăşurat la Abou Dhabi, a stârnit mare interes în lumea arabă deoarece, după cum declara Faraj Ben Hamouda, membru al Consiliului naţional federal, acest concurs şi-a propus să evidenţieze tocmai respectul şi dragostea pe care populaţia emiratelor o dovedeşte faţă de acest animal. De altfel, aceste sentimente se cultivă şi se transmit din generaţie în generaţie. În plus, locuitorii ţărilor din Golf sunt pasionaţi de cursele pe cămile, considerate un fel de sport naţional de tradiţie. Preţul unei cămile campioane poate uneori să facă să pălească preţul celor mai râvnite maşini de lux: în 1995, de exemplu, o cămilă s-a vândut cu 500000 (cinci sute de mii) de dolari.

Un timp, Liza Addenbrooke, o australiancă din Sidney, a crezut că are de-a face cu un obsedat sexual care o tot sună pe telefonul mobil ca să-i facă declaraţii erotice. Una-două, auzea când răspundea la apeluri: „Ai vrea să te dezbraci pentru mine? " sau „Ce sutien porţi acum?" sau „Spune-mi cuvinte de alint" şi câte şi mai câte. La început, închidea brusc. Apoi, exasperată, s-a gândit că ar fi bine să asculte cu atenţie timbrul vocii, în speranţa că-l va putea identifica pe cel care o sâcâie. Aşa şi-a dat seama că vocea nu e mereu aceeaşi. Ca şi cum numeroşi bărbaţi aveau numărul ei şi sunau ca la un telefon erotic. Şi dacă exact despre asta e vorba?, şi-a zis femeia. A pornit demersurile pentru o investigaţie şi a aflat cu stupoare că, dintr-o eroare, numărul său fusese trecut într-un anunţ publicitar pentru striptease la telefon, în „Pagini aurii".

Italianul Ettore Diana a intrat pentru a doua oară în „Cartea recordurilor", după ce a servit într-o cafenea din Bologna un cappuccino de 1500 litri, reuşind astfel să doboare vechiul record mondial deţinut de doi americani care pregătiseră o cafea de 1100 litri. Italianul figura deja în „Cartea recordurilor", ca autor al unui cocktail uriaş. Pentru prepararea faimoasei cappuccino, Diana a folosit 500 litri de cafea expresso cu 1000 litri de lapte condensat, ingrediente pe care le-a amestecat într-un recipient cu o adâncime de 2,25 metri, ajutat fiind de 160 de persoane. „A fost o nouă provocare pentru mine", a declarat Ettore, încântat de isprava sa. A ţinut totodată să precizeze că fondurile obţinute pe seama acestei izbânzi vor fi destinate copiilor cu sindromul Down.

Un cuplu britanic, *tineri căsătoriţi, şi-a propus să-şi petreacă luna de miere în America. La sfârşitul anului trecut s-au prezentat la o agenţie de turism din Londra şi au solicitat catalogul de oferte. Nu mică le-a fost mirarea să descopere – în catalogul primit să-l consulte – că ar putea să-şi petreacă luna de miere într-o cameră de lux situată la cel mai înalt etaj al unuia dintre... turnurile gemene, deja distruse de atentatul terorist din 11 septembrie 2001. În urma reclamaţiei, patronii agenţiei au fost nevoiţi să-şi ceară scuze în scris, faţă de potenţialii clienţi, înmărmuriţi în faţa ofertei şi, totodată, să dea o explicaţie: cataloagele cu oferte fuseseră realizate, evident, contra unor sume importante de bani, cu un an şi jumătate înainte de tragedia de la World Trade Center şi, din nefericire, funcţionarii firmei omiseseră să şteargă de pe listă destinaţia care se transformase între timp, dintr-un vis, într-un coşmar.*

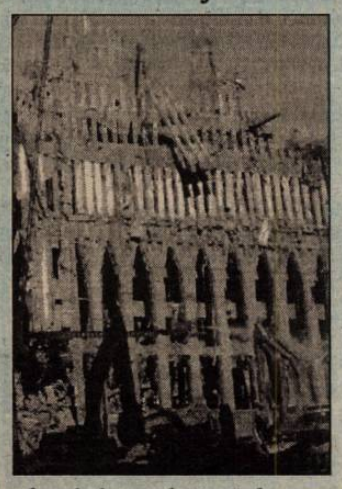

O bandă de răufăcători egipteni pretindea că, beneficiind de ajutorul magic al unor faraoni, poate să transforme moneda naţională în dolari. Cei patru membri ai bandei – şomeri – foloseau o fiolă decorată cu inscripţii faraonice şi umplută cu o substanţă care, după cum spuneau ei, avea puterea de a aservi geniile Egiptului antic şi de a le pune la treabă: să transforme depreciata monedă locală în dolări. În obscuritatea locuinţelor naivilor din Cairo şi învăluiţi în nori de fum provocat pentru a face posibilă „apariţia" geniilor de demult, cei patru „magicieni" înlocuiau de fapt teancurile de bani egipteni luaţi de la victimele lor cu teancuri de hârtie de ziar, doar la suprafaţă având câte o bancnotă americană... În câteva zile, prin această escrocherie, banda a reuşit să păcălească suficienţi naivi, astfel încât cei patru şomeri au strâns suma de 150000 de livre, echivalentul a 35300 de dolari. Din nefericire pentru ei, poliţia din Cairo şi-a făcut datoria, fără să apeleze la... geniul faraonilor.

Tran Van Te este un vietnamez care a fost condamnat de tribunalul din provincia Kien Giang la 9 ani închisoare, după ce i-a provocat moartea socrului său, muşcându-l de o ureche. Victima, în vârstă de 52 de ani, intervenise într-o dispută dintre fiica şi ginerele lui; de durere, enervare şi stupoare, la puţin timp după ce a fost muşcat de ureche de ginerele lui, a făcut infarct şi a decedat.

Adio, distracţie pentru femei

Inaugurarea, în Elveţia, pe 7 decembrie 2001, a primului bordel pentru femei din Europa, a stârnit valuri de comentarii. Mulţi au fost cei care i-au prevăzut totuşi acestei afaceri un viitor strălucit. Dar iată că, după nici două luni, cutremurul falimentului a clătinat serios stabilimentul destinat distracţiei, aşa că la mijlocul lunii ianuarie porţile castelului în care funcţiona s-au închis. Motivul? Clientele refuză să plătească sumele piperate impuse de tarifele practicate de patroni (180 de euro pentru jumătate de oră sau 300 de euro pentru o oră). Împreună cu alţi cinci tineri bărbaţi, Clemens K. (alias „Calvin"), în vârstă de 31 de ani, este sufletul programului de plăceri oferite doamnelor. Necazul este că, spre deosebire de obiceiul practicat în bordelurile pentru bărbaţi, unde serviciile se achită înainte, Calvin a hotărât ca în localul lui plata să se facă după, „pentru a diminua încordarea atmosferei". Numai că femeile ori refuză să mai plătească, ori oferă atât cât consideră ele că merită serviciile de care au beneficiat!

Să petreacă zece zile printre stele, *să se spele cu urină reciclată şi să se hrănească cu supă deshidratată, împreună cu alte două persoane, aceasta este vacanţa mult-visată a miliardarului sud-african Mark Shuttleworth, în vârstă de 28 de ani, care, foarte probabil, va fi cel de-al doilea turist în spaţiul cosmic. Primul excursionist spaţial a fost magnatul californian Dennis Tito, al cărui vis de a călători printre stele s-a împlinit în 2001, contra sumei de 20 000 de dolari. „De când mă ştiu, am visat să zbor în spaţiul cosmic", a declarat la rândul său magnatul Internetului din Africa de Sud, care şi-a construit averea începându-şi afacerea în garajul tatălui său din Cape Town, transformat într-un server Internet. Potrivit propriilor declaraţii, spre deosebire de Dennis Tito, Shuttleworth va participa, în luna aprilie a acestui an, la misiunea spaţială, ca membru activ, alături de cei doi cosmonauţi „en titre" – rusul Yuri Gidzenko şi italianul Roberto Vittori. Aşa că are nevoie de o pregătire specială, motiv pentru care în prezent participă la programul de aptitudini medicale şi de antrenament complex al cosmonauţilor. Costul călătoriei încă nu a fost fixat, dar se presupune că va fi similar celui suportat de Dennis Tito.*

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Săptămâna 8 – 14 MARTIE

1

VINERI 7.00 Jurnalul de dimineaţă **7.30** Strict necesar **9.00** Film: „Dublă expunere" (r) **10.55** TVR Craiova **14.30** Drepturile omului **16.00** Convieţuiri **17.00** Poveste de dragoste **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.35** Careul de aur **20.00** Jurnal **20.50** Film: „Tată fără voie" (SUA, 1997) **22.30** Ştirile de sâmbăta asta **23.00** Concert Ricky Martin **0.05** Film: „Copiii din Marais" (Franţa, 1999).

SÂMBĂTĂ 7.00 Ceasul deşteptător **8.00** Desene animate **10.20** Serial: „Necazuri de puştoaică" **12.45** Debut 50 Plus **14.00** Garantat 100% **15.00** Fotbal: Oţelul Galaţi – FC Naţional **17.00** Ora G **18.00** Teleenciclopedia **20.00** Jurnal **20.35** Serial: „Titanii" **21.35** Sanremo 2002.

DUMINICĂ 7.00 Universul credinţei **9.45** Grădiniţa de duminică **10.30** Viaţa satului **13.00** Conferinţa de presă **14.00** Bun de tipar **15.00** Fotbal: Ceahlăul Piatra Neamţ – Dinamo **17.30** Bravo, bravissimo! **19.00** Deştept şi bogat **20.00** Jurnal **20.35** Ghici cine vine la tine? **21.35** Film: „Un bilet în plus" (SUA, 1999). Cu: Andy Garcia, Andie MacDowell.

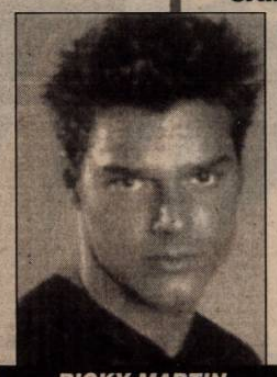

RICKY MARTIN
TVR2, vineri, 23.00

LUNI 7.30 Strict necesar **10.30** Film: „Un bilet în plus" (r) **14.30** Istorie polemică **15.00** Pro Patria **16.00** Kronika **18.35** Careul de aur **20.00** Jurnal **20.50** Iartă-mă! **21.50** Serial: „Oraşul îngerilor" **22.45** Faţă-n faţă **0.45** Marele jazz.

MARŢI 7.30 Strict necesar **10.50** TVR Timişoara **14.30** Puncte cardinale **16.00** Kronika **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.35** Careul de aur **20.00** Jurnal **20.50** Film: „Cum să te aperi?" (SUA, 1979) **22.40** Frontal **0.00** Lumea dansului **3.05** Film: „Spirit arzător" (SUA, 1996).

MIERCURI 7.30 Strict necesar **10.50** TVR Cluj **15.00** Bucuriile muzicii **16.00** Panorama **17.00** Medicina pentru toţi **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.35** Careul de aur **19.35** Glume, boacăne, aventuri **20.00** Jurnal **20.50** Teatru Naţional TV prezintă: „Detectiv fără voie" **21.50** Cu ochii'n 4 **22.50** Recurs la morală.

JOI 7.30 Strict necesar **11.00** TVR Iaşi **15.15** Eveniment **16.00** Convieţuiri **16.30** Panorama **17.45** Serial: „Pasiuni" **18.35** Careul de aur **19.35** Glume, boacăne, aventuri **20.00** Jurnal **20.50** Film: „Dublă expunere" (ultima parte) **22.50** Euroatlantica **0.00** Profesioniştii **3.40** Film: „Fetele au probleme" (SUA, 1994).

acasă

VINERI 7.00–**12.40** Reluări **13.40** Serial: „Micuţele doamne" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Amor de cătel" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **21.00** Serial: „Trandafirii sunt pentru cei bogaţi" **22.00** Serial: „Salome" **22.55** Serial: „Dragoste şi putere".

SÂMBĂTĂ 7.30 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" **9.30** Serial: „Îngeraşul" **13.40** Serial: „Micuţele doamne" **16.00** Serial: „Femei înşelate" **17.30** Serial: „Amor de cătel" **18.30** Povestiri adevărate **19.00** Serial: „Nord şi Sud" **20.00** Serial: „Intrusa" **22.30** Serial: „Mariu" **23.20** Serial: „Jake şi Grăsanul".

DUMINICĂ 9.00 Serial: „Cavalerii din Tir Na Nog" **9.30** Serial: „Îngeraşul" **14.45** Serial: „Sheherezada" (ep.1) **15.30** La casa de vis **17.30** Serial: „Amor de cătel" **18.30** Poveşti adevărate **19.00** Serial: „Eco Moda" **20.00** Serial: „Intrusa" **22.30** Serial: „Mariu" **23.50** Serial: „Sânge din sângele meu".

LUNI 7.00 – 12.40 Reluări **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Amor de cătel" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **20.50** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.55** Serial: „Dragoste şi putere" **0.00** Serial: „Sânge din sângele meu".

MARŢI 7.00 – 12.45 Reluări **13.40** Serial: „Micuţele doamne" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Amor de cătel" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **20.50** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.55** Serial: „Dragoste şi putere" **0.00** Serial: „Sânge din sângele meu".

MIERCURI 7.00 – 12.45 Reluări **13.40** Serial: „Micuţele doamne" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Amor de cătel" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **20.50** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.55** Serial: „Dragoste şi putere" **0.00** Serial: „Sânge din sângele meu".

JOI 7.00 – 12.45 Reluări **13.40** Serial: „Micuţele doamne" **15.00** Serial: „Războiul pasiunilor" **16.00** Serial: „Fiorella" **17.30** Serial: „Amor de cătel" **18.30** Ştirile de Acasă **19.00** Serial: „Prima dragoste" **20.00** Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" **20.50** De 3 x femeie **22.00** Serial: „Salome" **22.55** Serial: „Dragoste şi putere" **0.00** Serial: „Sânge din sângele meu".

MELINA KANAKAREDES
PRIMA marti, 22.00

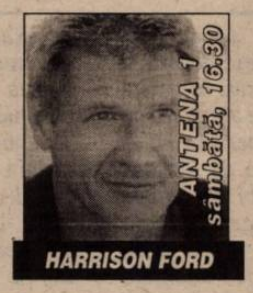

HARRISON FORD
ANTENA 1 sâmbătă, 16.30

ANDIE MAC DOWELL
ROMANIA 1, duminică, 21.35

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa **8.00** Ştirile PRO TV **12.00** Serial: „Total Recall" **13.00** Serial: „Jocul puterii" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.30** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „Gemenii" (SUA, 1988). Cu: Arnold Schwarzenegger, Danny De Vito **22.00** Serial: „Totul despre sex" **22.30** Serial: „Prietenii tăi" **23.30** Film: „Americani în Europa" (SUA, 1985) **1.15** Film: „Zonă moartă" (SUA, 1983) **3.00** Film: „Dictator fără voie" (coprod., 1988). Cu: Richard Dreyfuss.

SÂMBĂTĂ 7.30 Desene animate **10.00** Serial: „Gaşca din Malibu" **11.30** Gillette – lumea sportului **13.00** Serial: „Lano şi Woodley" **13.30** Serial: „Dădaca la 6 ani" **14.00** Charlie Chaplin **15.30** Magazin Liga Campionilor **16.30** Bucătăria lui Radu **17.00** Fotbal: Steaua – FCM Bacău **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Vacanţa Mare **21.00** Film: „Măsuri disperate" (SUA, 1998). Cu: Michael Keaton, Andy Garcia **23.35** Film: „Omul întunericului" (SUA, 1990). Cu: Liam Neeson **1.15** Film: „Povestea lui Tyson" (SUA, 1995).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate **10.30** Serial: „Gaşca din Malibu" **11.00** Parte de carte **13.00** Film: „Esenţă pură" (SUA, 1982, partea I) **14.45** Film: „Moromeţii" (România, 1988) **17.15** Gala turismului românesc **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Fotbal: Rapid – UMT **22.35** Procesul etapei.

LUNI 8.00 Ştirile ProTv **12.00** Serial: „Total Recall" **13.00** Serial: „Jocul puterii" **16.10** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Lanţul slăbiciunilor **21.00** Serial: „Răzbunare fără limite" **22.30** Serial: „Familia Bundy" **23.00** Sub semnul întrebării **2.00** Film: „Ultima ispită a lui Iisus" (SUA, 1988). Cu: Willem Dafoe.

MARŢI 7.00 Ştirile ProTv **12.00** Serial: „Total Recall" **13.00** Serial: „Jocul puterii" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **19.45** Lanţul slăbiciunilor **20.45** Urmărire generală **21.45** UEFA Champions League **1.45** Film: „Un week-end ratat" (SUA, 1945).

MIERCURI 7.00 Ştirile ProTv **12.00** Serial: „Total Recall" **13.00** Serial: „Jocul puterii" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **19.45** Film: „Răzbunătorul" (SUA, 1989) **21.30** UEFA Champions League **1.00** Film: „Claustrofobul" (SUA, 1970). Cu: Clint Eastwood

JOI 8.00 Ştirile ProTv **12.00** Serial: „Total Recall" **13.00** Serial: „Jocul puterii" **16.00** Serial: „Tânăr şi neliniştit" **17.45** Teo **19.00** Ştirile PRO TV **20.00** Film: „BD în alertă" (România, 1971) **22.30** Serial: „Familia Bundy" **1.00** Film: „Afaceri necurate" (SUA, 1993).

prima

VINERI 8.00 Zid **12.00** Tibanu' pescuieşte şi vânează **14.30** Desene animate **15.00** Serial: „Eddie McDowd" **15.30** Serial: „Luna sălbatică" **16.30** Serial: „Nemuritorul" **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Copiii spun lucruri trăsnite **21.00** Film: „O viaţă mai puţin obişnuită" (SUA, 1997). Cu: Ewan McGregor, Cameron Diaz.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate **10.00** Să fii sănătos! **11.00** Sport Magazin **14.00** Motor **15.00** www.primatv.ro **15.30** Serial: „Luna sălbatică" **16.30** Serial: „Viper" **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.30** Banc Show **22.30** Camera de râs **1.00** Film erotic.

DUMINICĂ 7.30 Program pentru copii **10.30** HIT 40 – top muzical **12.00** Vindecăm acum **14.00** Serial: „Viper" **18.00** Focus **19.30** Vrei să fii miliardar? **20.30** Real TV **21.30** Film: „Când Harry a întânit-o pe Sally" (SUA, 1989) **23.00** Obiectiv.

LUNI 7.00 Desene animate **8.00** Zid **14.30** Desene animate **15.00** Serial: „Eddie McDowd" **15.30** Serial: „Luna sălbatică" **16.30** Serial: „Viper" **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Vrei să fii miliardar? **21.00** Film: „Kickboxer 2" (SUA, 1991). Cu: Sasha Mitchell **23.00** Focus Plus.

MARŢI 7.00 Desene animate **8.00** Zid **14.30** Desene animate **15.00** Serial: „Eddie McDowd" **15.30** Serial: „Luna sălbatică" **16.30** Serial: „Viper" **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Alomania **22.00** Serial: „Providence". Cu: Melina Kanakaredes **23.00** Focus Plus.

MIERCURI 7.00 Desene animate **8.00** Zid **14.30** Desene animate **15.00** Serial: „Eddie McDowd" **15.30** Serial: „Luna sălbatică" **16.30** Serial: „Viper" **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Cronica cârcotaşilor **21.00** Film: „Petrecăreţele" (SUA, 1985). Cu: Sarah Jessica Parker **23.00** Focus Plus.

JOI 7.00 Desene animate **8.00** Zid **14.30** Desene animate **15.00** Serial: „Eddie McDowd" **15.30** Serial: „Luna sălbatică" **16.30** Serial: „Viper" **17.30** Serial: „M*A*S*H" **18.00** Focus **20.00** Reuniunea de clasă **22.00** În faţa presei – talk-show **23.00** Focus Plus.

TVR 2

VINERI 7.50 Dimineţile unui bărbat cuminte **8.50** Serial: „Fete vesele" **10.35** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Televiziunea, dragostea mea! **17.00** Primul pas **19.05** Serial: „Drumul spre Avonlea" (ultimul ep.) **20.00** Pentru ea! **21.00** Serial: „Zona crepusculară" **21.30** Telejurnal **22.00** D'ale lu' Mitică **23.00** Film: „La marginea legii" (SUA, 1995) **0.30** Remix.

SÂMBĂTĂ 8.50 Camera de gardă (r) **9.20** Din cele mai frumoase melodii populare **10.10** Desene animate **11.00** Lumea lui Chit-Chit **11.45** Serial: „Magicianul" **12.10** Serial: „Piatra magică" **13.10** Arca lui Noe **14.10** Planeta singuratică **15.05** Serial: „Un bărbat de succes" (ep.1) **15.35** Bărbaţi, la cratiţă! **16.45** Hochei: Steaua – Gheorghieni **18.00** Serial: „Iubiri celebre ale secolului XX" **18.35** Serial: „Familia şi legea" (ep.1) **19.30** O noapte cu... Holograf **21.35** Serial: „Ce nemaipomeniti" **22.05** Serial: „Scurte povestiri cinematografice" **22.30** Serial: „Prietenii" **23.10** Despre viaţă şi sex!

DUMINICĂ 8.30 Tradiţii **9.30** Ferma **10.30** Cronici votive **11.00** Prietenii lui Piticot **11.45** Serial: „Magicianul" **12.10** Serial: „Piatra magică" **12.45** Serial: „Wishbone: Ioana d'Arc" **13.45** Aleea cu ghimpi **14.05** Splendorile naturii **15.05** Serial: „Un bărbat de succes" **15.35** Corpul uman **16.30** Hochei: Steaua – Gheorghieni **17.25** Serial: „Sabrina, vrăjitoarea adolescentă" **18.30** Serial: „Familia şi legea" **19.30** Serial: „Scurte povestiri cinematogragice" **20.00** Film: „Toate iernile care au trecut" (SUA, 1997). Cu: Richard Chamberlain **21.35** Serial: „Ce nemaipomeniti" **22.05** Minutul 91 **23.35** Film: „Jocuri periculoase" (partea a II-a).

LUNI 7.35 Serial: „Magicianul" **8.00** Serial: „Fete vesele" **8.30** Cafeaua de dimineaţă **10.35** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **12.20** Serial: „Avocaţi şi asociaţi" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **16.05** Oprirea obligatorie **17.25** Răscruci **19.05** Serial: „În mijlocul furtunii" (ep.1) **20.00** Palete **21.30** Telejurnal **22.00** Puls 2002 **22.30** Teatrul Naţional TV prezintă: „Romeo şi Julieta" de William Shakespeare.

MARŢI 7.50 Dimineţile unui bărbat cuminte **8.50** Serial: „Fete vesele" **10.15** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **16.00** Tribuna partidelor parlamentare **17.30** E dreptul, tău! **18.30** Desene animate **19.05** Serial: „În mijlocul furtunii" **20.00** Cinematograful, o istorie vie **21.00** Serial: „Zona crepusculară" **21.30** Telejurnal **22.00** Film: „François Villon" (partea a II-a).

MIERCURI 7.50 Dimineţile unui bărbat cuminte **8.50** Serial: „Fete vesele" **10.35** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **17.30** Mit de istorie **19.05** Serial: „În mijlocul furtunii" **20.00** Documentar **21.00** Serial: „Zona crepusculară" **21.30** Telejurnal **22.00** Film: „Traficantul de arme" (coprod., 1984). Cu: Kevin Costner **23.25** Clepsidra cu imagini.

JOI 7.50 Dimineţile unui bărbat cuminte **8.50** Serial: „Fete vesele" **10.35** Serial: „Tată, am încurcat-o!" **14.00** Desene animate **15.15** Toţi, împreună **16.30** Transilvania insolit **17.30** Afaceri la cheie **19.05** Serial: „În mijlocul furtunii" **20.00** Documentar **21.00** Serial: „Zona crepusculară" **21.30** Telejurnal **22.00** Documentar **23.00** Film: „Fericiţi cei înşetaţi" (Norvegia, 1997).

antena 1

VINERI 8.00 Observator **10.30** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **11.15** Film: „Medicine River" (r) **13.20** Serial: „Clanul Popeştilor" (ultimul ep.) **16.00** Serial: „Amazon" **17.20** Serial: „Ispita" **19.00** Observator **20.00** Premiile industriei muzicale româneşti **23.00** Film: „Goana după sex" (SUA, 1997) **0.30** Film: „Interviul" (SUA, 1998).

SÂMBĂTĂ 8.00 Film: „Familia Howard" (SUA, 1940) **10.00** Casa de piatră **11.00** BIT **12.30** Serial: „Calea misterelor" **13.30** Serial: „Misiune imposibilă" **14.30** Premiile industriei muzicale româneşti (rezumat) **16.30** Film: „Uraganul vine de la Navarone" (SUA, 1978). Cu: Harrison Ford, Franco Nero **19.00** Observator **20.00** Divertis **21.00** Film: „Joc în doi" (SUA, 1997). Cu: Jean Claude Van Damme, Dennis Rodman **22.30** Fotbal din Primera Division.

DUMINICĂ 10.00 Desene animate **11.30** Film: „Bingo" (SUA, 1991) **13.15** Serial: „Roswell" **16.00** Film: „Silverado" (SUA, 1985). Cu: Kevin Kline, Scott Glenn, Rosanna Arquette **18.30** 7 zile **19.00** Observator **20.00** Academia vedetelor **22.00** Film: „Invazia Americii" (SUA, 1985). Cu: Chuck Norris **0.00** Film: „O femeie excentrică" (SUA, 1954).

LUNI 8.00 Observator **9.00** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.15** Serial: „MacGyver" (ep.1). Cu: Richard Dean Anderson **16.00** Serial: „Amazon" **17.20** Serial: „Ispita" **19.00** Observator **20.00** Film: „FYX II" (SUA, 1991) **22.35** Marius Tucă Show **23.30** Film: „Afaceri încurcate" (SUA, 1990) **2.30** Film: „În numele muzicii" (SUA, 1992).

MARŢI 8.00 Observator **10.30** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.15** Serial: „MacGyver" **16.00** Serial: „Amazon" **17.20** Serial: „Ispita" **19.00** Observator **20.00** Din dragoste **22.35** Marius Tucă Show **23.30** Film: „Viaţa dublă" (SUA, 1988) **2.30** Film: „Regăsirea" (SUA, 1991).

MIERCURI 8.00 Observator **10.30** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.15** Serial: „MacGyver" **16.00** Serial: „Amazon" **17.20** Serial: „Ispita" **19.00** Observator **20.00** Gong Show **22.35** Marius Tucă Show **23.30** Film: „Totul pentru putere" (SUA, 1990) **2.30** Film: „O petrecere pe cinste" (Canada, 1992).

JOI 8.00 Observator **10.30** Serial: „Îmbrăţişări pătimaşe" **13.15** Serial: „MacGyver" **16.00** Serial: „Amazon" **17.20** Serial: „Ispita" **19.00** Observator **20.00** Vecinii **21.30** Brigada mobilă **22.35** Marius Tucă Show **23.30** Film: „Palookaville" (SUA, 1996) **2.30** Film: „Martha, Ruth şi Edie" (SUA, 1988).

RICHARD DEAN ANDERSON
ANTENA 1, luni-joi, 13.15

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

tele 7 abc

VINERI 7.35-14.00 Reluări **17.00** Documentar **17.30** Serial: „Apel: Crima" **18.30** Telejurnal **20.30** Film: „Siberiada" (URSS, 1978, partea I) **23.50** Muzică.

SÂMBĂTĂ 7.35-11.00 Reluări **12.30** Cinetour **13.00** Emisiune sportivă **13.30** Melodii, melodii **16.00** Club abc **17.30** Serial: „Apel: Crima" **18.30** Telejurnal **19.00** Documentar **20.30** Film: „Siberiada" (partea a II-a) **23.00** Documentar.

DUMINICĂ 7.35-14.00 Reluări **16.00** Cântece populare **17.30** Serial: „Apel: Crima" **18.30** Telejurnal **19.30** Concert **20.30** Film: „Valurile Dunării" (România, 1959) **23.00** Loto – Pariu Trio – Bingo.

LUNI 7.35-16.30 Reluări **17.30** Serial: „Apel: Crima" **18.30** Telejurnal **20.30** Film **22.00** Concert.

MARŢI 7.35-16.00 Reluări **17.30** Serial: „Apel: Crima" **18.30** Telejurnal **19.30** Concert **20.30** Film: „Baltagul" (România, 1969) **23.45** Videoclipuri.

MIERCURI 7.35-16.15 Reluări **17.30** Serial: „Apel: Crima" **18.30** Telejurnal **19.30** Concert **20.30** Film **22.00** Concert **23.45** Videoclipuri.

JOI 7.35-16.00 Reluări **17.30** Serial: „Apel: Crima" **18.30** Telejurnal **19.30** Concert **20.30** Film: „Buletin de Bucureşti" (România, 1982) **22.30** Concert **23.15** Loto – Joker – Pariu Trio.

EWAN MC GREGOR
PRIMA TV vineri, 21.00

RICHARD CHAMBERLAIN
TVR 2 duminică, 20.00

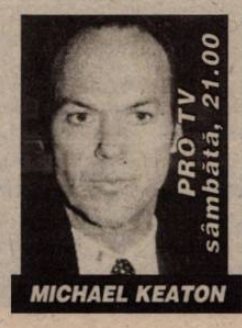

MICHAEL KEATON
PRO TV sâmbătă, 21.00

SASHA MITCHELL
PRIMA TV luni, 21.00

„SENIORUL INELELOR" sub semnul unei cifre norocoase: 13

◆Indiferent de numărul Oscarurilor pe care le va primi pe 24 martie (când va avea loc festivitatea de premiere), epopeea fantastică regizată de Peter Jackson – „The Lord of the Rings" („Seniorul Inelelor") – este deja un film de top. Cu cele 13 nominalizări obținute pe 12 februarie la diferite categorii, filmul și-a adjudecat deja un loc de cinste în istoria premiilor Oscar; până în prezent, doar alte două filme („Eve" și „Titanic") au reușit să depășească această performanță, iar alte șase au atins aceeași cifră norocoasă: 13. Epopeea lui Peter Jackson a fost apreciată de juriul care a decis asupra nominalizărilor la Oscar drept un candidat puternic în competiția pentru cel mai bun film, regizor, rol secundar masculin (Ian Mckellen), montaj, costume, imagine, sunet, efecte speciale, melodie originală etc.

◆*Câțiva dintre contracandidații acestui film sunt deopotrivă... multi-nominalizați și plini de speranțe și de șanse în cucerirea mult râvnitelor trofee. Astfel, „Moulin Rouge", comedia muzicală a lui Baz Luhrmann, s-a ales în total cu opt nominalizări, „A Beautiful Mind", drama lui Ron Howard, de asemenea cu opt nominalizări, „Gosford Park" al lui Robert Altman, cu șapte iar „In the Bedroom" regizat de Todd Field, cu cinci. Reamintim că „Moulin Rouge" și „A Beautiful Mind", vin din urmă încununate deja cu premii importante obținute la Globul de aur; primul și-a înscris în palmares trei „Globuri" iar al doilea două, la categoriile cele mai prestigioase (cel mai bun film dramatic și cel mai bun actor într-un rol principal – Russell Crowe).*

◆În privința actorilor nominalizați la categoria cel mai bun într-un rol principal, de remarcat este faptul că pentru prima dată în istoria Oscarurilor doi din cei cinci vizați sunt actori de culoare: Will Smith, care interpretează rolul celebrului campion de box Muhammad Ali („Ali") și Denzel Washington („Training Day"). Contracandidații lor sunt: Russell Crowe („A Beautiful Mind"), Sean Penn („I am Sam") și Tom Wilkinson („In the Bedroom").

◆*Australianul Russell Crowe are emoții mari, pentru că anul trecut a mai câștigat un Oscar pentru cel mai bun actor („Gladiatorul") și dacă anul acesta va ieși din nou învingător, va avea un nou statut: va fi unul dintre foarte puținii actori care au câștigat doi ani consecutiv un Oscar pentru aceeași categorie. Tom Hanks este, de exemplu, unul dintre reprezentanții acestei elite, după ce a câștigat în 1994 și 1995 câte un Oscar pentru rolurile din „Philadelphia" și „Forest Gump".*

◆Și la categoria cea mai bună actriță într-un rol principal s-a constatat o opțiune a juriului mai puțin obișnuită: o nominalizare a fost atribuită unei actrițe de comedie (Renee Zellweger – „Jurnalul lui Bridget Jones"). Celelalte patru au revenit actrițelor: Halle Berry („Monster's Ball"), Judi Dench („Iris"), Nicole Kidman („Moulin Rouge") și Sissy Spacek („In the Bedroom").

◆*De un succes remarcabil s-a bucurat, la categoria cel mai bun film străin, producția franceză „Le fabuleux destin d'Amélie Poulain" (cinci nominalizări) care pare a fi favorita numărul unu în competiția cu „Elling" (Norvegia), „Lagaan" (India), „No Man's Land" (Bosnia-Herțegovina), „El hijo de la novia" (Argentina).*

◆Nominalizările s-au făcut pe baza opțiunilor unui... electorat format din 5700 de persoane, reprezentante ale publicului.

AMÉLIE POULAIN va ajunge vedetă la Hollywood?

Mai mult ca sigur că da. Cu cele cinci nominalizări la Oscar în buzunar, filmul „Le fabuleux destin d' Amélie Poulain" are toate șansele să plece din Montmartre pentru a-și îndeplini... un destin fabulos la Hollywood. Regizorul Jean-Pierre Jeunet și-a văzut „copilul" înscris la categoriile: cel mai bun film străin, cel mai bun scenariu original, cel mai bun regizor artistic, cea mai bună imagine, cel mai bun sunet. „Acest succes este sinonim cu cel mai bun an al cinematografului francez în lume și în Statele Unite și asta după foarte mult timp. Este o recunoaștere binemeritată a valorii filmului francez, dar greu de obținut", declara Daniel Toscan du Plantier, președintele Unifrance, asociație profesională a cinematografului francez în lume. Ultima producție franceză care a cucerit un Oscar a fost „Indochina", de Regis Wargnier. Asta în urmă cu zece ani. Anul trecut, filmul străin care cucerea inima electorilor era „Tigru și Dragon"; cu zece nominalizări, creația regizorului Ang Lee reușea să dărâme recordul deținut până atunci de filmul lui Roberto Benigni, „Viața e frumoasă", căruia, în 1999, i se acordaseră șapte nominalizări.

Destinul fabulos al Améliei Poulain a impresionat deja juriile câtorva festivaluri din Europa (Berlin, Londra, Madrid), în timp ce în sălile de cinema nord-americane a repurtat cel mai mare succes de box-office înregistrat de un film francez de 20 de ani încoace. Doar că acolo titlul a fost prescurtat: „Amélie". Ultimul film francez care a făcut America să vuiască în urmă cu mai bine de două decenii a fost „La cage aux folles" („Colivia cu nebune" sau „O căsătorie cu peripeții"), de Eduard Molinaro. Cum e de presupus, în țara natală, adică în Franța, Amélie este cu atât mai răsfățată: la cea de-a 27-a ceremonie a premiilor César, filmul a intrat în competiție cu 13 nominalizări. În plus, în 2001, a dominat box-office-ul francez, înregistrând peste opt milioane de spectatori. Având-o ca interpretă a rolului principal pe Audrey Tautou, „Amélie" s-a plasat și în America pe un loc bun în topul box-oficce-ului: lansat pe ecrane pe 2 noiembrie 2001, s-a înscris după 15 săptămâni de rulare pe poziția 24, cu 24,5 milioane de dolari încasări, ceea ce pentru un film străin este un fapt remarcabil. Presa de specialitate de peste ocean a avut la rândul său numai cuvinte de laudă la adresa filmului și a eroinei sale: Audrey Tautou a fost apreciată pentru „vitalitatea sa inocentă", a fost asemănată cu un star al filmului mut din punctul de vedere al expresivității sau cu o zână a epocii moderne. Partenerul său din film este Mathieu Kassovitz.

Cine se va înfrupta din ZMEURA DE AUR?

Cu o zi înaintea nominalizărilor la premiile Oscar, Fundația „Zmeura de Aur" (Golden Raspberry Foundation) și-a făcut și ea meseria, anunțându-și favoriții la cea de-a 22-a festivitate de premiere a celor mai proaste filme și a celor mai proști actori din anul 2001. Cei 500 de membri ai grupului satiric – gazetari, critici de film și cinefili – s-au înverșunat împotriva a cinci filme, țința lor principală fiind totuși filmul de acțiune „Driven", pe care l-au „onorat" cu nu mai puțin de șapte nominalizări, și comedia „Freddy Got Fingered", pe care au recompensat-o cu opt nominalizări.

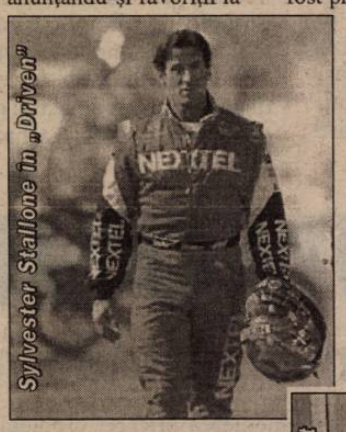

Sylvester Stallone nu putea să scape așadar nici în acest an nepremiat, mai ales că el a fost supranumit încă din anul 2000 „cel mai prost actor al secolului". Așadar, conform obiceiului, a fost propus și la această ediție drept favorit al cursei pentru cel mai prost actor într-un rol secundar și cel mai prost cuplu pe care îl face cu Burt Reynold. Cu cele două nominalizări de anul acesta, Sylvester Stallone a adunat de-a lungul a 22 de ani, de când s-a înființat „Zmeura de Aur", 29 de nominalizări și 9 premii. Ultimul său film, „Driven", tronează bineînțeles și el la câteva categorii, cum ar fi cel mai prost film și cel mai prost scenariu, iar Estella Warren, care figurează pe genericul său, la cea mai proastă actriță într-un rol secundar.

În ceea ce privește comedia „Freddy Got Fingered", de și cu Tom Green, pe lângă faptul că a fost deopotrivă nominalizată la categoriile cel mai prost film, cel mai prost regizor, cel mai prost actor, cel mai prost scenariu, cel mai prost rol secundar masculin, cel mai prost rol secundar feminin, a fost nominalizat și la categoria cel mai prost cuplu, cu mențiunea specială plină de umor: „Tom Green și toate animalele de care el abuzează". De precizat este că filmul pune în scenă o serie de violuri practicate asupra diverselor animale, fapt ce a provocat un scandal de proporții la lansarea în Statele Unite. Cu cele patru nominalizări obținute anul acesta pentru performanțele sale individuale, Tom Green a egalat recordul deținut până în prezent de Sylvester Stallone. „Filmul «Freddy...» reprezintă un nou și absolut record în materie de prost gust și proastă decizie în carieră, declara John Wilson, directorul Fundației Zmeura de Aur. Sper ca toate premiile care se dau aici să-i revină lui Tom Green."

Celelalte trei filme care „s-au bucurat" de nominalizări (cel puțin câte cinci pentru fiecare) au fost: „Glitter" (Mariah Carey și decolteul ei s-au ales cu nominalizarea pentru cel mai prost „cuplu"); „Pearl Harbour" (considerat exagerat de patriotic); „3000 Miles to Graceland" (care se vrea un omagiu adus lui Elvis Presley).

„Marii învingători" în competiția pentru „Zmeura de Aur" se vor afla pe 23 martie, în ajunul ceremoniei de premiere a marilor învingători de la Oscar.

GROS-PLAN

◆Cine nu dorește să știe cum se va termina serialul „Prietenii tăi" să nu citească! Dacă totuși nu-și poate stăpâni această curiozitate, poate să pună la îndoială finalul pentru că, într-adevăr, producătorii nu sunt 100% hotărâți cum să-i pună punct. Totuși, o variantă luată în calcul este finalul care desfide clasica rețetă americană a happy-end-ului, ceea ce înseamnă că cei șase prieteni ar putea avea o... ieșire din scenă cam dramatică. E posibil ca Rachel (Jennifer Aniston) să moară dând viață unui copil. Înainte de a trece în neființă îl va ruga însă pe Ross, tatăl copilului, să o încredințeze pe fiica lor cuplului Monica-Chandler. „Ar fi o scenă deosebit de șocantă pentru un final de serial de televiziune", au declarat producătorii, fără să asigure însă pe nimeni că au luat deja o hotărâre în acest sens. Oricum, până atunci mai e de așteptat, pentru că deocamdată actorii sunt în febra negocierilor pentru cel de-al 9-lea sezon de filmări, deși amenințaseră cu ceva timp în urmă că cel de-al 8-lea va fi ultimul.

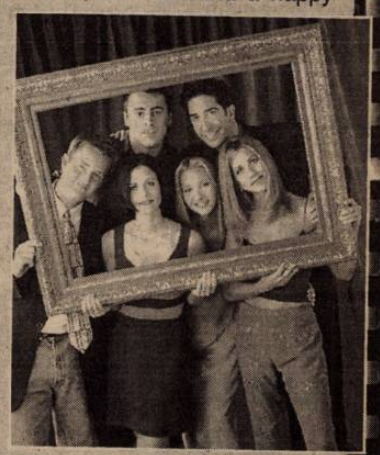

◆Un studio american (Les Fiorentino) speră să-l convingă pe Brad Pitt să joace propriul său personaj într-un nou film care s-ar numi „Brad Pitt Wants My Girlfriend" (Brad Pitt o vrea pe prietena mea). Filmul se dorește a fi o comedie romantică în care se povestește viața a doi îndrăgostiți care treptat se îndepărtează unul de altul. Fata îl întâlnește pe Brad Pitt cu prilejul unei călătorii în Canada, voiaj pe care ea îl face pentru a se despărți de iubitul ei. Brad Pitt se îndrăgostește de vulnerabila femeie, în timp ce fostul iubit al acesteia încearcă prin orice mijloace să o recucerească. Starul nu pare foarte încântat de acest proiect, dar nu a refuzat încă. Totuși, producătorii se văd nevoiți să se gândească și la alte variante. Printre cei vizați se află destui: Bono, Lenny Kravitz, Keanu Reeves, George Clooney, David Duchovny sau Tiger Woods. Se spune că ezitarea lui Brad Pitt se datorează atitudinii soției sale, Jennifer Aniston, deloc încântată de ideea că soțul ei s-ar îndrăgosti de o altă femeie, chiar și dacă e vorba doar de rațiuni artistice.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

UN PSIHIC POZITIV – o garanţie a sănătăţii

Oricine are contact cu terapeuţii care folosesc în tratamente, cu bune rezultate, bioenergia, poate remarca o serie întreagă de puncte de vedere comune asupra a ceea ce ne înconjoară – de la lumea microscopică, la imensitatea Cosmosului. Pe primul plan al preocupărilor acestor persoane ce şi-au educat şi „disciplinat" capacităţile extrasenzoriale, se situează sănătatea omului. *Rodica MITREA* se numără printre cei care au obţinut efecte remarcabile în domeniu, utilizând nu doar bioenergoterapia, ci şi acupunctura, electroacupunctura, laseroterapia, cromoterapia sau tratamentul cu raze ultraviolete.

Luminile din Dunăre

Vom relua o idee menţionată uneori în cadrul paginii de faţă, din convingerea că, prin cunoaşterea unui fragment din realitatea înconjurătoare, facem un pas important spre cauzele fenomenelor ce ne includ şi pe noi, ca făpturi vii. Este vorba despre momentul – să zicem temporal – când se declanşează capacităţile extrasenzoriale sau, altfel spus, când persoana-subiect devine capabilă să-şi stăpânească, să folosească asemenea însuşiri ce vor fi fost cândva puternic manifestate în ea însăşi, ca şi în fiinţa umană, în general. Un accident grav, o moarte clinică, pierderea cuiva foarte apropiat – pe scurt, o experienţă foarte neplăcută poate schimba nu doar mentalitatea, existenţa cuiva, ci şi disponibilităţile prin care să-i influenţeze în bine pe cei din jur. Rodica Mitrea a trăit un asemenea moment în copilărie, când se afla la bunicii din Ostrov, pe malul Dunării. Într-o noapte, îşi aminteşte că-şi visase o rudă care se înecase. Două-trei zile mai târziu, a intrat să se scalde în apa fluviului şi a fost de-ajuns o clipă de neatenţie, ca un vârtej să o fure în adânc. Câţiva bărbaţi aflaţi pe mal au observat incidentul şi au sărit să o salveze, urmărind locurile unde părul copilei a dispărut sub apă, după trei reveniri succesive la suprafaţă. În acest timp, Rodica Mitrea consideră că s-a petrecut un fel de dedublare. I-au rămas clar în memorie câteva imagini – ea, ieşind din propriul trup, ca o luminiţă, apoi mai multe luminiţe adunate în groapa de pe fundul Dunării, a simţit o milă enormă pentru propria fiinţă şi şi-a strâns nările între degete. Salvatorii ei au reuşit s-o scoată din apă în stare de moarte clinică, din care şi-a revenit.

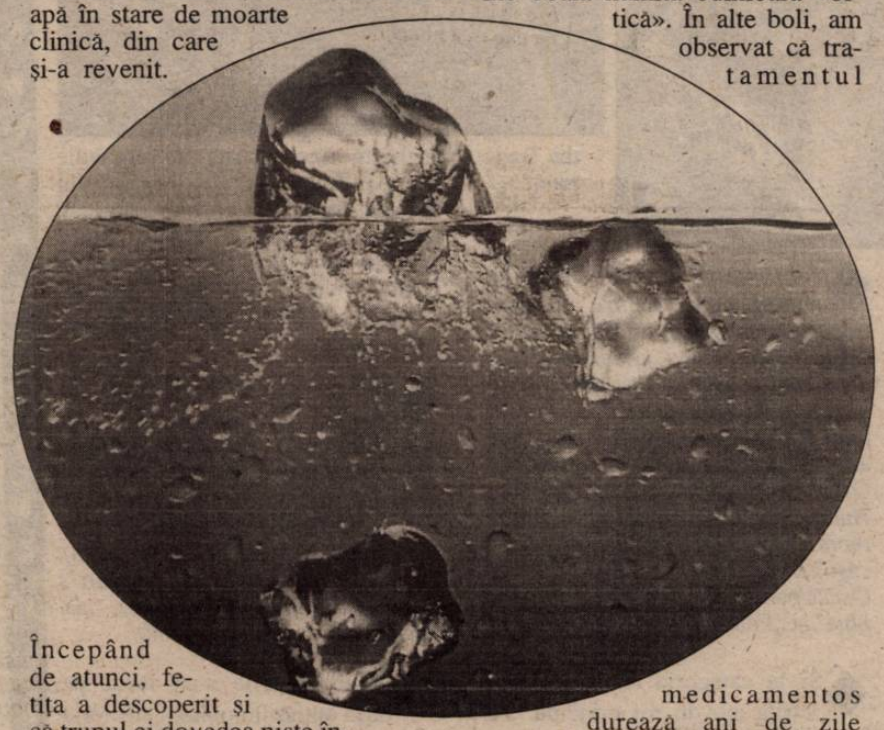

Începând de atunci, fetiţa a descoperit şi că trupul ei dovedea nişte însuşiri bizare, necunoscute înaintea accidentului.

Voinţa, mentalul contează enorm în vindecare

„Viaţa nu e chiar aşa cum ţi-o faci singur. Destinul e ca un drum cu semne de circulaţie: nu le respecţi – intervine hazardul, liberul arbitru apare în mai mică măsură". – consideră Rodica Mitrea. În ce o priveşte, a căutat întotdeauna să nu sfideze ori să ocolească aceste „semne", înţelegând – nu DE CE, ci faptul dat, că ea este altfel decât majoritatea semenilor. Şi, în consecinţă, că trebuie să-şi asume sarcina ce i-a fost dată. Abia începând din 1990 a putut însă să practice oficial tratamentele prin bioenergie iar rezultatele nu au întârziat să apară.

„În timpul şedinţelor, încerc foarte mult să schimb mentalităţile pacienţilor, să-i învăţ de pildă să ierte. Iată, la suferinzii de astm, centrul iubirii, care se află pe chakra a patra, se blochează şi intervine boala numită odinioară «oftică». În alte boli, am observat că tratamentul medicamentos durează ani de zile (tensiune mărită, cardiopatie ischemică ş.a), ceea ce înseamna dependenţa de medicamentele respective. Adevărata cauză a bolii reprezintă un element esenţial în alegerea terapiei, aşa că, vrând-nevrând, pacientul face şi psihoterapie. Dacă boala e ereditară, vindecarea totală este exclusă, iar în aceeaşi idee trebuie precizat că relaţia cu familia, cu serviciul, deci cu aşa-zişii factori externi, contează foarte mult. De asemenea, e importantă şi vârsta: la persoanele până-n 40-45 de ani, tratamentele au şanse de reuşită mult mai mari decât la vârstnici, pentru care procesul de refacere decurge în ritm încetinit. În general, însă, voinţa contează enorm. Chiar şi când te afli pe marginea prăpastiei, trebuie să lupţi, căci deprimarea înseamnă cedare în faţa bolii."

Să ne gândim şi la viitorul celorlalţi!

Din cazuistica foarte bogată, Rodica Mitrea şi-a evaluat destul de riguros puterile terapeutice. Ea nu abordează boli cum sunt SIDA, hepatita C, alte boli cauzate de viruşi puternici, afirmând că imunitatea poate fi mărită, dar nu se poate lupta împotriva acestor viruşi. În schimb, a tratat numeroase boli psihice („Stresul e un mare flagel, care, pe termen lung, determină cancerul."), diverse forme de cancer („E-urile din alimente, poluarea atmosferică şi a apei, radiaţiile cosmice, efectul de seră determină o evoluţie rapidă a acestei boli."), epilepsii. Cromoterapia o ajută în tratarea obsesiilor şi a depresiilor, a nevrozelor şi a anxietăţii; ultravioletele au efect în sinuzite, rinite, spondilite cervicale; laseroterapia tratează reumatisme, dischinezii biliare, iar psihoterapia – inclusiv afecţiuni precum diabetul şi obezitatea. Dincolo de tratarea bolilor, oamenii trebuie să ţină seamă – fie şi numai pentru a-şi proteja propria fiinţă – de unele semnale-avertisment legate de modul de existenţă cotidian. Astfel, Rodica Mitrea ne atenţionează la consecinţele nebănuit de grave ale dizarmoniilor cuplului şi, în alt segment de populaţie, agresiunile extrem de puternice împotriva generaţiilor tinere. În condiţiile în care şcoala a scăpat din mână educarea în sensul creării idealurilor, al adaptării la viaţa concretă, practică, neteoretizată, copiii şi tinerii ajung tot mai frecvent să eşueze în droguri, alcool, sex, delincvenţă, ca să nu mai vorbim despre bolile organismului, aflate în ascensiune, cu urmări foarte grave, în timp. Soluţia? Abordarea unei gândiri pozitive, înţelegerea celor din jur şi apropierea afectivă de aceştia, în special prin comunicare. Pentru că, dincolo de viaţa noastră, individuală, rămân – nu bogăţii materiale, ci alte generaţii, care vor evolua doar dacă vor primi de la noi o moştenire spirituală şi afectivă bazată pe valori autentice.

În exclusivitate în revista „Magazin"

EMILIA VLĂDESCU, psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, vă stă la dispoziţie în următoarele domenii ale supracunoaşterii:

- Consultanţă parapsihologică.
- Diagnostice prin fotografie.
- Diagnostice prin imaginea fizică a unei persoane apropiate solicitantului.
- Descoperirea şi identificarea unor situaţii obscure, a unor evenimente neelucidate cauzal, a unor obiecte sau valori de orice natură.
- Decorporalizări spontane pentru a vizualiza – cu scop terapeutic – existenţe anterioare, perioadă, loc, personalitate etc.

Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare care să conţină o fotografie şi doleanţele dv. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200000 lei reprezentând contravaloarea serviciilor.

LEACURI DIN VECHIME

BĂTAIA... DIN PALME, oricât ar părea de ciudat, se recomanda împotriva „aplecatului", pentru cine a mâncat cu lăcomie ori ceva greţos. Tot pentru greaţă, se mai folosea miez de pâine prăjit, apoi înmuiat în oţet fiert. Această pastă se întindea pe o pânză, se presărau deasupra frunze uscate de izmă creaţă şi legătura se aşeza pe buric.

UMBRA NOPŢII nu se referea la întunericul de după zi, ci la planta numită şi zârnă, buruiană de bube, viţa-evreului, lăznuitor ş.a. Pisată şi amestecată cu mălai şi lapte prins, se punea pe abdomenul bolnavului de holeră, dar era indicată şi în febra tifoidă ori pentru spălarea „şezutului cu trânji (hemoroizi), a trupului femeiesc", ca şi în alte afecţiuni, numai prin uz extern: eczeme, psoriazias, antrax, astm, bronşite etc.

CIOARCA este o denumire destul de bizară pentru *tigvă, scafă, ţeastă* etc., adică nimic altceva, decât *craniul* sau – mai pe românește, căci e cuvânt de origine latină, – *căpăţâna*. În mod mai degrabă sinistru decât ciudat, se credea că scafa de om, arsă în foc, era un bun leac contra ameţelii, credinţă întâlnită şi în alte părţi ale Europei medievale.

PUBLICITATE

SALIN

aparatul care alungă răceala şi gripa

Purificatorul de aer – SALIN, invenţia domnului inginer *Constantin PASCU* din Buzău (principalul realizator al aparatului de purificat apa cunoscut sub numele de AQUATOR), ajută substanţial la *remedierea afecţiunilor aparatului respirator.*

SALIN poate fi folosit acasă, la birou, în maşină, îmbunătăţind calitatea aerului prin reţinerea prafului, eliminarea fumului de ţigară şi a mirosurilor neplăcute (transpiraţie, mucegai, cărţi vechi etc.) şi împrospătând totodată atmosfera, prin realizarea unui conţinut discret, dar permanent, de aerosoli.

Efectul terapeutic remarcabil, semnalat de cunoscuţi medici din clinici renumite şi menţionat şi de pacienţi, se referă preponderent la boli localizate la toate nivelele aparatului respirator. Astfel, afecţiunile ORL, pneumologice şi generale se remediază după o durată mult redusă şi fără medicaţie abundentă. *Rinite, sinuzite, alergii, astm bronşic, silicoze, mucoviscidoză, recuperări în TBC* – iată doar câteva boli cu evoluţie dramatică, în care SALIN a demonstrat o eficienţă deosebită.

Apreciat ca atare în întreaga lume, purificatorul de aer cu plăci saline *alungă bolile specifice iernii,* dar vă ajută şi la dobândirea unui *'confort general al organismului,* la preţ foarte avantajos.

Pentru comenzi, persoanele sau instituţiile din provincie se pot adresa firmei producătoare - S.C. TEHNO BIONIC S.R.L. Buzău, fie prin poştă, la adresa str. Triumfului nr. 39, cod 5100, fie telefonic, la 038/719.188. Pentru Bucureşti, doritorii se vor adresa la CENTROFARM - telefon: 01/315.78.96 sau la 093/703.121 (Tiberiu Gheorghe, directorul reprezentanţei Bucureşti). Menţionăm că se asigură şi setul de plăcuţe saline cu perioadă medie de folosire de 6 luni.

PNEUMONIA vindecată prin dietă naturală?

Rolul deosebit al alimentaţiei în remedierea oricărei probleme legate de sănătate este invocat întotdeauna, atât de medicii alopaţi, cât şi de terapeuţii care folosesc metode complementare de tratament. Cititorul nostru Ioan Blănaru (62 ani) din Bucureşti ne-a semnalat o veche modalitate de vindecare a pneumoniei, printr-o dietă specială, dar la îndemâna oricui. În copilărie, la vârsta de 6-7 ani, domnia sa a contractat o dublă pneumonie, în faţa căreia medicii s-au declarat incapabili să mai lupte; mai exact, nu i-au mai dat nici o şansă! Atunci, părinţii au apelat la o „doftoroaie", care a promis că-l va pune pe picioare. Singura condiţie pentru vindecare era să mănânce, zilnic, cât mai mult morcov şi sfeclă roşie. „Ronţăiam toată ziua legume crude, dar şi fierte sau coapte, cum mi le făcea mama. După şase luni, eram vindecat complet!" – ne-a mărturisit dl Blănaru. Şi, chiar dacă astăzi există numeroase medicamente pentru tratarea unor asemenea boli grave, abordarea unei diete naturale poate aduce întotdeauna un plus de vigoare şi de rezistenţă a organismului în lupta cu inamicii sănătăţii.

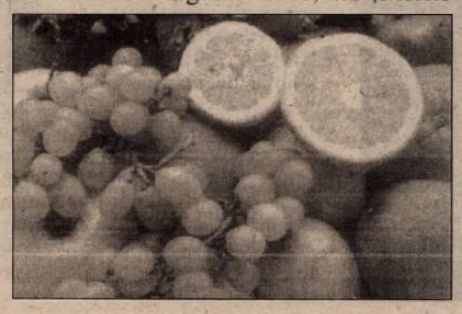

Pagina realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

DUETE

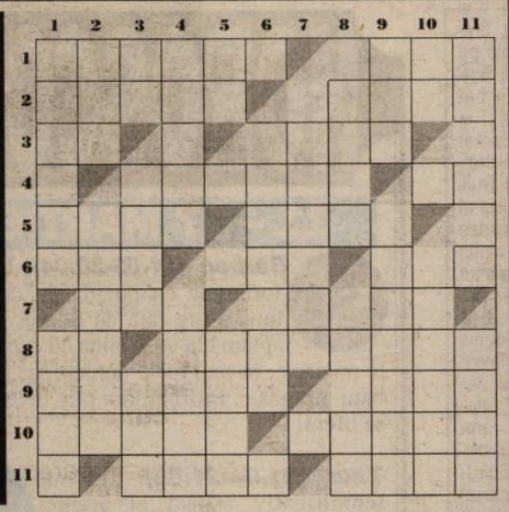

ORIZONTAL: 1) Autorul fabulei „Junele și bătrânul" (Gh. 1788-1869) – Folclorist român, autorul fabulei „Sultanul și pescarul" (Anton, 1796-1854). 2) Compozitor francez (1875-1937), autorul operei „Copilul și vrăjitoriile" (Maurice) – Scriitor francez, semnatarul volumului de aventuri „Doi ani de vacanță" (Jules). 3) Aurel Tătaru – Perechi. 4) Purtătorul verighetei ce leagă două destine – Tiberiu Utan. 5) „...și iarbă", volum liric din creația poetului Radu Cârneci - Cărările perechilor. 6) Mic (reg.) – Poet hunedorean, autorul titlului „Vara și iarna" (Eugen) – Suflet de incaș. 7) Localitate în Tahiti – A ațâța. 8) Abis – Reduceri numerice. 9) „Doi..." titlu din opera lui Tudor Arghezi – Râu în Turcia asiatică. 10) Perechea lui Alin – Căsătorie. 11) Perechea taurului – Unitate de măsură pentru lemne.

VERTICAL: 1) Scriitor francez, autorul volumului „Ochii și memoria" (Louis) – Soțul cel zgârcit. 2) „Biserica și...", lucrare de Juan Miro (neart.) – Pictor italian renascentist (1483-1520), autorul lucrării „Adam și Eva". 3) Aurel Vlaicu – Poet contemporan (n. 1944), autorul volumului „Fum și ninsoare" (Vasile) - Începutul civilizației! 4) Poet român, autorul poeziei „Pârâul și floarea" (Panait) – Nume feminin. 5) Horia Lucescu – Personaj biblic, tatăl unor uriași. 6) Autorul poveștii „Doi feți cu stea în frunte" (Ioan, 1848-1925). 7) Pe capul miresei (pl.). 8) O pereche pentru Petruța – Uriaș. 9) Măsură de teren (pl.) – Oțelit. 10) Nicole Nasta – Aleile îndrăgostiților. 11) Poet chilian, autorul poemului „Strugurii și vântul" (Pablo) – Pictor român, autorul pânzei „Două țărănci" (Iosif).

DICȚIONAR: NCA, FAA, ERAS, CIV, ENAR.

DOINA FALEVICI ALDEA
București

SOLUȚIA CAREULUI *(Duete):* ASACHI – PANN – RAVEL – VERNE – AT – R – SOTI – R – G – INELAR – TU – ORGA – ALEI – D – NAN – EVU – NCA – FAA – IRITA – AA – DECIMARI – VECINI – ERAS – ALINA – UNIRE – R – VACA – STER.

ȘAH

PROBLEMA DE AZI: ALBUL MUTĂ ȘI CÂȘTIGĂ

HAVASI – SACCONI, 1934

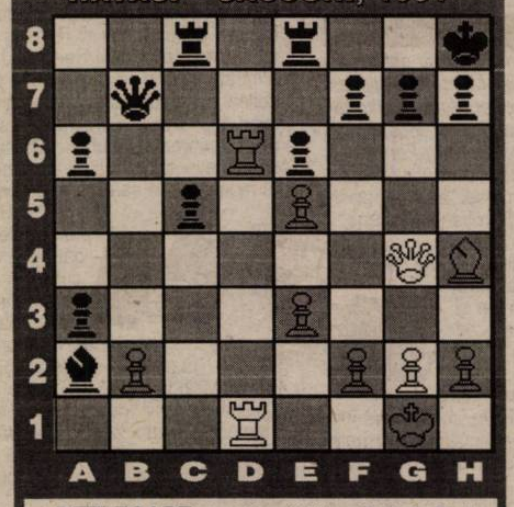

DEZLEGARE: *1. Nf6 gf6 (1... Tg8 2. Dg7 Tg7 3. Td8) 2. ef6 Tg8 3. Td8 Tcd8 4. Td8 cu mat imparabil.*

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

Un cofetar a așezat pe un tort 21 boabe de vișine. El vrea să adauge un ornament în formă de panglică. Puteți să trasați ornamentul dintr-o singură linie și să vă întoarceți în punctul de unde ați plecat, formând o figură simetrică?

UMOR

Doi actori stau de vorbă despre cronica ultimului lor spectacol.

– Este complet stupidă! declară unul dintre ei.

– De ce spui așa?

– Pentru că pe mine nu mă pomenește deloc!

Neurologul își întreabă pacientul:

– Vi s-a întâmplat vreodată să auziți voci?

– Foarte des!

– Destul de grav! Când?

– Când vorbesc la telefon!

– Stimată doamnă, spune chirurgul plastician, după operație veți fi atât de frumoasă că n-o să vă mai recunoască nimeni!

– Nici chiar așa, doctore! Lăsați să se vadă cine e așa de frumoasă!

Verificați-vă cunoștințele

FUGA

Întrebările din acest număr ne-au fost trimise de prietenul revistei și al rubricii, prof. Marin Ștefan din Șimleul Silvanei, căruia îi mulțumim pentru atenția acordată.

1. Ce se înțelege în mod obișnuit prin fugă?
2. Care sportiv a fost numit „omul cronometru", deoarece alerga cu cronometrul în mână?
3. Cum se numește fuga lui Mahomed de la Mecca la Medina, în anul 622?
4. Cine a scris volumul de versuri „Unde fugim de-acasă"?
5. Cine a pictat tabloul „Fuga în Egipt"?
6. Cine a realizat compoziția polifonică „Arta fugii"?
7. Cine a interpretat rolul principal masculin în filmul „Fuga", realizat în 1970 de regizorii Aleksandr Alov și Vladimir Naumov?

Răspunsurile din numărul trecut *1) William Shakespeare s-a născut la 23 aprilie 1564 în Stratford pe Avon. 2) Soția lui Shakespeare se numea Anne Hathaway. 3) În 1916, au murit William Shakespeare și Miguel de Cervantes Saavedra. 4) Sonetul „Hamlet" a fost scris de poetul Mihai Codreanu (1876-1957). 5) Shakespeare ne-a lăsat 154 de sonete. 6) Muzica operei „Othello" a fost compusă de Giuseppe Verdi (1813-1901). 7) Filmul „Romeo și Julieta" a fost regizat, în 1969, de Franco Zeffirelli.*

Poșta cititorilor *La întrebările din 7 februarie, cu tema „Portrete" am primit foarte puține răspunsuri corecte la ultima întrebare. Se pare că puțini au văzut filmul „Incognito", cu toate că a fost transmis și pe canalul HBO. Subliniem însă frumusețea tuturor răspunsurilor primite și multitudinea detaliilor. Așadar:* ■ *7 răspunsuri corecte:* Maria Besciu – București *a cărei reapariție ne bucură. Sperăm că nu e doar o întâmplare.* ■ *6 răspunsuri corecte:* Elena Ispas – Piatra Neamț; Florentina Gorea – Topliță; Maria Iova – Constanța; prof. Marin Ștefan – Șimleul Silvaniei; Mihai Wăspusch – București. ■ *5 răspunsuri corecte:* Dan Victor Munteanu – Galați.

Așteptăm scrisorile dumneavoastră și noi sugestii privitoare la rubrică. (L. STOICA)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„REZOLUȚII"

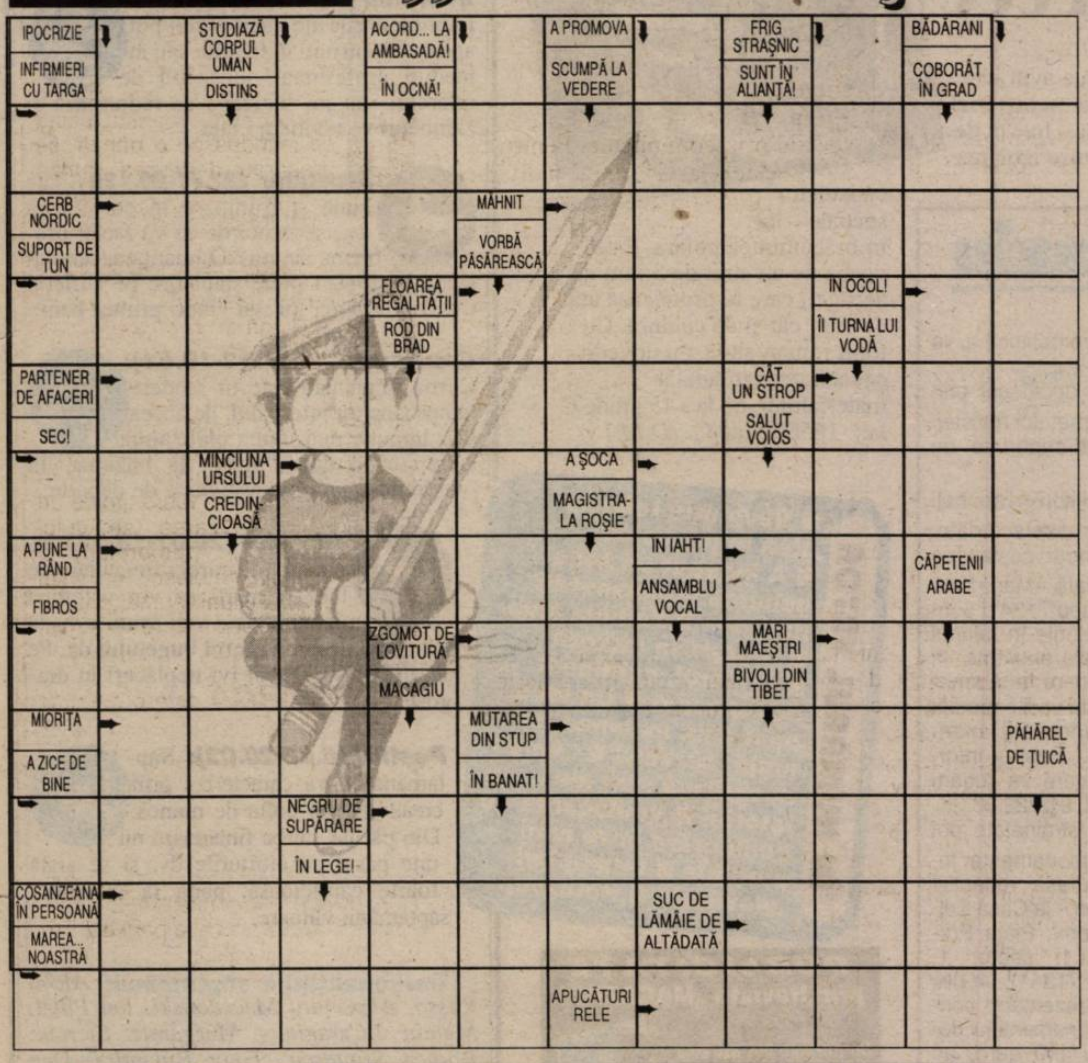

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „CARAMBOL". *Orizontal:* S - I - O - E - B - L - FUNDAMENTALI - PAIR - REUSIT - NAVOADE - ICAR - RAT - ITE - ANI - MAL - SNITELE - CAPIA - CUI - C - DI - ARSI - REAL - OPT - TAPI - NI - PALAMIDA - CON - SOTIE - PROST - SADIC - NAISTI.

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

De câțiva ani încoace, foarte „la modă" sunt mirodeniile plantate în grădină, în jardinierele de pe terasă sau de pe balcon, în ghivece cărora, dacă au loc, le stă bine și în bucătărie. Și, cum e timpul să ne gândim cum va arăta anul acesta grădina noastră, fie că e vorba despre una de dimensiuni adevărate sau doar un mic colț verde „de apartament", o idee poate fi legată de procurarea câtorva plante aromatice, unele dintre ele folositoare și în arta culinară.

Pelin, levănțică, busuioc, salvie, rozmarin, mentă, cimbru... sunt plante pline de calități: sunt în primul rând foarte decorative, majoritatea dintre

ele având frunzele gri-argintiu, strălucitor în soare; au parfum mereu proaspăt, care umple aerul la cea mai mică adiere; alungă insectele și dăunătorii care nu prea le agreează ca pe alte plante de grădină.

Mici tufe de mirodenii pot face casă bună cu alte flori de grădină, așa că pot fi „presărate" oriunde, frunzele argintii

Adierea mirodeniilor

punând mai mult în valoare unele dintre plantele cu statut de „vedete". Dacă nu, mirodeniilor li se poate rezerva un loc anume, de preferat în apropierea locului destinat mesei și orelor de relaxare.

Levănțica se pretează foarte bine să fie plantată și de-a lungul unei alei, eventual în compania altor flori viu colorate.

Salvia de grădină poate fi la rândul ei un punct de atracție. Foarte potrivită pentru jardiniere este salvia cu frunze pestrițe. În grădină sau în ghivece arată bine așa-numita Salvia officinalis, planta care apare ca ingredient în multe rețete culinare rafinate și care, mai ales, se folosește ca medicament natural, fiindu-i recunoscute virtuțile ei antiseptice și antiinflamatorii. Frumusețea salviei de grădină constă în faptul că atinge o înălțime de aproximativ 45 cm, dezvoltă un frunziș compact, este verde în permanență iar iarna poate rămâne afară, în locuri mai ferite.

Majoritatea plantelor aromatice cu frunze gri-argintiu preferă locurile însorite, pământul bine drenat, dar aproape uscat. Curiozitatea este că, dacă soarele este mai puternic, culoarea lor este mai intensă. Frunzele, fiind acoperite cu perișori fini, reflectă lumina puternică, împiedicând pierderea rezervelor de apă. De aceea rezistă atât de bine la uscăciune și nu au, în general, nevoie

de îngrijiri speciale. Nici măcar de îngrășământ nu au neapărat nevoie, deși o cantitate mică aplicată de două-trei ori în timpul verii nu strică. *(A. Popescu)*

Supercupa cu cântec

Mijlocaşul lui F.C. Steaua Bucureşti, Eugen Trică, a marcat de două ori sâmbătă în Supercupa României, contra lui Dinamo, pentru ca echipa din Ghencea să aşeze în vitrina de trofee cea de-a patra supercupă din istoria clubului. A fost un meci din care nu au lipsit golurile frumoase, reacţiile furtunoase şi deciziile găunoase. Acest meci a marcat ieşirea oficială a fotbalului românesc din pauza de iarnă. 60000 de spectatori au asistat la o partidă plăcută pe stadionul Lia Manoliu. În minutul 11 al meciului, Dinamo a înscris un gol prin Claudiu Niculescu, dar asistentul Dan Lăzărescu a văzut (numai el) poziţie de ofsaid. După jumătate de oră de joc Steaua a marcat şi ea, dar de data aceasta golul a fost înscris pe tabelă. Trică a trimis în plasa dinamovistă o centrare venită de la Adrian Neaga. La pauză, directorul sportiv al lui Dinamo, Cristian Borcea, a încercat să intre în vestiarul arbitrilor ca să îi asigure faţă în faţă de părerea lui referitoare la primul gol anulat lui Dinamo, în timp ce oamenii de ordine încercau să îi păstreze în tribune pe fanii alb-roşii, dornici să intre pe gazon. În minutul 70, Niculescu a reuşit să egaleze pentru Dinamo, marcând un gol pornit dintr-o acţiune discutabilă (din imaginile de la televizor a părut ofsaid). Cu cinci minute înainte de finalul partidei, Trică a luat o acţiune pe cont propriu pe partea stângă a careului dinamovist, a driblat patru apărători şi l-a învins pe Bogdan Lobonţ. A fost golul decisiv, cel care a adus o victorie Stelei cu 2-1. Dinamo a avut şansa de egalare în ultimele secunde de joc, după ce portarul Stelei, Tiberiu Lung, a „boxat" o minge exact în picioarele lui Vătafu, aflat la doi metri lateral stânga de poartă. Şutul dinamovistului a fost respins de pe linia porţii de Marin.

După această încălzire, toată lumea aşteaptă returul campionatului.

Circul Alb, prima etapă

Pilotul lui Ferrari, Michael Schumacher a câştigat Marele Premiu al Australiei la volanul maşinii de anul trecut, după ce la primul viraj al cursei fratele său a cauzat un accident în lanţ. În final, doar opt maşini au terminat cursa. Juan Montoya (Williams) s-a clasat al doilea, iar Kimi Raikkonen (McLaren), al treilea. Pilotul local, Mark Webber (Minardi), debutant în Formula 1, a obţinut două puncte, clasat al cincilea.

SPORT FLASH

Primul viraj al cursei a fost decisiv pentru mulţi piloţi. Brazilianul Rubens Barrichello, aflat în *pole position*, a fost ciocnit din spate de Ralf Schumacher, a cărui maşină a zburat prin aer şi a aterizat în barierele de protecţie. Ralf, care a fost implicat anul trecut la Melbourne într-un accident care a omorât un comisar de cursă, a rămas fără spaţiu de manevră după ce Barrichello a frânat brusc. Ralf Schumacher a scăpat nevătămat şi a afirmat că „Este mai plăcut să zbori cu avionul decât într-o maşină de Formula 1". Cei doi piloţi dau vina unul pe altul pentru acest accident. Italianul Giancarlo Fisichella de la Jordan, brazilianul Felipe Massa şi Nick Heidfeld pe Saubers, pilotul lui Renault, Jenson Button, Olivier Panis (BAR) şi debutantul britanic Allan McNish (Toyota) au fost şi ei scoşi din cursă în urma accidentului cauzat de Ralf Schumacher şi Rubens Barrichello. După ce pilotul lui Renault, Jarno Trulli a intrat în zid în timp ce se afla pe locul al doilea şi muncea din greu să-şi păstreze locul, Montoya şi Schumacher s-au luptat pentru supremaţia cursei. Montoya a avut un mic avantaj în faţa lui Schumacher, dar în momentul în care germanul a reuşit să treacă de el nu s-a mai pus problema învingătorului. 18,6 secunde a fost diferenţa dintre campionul de anul trecut, Michael Schumacher, şi cel de-al doilea clasat de la Melbourne, Juan Pablo Montoya. Columbianul îşi poate înghiţi astfel comentariile făcute în săptămâna dinaintea cursei, când considera greşită alegerea echipei Ferrari de a concura pe maşinile de anul trecut.

GEORGE CUŞNARENCU

HOROSCOP

11 – 17 MARTIE

Berbec (21.03-20.04): În conformitate cu poziţia pe care Saturn o are faţă de Soare, această săptămână va fi plină cu evenimente pozitive, în mai toate domeniile: finanţe, bani, dragoste. Profitaţi din plin de tot ce vi se oferă!

Taur (21.04-21.05): Cel mai semnificativ aspect al acestei perioade este ascensiunea curbei financiare. Joi sau vineri se înregistrează un maxim în această privinţă, ceea ce înseamnă că veţi scăpa de datorii.

Gemeni (22.05-21.06): Oscilaţiile curbei emoţionale pot semnifica faptul că se vor ivi complicaţii în dragoste sau că în mediul profesional se întâmplă ceva neplăcut. Oricare ar fi adevărul, înarmaţi-vă cu tact şi înţelepciune.

Rac (22.06-22.07): Două veşti foarte bune vor umple acest interval. Prima ştire soseşte din sfera profesională (poate o promovare sau ceva asemănător), iar cea de-a doua se iveşte din sfera materială.

Leu (23.07-22.08): O neliniştе inexplicabilă vă cotropeşte sufletul, de parcă aţi presimţi că un fapt neplăcut urmează să se petreacă. Din fericire, această alarmă interioară este falsă.

Fecioara (23.08-21.09): Probleme inutile în viaţa de cuplu. Aceasta ar putea fi eticheta săptămânii. Într-adevăr, influenţa lui Venus nu este favorabilă acum şi orgoliile ar putea macina armonia iubirii.

Balanţa (22.09-22.10): Toate curbele astrale principale se situează la cote înalte, mult deasupra normalului. Vă simţiţi în mare formă şi iniţiativele dv. vor avea câştig de cauză, atât profesional, cât şi în dragoste.

Scorpion (23.10-21.11): Dacă în primele zile ale intervalului pot apărea disensiuni în familie sau în mediul profesional, începând de miercuri sau joi lucrurile se redresează şi zâmbetul vă revine pe faţă.

Săgetător (22.11-20.12): Toate bune şi frumoase în constelaţia dv., şi atunci de ce vă faceţi probleme singur? O nuanţă accentuată de pesimism pune stăpânire pe sufletul dv. Din fericire, joi sau vineri primiţi bani.

Capricorn (21.12-19.01): Curba financiară este în scădere în aproape tot intervalul, de aceea s-ar impune mai multă chibzuinţă atunci când duceţi mâna la buzunar. În weekend primiţi o veste bună de departe.

Vărsător (20.01-18.02): Sinuozităţile curbei financiare de luni şi marţi se vor estompa miercuri, când veţi primi o veste excelentă despre viitorul bugetului dv. Pe de altă parte, se pot ivi neplăceri în dragoste.

Peşti (19.02-20.03): Săptămâna se va caracteriza prin creativitate şi poftă de muncă. Din păcate, curba financiară nu ţine pasul cu eforturile dv. şi se arată foarte capricioasă, până la începutul săptămânii viitoare.

Personalităţile săptămânii: *Alecu Russo, Alexandru Macedonski, Ion Pillat, Mateiu I.Caragiale, Margareta Sterian, Rodica Sfinţescu, Tony Bulandra, Dan Nuţu;* Albert Einstein, Johann Strauss-tatăl, Jerry Lewis, Bruce Willis.

Specialităţi javaneze

Bucătăria javaneză foloseşte ca aliment de bază orezul. Acesta este pregătit în sute de feluri, înmiresmat cu mirodenii şi asezonat cu tot soiul de fructe şi legume. Dintre acestea, morcovii sunt la mare cinste. Iată cum arată un transport de morcovi care pleacă din estul insulei spre una din pieţele de desfacere. *(I.S.)*

În Polonia, femeile foarte ocupate sau mai uituce de felul lor şi care riscă să aibă o sarcină nedorită, deoarece încurcă zilele fertile, vor putea în viitor să-şi controleze fertilitatea cu ajutorul unei societăţi internet din Poznan, care şi-a asumat responsabilitatea de a aminti clientelor sale prin mesaje SMS (pe telefonul mobil) zilele în care pot rămâne însărcinate. Pentru a beneficia de serviciile acestei societăţi, femeile interesate de ajutor trebuie să completeze un formular existent pe un anumit site internet şi să indice cu exactitate ritmul biologic personal, pe baza căruia se calculează zilele fertile. Societatea are apoi grijă să trimită abonatei trei mesaje SMS pe lună, prin care îi aminteşte că se află în zilele fertile. În ciuda faptului că metoda nu este 100% sigură, societatea pretinde că are deja câteva sute de abonate care i-au solicitat serviciile. (A.P.)*

CONTRACEPŢIE prin telefon

CAMPIONI LA ALERGATUL PE SCĂRI

Paul Crake, un australian specializat în „curse pe scări", a câştigat recent, pentru a VI-a oară consecutiv, concursul desfăşurat în turnul Empire State Building; în 9 minute şi 40 de secunde el a urcat 1576 de trepte, adică 86 de etaje ale clădirii, cea mai înaltă din New York după dispariţia turnurilor gemene din World Trade Center. Anul trecut, Paul Crake a stabilit ultimul record al competiţiei, câştigând cursa în 9 minute şi 37 de secunde, ceea ce a însemnat că pentru prima oară a diminuat timpul sub 10 minute. Campionul la alergat pe scări este contabil, are 25 de ani şi a câştigat până în prezent 30 de competiţii desfăşurate pe toate meridianele globului. La femei, câştigătoarea a fost o nemţoaică, Kerstin Harbich, parcurgând aceeaşi distanţă în 12 minute şi 46 de secunde. Cursa, iniţiată în 1977, a fost anul acesta dedicată comemorării tragediei din 11 septembrie 2001. *(A.P.)*

Nici cald, nici rece

O firmă italiană a avut ideea de a încorpora un material ultraizolant – folosit de NASA pentru izolarea capsulelor spaţiale – în îmbrăcămintea polară. Este vorba de un strat de 3 mm de aerogel, care te protejează atât de frig, cât şi de căldură. Cu totul remarcabilă s-a dovedit capacitatea izolantă a materialului, de la –45 grade C la... 1650 grade C. *(D.M.)*

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.

- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (100 $ sau 110 euro, un abonament pe un an, 50 $ sau 55 euro, un abonament pe şase luni).

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Revoluţie tehnologică în medicină! ■ A început un secol generos în calamităţi naturale ■ Femina club ■ Alergia la lactoză ■ Creierul, continent necunoscut ■ Un fenomen unic în lumea animală: narvalul ■ „Amen" dezgroapă răni ale istoriei ■ Vindecarea – o conlucrare între lumi paralele ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 564 • ANUL XLV • 14 MARTIE 2002 • 16 PAGINI • 6000 LEI Nr. 11 (2314)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Televiziunea face din vedete savanţi şi din savanţi, vedete.
(Grigore Moisil)

Chiar dacă m-aş fi născut cu degetul la frunte, l-aş fi tăiat dar nu m-aş fi fotografiat cu el la frunte.
(Geo Bogza)

Ceea ce e dificil este să devii octogenar. După aceea, nu trebule decât să trăieşti.
(Paul Léautud)

Revoluţie tehnologică în medicină!

- Clonele mor tinere
- Transplanturi... cu chip uman
- Organismul autovindecabil

TV

Pro TV
România 1
TVR 2
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

Starea de veghe

A început un secol generos în CALAMITĂŢI NATURALE

Femina club

Linia sprâncenelor reflectă personalitatea?

Consultaţii fără plată

ALERGIA la lactoză

Terra X

CREIERUL continent necunoscut

Incursiune în paranormal

Despre FIZIOLOGIA VISULUI

◆ Labirint sentimental
◆ Terra X
◆ Misterele lumii
◆ Întâmplări adevărate
◆ Timp liber
◆ Horoscop

Codul genetic şi bătrâneţea

Un grup de cercetători americani a reuşit să identifice mai multe zone ale genomului uman care ar fi implicate în determinarea vârstei la care urmează să apară maladiile Alzheimer şi Parkinson. Se ştie că perioada în care apar primele semne ale unei boli poate fi influenţată de codul genetic. Dacă ar fi posibilă o reprezentare mai clară a modului în care se produce declanşarea unor boli, s-ar putea interveni prin manipulare genetică pentru a întârzia acest eveniment. În anumite cazuri, aceeaşi genă controlează apariţia maladiilor Alzheimer şi Parkinson. Primele semne în cazul maladiei Alzheimer se manifestă prin tulburări de memorie recentă, prin accentuarea sentimentului de dezorientare şi diminuarea capacităţii de rezolvare a problemelor zilnice. În general aceste semne apar în jurul vârstei de 70 de ani în timp ce, în cazul maladiei Parkinson, primele tulburări apar în jurul vârstei de 60 de ani. *(D.M.)*

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ

cartea albă

ISTORIE ŞI FILOZOFIE

După ce săptămâna trecută am vorbit despre jurnalul lui Ion Raţiu, ne oprim, de data asta, asupra unei cărţi aflate la polul opus: o carte de eseuri „aproape" filozofice: volumul „Contraargument" sermnat de Paul Dimitriu. Încă din cuvântul înainte, Paul Dimitriu simte nevoia să argumenteze la ce foloseşte contraargumentul într-o societate conflictuală cum este societatea în care trăim. Iar societatea este un amestec de autoritate şi libertate: „Autoritatea este o realitate necesară care pune în funcţiune sistemul... libertatea este o ficţiune ce trebuie întreţinută cu grijă, căci asigură respiraţia lui, ca să nu se sufoce. Ambele alcătuiesc un echilibru, fiindcă acţionând separat, ele tind spre extreme. Autoritatea, când se radicalizează, evoluează către forme absolute, adică totalitarism şi tiranie, iar libertatea nestrunită tinde şi ea către anarhie şi către deruta celor care trăiesc înăuntru sistemului".

Şi atunci, într-o societate în care tronează tirania argumentului, deci a monologului, rolul contraargumentului, spune Paul Dimitriu, deci al dialogului, încetează. În aceste condiţii, monologul se instalează cu puteri depline în destinele politice ale umanităţii postmoderne, „inaugurând calea, tot postmodernă, a unui nou tip de totalitarism". Un totalitarism mai pervers decât cel pe care l-am trăit, mai parşiv decât totalitarismul de tip „comunist" care-şi are originea în fosta URSS, după cum spunea şi rusul Zinoviev. Care mai este atunci rolul contraargumentului? Şi tot eseistul este cel care oferă răspunsul: îi rămâne rolul cel mai savuros, rolul ludic. Hmm!

În noua sa carte, Paul Dimitriu trece prin filtrul contraargumentului câteva subiecte fierbinţi ale societăţii actuale. De la mondialism la noua religie a Occidentului, de la România aflată la răscrucea atlantico-europeană până la tirania progresului. Eseuri remarcabile, dure, cu formulări memorabile. Iată, în încheiere, o reflecţie referitoare la „modă": „Moda este un fenomen copleşitor care se impune şi te striveşte. Nu i te poţi împotrivi decât asumându-ţi riscuri, uneori enorme. Ea operează în domenii variate: de la cel vestimentar la cel al comportamentului; de la antigastronomicul fast-food la alte nefaste invenţii rentabile. Apoi în politică, în literatură şi arte, în exprimarea orală... În fine, în cantitatea de cuvinte sau expresii anglo-americane care s-au înmulţit ca ciupercile otrăvitoare în presa scrisă şi ciripită din vârful buzelor la televiziune, din snobism intelectual. În România de azi noile elite apărute la suprafaţă ca o pojghiţă încă inconsistentă, dar în curs de consolidare, manifestă şi ele tendinţa de a maimuţări modele, în special cele americane, mai uşor de adoptat din cauza lipsei lor de consistenţă". E un fel de întoarcere la perioada „formelor fără fond" despre care vorbea atât de îndârjit, şi cu îndreptăţire, în urmă cu un secol, Titu Maiorescu. Iar concluzia este una singură: rolul contraargumentului în această societate alienată trebuie să devină tot mai important. Din păcate, nu pare că acest rol va deveni tot mai important.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

DENISA A., Braşov: „...Multe din articolele prezente în această rubrică parcă sunt scrise pentru mine! Nu exagerez deloc, mereu am surpriza să constat că aspectele pe care le prezentaţi mi se potrivesc de minune. De aceea, poate că nici nu ar mai trebui să vă întreb ceva; însă vreau să-mi satisfac o curiozitate, atât mie, cât şi surorii mele mai mari. Ea este Capricorn şi este de puţin timp logodită (aşa pretinde ea) cu un Berbec (mai în vârstă decât ea cu aproape zece ani, pe nume Sergiu). Eu sunt singură, dar de patru luni îmi tot dă târcoale (scuzaţi expresia, alta nu mi-a venit în minte) un prieten al lui Sergiu, care este tot Berbec – eu fiind Săgetător. Sunt curioasă să ştiu dacă aceşti doi Berbeci pot reprezenta ceva în viaţa noastră, sau sunt simpli «pasageri». Aştept răspunsul, dar să fie direct şi fără menajamente. Mulţumesc".

– Dragă ***Denisa,*** îţi mulţumesc pentru vorbele frumoase şi te asigur că nu este o pură întâmplare faptul că anumite consideraţii astrologice se potrivesc diverşilor nativi. Toate generalităţile prezentate aici au o vechime considerabilă şi s-au transmis din generaţie în generaţie de astrologi care şi-au aşternut experienţa pe hârtie, în tratate şi reviste. Probabilitatea ca aspectele caracteriologice şi temperamentale să fie corecte este foarte mare atunci când se vorbeşte la modul general; când se particularizează lucrurile, atunci încep dificultăţile şi erorile. În ceea ce priveşte compatibilitatea dintre o femeie-Capricorn şi un Berbec, lucrurile nu stau deloc pe roze, indiferent cine este persoana dominantă. În ceea ce priveşte femeia-Săgetător, nici aceasta nu are relaţiile sentimentale optime cu Berbecii. Dar trebuie să iei aceste consideraţii ca fiind unele orientative, căci nu luăm în calcul ascendentul nativilor (zodia de la orizontul estic din astrograma naşterii). În legătură cu temperamentul tău de Săgetător, (pe care-l simt uşor vulcanic din felul cum te exprimi) ai grijă, semnul cosmic fundamental este Focul (ca şi la Berbec şi Leu), deci nu trebuie să te „înfrunţi" cu un alt nativ al unei zodii „mistuitoare", căci există riscul real al producerii de „scântei".

GEANINA S., Bucureşti: În legătură cu orientarea profesională pe criterii zodiacale ar fi foarte multe de spus. Tu eşti Vărsător, în ultima clasă de liceu şi eşti foarte atrasă de limba şi literatura română. Este un domeniu captivant, care-ţi deschide un orizont de cultural Vărsătorilor (atestat de autori cu renume în astrologie) este *a comunica.* Profesor de română sau jurnalist cred că te-ar „prinde". Cu toate acestea, unele statistici prezentate în reviste de specialitate arată că o bună parte a oamenilor de ştiinţă provin din această zodie. Cu alte cuvinte, nativii acestei zodii au mari posibilităţi intelectuale, dar sunt şi oameni pragmatici. Probabil că dubla guvernare Saturn-Uranus le conferă abilităţi deosebite – pe care trebuie, în mod obligatoriu, să şi le cultive pentru a obţine succesul dorit.

RADU IANIERI

O farsă conjugală

Într-o seară am vrut să fac dragoste cu soţia mea. Fiica noastră era plecată la o petrecere şi eram, în sfârşit, singuri. Soţia mea a spus da, dar cu o condiţie. Să-i fac un „cadou" de 500000 de lei. Eram convins că vrea să se amuze aşa că am intrat în joc. A doua zi i-am deschis poşeta şi mi-am recuperat banii. În momentul în care a observat, a făcut o criză. Multă vreme nu m-a mai lăsat să mă apropii de ea. Am fost nevoit să devin foarte insistent, să forţez nota, ca s-o conving să-şi facă datoria de soţie. Cu ani în urmă am văzut un film în care soţia îi cerea soţului cadouri foarte scumpe ca să-i cedeze. O chestie amuzantă. Nu-mi închipuiam că în viaţa reală se pot întâmpla astfel de lucruri. Ei, bine, mie mi s-a întâmplat. *(V.S. din Bucureşti)*

Trăiască Internetul!

Am un amic care mă mai ajută cu calculatorul său. Adică mă învaţă să mă descurc cu mânuirea site-urilor pe Internet. Într-una din zile mi-a propus să-mi instalez mirc-ul pe computer. La început n-am fost prea entuziasmată dar după câteva intrări pe chat am început să stau de vorbă cu un băiat, Dan, care a ajuns efectiv să mă cucerească. De atunci ne întâlnim constant pe chat sau ne trimitem mesaje de dragoste pe e-mail. Au trecut câteva luni de când suntem împreună în „virtual" iar el mi-a propus să devenim „reali" unul pentru celălalt şi să ne dăm o întâlnire deadevăratelea. N-am rezistat tentaţiei şi m-am dus la întâlnire. Eram convinsă că realitatea va spulbera sentimentele pe care Dan a reuşit să mi le stârnească. Dar n-a fost aşa. Întâlnirea cu el a fost o sărbătoare. Fără inhibiţii, fără protocol, de parcă ne-am fi cunoscut dintotdeauna. De atunci suntem împreună şi lumea e a noastră. Trăiască Internetul! *(Monica, 16 ani, din Braşov)*

Acum dragostea te orbeşte...

Un profesor de geografie (Ion S. Din Bucureşti) se îndrăgosteşte de o chelneriţă care în urmă cu câţiva ani pozase pentru un pictor celebru. Acum are un copil, e divorţată iar fostul soţ constituie o ameninţare pentru curtezanii ei. Acesta e, foarte pe scurt, rezumatul scrisorii lui Ion S., publicată în urmă cu câteva săptămâni. Iată opinia doamnei Maria Gheborean din Luduş legată de această scrisoare.

Răspuns

„Din moment ce te-ai adresat revistei „Magazin" sper că nu te superi dacă te iau la întrebări sau te dojenesc.

1. Rămân surprinsă că la cei 36 de ani ai tăi eşti atât de atras de înfăţişarea fizică şi că neglijezi celelalte aspecte despre care nici nu pomeneşti. Din punctul meu de vedere nu cred că vei fi fericit doar pentru faptul că vei avea lângă tine o fată superbă care a fost folosită drept model de către un pictor important.

2. Cred că ştii că într-o căsnicie contează foarte mult comunicarea dintre parteneri. Tu eşti un profesor de geografie, eşti un om instruit şi presupun că ai o cultură şi o educaţie la nivelul profesiei tale. Ce poţi discuta cu o chelneriţă sau cu o femeie de serviciu? Să fiu bine înţeleasă, nu este vorba de poziţia socială ci despre preocupările tale şi ale ei. Cum poţi să spui că soţia ta poate fi chelneriţă sau chiar o femeie de serviciu? Acum dragostea te orbeşte, dar fii sigur

că viaţa te trezeşte!

3. Ea te iubeşte cu adevărat? Dacă vă cunoaşteţi de atâta timp de ce te-a băgat în seamă doar acum când e divorţată şi are o fetiţă?

4. Spui că era foarte curtată. Ţi-ar face plăcere să fie şi în continuare? Printre rânduri citesc că motivul agresivităţii fostului ei soţ ar putea fi şi acesta. Bănuiesc că bărbatul acela încă o mai iubeşte din moment ce nu acceptă să o vadă cu altcineva.

5. Din formularea ta, „Nu credeam că sunt de nasul ei", desprind că te simţeai inferior faţă de M. Că era prea frumoasă. Opinia mea este că fiecare trebuie să-şi aleagă partenerul pe măsura lui. Dacă cineva nu este prea arătos, aşa să fie şi aleasa lui. De ce din start să fii apăsat în permanenţă de sentimentul inferiorităţii?

6. Zici că fostul ei soţ e mai tânăr şi mai viguros decât tine. Poţi fii sigur că la un moment dat „superba" M, dacă nu va rămâne cu tine şi nu va găsi alt bărbat, va uita agresiunile lui şi-l va regreta?

7. Priveşte în jurul tău cu mai mult realism. Lasă „vedetele" în pace. Sunt atâtea fete bune, şcolite, inteligente în jur. Frumuseţea exterioară este trecătoare. Rămâne cea sufletească.

8. Este de rău augur ca o căsnicie să debuteze sub atâţia nori întunecaţi. Singur spui că nu te simţi capabil să trăieşti sub ameninţările unui nebun. Pe de altă parte cred că trebuie să ţii cont şi de părerile familiei şi ale prietenilor care nu văd cu ochi buni această relaţie. Iată, am despicat firul în patru, l-am întors pe-o parte şi pe alta. Tu alegi şi faci ce vrei. Dumnezeu să-ţi ajute, să-ţi lumineze calea şi să fii fericit." *(Maria Gheborean din Luduş)*

AH, FEMEILE!

Nu sunt misogin dar de foarte multe ori femeile mă calcă pe nervi. Să vă dau un exemplu. Una dintre colegele mele de birou îşi face un titlu de glorie din faptul că se consideră o femeie sinceră, deschisă, că nu-şi vorbeşte colegii pe la spate şi că întotdeauna spune ce gândeşte. „Ce-i în guşă, şi-n căpuşă", e expresia ei preferată. Ce-i la gura ei când se enervează, din te miri ce, nu pot să vă reproduc. Dacă ar fi o „sfântă", ar fi altceva pentru că un om curat la suflet nu poate gândi decât frumos, pozitiv şi vorbele care-i traduc gândurile vor fi şi ele frumoase. Dar prin capul nostru trec tot felul de prostii. Asta-i firea omenească, n-ai ce face. Păi, vă daţi seama ce-ar fi dacă am spune verde-n faţă celor din jur tot ce gândim despre ei? Lumea ar fi un ring de box. Dacă femeile care îşi fac un titlu de glorie din chestia cu „ce-i în guşă şi-n căpuşă", înseamnă că au probleme... *(Marius Boga din Cluj)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
Tel.: 222.51.11;
GEORGE CUŞNARENCU,
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Secolul XXI alternativa bionică?

Revoluție tehnologică în medicină!

Visul omului nu este nici măcar foarte complicat: să trăiască mult, să trăiască bine, fără dureri, fără slăbiciuni, să nu aibă probleme, să se bucure de toate, să fie vesel, să aibă bani... Lăsând gluma la o parte, problema stării de sănătate a omenirii este una care preocupă societatea contemporană de destul de multă vreme. Cum va face față viitorul bolilor care astăzi sunt considerate drept incurabile? Cum va putea fi asigurată, cum să spunem, demnitatea necesară a ființei omenești la amurgul vieții sale? Cum să reparăm ceea ce s-a stricat? Și la ce preț? Fantezia științifică a „inventat" ființe bionice, care nu pot fi deosebite de noi, dar sunt de fapt un angrenaj de piese și componente mecanice și electronice. Se va ajunge vreodată la așa ceva? Și cu ce preț? Este prea devreme de pus o asemenea întrebare? Se pare că nu – în momentul de față viitorul este... mult mai aproape decât ne imaginam până nu de mult și a revenit timpul să începem...

Pregătirea pentru pasul următor – medicii din Star Trek!

Greu de presupus că nu ați văzut niciodată nici un episod din diferitele serii ale Star Trek și dacă ați făcut-o, precis că ați observat micuțul monitor pe care medicul îl plimbă peste corpul pacientului și află instantaneu diagnosticul. Ei bine, cum se întâmplă de atâtea ori, vine un moment când ficțiunea devine realitate: medicii britanici se pare că au pus la punct exact acest tip de dispozitiv. O echipă a Universității din Brighton, Sussex, a anunțat recent că a realizat prototipul unui super-senzor care, deși nu este mobil, ca în film, ci fixat pe un suport în fața pacientului, înregistrează toate semnele vitale ale acestuia. Amănunte nu se cunosc, din cauza problemelor de patentare încă nerezolvate, dar voluntarii care s-au oferit pentru testare și echipele de medici sunt de-a dreptul impresionați de performanțe. „Este o schimbare efectivă a modului nostru de gândire", spun ei. Totul este ieftin și relativ ușor de fabricat, sensibilitatea aparatului fiind de câteva zeci de ori mai mare față de ce se cunoaște în prezent. Cu un asemenea dispozitiv, de exemplu, manipulat de la distanță sau plimbat pe corpul pacientului, un cardiolog poate ști exact care sunt problemele de funcționare a inimii și ce măsuri trebuie întreprinse! Același lucru în ceea ce privește funcționarea creierului. Și, în fine, cel mai mare avantaj, poate: posibilitatea de a investiga pacienți care în mod normal nu pot fi atinși, cum ar fi victimele unor arsuri de mare întindere.

William Craelius, unul din pionierii „oamenilor bionici" de mâine

În medicină cel puțin, într-adevăr ne pregătim pentru episodul următor. Mai ales când ne gândim la progresele incredibile ale geneticii, chiar dacă aici mai există probleme extrem de serioase. S-a realizat clonarea, dar savanții se văd puși în fața unei grave situații:

Clonele mor tinere

S-a întâmplat în Japonia, unde practic toți cei peste 10 șoareci clonați au murit foarte tineri! De aceea, partizanii interzicerii – cel puțin pentru moment – clonării oamenilor sunt atât de numeroși. Ei afirmă, de altfel, că tehnicile de clonare a animalelor ar putea influența durata lor de viață! Cel puțin la stadiul actual de dezvoltare a tehnicilor folosite, există o opoziție foarte puternică la adresa folosirii clonării pentru a „naște" copii... umanoizi! Poate în viitor, când tehnicile vor fi suficient perfecționate. Se spune, este drept, că numai observarea lui Dolly și a îmbătrânirii sale premature, deci a unui singur exemplar, este insuficientă pentru a trage concluzii. Dar ce te faci cu șoarecii japonezi care au început să moară încă din a 311-a zi după clonare și la care 10 din 12 au murit după 800 de zile? În timp ce „colegii" lor născuți natural trăiesc fără probleme. Anomaliile principale s-au constatat la ficat, plămâni și sistemul imunitar. Sau poate că citoplasma celulei, adică tot ce există în celulă pe lângă nucleul acesteia, și care a fost transferată prin metoda folosită la clonarea lui Dolly, dar nu și la șoareci, să fie tocmai ea aceea care să conțină factorii cheie pentru supraviețuire? În orice caz, dacă nu toate animalele clonate sunt... normale iar în „marșul cel lung" spre ființele bionice se poate spune că începem deja să întâlnim...

Transplanturi... cu chip uman

Ne întoarcem din nou la filme SF: aici eroul sau eroina își pierd un membru sau chiar o parte din corp, sau chiar corpul întreg, și totul este înlocuit cu componente bionice. Mulți specialiști sunt de părere că acest lucru nu se va întâmpla niciodată în realitate. Dar fenomenalele progrese realizate în miniaturizare și comunicarea om-mașină ne vor aduce totuși aceste lucruri foarte aproape în următorii 10 ani. Cel puțin aceasta este predicția inginerului biomedical William Craelius, de la Universitatea Rutgers. „Dextra", mâna artificială pusă la punct de el, permite unui om să utilizeze căi nervoase existente pentru a pune în mișcare niște degete mecanice, comandate de un calculator. Iar în articolul său publicat recent în super-cunoscuta revistă americană Science (și intitulat „*Omul bionic-refacerea mobilității*") el afirmă clar: „tehnologiile bionice pot fi adaptate pentru refacerea a aproape oricărei funcții pierdute a corpului omenesc". Comunicarea este, din nou, cheia. Dr. Gerard Loeb, la Universitatea Californiei din Los Angeles, a reușit un implant cât un bob de orez, sub piele, care asigură comunicarea independentă între nervi și componentele bionice din organism. Cu progresele actuale ale miniaturizării nu pare să mai fie o problemă realizarea celor minimum 1000 de conexiuni necesare pentru asigurarea prin comunicarea creier-dispozitiv bionic a unei acțiuni complexe cum ar fi mersul. Chiar dacă totul va fi controlat încă din exteriorul corpului. Mai rămâne încă un obstacol: nimeni nu va accepta, în final, să poarte tot felul de... „saci de plastic" pe corp care să adăpostească membrele bionice! Componentele bionice vor trebui să prezinte un aspect... uman. Este un element crucial pentru restaurarea bionică a corpului omenesc și este ceea ce de exemplu „Dextra", mâna lui Craelius, reușește să realizeze, cel puțin ca un prim pas.

Organismul autovindecabil

Iată încă o alternativă. Tot revista *Science* publică noi date despre „a treia generație" de biomateriale. Care nu mai repară „din afară", ci activează celulele specifice și genele individului în care sunt implantate, făcându-le... să se repare singure! Marea descoperire a fost cea a unor gene formatoare de oase care pot fi reglate de biomateriale. În felul acesta asistăm la preludiul unei noi ere: de la înlocuirea unor țesuturi se trece la regenerarea acestora! Controlată de propriile gene ale organismului! Pasul următor, discutat printre alții de specialiștii de la Imperial College, Londra, este deci proiectarea unei noi generații de biomateriale, dedicate direct anumitor pacienți și anumitor boli. În loc să mai „injectezi" un țesut, injectezi o substanță chimică și organismul se ocupă de restul procesului. În condiții de perfectă siguranță! Mai mult, se prefigurează de pe acum injectarea unor asemenea biostimulatori care să reprezinte un tratament preventiv!

Unde se află de fapt secretul suprem al centrului care comandă tot ce se întâmplă în corpul nostru?

Mintea sau materia?

Am lăsat la urmă cel mai important „dispozitiv" a corpului omenesc, creierul. Care probabil deține cheia celor mai fundamentale mutații previzibile pentru societatea omenească a mileniului trei. „*Mind or Matter*", minte sau materie, este o veche problemă a multor generații de oameni de știință și filosofi. Știm cu toții cât de puțin folosim din capacitatea creierului – în jur de 10%. Nu știm ce se întâmplă cu restul. Ce justificare are existența celorlalte 90 de procente. Și, mai ales, cum pot fi ele accesate.

Și iată că un grup specializat în cercetări neurofiziologice din Stockholm face o descoperire de senzație: s-ar putea să existe un mecanism implementat în creier care să „trateze" durerea. Tot ce ne-ar trebui ar fi o metodă de acces conștient la acest mecanism atunci când avem nevoie! Așa s-ar explica, de altfel, și atitudinea/rezistența diferită la durere a indivizilor. Oricum, dacă specialiștii vor reuși să înțeleagă mai bine funcționarea creierului, vor reuși să elaboreze și modalități mai eficiente și mai „sănătoase" de tratare a durerii, fără a crea, de pildă, dependență de medicamente. Dar mai este ceva: orice progres în această direcție înseamnă încă un pas spre înțelegerea acestui senzațional mecanism din componența organismului viu care este creierul. Și nu este inutil să ne întrebăm cum va arăta societatea omenească în care s-au „câștigat" chiar și câteva din procentele ascunse ale potențialului creierului uman? Va fi mai bună? Mai fericită? Mai eficientă? Greu de spus. Un lucru probabil că se poate afirma fără nici o grijă că vom greși: va fi una total diferită de ceea ce ne putem imagina noi astăzi...

MIHAELA DOROBANȚU

Ecran bacterian

Un grup de cercetători francezi a colectat din adâncurile oceanice un tip de bacterii pe care le-a folosit în fabricarea unei creme solare extrem de eficace. Aceste bacterii au capacitatea de a se proteja de radicalii liberi prezenți în mediul natural, producând enzime capabile de a neutraliza acești produși nocivi. Încorporate în creme aplicate pe piele, enzimele bacteriene constituie un ecran protector foarte eficace împotriva radiațiilor ultraviolete ale soarelui. (D.M.)

Frigiderul deșertului

Un inventator nigerian a realizat un adevărat miracol tehnologic, mai ales pentru zonele toride și pentru țările cu populație săracă de aici: frigiderul fără electricitate, fără gaz refrigerator și fără metal. Iar pe deasupra, fabricarea acestuia relansează în forță... artizanatul local. Dispozitivul este format din două recipiente de pământ ars – unul mai mare și celălalt mai mic – plasate unul în altul, între ele punându-se nisip umed. În vasul mic, acoperit cu o țesătură udă, se țin alimentele de conservat. Principiul de funcționare folosește legi ale termodinamicii, foarte cunoscute. Sub influența căldurii mediului, apa din nisipul umed se evaporă, proces consumator de energie (căldura din interiorul vaselor), care este „aspirată" de apa din nisip și „expirată" prin pereții poroși ai vasului mare. Rezultatul este scăderea temperaturii din vasul mic. 27 de zile pot fi păstrate astfel vinetele, tomatele și cartofii – trei săptămâni, iar spanacul african – 12 zile. O inovație pe cât de simplă, pe atât de prețioasă, mai cu seamă pentru locuitorii amintitelor regiuni calde ale globului. (A.N.P.)

Depistare rapidă a osteoporozei

O echipă de medici și fizicieni de la Universitatea Pierre și Marie Curie din Paris a realizat un sistem de diagnosticare a osteoporozei extrem de rapid și eficace. Bazată pe ultrasunete, această nouă tehnică constituie o alternativă la razele X ionizante. Noul instrument cu ultrasunete poate vizualiza microarhitectura oaselor, poate stabili densitatea și elasticitatea lor ceea ce aparatele cu raze X nu pot face. Verdictul poate fi dat în mai puțin de două minute prin intermediul imaginii. (D.M.)

Un veac de inventivitate

„Inventatorul e un individ care-și pune o întrebare la care nu s-a gândit nimeni. Și găsește apoi răspunsul..."

1937 Mașina automată de spălat rufe

Fără nici un fel de îndoială, preocuparea omului pentru curățenia sa corporală își găsește o ilustrare elocventă în interesul față de realizarea unui dispozitiv cât mai eficace și mai... încăpător, care să spele îmbrăcămintea, lenjeria, țesăturile – în general. Ideea are o vechime cel puțin multiseculară (!), dovada cea mai bună fiind „vâltorile" construite pe râurile repezi de munte, unde „automatizarea" se făcea pe cale naturală, dacă se poate spune astfel, datorită forței apei. Dar se-nțelege că oamenii de știință nu puteau rămâne pasivi în fața unor asemenea (geniale, totuși) invenții populare, dezavantajoase prin gabarit și imobilitate, astfel că numai până la sfârșitul secolului al XIX-lea se înregistraseră peste 2000 de brevete având ca temă mult-visata mașină de spălat rufe.

A trebuit ca gospodinele, și nu numai ele, să aștepte însă până în anul 1937, când prima mașină de acest fel, individuală și integral automatizată, să fie pusă în drepturi, în S.U.A. Realizată de John Chamberlain și fabricată de firma Bendix, ea spăla, clătea și storcea singură, trimițând... în șomaj sobele uriașe, dispozitivele cu manivele și rufele degradate din cauza folosirii metodelor vechi. Și încă două repere, mai curând anecdotice. La Salonul artelor menajere, din 1923, mașina de spălat rufe, așa cum evoluase până atunci, poza în vedetă a tehnicii epocii. Trei decenii mai târziu, în anii '50, ea continua să reprezinte un obiect de lux pentru majoritatea populației, care trebuia să plătească în jur de patru salarii, pentru a-și satisface acest „capriciu"!

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

„Sfinxul" marțian – în suferință

Acum 25 de ani, o imagine senzațională luată de sonda *Viking 1* dintr-o zonă a suprafeței marțiene făcea înconjurul lumii (terestre), dând totodată o prețioasă gură de oxigen adepților ideii că Planeta Roșie a fost ori poate încă este locuită de o civilizație necunoscută nouă. Au existat interpretări dintre cele mai diferite, provocate de contururile care semănau izbitor cu o față umană, dar niciodată nu s-a ajuns la o concluzie comună. Până în 1998, când mitul „sfinxului de pe Marte" a început să se spulbere; la propriu și la figurat!

Tonul l-a dat sonda spațială *Mars Global Surveyor*, care a transmis fotografii ale zonei amintite, unde chipul uman nu mai exista. Nerelevant! – au apreciat apărătorii cei mai înverșunați ai teoriei omuleților verzi, amendând calitatea îndoielnică a clișeului. Însă, în acest an, aceeași sondă a putut oferi o fotografie de înaltă rezoluție, care demonstrează clar că așa-numitul sfinx marțian își pierde văzând cu ochii trăsăturile ce l-au făcut celebru, ajungând să nu mai semene deloc cu o față umană. *(A.N.P.)*

Inexplicabilul de lângă noi

Despre fiziologia visului

În episodul din numărul trecut, am văzut că somnul şi visul sunt marcate de evenimente energetice speciale, de ritmuri şi pulsaţii specifice, de o succesiune foarte complicată de evenimente fiziologice şi energetice. Se ştie că omul poate îndura foamea, setea, chinurile trupeşti până dincolo de limite, dar chinul insomniei este considerat cel mai cumplit. De altfel, se ştie şi că longevitatea, la vieţuitoare, este legată de durata somnului – ca să trăieşti mult, trebuie să dormi mult.

Visul este un fenomen obligatoriu al vieţii. O treime din viaţă dormim, iar 12 la sută din această treime este ocupată de vis. Fenomenul nu este supus nici unei responsabilităţi individuale, scenele onirice sunt spontane şi necontrolate. Deşi unele vise ni se par interminabile, totuşi un vis ţine foarte puţin. În evoluţia omenirii, visul a fost considerat adeseori drept „instituţie" în stat – la egipteni, la greci, la mai toate civilizaţiile terestre. Câţiva laureaţi ai premiului Nobel au relatat cu lux de amănunte că descoperirile lor, încununate cu marele premiu, au fost făcute în vis!

Religiile mai cu seamă au excelat în interpretarea viselor. Hipocrat avea încredere în vise, ideile părintelui medicinei fiind preluate de Galenus, care punea diagnostice prin relatarea viselor de către pacient. Procedeul s-a perpetuat de-a lungul veacurilor, ajungându-se, în epoca modernă, ca medicina homeopatică să folosească fenomenul oniric în favoarea unor reţete fitoterapeutice eficiente.

Cercetarea ştiinţifică a visului începe de fapt o dată cu Freud (1856-1939) şi continuă prin şcoala psihanalitică a acestuia, urmat de Alfred Adler şi de Carl Gustav Jung. Întrebarea pe care şi-au pus-o oamenii de ştiinţă este dacă visele pot fi sau sunt premonitorii! La Freud întâlnim teoria dualismului instinctelor din mecanismul viselor, dar este mai greu să înţelegem cum şi de ce mari descoperiri ştiinţifice au fost produsul exclusiv al unor vise.

Este pusă sub semnul întrebării teoria lui Freud după care majoritatea simbolurilor onirice ar fi exclusiv sexuale. Această teorie azi nu mai poate fi susţinută ştiinţific. Jung va observa că arhetipul la care face trimitere visul este „un complex, un centru încărcat de energie". Pornind de la acest punct fundamental, putem face paşi importanţi spre visul premonitor, deoarece inconştientul recepţionează pe calea energiilor subtile informaţii, fie din planul terestru, fie din dimensiunea cosmică...

În contemporaneitatea noastră, studiul visului intră în seama antroplogiei şi a altor domenii ştiinţifice. După o sinteză semnată de Noémi N. Bomhér, „Fantasma vizuală, auditivă şi tactică a visului se detaşează de viaţa reală, este o viziune, o anticipare şi o rememorare, prin ochi şi spirit, a lumii văzute de eu. Limbajul reprezentărilor visului, nespeculate, dar intenţionale, a reprezentărilor referitoare la istorie, la viaţă, la lume, ne ajută să comunicăm cu miturile, prin simboluri şi să ne organizăm existenţa spre continuitate".

Egiptul antic deţine până azi performanţele absolute în studiul viselor din punctul de vedere al comunicării între lumea reală şi lumea spiritelor. La Memphis exista templul lui Ptah, în care se afla o uriaşă bibliotecă de vise cu trimitere medicală specială. La Dendera, în preajma statuilor lui Isis, exista un fel de panteon al interpretării viselor. Visele premonitorii erau corect împărţite şi urmărite cu pricepere, în funcţie de persoana care comunica visul. Erau interpretate visele în funcţie de scenariu, de tema apărută în vis – problemele cotidiene, sănătatea, decese apropiate, împrejurări, bogăţie şi eventuale eşecuri, dispute, rivalităţi, probleme de familie şi multe altele, toate acestea, se spune, fiind corect interpretate şi dovedindu-se, prin participarea unor iniţiaţi, scadente, sigure.

Nu ştim dacă ne-ar fi de folos să avem azi acei preoţi egipteni şi mesopotamieni care excelau cu intuiţii precise în tălmăcirea viselor. Este foarte dezagreabil să ştii dinainte, prin vis, ce se va întâmpla şi când. De aceea, e bine să punem visul sub semnul relativităţii.

ION ŢUGUI

Dosarul gândurilor comunicante

Sfârşitul marilor medium-uri?

Există o deosebire între forţele fizicii şi cele care se manifestă în domeniul psihicului? Este într-adevăr mai uşor să respingi ceea ce nu înţelegi decât să încerci să afli mai multe? Veţi spune poate că acest episod începe într-un mod neobişnuit, dar la fel de neobişnuit – mai ales în contextul *actual* al dezvoltării ştiinţei – este subiectul! Fenomene pe care astăzi le numim telekinezie, materializări, vindecări miraculoase etc., sunt cunoscute din cele mai vechi timpuri – le regăsim chiar şi în textele biblice! Pe de altă parte, cercetătorii sunt obişnuiţi, indiferent de domeniul ştiinţific în care lucrează, cu situaţii în care au de făcut o grea alegere: să descopere şi să accepte noi legi, sau să respingă o realitate pe care le-o impune performanţa experimentală. Problema care se pune de fapt este încă şi mai grea: poate într-adevăr gândirea „inteligentă", a medium-ului sau provenind din altă sursă, să acţioneze direct asupra materiei?

Unul din exemplele pe care ar fi păcat să nu le amintim este cel al lui Daniel Dunglas Home. Un scoţian – şi să nu uităm că Scoţiei nu-i sunt străine nici spiritele, nici toată gama întâmplărilor „stranii" – care de mic copil a dat semne că nu este o fiinţă ca oricare alta. Încă din leagăn stârnea nelinişte în jurul lui şi probabil că multă lume s-a speriat de-a dreptul văzând cum leagănul, uitat pentru o clipă de doică, începe să se legene singur! Crescând, copilul nu-şi pierde aceste disponibilităţi. Dimpotrivă. Ele „cresc" o dată cu el.

Două capete încoronate şi-l dispută – Napoleon III şi Alexandru, ţarul Rusiei. Curţile regale ale Europei se înfioară numai la gândul că Home va fi prezent a doua zi printre curteni. Apare, se apropie şi dintr-o dată toate mobilele încep să se mişte într-o furtunoasă nebunie, ca şi cum o mână nevăzută le-ar conduce din spate. Şi lucrurile nu se opresc aici, căci membre umane se materializează în încăpere.

„O strângere care nu îţi făcea nici cel mai mic rău, dar în care simţeai aproape presiunea fiecărui deget. Trebuie să fi trăit această senzaţie măcar o dată pentru a ţi-o putea imagina", avea să relateze „de la faţa locului" Prinţesa Pauline de Metternich, după o seară Home organizată de Prinţul Joachim Murat.

Înşelătorie? Trucuri prin care să smulgi bani de la marii sau mai puţin marii bogaţi ai zilei? S-a recurs – atunci ca şi mai târziu – la „expertiza ştiinţifică" a unui mare număr de profesori, medici, oameni de cultură. Toţi aceştia se grăbeau să vină în sălile unde Home şi alţii asemenea lui făceau demonstraţii pentru a verifica în primul rând dacă apariţia lor nu duce la... dispariţia marilor medium-uri! Sau dacă măcar nu „slăbesc" levitaţiile şi telekineziile când sunt şi ei acolo. Nu au slăbit.

Lucrul cel mai interesant care s-a produs însă a fost apariţia unui incontestabil om de ştiinţă, fizicianul Sir William Crookes, care a avut ideea de a-l invita pe Home... la el în laborator! Unde să-l poată „testa" cu echipamente care în nici un caz nu-şi aveau locul într-un salon de bal...

MIHAELA DOROBANŢU

Contactul George Adamski

Mult înainte de apariţia primelor rapoarte despre răpiri, au existat persoane, aşa numiţii contactaţi, care au afirmat că au fost luaţi la bordul unor OZN-uri, că li s-au transmis mesaje şi misiuni din partea extratereştrilor etc.

O întâlnire în deşertul din California Primul dintre contactaţi a fost George Adamski (1891-1965), imigrant polonez, fără prea multă şcoală, dar care a publicat câteva cărţi de succes în care susţinea, cu putere de convingere, faptul că a fost unul dintre primii americani care s-a întâlnit cu extratereştrii. El spunea că a văzut prin telescopul său personal un OZN în formă de trabuc încă în 9 octombrie 1946. Începând din 1951 a publicat mai multe fotografii spectaculoase cu OZN-uri. Pe urma unor ştiri că anumite persoane au văzut, într-o regiune deşertică din California, OZN-uri coborând la sol şi ieşind din ele nişte fiinţe stranii, Adamski merge în zonă şi, după mai multe încercări infructuoase, în 20 noiembrie 1952, vede şi el, împreună cu patru însoţitori, aterizând o navă gigantică, ovală. Singur Adamski are curajul să se apropie. El va povesti că acolo s-a întâlnit cu unul dintre ocupanţii navei, un ins cu înfăţişare omenească, înalt de vreo 1,70 metri, cu păr blond care-i cădea pe umeri, îmbrăcat într-o salopetă. Acesta îi transmite telepatic lui Adamski informaţia că se numeşte *Orthon* şi că nava vine de pe *Venus*. Apoi că extratereştrii sunt foarte îngrijoraţi de experienţele nucleare pământene care „strică echilibrul ecologic al Universului" şi că ei se feresc de oameni deoarece unii semeni de-ai lor au fost ucişi de pământeni. Nu i-a permis lui Adamski să-l fotografieze; acesta totuşi va face navei câteva clişee, care se vor dovedi parţial voalate. Prietenii săi, care au urmărit întâlnirea de la distanţă, au făcut ulterior mulaje după urmele de paşi, rămase în nisip, ale vizitatorului.

O călătorie pe Venus? Eroul nostru va fi luat în cele din urmă într-o navă şi va efectua o călătorie pe... *Venus*, unde va vedea minunile unei civilizaţii mult în avans faţă de noi. Adamski este de acum convins că a fost ales de această civilizaţie extraterestră să propage în rândurile oamenilor venirea *Fraţilor Spaţiali*. Adamski vorbeşte şi despre multe alte elemente, eventual vor fi evocate sub hipnoză, prezente în rapoartele unor martori. Între altele, Adamski scria că în călătoria sa cosmică a întâlnit o centură de radiaţii în jurul Pământului, or pe acestea, numite centurile *Van Allen*, ştiinţa le va descoperi abia peste câţiva ani. Despre OZN-urile pe care le-a fotografiat, s-a spus că sunt falsuri şi reprezintă de fapt capacul unui felinar cu gaz din California anilor 1890, o lampă pentru masa de biliard sau o adăpătoare pentru găini. Numai că cercetările asupra negativelor acestor fotografii, efectuate cu aparatura cea mai sofisticată, n-au reuşit să dovedească vreo fraudă. În plus, din mai multe ţări au fost semnalate fotografii şi filme reprezentând un OZN asemănător...

Ar fi posibil? Călătoria lui Adamski pe *Venus* a fost ridiculizată, mai ales după ce sondele spaţiale au descoperit că la suprafaţa acestei planete condiţiile sunt cu totul improprii vieţii – o temperatură de 460 grade Celsius, vânturi de 350 kilometri pe oră, fugărind nori de acid sulfuric groşi de 50 kilometri. Dar, admiţând că legătura prin telepatie cu misteriosul vizitator ar fi avut cu adevărat loc, ne întrebăm – transmisia telepatică a numelor proprii se face oare fără greş? Nu putea fi cumva şi o confuzie între „Venus" şi o altă planetă din Univers, sau poate chiar de o călătorie reală dar într-o *bază spaţială* subterană de pe Venus, ori într-o lume virtuală (de tipul *realităţii virtuale* experimentată şi pe calculatoarele noastre)? Sau interlocutorul misterios nu putea să dea vreo informaţie voit greşită pentru a-şi disimula vizita îndărătul unei perdele de confuzie?

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/11

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Scepticism şi credulitate

Coincidenţe sau capacităţi precognitive?

Cea mai simplă şi mai credibilă formă de precogniţie este aceea a viselor theorematice sau contemplative. Această categorie de scenariu oniric a fost detaşată de mesajele simbolice din vise chiar de către Homer şi Vergilius, care spuneau că „poarta făcută din coarne de cerb" este cea a sincerităţii viitorului faţă de persoana visătoare.

Preluând ideile antichităţii, profesorul englez G.W.Lambert, unul dintre fondatorii Societăţii de cercetări ale percepţiei extrasenzoriale din Londra (1965), menţiona într-un studiu dedicat oniromanţiei că întotdeauna, pentru a fi credibile, „relatarea viselor premonitorii are nevoie de un martor de încredere din anturajul subiectului". Aceasta este condiţia esenţială pentru ca un vis „să poată fi comparat în mod obiectiv cu realitatea, fără să amăgească pe nimeni, inclusiv pe cel (cea) în cauză". Există astfel de cazuri?

Două din cele mai des povestite exemple în literatura de specialitate îi au drept protagonişti pe preşedintele Abraham Lincoln şi pe scriitorul Mark Twain. Astfel, „Marele Abe" a visat un bărbat mort depus pe un catafalc înconjurat de toate onorurile specifice unui personaj de rang foarte înalt. N-a putut desluşi chipul celui trecut în nefiinţă, însă a doua zi a povestit totul soţiei sale, dar şi unui grup de prieteni. În finalul relatărilor sale, Lincoln preciza cu uimire şi mâhnire: „Cred că era vorba chiar de mine". Şi, într-adevăr, aşa a fost. Preşedintele care a abolit sclavia şi a reuşit să menţină unitatea Statelor Americane a fost asasinat de un anarhist, peste foarte puţin timp. La rândul său, Mark Twain şi-a visat fratele, pe Henry, într-un sicriu. Şi marele scriitor american a povestit îngrozit scenariul din vis multor amici. Peste numai o săptămână, s-a produs o mare explozie pe un vas cu aburi pe care lucra şi Henry, iar acesta şi-a pierdut viaţa în mod tragic... Spre deosebire de visul lui Lincoln – care ştia că are adversari politici şi militari de temut –, ceea ce s-a întâmplat în familia Twain ar fi fost greu de anticipat. Realitatea a confirmat visele premonitorii, dar întotdeauna vor exista sceptici care vor încerca să pună în evidenţă coincidenţa, hazardul, pentru a contrabalansa puterile extrasenzoriale ale omului.

PAUL IOAN

Climatologii avertizează

A început un secol generos în CALAMITĂŢI NATURALE

Poate că am exagera dacă am spune că abundenţa de articole ale climatologilor şi ecologiştilor din ultima vreme s-ar putea subsuma sloganului „Alarmişti din toate colţurile lumii, uniţi-vă!" Specialiştii care se ocupă cu studiul fenomenelor meteorologice şi cu evaluarea degradării naturii, în integralitatea ei, realizează prognoze din ce în ce mai credibile, bazate pe perfecţionarea modelelor matematice utilizate de calculatoare de mare performanţă. Multitudinea de parametri deja cunoscuţi, şi anume cei care au caracterizat uraganele, taifunurile, musonii, ploile diluviene, masivele alunecări de teren, secetele prelungite, schimbările radicale (temporare şi imprevizibile) ale „portretelor" anotimpurilor clasice, a devenit materia primă pentru predicţii ştiinţifice mult mai probabile decât acum câteva decenii. În acest sens, mai multe titluri semnificative ne-au atras de curând atenţia, dintre care citãm: „Anul 2001 a fost cel mai călduros, la nivel planetar, după 1860!" şi „În secolul XXI se vor produce mai multe calamităţi naturale decât în veacul precedent" – studiile fiind elaborate de Organizaţia Mondială a Meteorologiei (cu sediul la Geneva) şi respectiv de cercetători ai Societăţii „National Geographic".

Şantierul naval pentru arca lui Noe...

...Va deveni o problemă acută, dacă temperatura medie globală va creşte cu încă două-trei grade Celsius! Nu va mai fi nevoie de o perioadă de patruzeci de zile de ploi neîntrerupte, căci tabloul prezentat de geofizieci pentru secolul XX este unul cât se poate de îngrijorător, şi asta fără nici o aluzie de tip biblic la decăderea morală existentă astăzi, dar atât de difuză printre cei peste şase miliarde de locuitori ai Pământului. Datele seci privitoare la consecinţele creşterii temperaturii globale cu numai un grad Celsius sunt estimate la:

1) *avansarea deşerturilor cu minimum 300 de kilometri*

2) ridicarea nivelului oceanului planetar cu aproximativ zece metri!

Deja din 1905 şi până-n anul 2000, mercurul termometrelor a urcat cu 0,5 grade Celsius (sau 0,6, depinde de calculele diferitelor laboratoare de analiză, europene sau americane). Iar tendinţa acestei sufocări a planetei nu este deloc îmbucurătoare.

Organizaţia Mondială a Meteorologiei (sediul din Geneva) arată că anul 2001 a fost cel mai călduros faţă de anul 1860. Dar, la nivel planetar, fenomenul este şi mai alarmant, avându-se în vedere creşterea accelerată a temperaturii din ultimele decenii ale veacului trecut. Numai între 1961 şi 1990, media globală a crescut cu 0,42 grade Celsius. Mai mult, în ultimii zece ani s-au înregistrat recoduri meteoclimatice dătătoare de fiori reci pentru analişti, şi anume:

a) s-au măsurat cele mai mari temperaturi medii anuale în mari regiuni ale planetei; cele mai semnificative recorduri aparţin Japoniei (creştere consecutivă în ultimii cinci ani), Norvegiei (creştere medie colosală, de 1,5 grade Celsius faţă de 1961), Statelor Unite ale Americii şi Canadei (creştere constantă din 1895) şi Angliei (cea mai mare temperatură din 1860), Danemarcei şi Germaniei (creştere incredibilă de patru grade de la finele secolului XIX);

b) în revanşă, iarna din 2000-2001 a Rusiei a fost una din cele mai severe ale secolului XX, căci într-o perioadă de 15 zile temperatura a atins minus 60 de grade de Celsius;

c) recordurile de precipitaţii n-au lipsit în anii 2000-2001 în Anglia şi Ţara Galilor, în Franţa (peste 30 la sută faţă de media obişnuită) şi chiar în nordul Zambiei (a cărei regiune de sud a rămas, totuşi, foarte secetoasă);

d) uraganele, ciclonii şi furtunile tropicale din anul 2001 nu s-au lăsat nici ele mai prejos: au existat în total 15 astfel de violete mişcări de aer, cu cinci mai mult decât media anuală obişnuită; uraganul Michelle care a devastat Cuba a fost cel mai puternic din 1952;

e) exceselor pluviometrice din multe regiuni ale lumii le-au corespuns secete extrem de dure în alte regiuni (sudul Asiei, „Cornul" Africii, vestul SUA şi Canada).

Toate aceste simptome diluviene răspândite pe întreg mapamondul au reprezentat bazele a 19 noi modele matematice, în vederea prognozelor pentru secolul XXI. Concluziile mai multor centre de evaluarea a evoluţiei climei sunt, în esenţă, pesimiste.

Natura e din ce în ce mai ostilă, şi totuşi...

Analiza celor 29 de bazine hidrografice principale ale lumii s-a soldat cu previziuni de natură generală, specialiştii ferindu-se (deocamdată) de particularizări. Astfel, şansele ca marile fluvii şi râuri să se reverse cu mari pierderi materiale şi umane sunt de 3- 6 ori mai mari decât în ultimii 100 de ani. În nordul şi centrul Europei, iernile vor fi, în medie, de 5 ori mai umede. Acelaşi fenomen de încărcare neobişnuit de mare cu vapori de apă (datorată efectului de seră) îl vor suferi şi musonii de vară. Cu toate acestea, unele institute meteorologice (cum ar fi Max Plank din Germania) nu sunt chiar atât de alarmate. Din cele 19 noi modele matematice elaborate lipsesc elemente naturale care ar putea diminua efectul de seră şi urmările lui, cum ar fi concentraţia de produse sulfuroase şi adaptarea vegetaţiei (din ce în ce mai restrânse) la noile condiţii climatice. Pe de altă parte, există şi o teorie care arată că *astfel de modificări sunt cicli*ce (este dat drept exemplu secolul XIII, când în Groenlanda s-a înregistrat o climă temperată) *şi datorate înclinării axei Pământului.* Semnale contradictorii provin şi din observarea variaţiei suprafeţei gheţurilor din Antarctica (în Marea Weddell), care nu răspunde corespunzător unui fenomen stabilizat de încălzire globală... Dar marea majoritate a climatologilor rămâne sceptică în privinţa unor posibile semnale pozitive, mai puţin consolidate ştiinţific decât cele negative.

O soluţie-miracol: alimentaţi oceanele cu... fier!

Pe binecunoscuta traiectorie: bioxid de carbon în atmosferă – efect de seră – încălzire globală au apărut doi protagonişti cu rol de deus ex machina privind prevenirea diluviilor din secolul XXI: *fitoplanctonul şi fierul.*

Inocentul dar beneficul fitoplancton (o algă microscopică prezentă în toate oceanele planetei) se dezvoltă prin fotosinteză, deci este un mare consumator de bioxid de carbon. Pe de altă parte, fierul existent în apele Terrei acţionează ca un catalizator pentru viaţa fitoplanctonului. În consecinţă, cu cât va fi mai mult fier în oceane, cu atât va fi mai puţin bioxid de carbon în atmosferă... Aceasta este teoria specialistului american John Martin, intitulată „Ipoteza fierului". Dar de unde atâta cantitate de fier pentru un efect sensibil anti-încălzire globală?

Metalul salvator ajunge în oceanul planetar prin aer (vânturi care mătură continentele) şi prin aluviunile fluviilor şi râurilor. Cu alte cuvinte, cantitatea de fier a apelor este supusă unui reglaj natural şi al unuia artificial, datorat industrializării. Numai că activitatea omului determină producerea bioxidului de carbon cu o viteză mult superioară celei de producere a fierului (ca reziduu industrial). În aceste condiţii ne-ar trebui o sursă suplimentară de fier. Aici este momentul în care intervin energic ecologiştii, care spun că orice intervenţie forţată ar avea consecinţe imprevizibile pentru o ipotetică iarnă generalizată pe glob.... Mai în glumă, mai în serios, am putea spune că o ploaie zdravănă de meteoriţi bogaţi în fier, căzută doar asupra oceanelor Atlantic şi Pacific, ne-ar mai putea scăpa de încălzirea planetei şi de diluvii. Dar cine poate comanda o asemenea binefacere? Nici savantul John Martin nu cunoaşte agenda unor astfel de miracole sosite din cosmos.

PAUL IOAN

STRESUL – un inamic perfid

Stresul este una dintre cele mai puternice agresiuni cu care omul este nevoit să se confrunte zilnic – o adevărată otravă biochimică. De fapt, stresul reprezintă o „colecţie" de temeri, frământări, griji şi conflicte care contribuie împreună la dereglarea echilibrului intern al organismului, afectând randamentul de lucru, dispoziţia afectivă şi cel mai grav, sănătatea.

Cauzele care produc acest fenomen sunt determinate de însăşi civilizaţia modernă a prezentului, care a declanşat distrugerea vechilor structuri relaţionale şi de muncă ale oamenilor. Prins în angrenajul uriaş al unei societăţi tehnologizate, omul se vede pus în imposibilitatea de a-şi respecta ritmurile biologice, de a trăi conform tiparelor ancestrale îngropate adânc în subconştientul său. Progresul tehnic şi industrializarea la nivel planetar au generat şi aspectul negativ al schimbării unor vechi coordonate existenţiale şi înlocuirea lor cu o adevărată junglă urbană. Aici se află de fapt, originea numeroaselor crize care subminează raporturile umane. De asemenea, în multe situaţii societatea nu este capabilă să ofere premisele rezolvării problemelor materiale şi spirituale ale fiecăruia ci, dimpotrivă, le amplifică.

Un alt fenomen care, adăugat celor enumerate deja provoacă stresul, este rolul adeseori nefast al mass-media, extinsă acum la nivel mondial. Permanenta violenţă injectată zilnic miilor de telespectatori determină efecte psihologice nebănuite. De cele mai multe ori, situaţiile dramatice care sunt prezentate depăşesc posibilităţile de intervenţie ale individului obişnuit, care nu le poate împiedica sau influenţa în vreun fel. Omul rămâne, în urma vizionării acestor emisiuni, cu o tensiune latentă ce acţionează într-un mod nefast asupra sistemului său nervos.

De aceea, atunci când factorii de stres nu pot fi evitaţi, o soluţie salvatoare ar fi minimalizarea conştientă a evenimentului stresant şi analizarea situaţiei în vederea găsirii unor explicaţii cauzale. În plus, după perioade de solicitare organismul are nevoie să se relaxeze şi, aşa cum spunea un reputat om de ştiinţă, fiecare dintre noi trebuie să mai oprească o clipă maşina de fabricat gânduri.

SORIN MARIN

Anatomia secunde

Medicina regenerativă

Un orizont neaşteptat în apărarea sănătăţii pare să fie deschis cu aşa numitele *celule-suşă*, prin tehnologii cu care medicii speră să „repare", peste câtiva ani, bolnavii de leucemie, diabeticii sau pe cei suferind de groaznicele maladii Parkinson şi Alzheimer.

Despre ce este vorba? Despre folosirea celulelor specializate care apar în urma dezvoltării embrionului uman după o serie de divizări (stadiile morulă-blastulă-gastrulă etc.), şi din care se vor forma: sângele, creierul, ţesuturile musculare şi osoase sau ale inimii, ficatului, stomacului. Oprim deci creşterea coloniei de celule embrionului la nivelul potrivit, spun cercetătorii, separăm celulele în funcţie de „locul lor de muncă" potenţial, le creştem separat, până când – teoretic, cel puţin – se dezvoltă o parte a ţesutului (sau ţesutul în întregime sau, în viitor, organul!) pe care vrem să-l reparăm şi transplantăm produsul obţinut în zona bolnavă a corpului pacientului. Unde, după ce „convingem" sistemul imunitar al pacientului să nu rejecteze noile celule prin substanţe imunosupresoare), lăsăm acest straniu „altoi" sănătos să se înţegreze, înlocuind celulele bolnave din organism. Şi nu numai celulele-suşă obţinute din embrioane umane pot fi folosite – ceea ce ridică, la ora actuală, uriaşe probleme de etică – ci chiar celule-suşă pe care le au ţesuturile normale ale organismelor – deşi în acest caz tehnologia de recuperare şi „creştere" a lor este mult mai complicată decât la cele embrionare.

Mai mult: se va ajunge probabil, la folosirea, de către pacient, a propriului material, furnizat prin creşterea unui ovocit, în care şi ovulul fecundat şi spermatozoidul care fecundează au ADN-ul donatorilor, deci, după dezvoltare şi prelevare, celulele-suşe ar evita rejectarea, în cazul autovaccinării – adică un fel de autoreparaţie, trecând prin sfânta sfintelor, chiar momentul apariţiei vieţii, celula fecundată (ceea ce, vă daţi seama, va fi stârnit şi va stârni, ani şi decenii de acum înainte, pur şi simplu, revolta cerului oricărei religii!). Cu varianta, foarte dificilă tehnologic: autovaccinare cu ţesuturi dezvoltate din celule-suşă, prelevate de la însuşi bolnavul care trebuie tratat. Cândva, în viitor. Deocamdată, dacă partea tehnică a procedeului de creştere şi folosire a celulelor-suşă pare a fi, cel puţin parţial, stăpânită şi dacă evităm să privim aspectul etic, preferând să acceptăm că sănătatea unui om este mai importantă decât dogmele de orice fel, despre partea teoretică a întâmplării nimeni nu poate spune absolut nimic. Adică: biologii n-au nici cea mai mică idee ce mecanism misterios demarează imediat după fecundarea unei celule, nici de ce procesul, odată pornit, avansează implacabil pe calea aceasta dumnezeiască a transformării unui grup de celule într-un organism care îşi cunoaşte singur drumul spre desăvârşire. Nici de ce celulele ştiu ele însele ce trebuie să facă şi în ce să se transforme! Cine şi cum îi „spune" unei celule-suşă să se transforme în neuroni (celule nervoase) şi nu în, de pildă, celule Malpigni din ficat – rămâne un mister perfect.

Ceea ce, firească, nu-i împiedică pe biologi şi farmacişti să preia partea practică a lucrurilor. Să proiecteze şi să dezvolte tehnologii salvatoare pentru bolnavii din viitorul apropiat şi efectiv prelungitoare de viaţă, pentru pacienţii de peste unul-două decenii. Companii bio brevetează de zor tehnicile de prelevare şi creştere a celulelor-suşă, de inserare şi „altoire"-a lor pe organismul uman.

Straniu este că, după ce s-a înconjurat de electronică, lasere, chimioterapie şi radiologii de toate felurile, Homo faber se întoarce, iată, spre propria-i persoană, cutremurându-se de măreţia ei şi, făptură pragmatică, declanşează, inevitabil, procesul de autoexploatare prin care, folosindu-şi propriile-i „maşinării", devine autorul propriei sale desăvârşiri.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

SÂNII şi... problemele lor

Sub formă de măr sau de pară, sânii tinerelor fete, ori cei ai femeilor în primii ani, după relaţiile intime, au problemele lor diverse. Mai întâi, fiecare femeie, are un „ce" special al sânilor ei, cum ar fi: consistenţa şi supleţea acestora. Priviţi cu atenţie, sânii aceleiaşi femei se deosebesc între ei, mai mult sau mai puţin. Astfel, unul poate fi mai voluminos decât celălalt şi niciodată nu sunt plasaţi la aceeaşi înălţime.

În primele 14 zile, după ciclul menstrual, sânii sunt „în repaus", iar producţia hormonală este slabă. Însă, din momentul începerii ovulaţiei, estrogenii umflă sânii, progesteronul le rotunjeşte volumul. Acest fenomen odată instalat face ca sânii să devină mai duri, foarte sensibili la eventuale lovituri şi chiar dureroşi. În zilele de ciclu, hormonii scad cantitativ, tensiunea în ţesuturile lor se reduce, sânii se dezumflă treptat şi uşor apoi îşi revin la supleţea anterioară.

Din anii pubertăţii, până la prima naştere, celulele grăsoase ale sânilor se multiplică, dau într-un fel, frumuseţea sânilor. Şi totuşi, din prima tinereţe până la sfârşitul vieţii, învăţaţi să vă observaţi şi să vă palpaţi sânii. Aşezaţi-vă întinsă pe pat, cu faţa în sus şi fără pernă sub cap. Calmă, singură, împărţiţi fiecare sân în 6-8 fascicule de cerc. Cu pulpa degetelor mâinii stângi palpaţi-vă sânul drept şi invers. Porniţi fiecare „cercetare" de la partea de jos a sânului şi aduceţi-o până la mamelon. Atenţie, la cea mai mică neregularitate observată sub pulpa degetelor controloare, opriţi-vă şi verificaţi: este un granulom cât un bob de grâu sau mai mare, se mişcă sub piele, este fix, dureros etc. Faceţi un semn uşor cu un pix şi a doua zi mergeţi la medic!

În trei din patru cazuri, durerile sânilor pot fi ciclice şi se constată mai frecvent în partea a doua a intervalului dintre cicluri. Dintre cauzele incriminate pot fi: un dezechilibru hormonal, formulele contraceptive folosite, alteori chiar gelul aplicat pe sânii dureroşi. Mai mult, tinerele fete ar trebui să ştie că un şoc emoţional, o stare de stres, o oboseală prea mare, pot să crească un hormon cheie – prolactina – care la rândul ei, se traduce prin durerea repercutată pe sâni pur şi simplu. Îndepărtarea cauzei este salutară şi aduce vindecarea!

Alteori, se poate constata că prin mameloane începe să picure un lichid alb, ca laptele, că ciclul menstrual are date neregulate în timp şi la controlul hormonal se constată un exces de prolactină. Sunt cazuri când numai specialistul ginecolog în echipă cu endocrinologul, vor putea prescrie tratamentul antiprolactimiant. Dar la originea acestui fenomen pot fi şi unele medicamente ca: neurolepticele şi somniferele. Numai medicul va preciza cauza şi mai ales tratamentul cel mai indicat.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

La cumpărături...

...Aflată la studii la Oxford, între două cursuri de istorie, Chelsea Clinton, fiica fostului preşedinte al SUA trăieşte zile de mare fericire. Şi aceasta pentru că pretutindeni alături îi este prietenul ei Ian Klause. Fără îndoială, cei doi sunt pe aceeaşi lungime de undă chiar şi atunci când... nu vorbesc la telefon.

Tată iubitor

Duminica dimineaţa, Robert de Niro poate fi întâlnit în Central Park, la câţiva paşi de noul său apartament. Cum fosta locuinţă a sa situată aproape de World Trade Center a fost degradată la 11 septembrie, tatăl grijuliu a ţinut să-l ferească pe micuţul Elliot (4 ani) de poluarea excesivă.

Logodnici eterni

Paul McCartney şi Heather Mills nu ostenesc în a-şi afişa fericirea. Eternii logodnici au fost surprinşi, recent, de indiscreţi la o recepţie, la New York.

Inseparabili

De doi ani sunt inseparabili, în ciuda diferenţei de vârstă, de douăzeci de ani. Scriitorul britanic Salman Rushdie şi prietena sa, manechinul indian Padma Lakshmi frecventează toate evenimentele mondene din New York. În compania seducătoarei sale prietene, Salma Rushdie a fost recent la spectacolul de modă Luca Luca din Manhattan.

LINIA SPRÂNCENELOR reflectă personalitatea?

Simon G. Brown demonstrează în recenta sa lucrare „Manuel pratique de morphopsychologie" că linia naturală a sprâncenelor oferă indicii despre personalitatea fiecăruia. Altfel spus, trăsăturile de caracter se pot „citi" în linia sprâncenelor. Dacă au o linie descendentă spre exterior suntem în faţa unui caracter blând şi de o mare gentileţe.

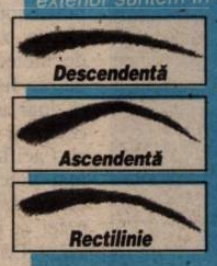

Sprâncenele cu o linie ascendentă dezvăluie o persoană de un dinamism puternic, cu un accentuat spirit de competiţie.

Sprâncenele rectilinii dezvăluie o persoană „terre terre", pragmatică, care reuşeşte ceea ce întreprinde.

Vă cunoaşteţi PIATRA MAGICĂ? 2

Despre nativii ***zodiei RACULUI*** se spune că se caracterizează prin clarviziune, capacitate de percepţie, dar şi printr-un interes aparte pentru amintiri romantice. Trecutul poate avea o influenţă puternică. Pentru cei născuţi în zodia Racului familia are o mare importanţă. Bărbatul din Rac ar putea fi o personalitate politică puternică, scriitor, istoric, iar femeia născută în această zodie se dedică familiei şi copiilor. Problemele de sănătate pot apărea mai ales în zona aparatului digestiv.

Cristalele ce pot fi recomandate sunt aventurinul, coralul, carneolul, calcedonia, jadul alb, opalul, smaraldul sau perlele. Machitul poate fi verde sau galben. Oricum, piatra care îi atrage cel mai mult este şi cea mai indicată pentru ei. Jadul ajută în cazul afecţiunilor intestinale şi al febrei.

Zodiei LEULUI, Soarele îi dă noblеţe, dar şi tiranie, iar de la Neptun are compasiunea. Problemele de sănătate ale Leilor se manifestă la nivelul vezicii biliare, al ficatului, stomacului, pancreasului. Se spune că pietrele de la vezica biliară nu sunt doar depuneri de sedimente, ci şi rezultatul unei mânii acumulate, ce trebuie eliminată. Cristalele recomandate sunt diamantul, cristalul de munte, chihlimbarul, rubinul, granatul, ochiul de tigru.

Cristalul de munte ajută împotriva febrei, balonării, a diareei, vărsăturilor, durerilor, înţepăturilor de insecte sau a inflamării ţesuturilor conjunctive.

Zodia FECIOAREI este un semn de pământ. Cei născuţi în această zodie au un caracter practic, sunt inteligenţi, au spirit de analiză şi de sinteză. Sunt exigenţi şi serioşi. În privinţa sănătăţii, au probleme cu coloana vertebrală, inima şi circulaţia sanguină. Pentru Fecioare pietrele benefice sunt cristalele galbene: chihlimbarul, ochiul de tigru, carneolul, dar şi safirul albastru sau lazuritul. Jaspul vă ajută să priviţi cu mai multă încredere viitorul.

BALANŢA este un semn de aer şi cei născuţi sub influenţa acestei zodii sunt sociabili, deschişi, comunică uşor cu ceilalţi şi îi respectă, dar ştiu să facă şi compromisuri. Este motivul pentru care li se recomandă cariere diplomatice. Alţii au aplecare spre domeniul artistic.

Din punct de vedere al sănătăţii balanţele au probleme în zona toracică, dar şi cu intestinele. Cele mai recomandate cristale sunt: ochiul de tigru, pentru armonia vieţii, jadul, care ne face sensibili la frumuseţile naturii, granatul ce aduce dragostea, sau coralul care asigură stabilitate. Ochiul de tigru ajută la durerile de gât, ficat, stomac, uşurează digestia, calmează arsurile şi atenuează mâncărimile produse de înţepăturile de insecte.

Despre celelalte zodii, săptămânile următoare.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

MÂINILE poartă pecetea vârstei

Dosarele frumuseţii

Dacă vrei să afli vârsta unei femei, priveşte-i mâinile. Mai mult decât obrazul, mâinile poartă pecetea vârstei. Supuse agresiunii frigului sau căldurii excesive, detergenţilor şi celorlalte substanţe folosite în gospodărie, mâinile necesită îngrijiri speciale.

O regulă simplă presupune aplicarea unei creme hidratante, după fiecare contact cu apă sau săpun. Dacă mâinile se umflă, se înroşesc sau au pielea crăpată, necesită îngrijiri mai atente. Astfel, umflăturile, semn al unei circulaţii sangvine defectuoase, pot fi ameliorate prin băi alternative calde şi reci, zilnice şi prin masaje uşoare.

Pielea crăpată trebuie hidratată şi ferită de apa fierbinte sau de frigul iernii. O cremă hidratantă, bogată în vitamine poate fi un remediu sigur. (Singure puteţi pregăti un produs foarte eficace: amestecaţi zeama unei lămâi cu cantităţi egale de glicerină şi apă oxigenată.)

Pentru ca unghiile să recapete luciul şi culoarea roz, naturală, sănătoasă, se recomandă înmuierea zilnică în ulei cald de germeni de porumb.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 11
Valabil până pe data de: 21 MARTIE 2002

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Din nou, câteva reţete sugerate de doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus şi alte „dulciuri tradiţionale" sugerate de d-na Matilda Schuster Tudoriu din Cluj Napoca:

Castraveţi cu smântână

1/2 kg castraveţi acri, 2 linguri ulei, 2 linguriţe de făină, 200 ml lapte, 50 g smântână, sare. Facultativ: unt, nucşoară.

Castraveţii se curăţă şi se taie în lung pentru ca să li se scoată miezul cu seminţe. Se pun în apa clocotită cu sare până se înmoaie puţin apoi se pun în apă rece, după care se scurg şi se usucă. Se înăbuşă cu unt – dacă se poate – puţină sare, câteva bucăţele de nucşoară; se adaugă făină şi o ceaşcă de lapte. După ce au fiert acoperit circa 10-12 minute se toarnă smântâna deasupra şi se servesc.

Taci şi înghite

1/2 l de lapte îndoit cu 1/2 l apă (sau zer), 1/2 kg mălai, 100 g unt, 100-150 g smântână, 6-8 ouă, sare, 100 g urdă sau caş frământat.

Laptele îndoit cu apă se pune la fiert. Se potriveşte de sare şi se face o mămăliguţă pripită turnând mălaiul în ploaie. Se amestecă cu smântână sau urdă şi se aşează într-un vas de sticlă rezistentă la foc, ori într-o cratiţă unsă. Cu lingura se fac adâncituri şi în fiecare se sparge câte un ou. Se dă la cuptor până se îngheaţă albuşurile. Preparatul se serveşte fierbinte, punând deasupra câte o bucăţică de unt sau turnând smântâna (dacă în compoziţie s-a folosit urda).

Salată italiană

2 morcovi, 2 cartofi, 2 legături de sparanghel verde, 2 roşii, 3 ouă, 50 g măsline, 100 g mazăre boabe, pătrunjel, sare, piper, fileuri de sardele.

Facultativ: *resturi de friptură rece.*

Morcovii, cartofii, sparanghelul şi mazărea se fierb în apă cu sare. Legumele se taie în cubuleţe şi se adaugă sare, piper şi sos de maioneză (preparat dintr-un ou). Se amestecă bine şi cu resturile de friptură iar pe deasupra se presară verdeaţa tocată. Cu ouăle răscoapte tăiate felii, măslinele fără sâmburi şi fileurile de sardele se garnisesţe salata, după gust.

Ouă veneţiene

6-8 ouă, caşcaval, 20 g unt.

Albuşurile se bat spumă şi se amestecă cu caşcavalul ras. Compoziţia se toarnă într-o formă unsă şi se dă la cuptor. Când s-a întărit puţin, cu o lingură se fac adâncituri în care se dă drumul gălbenuşurilor. Preparatul este gata atunci când gălbenuşurile capătă consisţenţă.

Ouă pe orez

4 ouă, 1/4 kg orez, 100 g caşcaval, 25 g unt, sare.

Orezul se fierbe şi se pune într-o formă unsă. Ouăle fierte tari se taie în două şi se aşază pe orez cu partea tăiată în sus. Se sărează. Caşcavalul se rade şi se presară deasupra. Se gratinează câteva minute după ce preparatul a fost stropit cu unt topit.

Crafle (gogoşi cu dulceaţă de vişine)

1 kg aluat de cozonac simplu (din – 3-4 ouă la 1 kg de făină, zahăr, ulei, mirodenii, 1 cub de drojdie, nuci amestecate cu magiun sau dulceaţă de vişine, 0,5 litru ulei pentru copt.

După ce-a crescut, aluatul se pune pe planşetă şi se frământă bine. Se întinde o foaie groasă de un deget. Pe jumătate din suprafaţa foii se aşază grămăjoare de umplutură, la distanţă de trei degete între ele, şi se acoperă cu restul de foaie. Cu gura unui pahar înmuiat în făină se taie craflele (gogoşii). Gura paharului se înmoaie în făină de fiecare dată ca să nu se prindă aluatul de ea. Se lasă craflele pe planşetă la crescut. După ce au crescut, se pune uleiul la încălzit şi când este fierbinte se dă drumul pe rând la crafle să se rumenească uniform pe ambele părţi. Se scot cu lingura cu găuri şi se lasă la scurs pe o tavă, apoi se pudrează cu zahăr pudră vanilat. Se servesc calde sau reci.